

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : L 26 c2
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ÇARIKSARAYLAR KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA:--	ADA:--
				PARSEL:--

ADI: BÜYÜKEKİZ TEPEŞİ MAĞARASI

GENEL TANIM: Isparta İli Şarkikaraağaç İlçesi Çarıkşaraylar Kasabası ile Konya İli, Akşehir İlçesi, Çimendere Köyü yolunun yaklaşık 3. kilometresinde yolun batı tarafında Büyükekiz Tepesi Üzerinde yer almaktadır. Büyükekiz Tepesinin güney yamacında ana kayaya oyularak yapılmış bir merdiven ve ana kayanın uygun boşlukları arasındaki açıklıkların hafifçe düzeltilmesiyle oluşturulmuş bir mağara-sığınak girişi bulunmaktadır. Yüzeyde bol miktarda çatı tuğlası ve mahya parçaları bulunmakta olup, az miktarda Geç Roma Dönemi mutfak eşyasına ait seramik bulunmuştur.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar.

ŞİMDİKİ DURUM : Kuru tarım yapılmaktadır.

SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik Sit

KORUMA DERECEŞİ : I.Derece

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
İlhan GÜCEREN Arkeolog
Doğan DEMİRCİ Uzman

ÖNERİLEN KORUMA : Mahalli

KONTROL EDEN :
Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü

YAYIN DİZİŞİ :

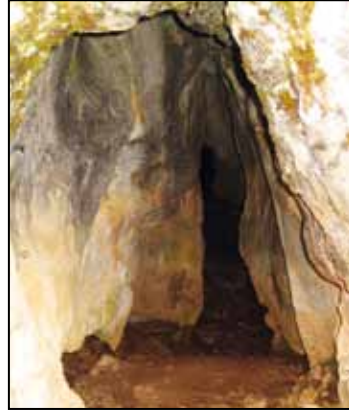
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 25.03.2005 Gün ve 330 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Kaçak kazılar nedeniyle tahrip olan kısımlar var.

REVİZYON

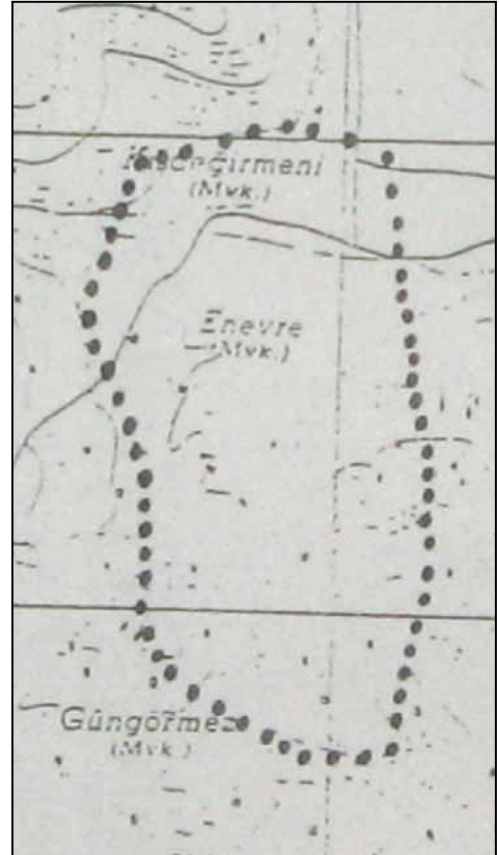
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L26-d3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: SALUR KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: ENEVRE ANTİK YERLEŞİM ALANI				
GENEL TANIM: Salur Köyünün yaklaşık 3 km batısında Ağılkaya Tepe ve Enevre Mevkii bulunmaktadır. Ağılkaya Tepenin Kuzey-Batısında bulunan Enevre mevkiiinde yüzeyde yer yer seramik parçaları, mimari bloklar ve antik duvar izleri bulunmaktadır. Ağılkaya tepenin tam zirvesinde 30 m ² kadar bir alanda-moloz taşlardan kuru duvar tekniği ile yapılmış basit bir yapı yıkıntısı mevcuttur.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Boş otlak (mera) olarak kullanılmakta				
SİT POTANSİYELİ : Orta			KORUMA DERECEŚİ : A-1	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : 29.06.2004 Behçet SÜZEN Arkeolog Nejat GÜLŞEN Müze Araş.	
ÖNERİLEN KORUMA : I. Derece Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : 29/ 06 / 2004 Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: İzmir II. Nolu Koruma Kurulunun 07.09.1988 gün ve 366 sayılı kararı ile I. Derece Arkeolojik Sit olarak tesciline, ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 17.09.2004 Gün ve 61 Sayılı Kararı İle Tescilinin Devamına	
GÖZLEMLER : Köye su götürmek için açılan kanal ve kaçak kazılar nedeniyle tahrip olan kısımlar var.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : L 26 c3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KÖPRÜ KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: ERENLİK (Düzbaş) TEPE

GENEL TANIM: Köprü Köyünde Kuz Mahallesi'nin kuzeydoğusundaki tepe ve önündeki yüksekçe düzlüktedir. Tepe ve etrafı tamimiyle antik çağın çatı-malzemesi olun kiremit, künk ve seramik parçalarıyla kaplıdır. Tepenin etekleri ve uç noktasındaki niteliği belirsiz temel kalıntıları kaçak kazı çukurlarıyla kazılmış ve bu sahalar köylü tarafından taş deposu gibi kullanılmıştır. Tepe üzerinde klasik çağ mimarisine uygun plan veren herhangi bir kalıntısı mevcut değildir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Taş almak için yapılan kazılar ve yüzey tarımı

ŞİMDİKİ DURUM :

SİT POTANSİYELİ : Orta

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR : 21/08/2001
İlhan GÜCEREN Arkeolog
Nezahat İŞÇİ Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN : 21.08.2001
Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 16.10.2001 Gün ve 5176 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Alan üzerinde izlenebilen antik çağ mimarisine uygun yapı kalıntısı mevcut değildir. Fakat yüzeyde bol miktarda kırık seramik parçaları vardır.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Afyon L 26 – c 4
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: GÖKSÖĞÜT KASABASI	KADASTRO PAFTA:2	
			ADA:-	PARSEL:304,509, 510, 511, 512, 513, 514, 798

ADI: Göksöğüt Köyü Antik Kalıntıları

GENEL TANIM: Isparta İli Şarkikaraağaç İlçesi Göksöğüt Kasabası ile Örenköy Stabilize yolunun batısında Göksöğüt Kasabası'na 1,5 km. uzaklıktaki Taşlı Gümnüt Mevkii'nde Tapunun, 2 pafta, 304 numaralı parsel ile bu parselin etrafındaki 509, 510, 511, 512, 513, 514 ve 798 parsellerde yer alır. Tapunun 2 pafta, 304 parselde kayıtlı bulunan 9050 m² tarla vasfındaki taşınmazın kuzey kısmında yapılan incelemede, daha önce burada yapılan kaçak kazılarda ortaya çıkartılmış olduğu anlaşılan toprak yüzeyindeki büyük blokların her ikisi de yaklaşık 120 x 90 cm. ölçülerinde olup, birisi beyaz, diğeri siyah damarlı mermerden yapılmıştır. Ayrıca yüzeyde dağınık ve kırık vaziyette beyaz mermer Opus Sectile taban döşeme parçaları ile bol miktarda ve çeşitli renklerde cam ve taş mozaik parçaları bulunmaktadır. Bunların yanı sıra; yine yoğun bir biçimde Roma Dönemine ait pişmiş toprak ve cam kap parçaları buluntuları da rastlanılmaktadır. Bu alandan daha önce çıkartılarak kasaba içindeki Soğuk Pınar çeşmesinde kullanılan mimari parçalardan burada bir Kilise kompleksi olabileceği düşünülmektedir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar.

ŞİMDİKİ DURUM : Kuru tarım yapılmaktadır.

SİT POTANSİYELİ : Var.

KORUMA DERECESİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
İlhan GÜCEREN Arkeolog
Doğan DEMİRCİ Uzman

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN : 09.03.2006
Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 30.03.2006 Gün Ve 886 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Kaçak kazılar nedeniyle tahrip olan kısımlar var.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Afyon L 26-d3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ÖRDEKÇİ KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: YAKAEMİR SİVRİSİ KALINTILARI

GENEL TANIM: Cennet yaylasının kuzeybatısında yer alan Yakaemir Sivrisi tepesinde olup, yayaya uzaklığı kuş uçuşu yaklaşık 1 km.dir. Cennet yaylasından kuzeybatıya Yakaemir sivrisine doğru yapılan yüzeysel incelemelerde Cennet yaylasının yaklaşık 300 m. uzaklığında düzgün kesilmiş bloklardan oluşan küçük bir duvar kalıntısı ve dağınık durumda kesme taş bloklar yer almaktadır. Bu kalıntılar yaklaşık 20 m2 lik alan içerisinde yer almaktadır. Cennet yaylasından kuzeybatıya Yakaemir Sivrisine doğru yapılan çevresel ve yüzeysel incelemelerde bu noktadan itibaren Yakaemir Sivrisine kadar herhangi bir kültür varlığına rastlanmamıştır. Yakaemir Sivrisi tepesinde doğu batı doğrultusunda uzanan dikdörtgen planlı kuzey ve güney duvarlarında 3 sırası ayakta kalmış boşajlı duvar kalıntısı ve içinde geison ve kapı lentosunun üst kısmına ait mimari parçanın yer aldığı yöresel taşlardan kuru örgü yöntemiyle yapılmış tümüyle yıkılmış durumda işlev anlaşılamayan yapı kalıntısı yer almaktadır. Bu yapı kalıntısının hemen aşağısında kuzeydoğusunda kuru örgü moloz taş yığınlarıyla kaplı yıkıntı durumunda mekânlar yer almaktadır. Bunların dışında herhangi bir yapı kalıntısına rastlanmamıştır. Yüzeyside ele geçen seramik buluntuları Roma Dönemine aittir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kalıntılar 1873 m. yükseklikteki Yakaemir Sivrisi Tepesinde yer almaktadır. Konumu gereği tehlikelerden uzak kalmıştır.

ŞİMDİKİ DURUM : Oldukça harap durumdadır.

SİT POTANSİYELİ : Kötü

KORUMA DERECESİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR : 19/10/2004
İlhan GÜCEREN Arkeolog
Nezahat İŞÇİ Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit

KONTROL EDEN : 19.10.2004
Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 23.12.2004 Gün ve 167 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Yapılar tümüyle yıkık ve harap durumdadır.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: YASSİBEL KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:M.26.6	ADA:05.A
				PARSEL:521

ADI: YASSİBEL KÖYÜ FELE DEĞİRMENLERİ HARABELERİ HÖYÜKÜSTÜ MEVKİİ

GENEL TANIM: Şarkikaraağaç İlçesi, Yassıbel Köyü Fele Değirmenleri Harabeleri Höyüküstü mevkii içerisinde. Doğal bir tepe olan "Höyüküstü" olarak köyde bilinen yerin tepesi üzerinde bitki örtüsü yoktur. Sadece batı yamaçlarında seyrekte olsa çalılık (maki) mevcuttur. Bu doğal tepenin kuzey, doğu ve güney etekleri ekilip dikilen tarlalardır. Tepe kısmı boştur. İki GSM kuleli baz istasyonu da buraya yapılmıştır. Çünkü bu tepe Yassıbel Köyü güneyindeki Manastır Dağı Tepesi'nden dağın güney, doğu ve kuzey eteklerinde bulunan yamaçlarına ve nekropol alanlarıyla alt eteklerine kadar inen antik NEAPOLIS? Kenti'nin bir parçası olup üzerinde yaşamın olduğuna dair Roma ve Bizans Dönemi izleri ile güney eteğindeki mağara içinde ve önünde Prehistorik Çağ'ın yaşam izleri vardır. 5226 ve 3386 sayılı yasalarla değişik 2863 sayılı yasa kapsamına giren korunması gerekli kültür varlığı izlerinin alanda varlığı tespit edilmiştir. Yüzeyle oldukça yoğun olan çanak çömlek parçalarından, izinsiz kazı çukurlarından, yapılmış baz istasyonunun 20-30 m. Güneyinde antik bir taş ocağının varlığı (veya yerleşimin izleri) ana kayada yüzeye çıkan kısımlarında açıkça görülebilen kesim izlerinden anlaşılmaktadır.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı

ŞİMDİKİ DURUM :

SİT POTANSİYELİ :

KORUMA DERECESESİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Korunmasız

HAZIRLAYANLAR : 15.01.2008
Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü
Özgür ÇOMAK Arkeolog
Ferit ÇOŞKUN Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN : 15.01.2008
Ali HARMANKAYA Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI : ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 30.10.2008 Gün ve 2751 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER :

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Afyon-L26-c2
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: MURATBAĞI KÖYÜ	KADASTRO: Tapu Harici	
			PAFTA:-	ADA:-
				PARSEL:-

ADI: ZENGİBAR KALESİ (KALE TEPE)

GENEL TANIM: Isparta İli, Şarkikaraağaç İlçesi, Muratbağı Köyü sınırları içerisindedir. Bu köyün eski adı Zengiler ya da Zengibar olarak bilinir. Kale Tepe'nin adı da köyün eski adıyla Zengibar Kalesi olarak söylenir. Yani köy adını buradan almıştır. Köy Şarkikaraağaç İlçesinin 7 Km. kuzeyinde, Kale ve örenyeri ise köyün kuşucumu 1.5 km. Kuzeydoğusundadır. Kale Tepe yöreye hakim doğal bir tepe üzeri ve tepenin eteklerine doğru yayılan yerleşimden oluşmaktadır. Oval olan tepe üzerinde iç kale; kuzey, batı ve güney yamaçlarında dış sur içinde yerleşim ve nekropol kalıntıları yayılmıştır. Bu tepe Akşehir tarafını, Konya tarafını, Isparta tarafını yani tüm yönlere hakim hem de şehir yerleşimidir. Bunun da ispatı iç ve dış surun mevcut oluşudur. Yerleşim alanı içerisinde tespit edilen açık hava tapınağı ve diğer yapı kalıntılarında buradaki yerleşimin çok daha erken dönemlerden itibaren Roma ve Geç Roma dönemine kadar devam ettiği anlaşılmaktadır.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: İzinsiz kazılarla tahribat

ŞİMDİKİ DURUM : Çok iyi değil. Yerleşim kalıntıları toprak altında çok fazla kaçak kazı çukuru var.

SİT POTANSİYELİ : İlçe merkezine yakın oluşu halen stabilize olan Şarkikaraağaç-Cankurtaran-Akşehir Yolu üzerinde bulunuşu

KORUMA DERECESİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Mahalli Güvenlik Güçleri - Jandarma

HAZIRLAYANLAR : 17.10.2008
Ali HARMANKAYA Müze Müdürü
Özgür ÇOMAK Arkeolog
Ferit ÇOŞKUN Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN : 15.01.2008
Ali HARMANKAYA Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :-

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 30.10.2008 Gün ve 2750 Sayılı Kararıyla Tesciline

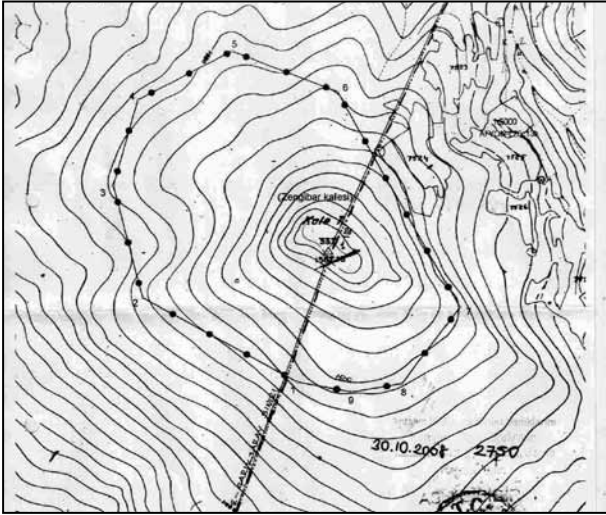
GÖZLEMLER :

- Çevrede söylentileri dolaşan hazinenin burada olduğuna inananlar tarafından çok fazla kaçak kazı yapılıyor.
- Mutlaka köyde oturacak bir bekçi ile korunmalıdır.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç Yenişarbademli	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ:	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:-
				PARSEL:-

ADI: BEYŞEHİR GÖLÜ ve ÇEVRESİ

GENEL TANIM: Türkiye'nin üçüncü büyük gölü olan Beyşehir Gölü'nde irili ufaklı toplam 33 ada bulunmakta olup, doğal güzelliklerinin yanı sıra tarihi kalıntıların bulunduğu bu adalar Beyşehir Gölü'ne ayrı bir güzellik katmaktadır. Beyşehir Gölü'nün bir bölümü Isparta İli, Yenişarbademli ve Şarkikaraağaç İlçe sınırları içinde kalmaktadır. Göl kenarında dinlenmek için tesisler vardır. Gölde; Sazan, Levrek gibi balık türleri; Yaban Ördeği, Karabatak, Sülükçün, Meke gibi kuş türleri vardır. Kontrollü avlanma yapılmaktadır. Isparta İli, Yenişarbademli ve Şarkikaraağaç İlçeleri Beyşehir Gölü ve çevresine ilişkin Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 14.10.1992 gün ve 1613 sayılı kararıyla; Isparta İli sınırları içerisinde kalan kısmın I.II.III. Derece Doğal Sit Alanı sınırları belirlenmiştir. Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kulununun 28.02.2003 gün ve 5797 sayılı kararıyla daha önce belirlenen I. II. III. Derece Doğal Sit Alanı sınırları yeniden belirlenmiştir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER:

ŞİMDİKİ DURUM : -

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECESİ : I. II. III. Derece

ŞİMDİKİ KORUMA :

HAZIRLAYANLAR :
Nezihat İŞÇİ Arkeolog
Doğan DEMİRCİ Uzman

ÖNERİLEN KORUMA : I. II.III. Derece Doğal Sit

KONTROL EDEN : 07.11.2005
Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI

İzmir II Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 07.09.1988 gün ve 368 sayılı kararıyla tesciline ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14.10.1992 Gün Ve 1613 Sayılı Kararı Ve 28.02.2003 Gün ve 5797 Sayılı Kararıyla Doğal Sit Alanının Yeniden Düzenlenmesine

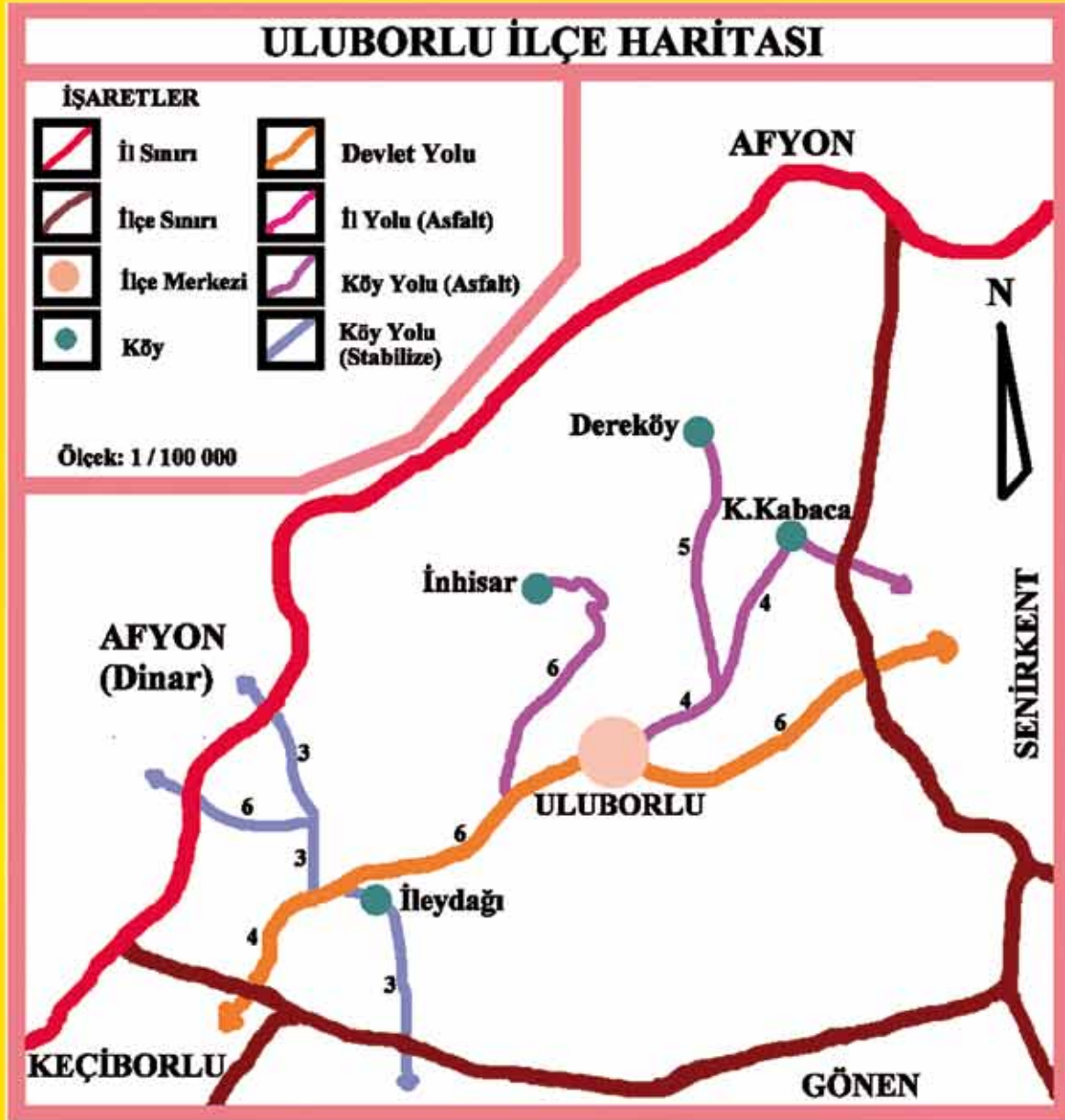
REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

12. ULUBORLU

2 NOLU KONUT

ULUBORLU KALESİ

MUHİTTİN ÇEŞMESİ

ARDIÇ AĞACI

12.1. TARİHÇE:

Senirkent ilçesinin batısında bulunan Uluborlu ilçesi, tarih boyunca farklı uygarlıkların tesirinde kalmıştır. Uluborlu ilçesine sınır komşusu olan Senirkent, Gönen, Atabey ve Keçiborlu İlçe sınırları içindeki 13 höyük üzerinde Erken Kalkolitik (MÖ 5500–4500) ve Tunç Çağı (MÖ 3000–1200) dönemlerine ait yerleşimlerin bulunmasına rağmen Uluborlu İlçesi sınırları içinde bu yerleşimlerden olmaması mümkün değildir. Halk arasında varlığı bilinen höyükler ve kalıntılar olmasına rağmen, buraların arkeolojik araştırmalarla bilimsel anlamda incelenmemiş olması dolayısıyla Uluborlu ilçesinin tarih öncesi ve tarihi çağları tam olarak bilinmemektedir. Pisidia bölgesinin kuzey batısında Frigya sınırına yakın kısımda kalan Uluborlu topraklarının da içinde olduğu bölgenin adı Hitit metinlerinde Pitaşşa olarak geçer. Hitit (MÖ 1800–1200), Frig (MÖ 750–690), Lidya (MÖ 690–547) ve Pers (MÖ 547–334) dönemlerinde bölge sadece siyasal olarak el değiştirmiş, hiçbir zaman tam olarak ele geçirilememiştir. Bölge MÖ 334–323 tarihleri arasında Büyük İskender’ in kontrolüne girmiş ve MÖ 323 yılında ölümünden sonra Büyük İskender’ in haleflerinden Seleukos ve Lysimakhos arasında yapılan Kurupedion savaşı (MÖ 281) sonucunda Seleukosların eline geçmiştir.

Bu dönemde Uluborlu ilçesi sınırları içinde **Apollonia** Antik Kenti kurulmuştur. Kent muhtemelen Seleukos Kralı Seleukos I (MÖ 312–280) tarafından kurulmuş olmalıdır. Şehir Strabon’da Frigya, Ptolomaios’da Pisidia şehri olarak geçer. Kentin eski ismi Stephanus Byzantinus tarafından Mordiaeum veya Margium olarak kaydedilmiştir. Apollonia, Roma İmparatorluk Dönemi (MÖ 27-MS 395) sikkeleri üzerinde ve yazıtlarda kendini Likya ve Trakyalıların kolonisi olarak gösterir. Şehrin Roma İmparatorluğu için ne kadar önemli olduğu İmparator Augustus’un ölümünden önce yazdığı vasiyeti “Res Geastae Divi Augusti”nin Yunanca metninin parçalarının bulunmasından anlaşılır. Vasiyetin Latince metni ise Pisidia Antiokheia’da (Yalvaç) Propylon’da (Anıtsal Giriş) bulunmuştur.

MÖ 188 yılında Roma ordusuna yenilerek Apameia barışını imzalayan Seleukoslar Toroslara kadar olan kısımdan çekilmişler ve bölge Romalılar tarafından Bergamalılara bırakılmıştır. MÖ 188–133 yılları arasında Bergama Krallığının elinde bulunan bölge, MÖ 130’da Romalılar tarafından ele geçirilerek, MÖ 102–49 yılları arasında Kilikia Eyaleti içine alınmış daha sonra Asia Eyaletine bağlanmıştır. MÖ 39 yılında Galat kralı Amyntas’ın kontrolüne giren bölge MÖ 25 yılına kadar bu durumda kalmış daha sonra Galatia eyaleti içine alınmıştır. Apollonia Roma İmparatorluğunun MS 395 yılında parçalanmasıyla Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) sınırları içinde kalmıştır. Şehrin adı geç devirlerde “Sozopolis” olarak değiştirilmiştir.

Türkler, Malazgirt Muharebesi’den sonra Batı Anadolu’nun birçok kısmını ele geçirdiler. Uluborlu 1074 yılında Selçuklu Sultanı Melikşah tarafından Anadolu’nun fethinde görevlendirilen Süleyman Şah ile Bizans İmparatoru VII. Mihail arasında yapılan anlaşma ile Selçuklu egemenliğine girmiştir. Ancak bu yörelerdeki Selçuklu egemenliği uzun süreli olmadı. Bizansın güçlü savunması ve Haçlı seferleri sebebiyle Türk egemenliği sağlanamadı. Ele geçirilen yerler Bizanslılar’la Selçuklular arasında el değiştirdi. II. Kılıç Arslan zamanında 1176 yılında yapılan Miryakefalon savaşı ardından Uluborlu ve civarı 1182 yılında kesin olarak Selçuklu egemenliğine girmiştir. Türk egemenliğinde Borgulu, Burgulu, Borulu, Uluğborlu adını alan Uluborlu önemli bir merkez olmuştur. Şehirde 13 medrese açılmış çeşitli şehzadeler Uluborlu’da ikamet etmişlerdir. 1301 yılında Hamitoğulları Beyliği hakimiyetine giren Uluborlu bu beyliğin başkentliğini yapmıştır.

Uluborlu, 1361 yılında Osmanlı topraklarına katılmış, Anadolu Eyaletinin bir kazası olarak yapılanmıştır. I. Sultan Selim devrinde düzenlenen Taksimât-ı Memalik-i Osmaniye’de Hamit İlinin 21 kazasından beşincisi olarak gösterilmektedir. Tanzimat’tan sonraki idari yapılanma içerisinde de Isparta Sancağına bağlı kaza statüsü kazanmıştır.

Milli Mücadelenin başladığı yıllarda Hafız İbrahim Demiralay’ın talimatıyla Uluborlu’da, Kaymakam Said Bey’in başkanlığında Fakızâde Faik Efendi, Müftü Tahir Efendi, Alemşahzade Vasıf Efendi, Sipahizade Nuri Efendi, Remşahzade Nuri Efendi, Durakzade İbrahim Efendi, Çıkrıkçazade Hüsnu Efendi, Peştemalcızade Hacı Hakkı, Hacı Emirzade Yakup Efendi, Suhtezade Nazif Efendi, Koçurzade Hacı Tahir Efendi’den oluşan Uluborlu, Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti kurulmuştur. Cemiyet, Uluborlu’dan topladığı askerlerin her türlü ihtiyacını ve teçhizatını temin ederek hatta cep harçlıklarını ve geride kalan ailelerinin bakımını da üslenerek Batı Cephesine göndererek milli mücadeleye fiilen katılmıştır.

12.2. COĞRAFİ KONUM:

Uluborlu İlçesinin kuzeyinde Dinar, doğusunda Senirkent, güneyinde Atabey, Gönen ve batısında Keçiborlu bulunmaktadır. İlçeye yerleşim önceleri Toros kollarının uzantısı olan Kapı Dağı’nın eteklerinde kurulmuş, 1950 yılından sonra da şimdiki bulunduğu Uluborlu Ovasına taşınmıştır. Uluborlu’nun güneydoğusunda 2.463 m. rakımlı Kapı Dağı ve bunun uzantısı olan Yuvacça Yaylası, güneyde 2.097 m rakımlı Şalgamlık Tepesi, kuzeyinde ise 1.800 m. rakımlı Kılıçlayan Dağları bulunmaktadır. Doğusu açık olup Senirkent ovasına uzanmaktadır.

Güneybatıda bulunan Pupa Çayı, güneydoğudan çıkan Şehir Çayı, güney kısmında bulunan Şalgamlık Deresi, Halkalı Deresi ile doğusunda Su Uçan Şelalesi, Akçay Şelalesi, Değirmen Deresi, batısında İleydağı Çayı Deresi, kuzeyinde Kızıldere ve Dereköy Çayı belli başlı akarsularıdır.

Pupa Çayı üzerinde 1977 yılında kurulan Uluborlu Barajı ve 1995 yılında kurulan İleydağı Barajı sulama amaçlı kullanılmaktadırlar.

Uluborlu ilçesi, coğrafya olarak Akdeniz Bölgesi’nde bulunmasına rağmen, tam bir Akdeniz iklimi özelliklerini taşımamaktadır. Göller Bölgesi ikliminin karakteristik özelliklerinden olan ilkbaharı kısa, sonbahar ve kışı diğer mevsimlere göre biraz daha uzun olan bir iklim özelliği taşır. Yazları sıcak ve kurak, kış ayları ise soğuk ve yağışlıdır. Kışın en soğuk günlerin ortalaması (-15°C) ve yazın en sıcak günlerin ortalaması (+31°C) derece olduğu tespit edilmiştir. Yağışlar en çok ilkbahar ayları başında ve sonbahar aylarında yağmakta olup, yağışlar ekseriyetle batı ve güney kesiminden gelmektedir.

12.3. ANTİK KENTLER:

12.3.1. Apollonia:

Uluborlu merkezinde, modern ilçe altında kalmış olan antik kent Seleukos I (MÖ 312–280) tarafından kurulmuştur. Şehir Strabon'da Frigya şehri, Ptolomaïos'da Pisidia şehri olarak geçer. Şehrin yeri F.V.J Arundell tarafından 1833 yılında tespit edilmiştir. Kentin eski ismi Stephanus Byzantinus tarafından (Mordiaieum veya Margium) olarak kaydedilmiştir. Apollonia, Roma İmparatorluk Çağı sikkeleri üzerinde ve yazıtlarda kendini Likya ve Trakyalıların bir kolonisi olarak gösterir. Şehirde Traklara ait iki yazıt ele geçirilmiştir. Muhtemelen bu kolonistler kente Romalılar tarafından yerleştirilmiş ve şehire diğer kolonilerde olduğu gibi farklı bir statü verilmiştir. Apollonia Geç Roma ve Bizans Döneminde de önemini korumuştur. Apollonia İmparatorluk Döneminde İmparator Titus'dan (MS 79–81), Gallienus (MS 260–268) dönemine kadar sikke basmıştır. Şehrin adı geç devirlerde “Sozopolis” olarak değiştirilmiştir.

Şehrin Roma İmparatorluğu için ne kadar önemli olduğu İmparator Augustus'un ölümünden önce yazdığı vasiyeti “Res Geastae Divi Augusti”nin Yunanca metninin parçalarının bulunmasından anlaşılır. Vasiyetin Latince metni ise Pisidia Antiokheia'da (Yalvaç) Propylon'da (Anıtsal Giriş) bulunmuştur. Bu da her iki şehrin önemini ortaya koymaktadır. Antik kentten fazla bir kalıntı yoktur.

12.4. SIVİL MİMARİ YAPILAR

4 NOLU KONUT

9 NOLU KONUT

1 NOLU KONUT

6 NOLU KONUT

ESKİ BELEDİYE KONAĞI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : İmar Paftası 19- L2			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GÜREŞ YERİ MAH.			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	X	3
ADRESİ:		KADASTRO: 19 M 2				ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA: -	PARSEL:		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
ESKİ BELEDİYE KONAĞI	YAPTIRAN: ŞARK HALI ŞTİ.	YAPAN: Rıza Usta		MİMARİ ÇAĞI: Osmanlı					
	YAPIM TARİHİ: 1920	KİTABE:		VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Bugüne kadar Belediyece ve diğer kuruluşlarca iyi korunmuş olan bu konak; 1920 yıllarında yapılmış, Osmanlı sivil mimarlık örneğinin Uluborlu'da bulunan ve bulunması, devam etmesi gereken yapılardan biridir.

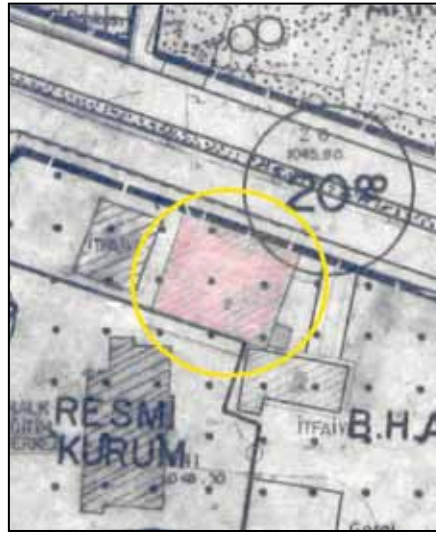
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	X		B		B		B		X		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Uluborlu Belediyesi

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Uluborlu Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR: Belediye ve diğer kuruluşlarca yapı içinde ve dışında sıva ve badanası yenilenmiş, diğer kısımlar yer yer onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: 1920'lerde bir İtalyan Şirketi olan Şark Halı Şirketi (kumpanyası) tarafından ticari işyeri olarak yapılmış, sonradan bu şirketin gitmesi sonucu bina Belediye'ye kalmıştır. O günden bugüne kadar Resmi ve Özel kuruluşlarca büro ve işyeri olarak kullanılmış ve kullanılmaktadır. Yapının 1. katı taş malzeme ile, diğer 2. ve 3. katlar ahşap malzeme ile yapılmış, bol pencereli, tavan ve taban tahta döşeme, süsleme elemanları yok, 3. katta pencereler sivri kemerli, sofaya bakan odalar bulunur. Çatı ahşap olup, yer yer tamir görmüştür. Binanın eski yapı malzemesi bugüne kadar korunmuştur. Yapı dikdörtgen planlıdır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X		

ORİJİNAL KULLANIMI: İşyeri

BUGÜNKÜ KULLANIMI: İşyeri

ÖNERİLEN KULLANIM: Turistik Otel

HAZIRLAYANLAR: 02.09.1983
Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

KONTROL EDEN: 02.09.1983
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		KK.K. KARARLARI: ANKARA, KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI, TAŞINMAZ KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI KORUMA YÜKSEK KURULUNUN 09.11.1984 Gün ve 0485 Sayılı Kararıyla Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 1		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :		
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	1 2 3
ADRESİ:	KADASTRO:		ÇEVRESEL		X 2 3	
	PAFTA:	ADA: 360	PARSEL: 1		ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. yüzyıl başı			
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:			

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı, kırma çatısı alaturka kaplı, iki katlı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	X		X		X		X		C		X	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Özel Mülkiyet

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen planlı, kırma çatılı, alaturka kiremit örtülü, vevv çıkmalı iki katlı olan yapının, alt katı ahşap hatıllı taş duvar, üst katı bağdadi teknikte inşa edilmiştir. Yapının ana girişi kuzeydoğu cepheden verilmiştir. Yine alt katta kuzeydoğu cephede derin bir kemer içinde yer alan çeşme dikkat çekicidir. Anılan kemer içinde geleneksel Uluborlu sosyal yaşamını anlatan resimler izlenmektedir. Günümüzde meskun olmayan yapı, harap durumda olduğundan güneydoğuya bakan cephe duvarı yıkılmış olup, halen tahribata açık durumdadır. Çatı saçakları ise ahşap kaplamalıdır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Melike GÜL Şehir Plancısı
Onur KARA Uzm. Arkeolog
Arzu AKTAŞ Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	
3.	RÖLÖVE PROJESİ		REVİZYON
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 Gün 2369 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 2				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:			KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ:		KADASTRO:				ÇEVRESEL	X	2	3
		PAFTA:	ADA: 203	PARSEL: 6, 7, 9		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI: 20. yüzyıl başı				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:			VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı, kuzey cephede iki ve üç katlı, güney cephede eğim sebebiyle tek katlıdır. Kıрма çatı Marsilya tipi kiremitle örtülüdür.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		X		X		X	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı dörtgen planlı olup alt kattaki taş duvarlar üzerine üst katta ahşap bağdadı tekniikle yapılmış, kıрма çatı üzeri Marsilya tipi kiremit örtülüdür. Eğimli bir arazi üzerine oturmuş olması nedeniyle kuzey cephe-deki sokaktan iki ve üç katlı olarak görülmekte, güney cephedeki sokaktan ise tek katlı olarak algılanmaktadır. Her iki yönden de yapıya girişler bulunmaktadır ancak ana giriş kuzeydendir. Bugünkü kullanım şekli sebebiyle yapı içinde bağımsız bölümler mevcuttur. Genel anlamda yapı bakımsızdır ancak orijinal ahşap elemanlar niteliklidir. Konumu itibarıyla yapı görsel açıdan iki kademeli çıkması ve yapı oranları ile estetik bir bütünlük arz etmektedir. Yapının ikinci kat pencerelerinde demir parmaklıklı şebekeler mevcuttur.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Melike GÜL Şehir Plancısı
Onur KARA Uzm. Arkeolog
Arzu AKTAŞ Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 Gün 2369 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 3		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :		
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1 2 3
ADRESİ:	KADASTRO:		ÇEVRESEL		X 2 3	
	PAFTA:	ADA: 191	PARSEL: 1		ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. yüzyıl başı			
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:			

GENEL TANIM: Kare planlı, kırma çatılı, taş malzeme ile inşa edilmiştir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	X		B		B		B		X		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Özel Mülkiyet

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: Yapının cumbası yenilenmiş, üst kattaki ahşap doğramalar pvc doğrama ile değiştirilmiştir.

AYRINTILI TANIM: Kare planlı, kırma çatısı Marsilya tipi kiremit ile örtülü, taş duvarlı bir yapıdır. İki katlı olan yapının girişi, batı cephesi ortasından cumba altındadır. Kuzey cephede, üst katta ferforje demir korkuluklu küçük bir balkon mevcuttur. Batı cephesi ortasında yer alan yenilenmiş cumbanın altında, giriş kapısının üzerinde ahşap süslemeli tavan izlenmektedir. Çatı saçakları süslü ahşap kaplamalıdır. Alt kat pencereler ise ferforje demir parmaklıdır. Yapının plan şeması orta sofalı olup yapı içerisindeki ahşap tavan, dolap, kapı gibi nitelikli ahşap yapı elemanlar dikkat çekicidir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Melike GÜL Şehir Plancısı
Onur KARA Uzm. Arkeolog
Arzu AKTAŞ Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 Gün 2369 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 4		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :		
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1 2 3
ADRESİ:	KADASTRO:		ÇEVRESEL		X 2 3	
	PAFTA:	ADA: 213	PARSEL: 12		ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. yüzyıl başı			
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:			

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı, kırma çatılı, alt kat taş, üst kat bağdadi duvarlı iki katlı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	X	RUTUBET	A	YOK
	X		B		B		B		X		X	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Özel Mülkiyet

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen planlı, kırma çatısı oluklu metal malzeme ile örtülü yapının, arazideki eğim nedeniyle batıdaki yol cephesinden tek katlı, doğudaki cephesinden iki katlı olarak izlenmektedir. Yapının batı cephesindeki girişi yapı ortasından verilmiş olup içerlek şeklindedir. Yol cephesindeki içerlek kapı Bursa kemerlidir. Söz konusu girişi karşılayacak durumda doğu cephede üçgen alınlıkla cumba mevcuttur. Anılan cumba mimari yapısı itibarıyla estetik bir görünüm arz etmektedir. Cumba önyüzündeki iki adet kemerli pencere dikkat çekicidir. Yapının alt katı ahşap hatıllı taş duvar, üst katı bağdadi teknikte inşa edilmiştir. Yapının çatı saçakları ahşap kaplamadır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Melike GÜL Şehir Plancısı
Onur KARA Uzm. Arkeolog
Arzu AKTAŞ Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 Gün 2369 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 5		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :		
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1 2 3
ADRESİ:	KADASTRO:		ÇEVRESEL		X 2 3	
	PAFTA:	ADA: 213	PARSEL: 19		ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3
İ.H.L. Yatakhane	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. yüzyıl sonu			
	YAPIM TARİHİ: 1892	KİTABE:	VAKFIYE:			

GENEL TANIM: Dikdörtgen formlu, iki katlı, kırma çatılı, taş duvarlı bir yapıdır.

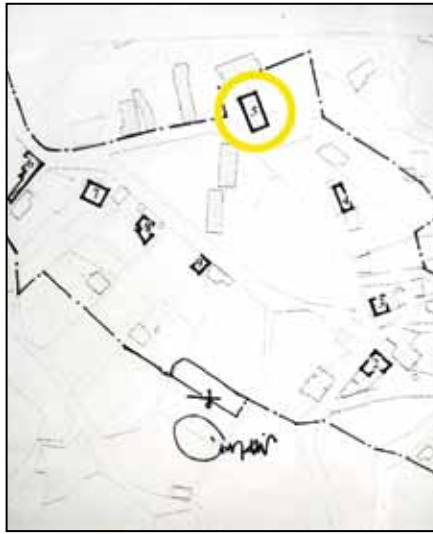
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		B		B		B		X		X	İZİ VAR
	C		C		C		C		X		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
M.E.B.

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
M.E.B.

YAPILAN ONARIMLAR: Yapıda çeşitli dönemlerde fonksiyonu gereği çeşitli eklenti ve esaslı onarımlar yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen formlu, iki katı ve bir bodrumu bulunan, Marsilya tipi kiremitle örtülü kırma çatılı, taş kalın duvarlı bir yapıdır. 1892 yılında ilkokul binası olarak yapılmıştır. Batı cephesinde kemerli bir ana giriş kapısı ile tüm cephelerinde yine kemerli pencereler bulunmaktadır. Yapı cephelerinde çeşitli noktalarda devşirme malzeme taşlar vardır. Kuzey tarafında tek katlı bir müştemilat yapıya sonradan eklenmiştir. Yapının iç kısımlarında özgün plan şemasını etkileyecek bazı düzenlemeler (ıslak mekan oluşumu, mekan bölüntüleri gibi) zaman içerisinde yapılmıştır. Kemerli giriş kapısındaki demir kapı kanatları ve kilit de orijinaldir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: OKUL

BUGÜNKÜ KULLANIMI: YATAKHANE

ÖNERİLEN KULLANIM: OKUL

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Melike GÜL Şehir Plancısı
Onur KARA Uzm. Arkeolog
Arzu AKTAŞ Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 Gün 2369 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 6	
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO :		
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		KORUMA DERECESİ	
ADRESİ: Kapıdağı Çıkmazı No: 2	KADASTRO:		ANITSAL	1 2 3	
	PAFTA:	ADA: 367	PARSEL: 5	ÇEVRESEL	X 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. yüzyıl başı		
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:		

GENEL TANIM: İki katlı, kırma çatılı, Marsilya tipi kiremit örtülü alt katı taş, üst katı bağdadi teknikte yapılmış bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	X B C	RUTUBET	A YOK X İZİ VAR C ÖNEMLİ
---------------	-------------	---------------	-------------	----------	-------------	----------	-------------	--------------------	-------------	---------	--------------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Özel Mülkiyet

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı kare planlı, alt kattaki taş duvarlar üzerine üst katta ahşap bağdadi teknikle yapılmış, kırma çatı üzeri Marsilya tipi kiremitle örtülüdür. Sokağa bakan doğu cephesiyle bahçeye bakan kuzey cephesinde ferforje korkuluklu iki adet küçük balkon bulunmaktadır. Yapı, üç cephede alt kat ile üst kat arasında içbükey bir geçişle çıkma yapmaktadır. Çatı saçakları ahşap kaplamalıdır. Oldukça geniş bir bahçeye sahiptir. Ahşap kısımları oldukça niteliklidir. Üst kat pencereleri demir parmaklık şebekelidir.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Melike GÜL Şehir Plancısı
Onur KARA Uzm. Arkeolog
Arzu AKTAS Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	EKLER	ONAY
2.	RAPOR	X
3.	FOTOĞRAF	X
4.	RÖLÖVE PROJESİ	
5.	RESTORASYON PROJESİ	
6.	HARİTA	X
7.	KROKİ	
8.	KİTABE	
	VAKFIYE	

KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 Gün 2369 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 7		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :		
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1 2 3
ADRESİ: Sultan Alaaddin Cad. No: 2-4	KADASTRO:		ÇEVRESEL		X 2 3	
	PAFTA:	ADA: 370	PARSEL: 4-5	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3	
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. yüzyıl başı			
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:			

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı, kırma çatısı Marsilya tipi kaplı, iki katlı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		X		X		X	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Özel Mülkiyet

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen planlı, kırma çatılı, Marsilya tipi kiremit örtülü iki katlı bir yapıdır. Mülkiyet durumu sebebiyle yapı ortadan ikiye bölünmüş ve iki ayrı parsel numarası almıştır. Yapıdaki, sokak cephesinde cephe ortasında çatı kısmında üçgen alınlığı bulunan ve içeri doğru girinti yapan balkon dikkati çeker. Anılan balkon yakın zamanda betonarme olarak yapılmıştır. Yapının sokağa bakan cephesinin tamamıyla iki yan cephesinde, sokak cephesine birleşen köşelerde çıkımlar izlenmektedir. Söz konusu çıkımların bulunduğu yerlerde çatı saçağı içbükey bir form göstermektedir. Yapının geri kalanında ise çatı saçakları ahşap kaplamalıdır ve bahçe arka cephede geniştir.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Melike GÜL Şehir Plancısı
Onur KARA Uzm. Arkeolog
Arzu AKTAS Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 Gün 2369 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 8				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ: Sultan Alaaddin Cad. No: 6		KADASTRO:			ÇEVRESEL	X	2	3
	PAFTA:	ADA: 370	PARSEL: 7		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. yüzyıl başı					
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı, iki katlı, kırma çatılı taş yapıdır.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		X		X		X	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Özel Mülkiyet

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: Ön cephesi basit onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen planlı, kırma çatılı, çatısı oluklu metal malzeme ile kaplı olan yapı taş malzeme ile inşa edilmiştir. Sokak cephesi yakın zamanda bakım görmüştür ve anılan cephedeki pencereler pvc malzeme ile yenilenmiştir. Yine bu cephede betonarme teras eklentisi mevcuttur. Çatı saçakları ahşap kaplamalıdır. Pencerelerde alt katta demir parmaklıklı, üst katta ise ferforje şebekeler görülmektedir. Yapı içinde ahşap dolap, kapı, tavan gibi nitelikli elemanlar bulunmaktadır. Bunların yanı sıra yapının ana giriş kapısında 1936 tarihli kilit tespit edilmiştir. Söz konusu yapının bahçesi ise oldukça geniştir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Melike GÜL Şehir Plancısı
Onur KARA Uzm. Arkeolog
Arzu AKTAS Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 Gün 2369 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 9				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Selçuklu (Zincirli)		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ: Sultan Alaaddin Cad. No: 12		KADASTRO:			ÇEVRESEL	X	2	3
		PAFTA:	ADA: 370		PARSEL: 16	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 20. yüzyıl başı				
	YAPIM TARİHİ: 1941	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı, kırma çatılı, iki katlı taş bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		X		X		X	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Özel Mülkiyet

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen planlı, kırma çatısı Marsilya tipi kiremit ile örtülü yapı, geneli itibarıyla taş ve kısmen bağdadi teknikte inşa edilmiştir. İki katlı olan yapı, geniş bir bahçeye sahiptir. Çatı saçaklarının altı ahşap kaplamalıdır. Sokak cephesindeki yapının ana girişi üst katta olup içerlektir. Merdivenlerle ulaşılan içerlek giriş sahanlığı Bursa tipi kemerlidir. Kuzeybatı cephesinde ahşap balkon izlenen yapının korkuluklarının bir kısmı korunmamıştır. Üst kat pencereler kare formundadır. Yapının giriş kapısı üzerinde 1941 tarihi okunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Melike GÜL Şehir Plancısı
Onur KARA Uzm. Arkeolog
Arzu AKTAS Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 Gün 2369 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 10
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		KORUMA DERECESİ
ADRESİ:	KADASTRO:			ANITSAL
	PAFTA:	ADA: 186	PARSEL: 2	ÇEVRESEL
				ÇEVREYE AYKIRI
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. yüzyıl başı	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı, iki katlı, kırma çatılı bir yapıdır.

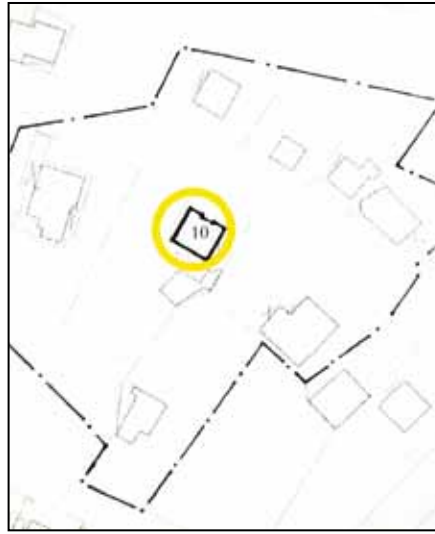
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	X	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		X	IZI VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Özel Mülkiyet

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: Pencereler pvc doğramalarla yenilenmiştir.

AYRINTILI TANIM: Yapı, iki katlı, orta sofalı, dikdörtgen plan vermektedir. Yapının kırma çatısı oluklu metal malzeme ile örtülmüştür. Çatı saçakları yapıya içbükey bağlanmıştır. Sokak cephesinde yapının ana giriş kapısı üzerinde cumba izlenmektedir. Anılan cumbanın alt kısmı ahşap işlemeli olup üst kısımda külahvari bir çatı oluşturulmuştür. Söz konusu cumbanın karşısında, bahçe cephesinde balkon mevcuttur. Yapının üst katı dört cephede de çıkmalıdır. Yapı içinde tavan, dolap, kapı ve benzeri nitelikli ahşap elemanlar bulunmaktadır. Yapının sokak cephesinde hem de diğer cephesinde bahçe mevcuttur.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Melike GÜL Şehir Plancısı
Onur KARA Uzm. Arkeolog
Arzu AKTAŞ Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 Gün 2369 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

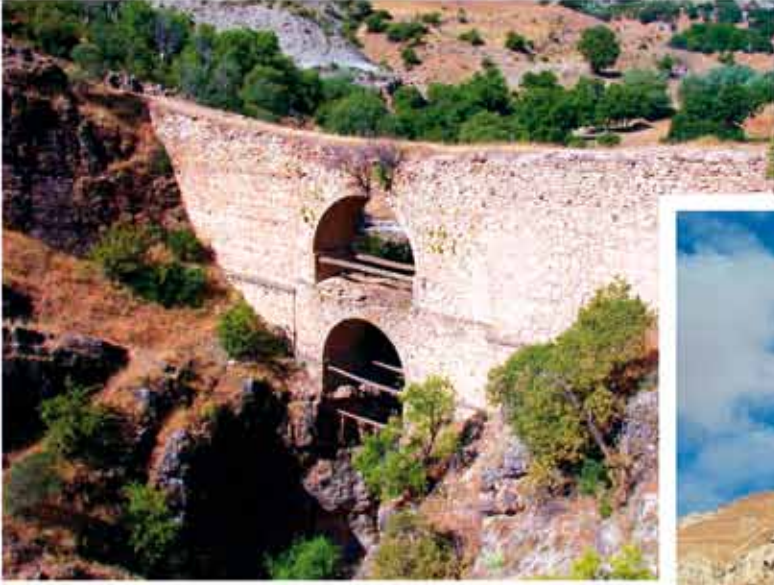

12.5. ANITSAL YAPILAR

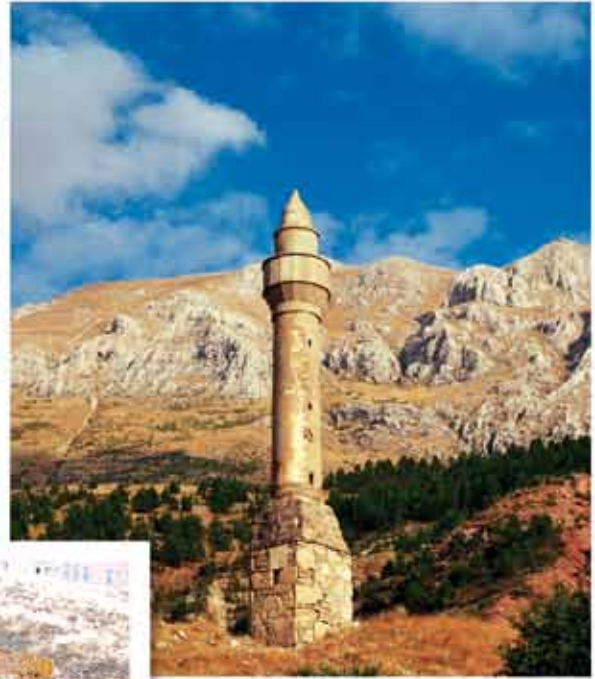
*Camiler-Medreseler-Çeşmeler-Hamamlar-
Su Kemerleri-Kaleler-Anıt Ağaçlar-Türbeler*

ALAADDİN CAMİ

CİRİMBOLU SU KEMERİ

TEK MİNARE

BÜYÜK ÇEŞME

ASLANLI ÇEŞME

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : U (A) - 1				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Eski Kasaba	KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:		ADA: -	PARSEL: -	ÇEVRESEL	1	2
ALAADDİN CAMİ	YAPTIRAN: Sultan Alaaddin Keykubat	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: Selçuklu	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3	
	YAPIM TARİHİ: - M.1231	KİTABE: Var	VAKFIYE: Alaaddin Vakfı					

GENEL TANIM: Alaattin Camisi, Eski Kasaba'da tepenin düzlük bir yerine yapılmıştır. Kareye yakın planlıdır. Giriş kuzeydendir. Giriş kısmında iki sütunlu, son cemaat yeri vardır. Alt ve üst pencereler yuvarlak kemerlidir. Alttaükiler büyük, üsttekiler küçüktür. Minare yapıya bitişiktir ve tuğla ile örülmüştür.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	B		B		B		B		X		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

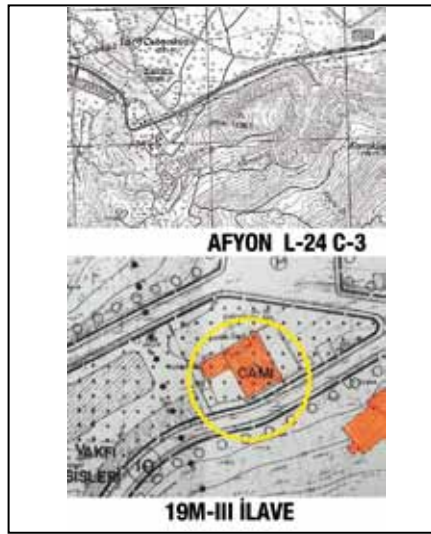
Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: İlk onarım 1909 yangınından sonra 1929 yılında yapılmıştır. Sonraki yıllarda çok defalar yenilenmiştir. İlk onarım sıvası, boyası Hoca Nuri Efendi tarafından tezyin edilmiştir.

AYRINTILI TANIM: Çok defalar tamir gören caminin tamir kitabesi sülüs tertibinde yazılmıştır. 1.kitabenin manası: "Bu mübarek mescidi 629 senesinin Recep ayında Kılıçaslan'ın oğlu Şehit Tuğrulşah Melik'in kızı saf ve tuallallah ve'l Müslimin olup ilim ve adaletleyle meşhur olan nam Melike-i Adile'nin malından olmak üzere Allah ikbalini daim etsin. Keyhüsrevin oğlu Keykubat ki Ebü'l Fetih künyesiyle ve Alaaddin lakabıyla anılan alemde Allahın gölgesi mesabesinden olan muazzam Şahinşah ve en büyük sultan olan zat yaptırmıştır. H.629" M.1231 2. kitabe minare kapısının üzerindedir. Tamir kitabesidir. Sülüs tertibinde yazılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
X	X		

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİ

HAZIRLAYANLAR: 20/05/1986

Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı
Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN: 20/05/1986

İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1. Bütünüyle Uluborlu (mongrafi), Yazan Said DEMİRDAL, 1968 - İstanbul
2. Böcüzade Süleyman Efendi, Isparta Tarihi
3. ÜN Dergisi
4. Kitabeler, İ. Hakkı UZUNÇARŞILI
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.

EKLER

RAPOR	X
FOTOĞRAF	X
RÖLÖVE PROJESİ	
RESTORASYON PROJESİ	
HARİTA	X
KROKİ	
KİTABE	
VAKFIYE	

ONAY

REVİZYON

KK.K. KARARLARI: İZMİR II Nolu KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 365 Sayılı Kararı ile Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ESKİ KASABA MEVKİİ		
ADRESİ: Bahçe Cami	KADASTRO:		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL X 2 3 ÇEVRESEL 1 2 3 ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
BAHÇE CAMİİ	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI DÖNEMİ	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: var	VAKFIYE: ABDÜLHALİM	

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlıdır. Çatı toprak damla örtülüdür. Yapının doğu ve batı duvarlarında beş altta, beş üstte olmak üzere yuvarlak kemerli pencereler vardır. Güney duvarında iki pencere vardır. Yapı moloz taşla yapılmıştır. Aralarda ahşap hatıllar kullanılmıştır. Son cemaat yeri iki katlıdır. Üst kata ahşap döner merdivenle çıkılır.

KORUMA DURUMU	A B X	TAŞIYICI YAPI	A B X	DIŞ YAPI	A B X	ÜST YAPI	A X C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B X	RUTUBET	A B X	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
---------------	-------------	---------------	-------------	----------	-------------	----------	-------------	--------------------	-------------	---------	-------------	--------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

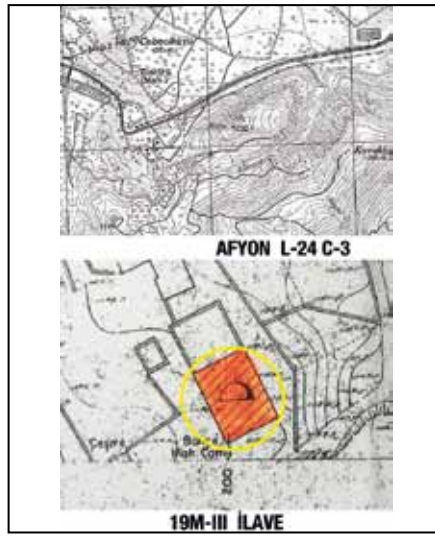
BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

GÖZLEMLER: Dikdörtgen planlı yapının toprak dam çatısı vardır. Moloz taşlarla yapılan duvarların araları ahşap hatıllardır. Duvarlarda çatlak kısımlar vardır. Cami terk edilmiştir.

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen planlıdır. Duvarları moloz taşlarla örülmüş, araları ahşap hatıllardır. Batı duvarında altta 4 pencere yuvarlak kemerlidir. Son cemaat yerinde ayrı bir pencere vardır. Üstte aynı adet pencerelerle aynı tipte ve küçüktür. Güney cephede iki yuvarlak kemerli pencere vardır. Güney cephe duvarı binadan ayrılmak üzeredir. Doğu cephe, batı cephesinin aynısıdır. Kuzey cephede binaya girişi sağlayan bir kapı ve üst kata çıkışı sağlayan ahşap döner merdiven vardır. Binanın içinde 4 direk ahşap sütun vardır. Ahşap minberin ortasında bir göbek oyma vardır. Binanın güney duvarında çatlaklar ve dışa doğru eğilme vardır. Doğu ve batı yan duvarlarının güney ucuna yakın kısmı yukarıdan aşağı doğru ayrılmıştır. Cami terk edilmiş durumdadır. Binanın ahşap direkli ve çatı enine konan direklerle ve üstü toprakla örtülmüştür. Ahşap malzemede süsleme yoktur.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASTYON

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİ

HAZIRLAYANLAR:

Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı
Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN:

İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR ve TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22/11/2002 Gün ve 5700 Sayılı Kararıyla Tesciline
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Eski Kasaba		
ADRESİ: Eski Kasaba Uluborlu	KADASTRO:		KORUMA DERECESİ	ANITSAL 1 X 3 ÇEVRESEL 1 2 3 ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
	PAFTA:	ADA: -	PARSEL:	
BÜLBÜL (ALEMDAR) CAMİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: Osmanlı	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: Var	VAKFIYE: Bülbül - Alemdar	

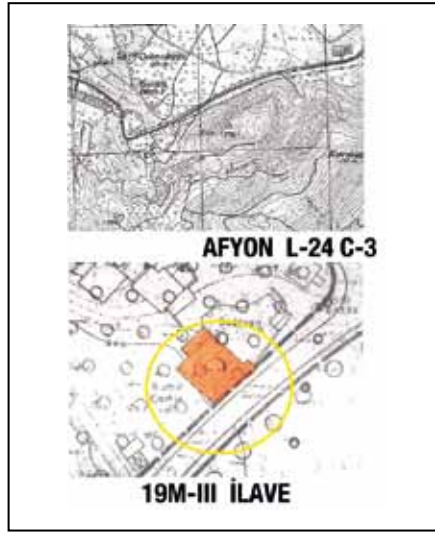
GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı, beşik çatılı, minareli bir camidir. Dış duvarları taşla örülmüş, köşeler devşirme antik taşlarla, yan duvarlar moloz taşlarla örülmüşür. Aralarda ahşap hatıllar vardır. Caminin batı duvarında altta üç büyük, üst katta beş küçük pencere vardır. Doğu duvarında simetriği vardır. Ayrıca bir kapı vardır. Kuzey tarafta, ikinci kata çıkılan bir merdiven vardır. Minare güney doğu köşededir.

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	A X C	SÜSLEME ELEMANLARI	X B C	RUTUBET	X B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
---------------	-------------	---------------	-------------	----------	-------------	----------	-------------	--------------------	-------------	---------	-------------	--------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü
---	--

YAPILAN ONARIMLAR: H.1331 – M.1915 tarihinde Bülbül (Alemdar) Camisi tamir edilmiş ve minare 1.Dünya savaşı sırasında Askerlik Şubesi Başkanı Mustafa Mashar Bey tarafından yaptırılmıştır. Minaredeki kitabe şu yazılıdır; "Cihanda var olanlar eder hem varlığını ihya,ne tevfiiktir, bu tarihte güzel namın eden ikba, semaya yükselen asar olur makbul-i Yezdan, okunur İsmillah edilir vasf-ı ila, geldi bir tahir dedi tam cevheri tarih, mükemmel yaptırın kimdir." Minare daha önce Hacı İzzet Paşa ailesi tarafından yaptırılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Bülbül Alemdar Cami'nin ne zaman yapıldığı bilinmemektedir. 16.yy'da yapılmış olmalıdır. Duvarlarda kullanılan malzeme çoğunlukla diğer Osmanlı Dönemi sivil yapılarında kullanılmıştır. Caminin avlusu doğu tarafındadır. Burada yuvarlak kemerli bir giriş kapısı vardır. Bu yer duvar sıvalıdır. Sıvalar yer yer dökülmüştür. Caminin kuzey tarafındaki duvarı sıvalıdır. Bu duvara bitişik bir harabe yer alır. Batı ve güney duvarları sıvasızdır. Çatının saçaklık kısımları tahta ile kapatılmıştır. Çatıda Marsilya tipi kiremit kullanılmıştır. Minare kolay işlenebilen köfke taş ile yapılmıştır. Silindirik gövdeli, dikdörtgen kaidelidir. Minarenin ucu külah biçimindedir. Caminin içinde ikinci kat kısmı kuzey taraftadır. Cami değişik zamanlarda yapılan onarımlarda değişmiştir. Esas yapı bozulmakla birlikte minare değişmiştir. Günümüzde yer yer onarımlar yapılmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X		
ORJİNAL KULLANIMI: CAMİ				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİ				
ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİ				
HAZIRLAYANLAR: 20/05/1986 Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı				
KONTROL EDEN: 20/05/1986 İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1. Bütünüyle Uluborlu (mongrafi), Yazan Said DEMİRDAL, 1968 - İstanbul	RAPOR	X
2. Böcüzade Süleyman Efendi, Isparta Tarihi	FOTOĞRAF	X
3. ÜN Dergisi	RÖLÖVE PROJESİ	
4. Kitabeler, İ. Hakkı UZUNÇARŞILI	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
KK.K. KARARLARI: İZMİR II Nolu KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 365 Sayılı Kararı ile Tesciline		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : U(A)-7			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Eski Kasaba	KORUMA DERECESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ: Eski Kasaba Uluborlu	KADASTRO:			ÇEVRESEL	X	2	3
	PAFTA:	ADA: -	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
MİNARE	YAPTIRAN:	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Selçuklu				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: -	VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Cami ya da mescidi yok olan yalnız bir minaredir. Cirimbolu deresinin güney tarafındadır. Minarenin kaidesi büyük blok taşlardan yapılmış gövdesi ise tuğladan örülmüştür. Minarenin külahı kısırdır. Alem düşmüştür.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		X		B		B	İZİ VAR
	X		C		X		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

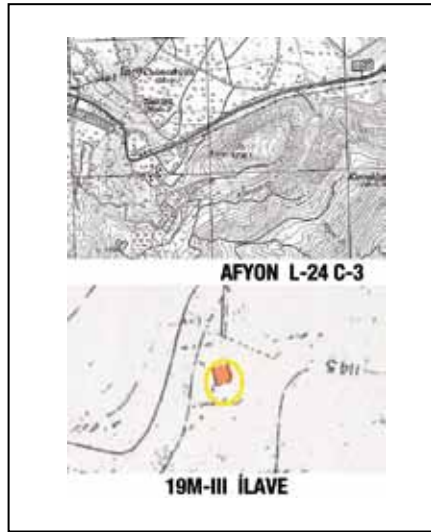
Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Çeşitli zamanlarda

AYRINTILI TANIM: Minarenin kaidesi devşirme malzeme olan blok taşlarla yapılmış, aralarda bir sıra tuğla kullanılmıştır. Kaidenin güney tarafında bir kapısı vardır. Kaide-den gövdeye geçiş dikdörtgen piramit şeklindedir. Gövde silindirik şekilde ve tuğla ile örülmüştür. Gövde kısadır. Minarenin kaidesi hariç diğer kısımları harç ile sıvanmıştır. Gövdede üç tane aydınlatma deliği vardır. Gövdedeki sıvaların bazı yerleri dökülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZARYON
X	X		

ORJİNAL KULLANIMI: MİNARE

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR: 20/05/1986

Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı
Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN: 20/05/1986

İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	EKLER	ONAY
2.	RAPOR	X
3.	FOTOĞRAF	X
4.	RÖLÖVE PROJESİ	
5.	RESTORASYON PROJESİ	
6.	HARİTA	X
7.	KROKİ	
8.	KİTABE	
	VAKFIYE	

ONAY

REVİZYON

KK.K. KARARLARI: İZMİR II Nolu KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 365 Sayılı Kararı ile Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO	: AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Eski Kasaba			KORUMA DERECESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: Gargılı Lala Medresesi (Taş Medrese) Eski Kasaba		KADASTRO: 19 M 2				ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3	
GARGILI LALA MEDRESESİ (TAŞ MEDRESE)	YAPTIRAN: -	YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI: Beylikler					
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE: -		VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Hamidoğulları Beyliği Dönemine ait 14. yy yapısı. Bugün harap durumdadır. Kapalı avlu planlı olan medresenin üst kısmı tuğladan yapılmıştır. Alaaddin Camisinin hemen güneyinde yer alan medresede 10 oda vardır. Üst örtüsü çökmüş durumdadır.

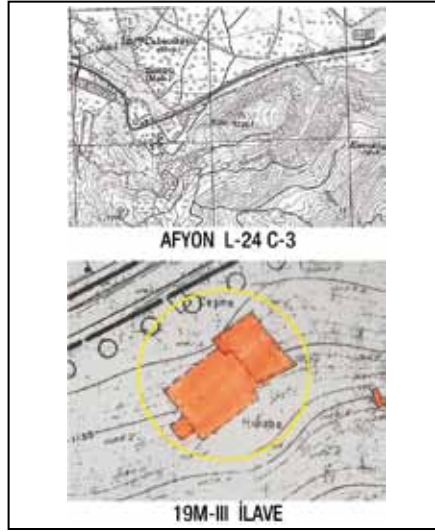
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	B		X		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		X		X		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: Yok

AYRINTILI TANIM: Hamidoğulları Beyliği Dönemine ait 14. yy yapısı. Bugün harap durumdadır. Kapalı avlu planlı olan medresenin üst kısmı tuğladan yapılmıştır. Alaaddin Camisinin hemen güneyinde yer alan medresede 10 oda vardır. Üst örtüsü çökmüş durumdadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Medrese

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Yok

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR: 20/05/1986
Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı
Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN:20/05/1986
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		KK.K. KARARLARI: İZMİR II Nolu KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 04.09.1985 Gün ve 1393 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : U(A)-9			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Eski Kasaba	KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ: Eski Kasaba Uluborlu	KADASTRO:			ÇEVRESEL	X	2	3
	PAFTA:	ADA: -	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
ASLANLI ÇEŞME	YAPTIRAN:	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Osmanlı				
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE: -	VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Dikdörtgen bir yapıdır. Yuvarlak kemerli ve beşik çatılıdır. Temelde blok taşlar kullanılmıştır. Kemer içinde Roma mimarisi süsleme elemanı aslan kabartmalı bir blok vardır. Bu yüzden çeşmeye Aslanlı Çeşme denmiştir.

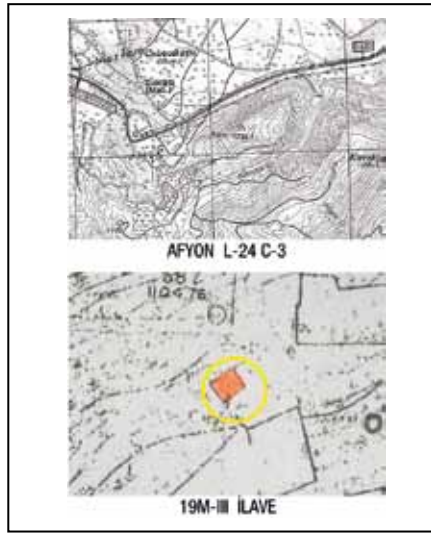
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	IZI VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Belediye

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Belediye

YAPILAN ONARIMLAR: Çeşitli zamanlarda

AYRINTILI TANIM: Şehrin kuzey yamacına yapılmıştır. Önü doğuya bakar. Temel taşları devşirme blok taşlardır. Kemer yuvarlak, çatı beşik ve betondur. Suyun aktığı yalak kısmı taşın oyulmasıyla oluşmuştur.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: ÇEŞME

BUGÜNKÜ KULLANIMI: -

ÖNERİLEN KULLANIM: ÇEŞME

HAZIRLAYANLAR: 20/05/1986
Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı
Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN: 20/05/1986
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1. Said Demirdal Bütünüyle ULUBORLU, 1968	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		KK.K. KARARLARI: KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/ 1988 gün ve 365 Sayılı Kararı ile Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : U (A) - 8			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Eski Kasaba	KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ: Eski Kasaba Uluborlu	KADASTRO:			ÇEVRESEL	X	2	3
	PAFTA:	ADA: -		PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
GAFLE ÇEŞME	YAPTIRAN: Hacı Hüseyin Ağa	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Osmanlı Son Devir				
	YAPIM TARİHİ: H.1227 M.1812	KİTABE: Var	VAKFIYE: -				

GENEL TANIM: Kalenin hemen alt tarafındadır. Temeli blok taşlarla yapılmış yuvarlak konverslidir. Çatı, beşik ve betondur.

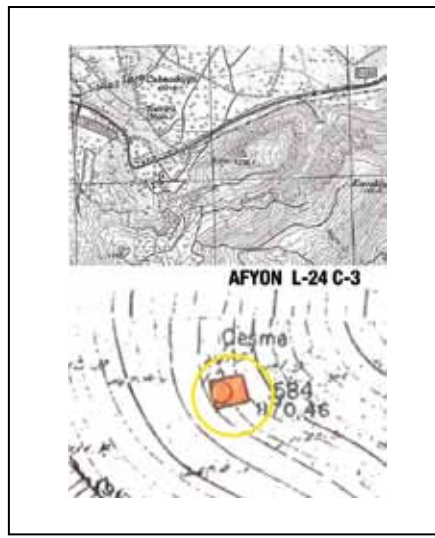
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Belediye

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Belediye

YAPILAN ONARIMLAR: Çeşitli zamanlarda

AYRINTILI TANIM: Kalenin hemen alt tarafındadır. Temeli blok taşlarla yapılmış yuvarlak konverslidir. Çatı beşik ve betondur. Kemer içinde dikdörtgen bir delik su deposuna açılır. Onun altında bir kitabe vardır. Onun da altında kare içinde başka bir kare olan Roma Devri mimari süsleme parçası vardır. Yuvarlak kemer içindeki kitabede;
Sahibü'l-hayrat ve'l hasenat
Hacı Hüseyin Ağa ruhuna fatiha
1227 – (M.1812) yazılıdır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: ÇEŞME

BUGÜNKÜ KULLANIMI: -

ÖNERİLEN KULLANIM: ÇEŞME

HAZIRLAYANLAR: 20/05/1986
Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı
Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN: 20/05/1986
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1. Said Demirdal Bütünüyle ULUBORLU, 1968	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		KK.K. KARARLARI: İZMİR II Nolu KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07.09.1988 gün ve 365 Sayılı Kararı ile Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : U (A) - 12
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Eski Kasaba (Salih Efendi)		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: Eski Kasaba Uluborlu	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: -	PARSEL:
MUHİTTİN ÇEŞME	YAPTIRAN: Şeyh Muhiddin Bin Yakup	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Hamitoğulları	ANITSAL
	YAPIM TARİHİ: - H.724	KİTABE: Var	VAKFIYE:	1 2 3
				ÇEVRESEL
				1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI
				1 2 3

GENEL TANIM: Yuvarlak kemerli beşik çatılıdır. Çatı betonlanmıştır. Yuvarlak kemer içinde suyun aktığı yerde kitabe sivri kemer içinde yazılmıştır.

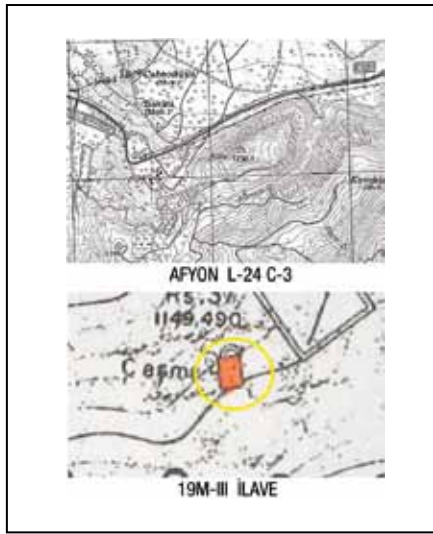
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Belediye

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Belediye

YAPILAN ONARIMLAR: Çeşitli zamanlarda

AYRINTILI TANIM: Kitabenin Türkçe anlamı şöyledir; "Biz gökten temiz yağmurlar yağdırdık ki suya ihtiyacı olan bir çok arazi ve yarattığımız insanlardan bir çokları sulansın". Ayetinden Sonra Şeyh Muhiddin Bin Yakup ki Allah kendisini aziz etsin bu çeşmeyi 724 Hicri yılında din ve dünyaya sahip Melikü'l - ümera Dünder Bey zamanında yaptırmıştır. Allah kendisini aziz etsin.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: ÇEŞME

BUGÜNKÜ KULLANIMI: -

ÖNERİLEN KULLANIM: ÇEŞME

HAZIRLAYANLAR: 20/05/1986
Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı
Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN: 20/05/1986
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : U (A) - 5								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Eski Kasaba	KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	X					
ADRESİ: Eski Kasaba Uluborlu	KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3					
	PAFTA:	ADA: -	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3					
BALTABEY HAMAMI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Selçuklu									
	YAPIM TARİHİ: H.575 -M.1179	KİTABE: Var	VAKFIYE: -									
GENEL TANIM: Şehrin güney yamacına yapılan bu yapı, bugün kendi haline bırakılmış durumdadır. Güney duvarları yeniden tamir edilirken beton hatıllar kullanılmıştır. Yapının duvarları taştır. Örtü sistemi üç kubbelidir. Geniş odunluğu, külhan kısmı ve içeride soğukluk, tuvalet ve altı kurnalıdır. Ortada kubbeli üç odanın üzerinde üç kubbe ve üç tonozlu oda yer alır. Kubbe tuğla ve taştan örülmüştür.												
KORUMA DURUMU	A B X	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI	A X C	ÜST YAPI	A X C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B X	RUTUBET	A B X	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Hazine	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü											

YAPILAN ONARIMLAR: Çeşitli Devirlerde

AYRINTILI TANIM: 1179 yılında yapıldığı Uluğbey Tekke Menkibinde yazılı olan bu hamam Balta Bey'e mükafat olarak verilmiştir. Balta Bey Hamamı 1970'lere kadar çalışır durumda olmasına rağmen bugün terk edilmiş ve zamanla baş kısımlar yıkılmıştır. Güneyden bakıldığında kale duvarlarını andıran dış duvarlar yapılan onarımlarla yenilenmiştir. Doğuda bir giriş kapısı vardır. İçerde soğukluk, ortada üç odanın üzerinde üç kubbe ve üç tonozlu oda yer alır. Odunluk ve külhan kısmı bina içindedir. Yapının çatısında kubbelere görünür. Kubbelere tuğla ve yassı taşlarla örülmüştür. Hamamın kuzey tarafında yoldan ayıran istinat duvarı vardır. Bu duvarın yanında tuğladan yapılmış bir baca yükselir. Hamamın içinde bazı bölümler çökmeye ve yıkılmaya başlamıştır. Sıvalar dökülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZAYYON
	X			
ORJİNAL KULLANIMI: HAMAM				
BUGÜNKÜ KULLANIMI:				
ÖNERİLEN KULLANIM: HAMAM				
HAZIRLAYANLAR: 20/05/1986 Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı				
KONTROL EDEN: 20/05/1986 İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1. Said Demirdal Bütünüyle ULUBORLU, 1968	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
KK.K. KARARLARI: İZMİR II Nolu KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/ 1988 gün ve 365 Sayılı Kararı ile Tesciline		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ESKİ KASABA MEVKİİ		
ADRESİ: Karabey Hamamı Eski Kasaba	KADASTRO: 19 m 2	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
KARABEY HAMAMI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Selçuklu Dönemi	
	YAPIM TARİHİ: 13.yy	KİTABE:	VAKFIYE: -	

GENEL TANIM: Uluborlu Eski Kasabada yer alır. Selçuklu kumandanlarından Karabey tarafından 1241 yılında yaptırılmıştır. 1932 yılına kadar kullanılan hamam bugün terk edilmiş durumdadır. Yapı ortası kubbeli enine sıcaklığı ve çifte halvetli plan tipini yansıtır.

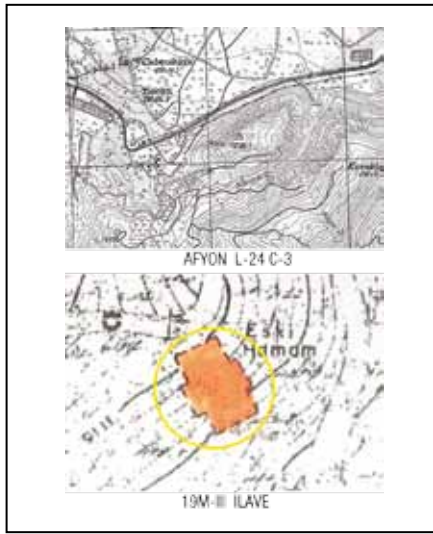
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	X		X		X		X		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		X		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Uluborlu Eski Kasabada yer alır. Selçuklu kumandanlarından Karabey tarafından 1241 yılında yaptırılmıştır. 1932 yılına kadar kullanılan hamam bugün terk edilmiş durumdadır. Yapı ortası kubbeli enine sıcaklığı ve çifte halvetli plan tipini yansıtır. Hamam taştan yapılmış olup, yakın tarihe kadar kullanılmıştır. Kapı hemen hemen ayakta.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZARFON

ORJİNAL KULLANIMI: HAMAM

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Yok

ÖNERİLEN KULLANIM: HAMAM

HAZIRLAYANLAR: 20/05/1986
Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı
Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN: 20/05/1986
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1. Said Demirdal Bütünüyle ULUBORLU, 1968	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 11			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO : AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Eski Kasaba		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ:		KADASTRO:			ÇEVRESEL	X	2	3
		PAFTA:	ADA: -		PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
CİRİMBOLU KÖPRÜSÜ (SU KEMERİ)	YAPTIRAN: Hıristiyan Halk	YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI: Son Devir Osmanlı				
	YAPIM TARİHİ: 1869 - 1872	KİTABE: Var		VAKFIYE: -				

GENEL TANIM: İki dağı birleştiren bu köprü Cirimbolu Deresi üzerinde yapılmıştır. İki dağı birleştirmek ve kale içine su geçirmek için yapılmıştır. Köprü'nün eni 2.5 metre, uzunluğu 45 metre, yüksekliği 20 metredir. Köprü kagir ve birbiri üstüne inşa edilmiştir.

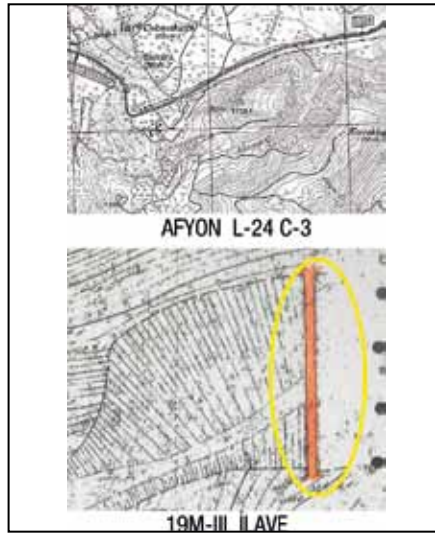
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		B		X		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Yok

AYRINTILI TANIM: Birinci kemer ve ikinci kemer yuvarlak olarak düzgün örülmüştür. Diğer kısımlar moloz taşlarla doldurulmuştur. Kagir olan bu yapının ikinci kemerindeki kitabe "Hafazanallahü teala", yazının altında köprü'nün bitimi 11.1289 yılı yazılıdır. (Bu taş öğretmen Cemal ÇELİK evinde idi.) Köprü'nün kemerlerinde karşıdan karşıya uzanan ahşap kalıntılar vardır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: SU GEÇİDİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: GEÇİT

ÖNERİLEN KULLANIM: GEÇİT

HAZIRLAYANLAR: 20/05/1986
Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı
Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN: 20/05/1986
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1. Said Demirdal Bütünüyle ULUBORLU, 1968	RAPOR	X
2. Köprüzade Süleyman Efendi, Isparta Tarihi	FOTOĞRAF	X
3. İFA Dergisi	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		KK.K. KARARLARI: İZMİR II Nolu KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 gün ve 365 Sayılı Kararı ile Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ			D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : 19M-III İLAVE			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Eski Kasaba			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:					ÇEVRESEL	X	2	3
	PAFTA:	ADA:	PARSEL:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
KALE	YAPTIRAN: -	YAPAN: -			MİMARİ ÇAĞI: Bizans – Selçuklu - Osmanlı				
	YAPIM TARİHİ: Bizans - Osmanlı Dönemi - Selçuklu	KİTABE:			VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Şehir kurulduğu tepenin batı kısmındadır. Kuzey-güney boyunca uzanır. Üç burç kalmıştır. Ortada giriş kapısı vardır. Kapı kemerlidir. Kapının yıkılması için alttan beton destek duvarı yapılmıştır.

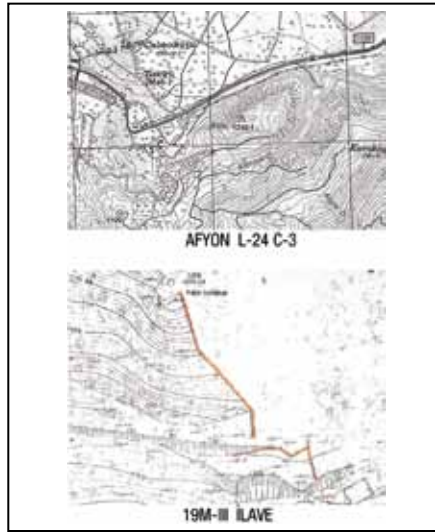
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Çeşitli devirlerde (Bizans – Selçuklu – Hamitoğulları - Osmanlı)

AYRINTILI TANIM: Kale büyük yontma taşlardan yapılmıştır. Beyaz kireç taşıdır. Üst kısımlarda moloz taş kullanılmıştır. Kalenin temelinde eski Apollonia kentinin mimari parçaları kullanılmıştır. Bunlar düzensiz yerleştirilmiştir. Kalenin biri büyük, biri küçük iki kapısı vardır. Her iki kapıdaki taşlar sökülmüştür. Kapı yüksekliği 2,5 ve 4 metredir. Kale duvarının kalınlığı 3 metredir. Yüksekliği 6 metre, kuzeydeki birinci burcun yüzü 11 metre, kalınlığı 7,5 metredir. İkinci burç yamuk şeklinde olup, yüzü 4,5 metre, kalınlığı kuzey yüzü 10 metre, güney yüzü 5 metredir. Üçüncü burcun yüzü 11 metre, kalınlığı 6-8 metredir. Büyük kapıdan son burca kadar olan 50 metre kısım yıkılmıştır. Son burç yüksek bir uçurum üzerindedir. Kale duvarında çeşitli antik kitabeler vardır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KALE				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: -				
ÖNERİLEN KULLANIM: -				
HAZIRLAYANLAR: Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı				
KONTROL EDEN: İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1. Said Demirdal Bütünüyle ULUBORLU, İstanbul 1968	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
KK.K. KARARLARI: İzmir İl Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma kurulunun 07.09.1988 Gün ve 365 Sayılı Kararıyla Tesciline		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO : AFYON L-24 C2-3 - L24 d1-4			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KÜÇÜK KABACA			KORUMA DERECESİ			
ADRESİ:	KADASTRO: 19 M2			ANITSAL		X	2	3
	PAFTA:	ADA: -	PARSEL:	ÇEVRESEL		1	2	3
ARDIÇ AĞACI (Yalnız Ardıç)	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: BEYLİKLER					
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE: -	VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Isparta ili, Uluborlu ilçesi, Küçükkabaca Köyü hudutları içerisinde, Isparta Orman İşletme Müdürlüğü Senirkent seri 196 nolu bölmede 1000 m2 lik bir alanda yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Orman Bakanlığı

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Isparta Orman Bölge Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM:

- Türkçe adı : Boylu Ardıç
- Mahalli Adı : Yalnız Ardıç
- Bilimsel adı : Juniperus Exelsa
- Boyu : 13 m.
- Çapı (d 1.30) : 2,02 m.
- Çevresi (gl.30) : 6,34 m.
- Tahmini Yaşı : 500 yıl
- Gövde Formu : İki gövdeli çataldır. Düzgün ve dolgundur.
- Diğer : Tepe normal, batı tarafta ve iki gövde arasında az bir miktar iki kovuk vardır.
- Rakımı : 1200 m.
- Merkez Noktasının Koordinatları : Kuzey Enlemi :38 07' 56"
Doğu Boylamı: 30 29' 11"

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI:

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

A. ERYILMAZ Arkeolog
Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN:15/11/2002

Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	EKLER	ONAY
2.	RAPOR	X
3.	FOTOĞRAF	X
4.	RÖLÖVE PROJESİ	
5.	RESTORASYON PROJESİ	
6.	HARİTA	X
7.	KROKİ	
8.	KİTABE	
	VAKFIYE	

ONAY

REVİZYON

KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.11.2002 Gün ve 5700 Sayılı Kararıyla Anıt Ağaç Olarak Tescil Edilmiştir

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ULUBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ESKİ KASABA		
ADRESİ: Eski Kasaba Uluborlu	KADASTRO:	KORUMA DERECESİ		
	PAFTA:	ADA: 402	PARSEL: 12	ANITSAL X 2 3
				ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
AHI ŞEMSEDDİN TÜRBESİ	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI	
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE: H(714) M 1312	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Isparta İli, Uluborlu İlçesi Kale girişinde, Apollonia Antik Kenti I. Derece Arkeolojik Sit Alanı içerisinde, kare planlı, düzgün kesme taş ile inşa edilmiş, düz dam örtülü bir yapıdır.

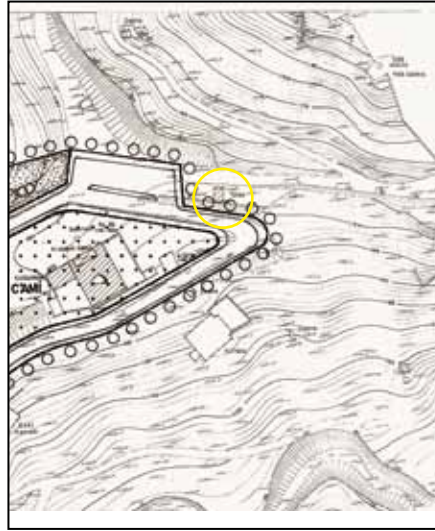
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Ahbadın Vakfı adına kayıtlı söz konusu türbe H (724) tarihlidir. Kare planlı yapı düzgün kesme taş ile inşa edilmiş olup düz dam örtülü yapının giriş kapısı demir ve yeşil boyalıdır. Giriş kapısının sağında Osmanlıca yazılı kitabesi vardır. Tüm cepheleri sağır olan türbenin cephe duvarları yer yer çatlamış ve arka cephesinin bir kısmı yıkılmış durumdadır. Ahbadın Vakfı adına kayıtlı söz konusu türbe H (724) tarihlidir. Kare planlı yapı düzgün kesme taş ile inşa edilmiş olup düz dam örtülü yapının giriş kapısı demir ve yeşil boyalıdır. Giriş kapısının sağında Osmanlıca yazılı kitabesi vardır. Tüm cepheleri sağır olan türbenin cephe duvarları yer yer çatlamış ve arka cephesinin bir kısmı yıkılmış durumdadır.

TEKNİK BİLGİLER			
SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: TÜRBE

BUGÜNKÜ KULLANIMI: TÜRBE

ÖNERİLEN KULLANIM: TÜRBE

HAZIRLAYANLAR:

Özden OFLU Sanat Tarihçi
Selahattin AKIN Mimar
(Antalya Vakıflar Bölge Müdürlüğü uzmanlarınınca hazırlanan rapor doğrultusunda düzenlenmiştir.)

KONTROL EDEN: 15/11/2002

Melike GÜL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		KK.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 11,05,2010 Gün ve 4103 Sayılı Kararıyla Anıt Ağaç Olarak Tescil Edilmiştir

12.6. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

Antik Kentler

APOLLONIA

APOLLONIA AŞAĞI ŞEHİR

APOLLONIA AŞAĞI ŞEHİR

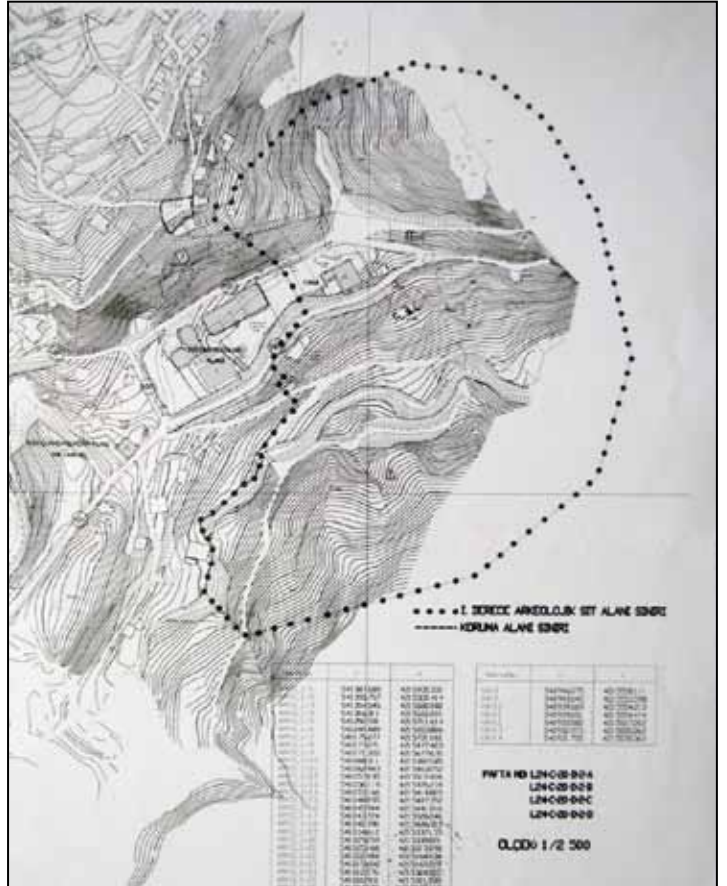
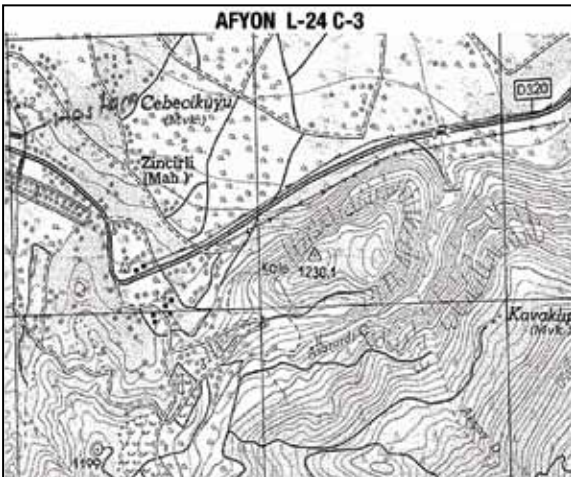
**APOLLONIA
AKROPOLU**

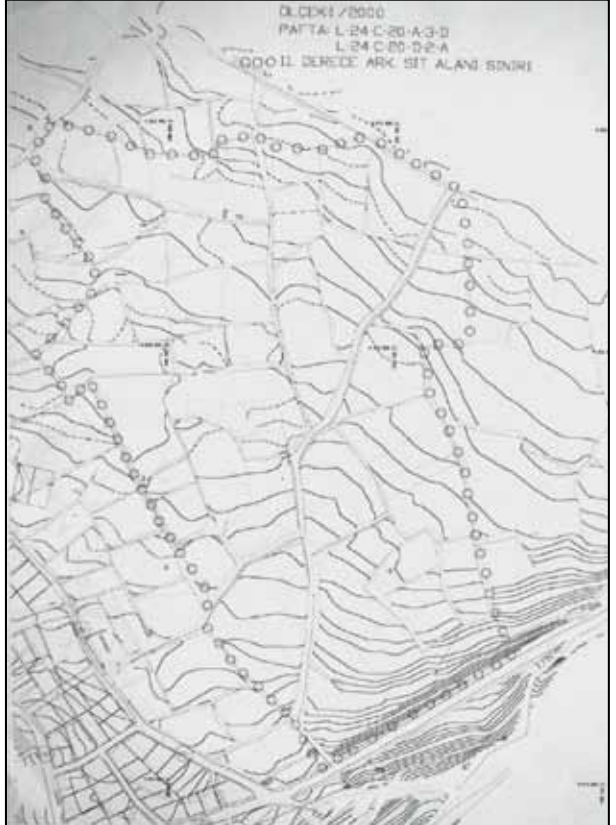

KALE TEPE ANTİK KALINTILARI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: AFYON L-24 C-3 19M-III İLAVE
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : ULUBORLU	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ESKİ KASABA		KADASTRO	
				PAFTA:--	ADA:--
					PARSEL:--
ADI: APOLLONİA					
GENEL TANIM: Roma ve daha önceki devirlerde aşağıda olan şehir, Bizans döneminde tepeye taşınmıştır. 1180'de Selçuklular kesin olarak kendi egemenlikleri altına aldılar. Uluborlu adı Selçuklular zamanında verilmiştir. Şehir Kapı Dağı'nın eteğine kurulmuştur. Doğudan batıya doğru uzanır. Bu bölgenin doğu, kuzey ve güney tarafları dik uçurumlarla çevrilidir. Batıya doğru hafifleyen yamaçta ise bir kale vardır. Bugün çoğu yeri harap olmuş olan bu kalenin güney ucu Cirimbolu denilen su geçidine uzanır. İç kale - dış kale arasında 7.10 m. genişlik vardır. Kale uzunluğu 194 m. genişlik 3 m. dir. Kale büyük blok taşlarla inşa edilmiştir. Selçuklu ve Osmanlılar zamanında tamir edilmiştir. Eski şehrin orta yerinde tepenin düzlüğünde Tuğrul Şah'ın kızı Melike Adile adına 1231 yılında Selçuklu Camisi vardır. Bugün restore edilen bu yapı kullanılmaktadır. Bu binanın önünde betonarme uzun bir bina yapılmıştır. Şehrin güney yamacında 1179' da yapılan Balta Bey Hamamı, ayrıca Medrese binası vardır. Gün geçtikçe yıkılmaktadır. Kuzey yamaçta ise Büyük Çeşme, Aslanlı Çeşme ve Karabey Hamamı vardır. Güneydeki dere üzerinde Cirimbolu sivil mimarlık yapıları yıkılmıştır. Şehir günümüzde ovaya taşınmıştır.					
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Doğal şartlar					
ŞİMDİKİ DURUM : Yüzejde Kale, Cami, Medrese,Köprü,Minare, Çeşmeler					
SİT POTANSİYELİ : Orta				KORUMA DERESESİ : 1-III	
ŞİMDİKİ KORUMA : İyi- Tarihi alan				HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Müze Araştırmacısı Necip ALTINIŞIK Müze Araştırmacısı	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit				KONTROL EDEN : ../09/1985 İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : RE II (1895) 116,21(Hirschfeld); Arundel I 229-256; Hamilton II 363; Cramer II 53; Texier (1862) 449; eitter IX, 2,473; Hirschfeld, Akad Belin 1879,316-319; OCAA 1888,592; Zeitschrift der Geschichte für Erkunde, 14(1878) 304; Ramsey, Asia Minor 86,400,15,16; AN3 1883,76, Rev Arch II, 1888,222; Lonckeronski II,201,7, Als Sozopolis; Rott,3,7 NANA IV (1933) XIX; Robert, Villes (1962) 236,1115; H.V.Aouluk, Mün.Otspo.1979,S.20-22				G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI : ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 15.06.1994 gün ve 2237 Sayılı Kararıyla TescilineANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 gün ve 2368 sayılı kararıyla Sınırlarının I.Derece'ye yükseltilmesine	
GÖZLEMLER : Korunmasının devamı- Mevcut durumun devamı				REVİZYON	
				G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		SİT	HARİTA NO : L-24-C-20-A-3-D : L-24-C-20-D2-A		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : ULUBORLU	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ:		KADASTRO		
				PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI: APOLLONIA ANTİK KENTİ (AŞAĞI ŞEHİR)						
GENEL TANIM: Kentin Frigler zamanında mevcut olduğu ve adının Frigya Apolloniası olduğu bilinmektedir. M.Ö. 546'da Perslerin eline geçti. M.Ö. 333 de İskender'in egemenliğine girdi. Roma, Bizans ve Selçukluların daha sonra da Osmanlıların eline geçmiştir. Roma Dönemi kenti Harmarası, Büyük ve Küçükbahar çeşmelerinin olduğu alanda gelişmiştir. Bu bölgede ayakta kayda değer bir yapı olmamakla birlikte, alanda dağınık halde mimari parçalar yoğun olarak göze çarpmaktadır. Apollonia'nın Roma Döneminden su yolları, mil taşları, yazıtlı heykel kaideleri ve sikkeler mevcuttur.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Yoğun tarım faaliyetlerine bağlı olarak bahçe düzenleme çalışmaları						
ŞİMDİKİ DURUM :						
SİT POTANSİYELİ : II. Derece Arkeolojik				KORUMA DERECESİ : II. Derece Arkeolojik Sit		
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok.				HAZIRLAYANLAR : Fatih ÖZDEL Arkeolog Melike GÜL Şehir Plancısı Cafer GÜVEN Harita Müh. Gökhan BENZET Peyzaj Mim.		
ÖNERİLEN KORUMA : Yerel yönetimce sit alanında korumaya yönelik bilinçlendirme çalışmalarına önem verilmesi				KONTROL EDEN : H. Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü		
YAYIN DİZİSİ :				G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14/04/2007 Tarih ve 1577 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		
GÖZLEMLER :				REVİZYON		
				G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :		
HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR						
						
						

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L-24 C2-C3/M-24 b2
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : ULUBORLU	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: DEREKÖY KALE TEPE	KADASTRO	
			PAFTA:--	ADA:--
				PARSEL:--

ADI: KALE TEPE ANTİK KALINTILARI

GENEL TANIM: Kale Tepe Mevkii olarak adlandırılan tepelerden kuzeyde kalan ve civar coğrafyaya hakim konumda yer alan tepede, olasılıkla Roma Dönemi'nde kullanıldığını düşündüğümüz, bugün tamamen harap vaziyette bir savunma sistemi tespit edilmiştir. Toplama taşlardan kuru duvar tekniğinde inşa edilmiş, küçük bir kaleye ait duvarların temel izleri ve yaklaşık 1m. geçmeyen duvar örgüsü arazi üzerinde rahatlıkla izlenmektedir. Arazi üzerinde takip edilebildiği kadarıyla anılan kale, dairesel bir plan göstermektedir. Söz konusu kalenin iç kısmında ise benzer teknikle inşa edilmiş ve köşe bağlantıları mevcut, dörtgen planlı yapıların da kalıntılarını görmek mümkündür. Bu alanda saptanan seramik parçaları kaba niteliktedir. Kale Tepe Mevkii'nin batı yamacında, eğimin azaldığı noktada, dere yatağının kenarında, ana kayaya yapılmış olan mezar, antik dönemde soyulmuş olup, giriş kısmı eksen üzerine dikdörtgen biçimlidir ve konturları korunmuş durumdadır. İç mekân düzenlemesi beşik çatılı ev tipini yansıtan mezarda tamamlanmamış dairesel bir figür seçilebilmektedir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Yer yer erozyon nedeniyle arazi tahrip olmaktadır.

ŞİMDİKİ DURUM : Temel izleri kaybolmaktadır.

SİT POTANSİYELİ : I.Derece Arkeolojik Sit Alanı

KORUMA DERESESİ : 1. Derece Arkeolojik Sit

ŞİMDİKİ KORUMA : Korumasızdır.

HAZIRLAYANLAR :
Onur KARA Arkeolog
Alaadin ERYILMAZ Arkeolog
Cafer GÜVEN Harita Mühendisi
İlhan GÜCEREN Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Yerel yönetimler ve güvenlik güçleri.

KONTROL EDEN :
H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 30.05.2008 Gün ve 2432 Sayılı Kararı

GÖZLEMLER :

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

Noİ-taNo	Y	X
ARXSİT/1	278684.690	4222930.664
ARXSİT/2	278682.179	4222831.483
ARXSİT/3	278647.026	4223007.246
ARXSİT/4	27861.3129	4222741.091
ARXSİT/5	278556.634	4223022.312
ARXSİT/6	278550.356	4222700.916
ARXSİT/7	278468.752	4222955.773
ARXSİT/8	278421.179	4222609.089
ARXSİT/9	278346.401	4222833.421
ARXSİT/10	278235.620	4222758.643
ARXSİT/11	278221.773	4222667.249

AFYON L24 c2-c3-M24 b2

13. YALVAÇ

AUGUSTUS TAPINAĞI

SU KEMERLERİ

BÜYÜK ÇINAR

MERKEZ CAMİ

13.1. TARİHÇE:

Hoyran Gölü'nün doğusunda kalan Yalvaç ilçesi, tarih içinde çeşitli medeniyetlerin etkisinde kalmıştır. İlçe sınırları içinde tespit edilebilmiş en eski buluntular Geç Neolitik (MÖ 8000–5500) döneme ait yerleşimin bulunduğu Teknepınar Höyük'de (Teknepınar) tespit edilmiştir. Erken Kalkolitik (MÖ 5500–4500) malzemeler Kuyucak Höyük (Kuyucak) ve Yarikkaya Höyük'de (Yarikkaya), Tunç Çağ (MÖ 3000–1200) malzemeleri ise adı sayılanların da içinde olduğu Kırkuyusu Höyük (Dedeçam), Çamılca Höyük (Kozluçay), Dört Yol Höyük (Bağkonak), Yağcılar Höyük (Yağcılar), Tokmacık Höyük (Tokmacık), Altınoluk Höyük (Tokmacık), Akçaşar Höyük (Akçaşar), Kurusarı Höyük (Kurusarı), Sücüllü Höyük (Sücüllü), Çamharman Höyük (Çamharman), Ayvalı Höyük (Ayvalı), Terziler Höyük (Terziler), Mısırlı Höyük (Mısırlı), Glitthöyük (Kumdanlı) tespit edilmiştir. Hitit dönemi (MÖ 1800-1200) metinlerinde bugünkü Yalvaç ilçesi topraklarının da içinde bulunduğu bölgenin adı Pitaşşa olarak geçer. Frig (MÖ 750–690), Lidya (MÖ 690–547) ve Pers (MÖ 547–334) dönemlerinde bölge sadece siyasal olarak el değiştirmiş, hiçbir zaman tam olarak ele geçirilememiştir. MÖ 334 tarihinde Büyük İskender'in kontrolüne giren bölge MÖ 323 yılında ölümüne kadar Makedonyalı sülaleye bağlı kalmış, daha sonra Büyük İskender'in haleflerinden Seleukos ve Lysimakhos arasında yapılan Kurupedion Savaşı (MÖ 281) ile Seleukosların eline geçmiştir. MÖ 188 yılında Roma ordusuna yenilerek, Apameia Barışını imzalayan Seleukoslar Toroslara kadar olan kısımdan çekilmişler, Romalılar bölgeyi almayarak Bergamalılara bırakmışlardır. MÖ 188–133 yılları arasında Bergama Krallığının elinde bulunan bölge, MÖ 130 yılında Romalılar tarafından ele geçirilmiştir. Bölge MÖ 102–49 yılları arasında Kilikia Eyaleti içine alınmış, daha sonra Asia eyaletine bağlanmıştır. Galat Kralı Amyntas, Pisidia ve çevresinde Roma idarecilerinin kuramadığı otoriteyi kurması için MÖ 39 yılında bölgeye kral olarak atanmış ve MÖ 25 yılında öldürülünceye kadar görevini sürdürmüştür. Amyntas'ın ölümüyle krallığın toprakları Roma İmparatoru Augustus (MÖ 27-M.S. 14) tarafından Galatia Eyaleti haline getirilmiştir. Bu eyaletin sınırları zaman içinde değişmiş olsa da Pisidia bölgesi içinde kalmıştır. Pisidia bölgesinde özellikle İmparator Augustus döneminde Roma egemenliğinin simgesi olan koloni kentleri kurulmuştur. Bunlardan en önemlisi Yalvaç ilçesi içindeki Pisidia Antiokheia kentidir.

Yalvaç ilçesinin yaklaşık 1 km kuzeyinde Sultan Dağları'nın güneyinde kurulmuş Antiokheia, Apollonia gibi bir Seleukos kolonisidir. Şehrin kesin kuruluş tarihi bilinmemektedir. Şehrin Seleukos I (MÖ 312–280) veya oğlu Antiokhos I (MÖ 280–261) tarafından kurulduğu düşünülmektedir. Apameia Barışı sırasında (MÖ 190–188) kent Magnesia ad Meandr'dan (Ortaklar) getirilen kolonistler tarafından kolonize edilmiş ve kente Romalılar tarafından bağımsızlık verilmiştir. Kent bu durumunu MÖ 39 yılında Amyntas yönetimine girinceye kadar korumuştur. MÖ 39 yılından Galat Kralı Amyntas'ın öldürüldüğü MÖ 25 tarihine kadar kralın egemenliği altında kalan kent daha sonra Galatia Eyaleti içine alınmıştır. MÖ 25 yılında İmparator Augustus zamanında Colonia Caesarea adıyla Roma kolonisine dönüştürülen şehir bu statüsünü yaklaşık ikiyüz yıl korumuştur. İus Italicum (Serbest Şehir) bahşedilerek kent Roma'da olduğu gibi 7 küçük tepe üzerine oturan "vici" lere bölünmüştür. Koloninin resmi dili Latince olup, halk Grekçe konuşmaktaydı. I.A.Richmond ve R.G. Callingwood'un tahminlerine göre, kent merkezindeki nüfus 7.500–10.000 civarında idi. B. Levick ise üçbinin üzerinde veteran (asker) bulunduğunu ileri sürmektedir. Kentin bilinen en erken sikkeleri MÖ 1. yüzyılın sonuna tarihlenmektedir. Sikkeler üzerindeki tipler çoğunlukla Tanrı Men ile ilgilidir. Sikkeler üzerinde "Colonia" legadı yer alır. Kentin ekonomik durumu MS 3. yüzyılda en üst düzeye çıkmıştır. Bugün kent üzerinde sütunlu cadde, Augustus Tapınağı, Tiberius Alanı, Propylon (Anıtsal

Giriş), Roma Hamamı, Nympeum (Çeşme), Bouleuterion (Meclis Binası), tiyatro ve kilise kalıntıları mevcuttur. Roma egemenliği MS 395'e kadar sürmüştür, bu tarihten sonra bölge Bizans topraklarına katılmıştır. Antiokheia MS 3. yüzyılın sonunda kurulan genişletilmiş Pisidia eyaletinin metropolisi olmuştur.

Kilise kayıtlarından anlaşıldığına göre kent Bizans döneminde de önemini korumuştur. Bizans egemenliği sırasında 714 yılında Emeviler, 771 yılında Abbasiler tarafından istilaya uğrayan Isparta ve civarı, kısa sürede Bizanslılar tarafından geri alınmıştır. Türkler, Malazgirt Muharebesinden sonra bölgede yayılmaya başlamışlardır. Bölgede Bizans'ın güçlü savunması ve Haçlı seferleri sebebiyle uzun süreli Türk egemenliği kurulamamış, ele geçirilen yerler Bizanslılar'la Selçuklular arasında el değiştirmiştir. Yalvaç ve çevresinde devam eden Türk Bizans mücadelesi Selçuklu Sultanı II. Kılıçarslan ve Bizans İmparatoru Manuel Komnenos'un orduları arasında 17 Eylül 1176 tarihinde yapılan Miryokefalon Savaşında, Türklerin zaferiyle sonuçlanmıştır. Türklere Anadolu'nun kapısını açan bu savaşın yapıldığı yer konusunda iki farklı görüş vardır. Birinci görüşte W.M Ramsay, Feridun Dirimtekin, Bilge Umar, İsmail Hakkı Uzunçarşılı, savaşın yapıldığı yer olarak Denizli ili, Çivril ilçesi Düzel veya Küfi çayı vadisini görmekte-dirler. İkinci görüşte Osman Turan, Abdülhalik Çay, E. Eickhoff ise savaşın Isparta İli, Yalvaç ilçesi Kumdanlı veya Karamık belinde olduğunu ileri sürmektedirler. Bu zafer Anadolu'nun Türkleşmesi sürecini hızlandırmıştır. Savaş öncesi Türk hakimiyetinde olan Yalvaç'ta bundan sonra kesintisiz Türk hakimiyeti sağlanmıştır.

1300 yıllarında Hamitoğulları Beyliği hakimiyetine giren Yalvaç, beyliğin ikiye ayrılmasından sonra Dünder Bey'in tarafında kalmıştır. İlyas Bey zamanında Yalvaç, Karamanoğulları tarafından ele geçirilmiştir. İlyas Beyin oğlu Kemaleddin Hüseyin Bey de 1380 yılında Osmanlı Padişahı I. Murad ile yaptığı anlaşma sonucunda 80.000 altın karşılığında Yalvaç ve Karaağaç bölgesini, Isparta ve havalisi ile birlikte Osmanlı egemenliğine bırakmıştır. Beylikler 1402 yılındaki Ankara Savaşından sonra Osmanlı Devletinin içine düştüğü bunalımdan faydalanarak, eski topraklarını ele geçirmişler; fakat Hamidoğlu toprakları içinde kalan Karaağaç ve çevresi Timur tarafından Karamanoğullarına verilmiştir. Çelebi Mehmet'in 1414 yılında Karamanoğulları üzerine tertip ettiği seferle bölge tekrar geri alınmıştır. Yalvaç ve civarı Osmanlı topraklarına merkezi Kütahya olan Anadolu Eyaletinin bir sancağı olarak katılmıştır. Zaman zaman Osmanlılar ve Karamanoğulları arasında el değiştiren Hamideli Sancağı II. Murad (1421–1451) döneminde kesin olarak Osmanlı Devletinin eline geçmiştir.

13.2. COĞRAFİ KONUM:

İlçenin doğusunda Akşehir İlçesi, batısında Senirkent ve Çay ilçesi, kuzeyinde Sultan Dağı, güneyinde ise Şarkikaraağaç ve Gelendost ilçeleri bulunmaktadır. Denizden ortalama yüksekliği 1.100 m.dir. İlçenin tek gölü Hoyran Gölü'dür. İlçenin iklimi Akdeniz iklimi ile kara iklimi arasında geçiş özelliği gösterir. En fazla yağış kış mevsiminde, en az yağış ise yaz aylarında görülür. Yörede hakim rüzgar poyrazdır. Yıllık ortalama yağış 470 mm dir. İlçenin yüzölçümü 1.415 m² olup, il merkezine uzaklığı 105 km dir.

13.3. SIVİL MİMARİ YAPILAR

YALVAÇ KùLTÜR EVİ

KONUT

KONUT

KONUT

KONUT

13.3.1. SİVİL MİMARİ YAPILARIN ÖZELLİKLERİ:

13.3.1.1. Belediye Kültür Evi (Traşzade Konağı):

Kaşyukarı Mahallesi, Kahveci Bekir Sokak No:23 adresindedir. Hemen kuzey yanında bulunan Kaşyukarı Mahallesi Mescidi ile komşudur. Traşzade Konağı olarak bilinir. Bir yıl öncesine kadar yıkılmak üzere olan ev, Yalvaç Belediyesi tarafından alınarak, ÇEKÜL Vakfı'yla birlikte onarımı yapılmıştır.

Kerpiç ve ahşap malzemeyle inşa edilmiştir. Temel kısmı ise, su basman seviyesine kadar, içinde devşirme blokların da olduğu taş malzemeyle örülmüştür. İlk kısmı 1840 yılında yapılan ev son halini 1911 yılında yapılan eklemelerle alır. Arazinin eğimli yapısı nedeniyle, kuzey yarısı iki, güney yarısı ise üç katlı bir plan gösterir. Dış yüzü kerpiç harcıyla sıvalı, sıvanın da üzeri beyaz renk boyalıdır. Yapının üzeri kırma kiremit çatıyla kapatılmıştır. Çatıda geleneğe uygun olarak oluklu kiremit kullanılmıştır.

Giriş batı yüzün ortasında yer alan çift kanatlı ahşap kapıdandır. Kapı, düşey dizilmiş tahtaların, arkadan, yatay yerleştirilmiş üç adet kuşağa, kalpaklı (sıcak demir dövme başlı) çivilerle sabitlenmesiyle oluşturulmuştur. Çiviler aynı zamanda süsleme amacı da güder. Ortada sade bir bini ve kapı etrafında kalın bir çerçeve bulunur. Her iki kanadın orta bölümünün, biniye yakın kısmında kapı mandalı ve halkası vardır. Uzunlamasına yerleştirilmiş mandal aynası sade bir işçilik gösterir. Kanatlar, yatay yerleştirilmiş üç bağlantı üzerinde bulunan üç güllapla kasaya sabitlenmiştir. Kapının üst kısmında, eni yaklaşık kapı eniyle aynı olan büyük bir pencere açılmıştır. İç kısmında dört ahşap kanat, dış kısmında ise demir parmaklık vardır. İkinci bir giriş de kuzey yüzün doğu köşesinde bulunur, ancak yenileme sırasında bu kapı örülerek kapatılmıştır.

Kapıdan, ilk olarak doğu-batı uzanımlı “hayat” bölümüne girilir. İç kısımda yapı “L” biçimli düzenlenmiştir. Doğu-batı uzanımlı kuzeydeki blok iki katlı; kuzey-güney uzanımlı batıdaki blok ise üç katlıdır. Bunların arasındaki kareyi tamamlayan kısım bahçedir. Zemini taş döşeli olan hayatın kuzey uzun kenarında yan yana iki oda, doğu kısa kenarında üst kata çıkış merdivenleri ve güney uzun kenarında ise bahçe bulunur. Bahçeyle hayat arasında bulunan üç adet ahşap direk, üst katı destekler.

Hayatın kuzey kenarında bulunan odalardan kuzeybatı köşedeki “ahır” olarak kullanılır. Enine dikdörtgen planlı ahıra, güney duvarının doğu köşesine yakın açılan ahşap kapıdan girilir. Zemin sıkıştırılmış topraktır. İki penceresinden biri güney duvarda, hayata bakar; diğeri batı duvarda, sokağa açılır. Pencereler küçük boyutlu kare biçimlidir ve yüksekte açılmışlardır. Ahırın iç kısmında, kuzey duvarı önünde, duvar boyunca uzanan bir seki bulunur. Yerden 80 cm. yüksekliğinde olan seki üzerine, hayvanlara ait koşum takımları gibi malzemeler konur.

Hayatın kuzey doğu köşesindeki oda “samanlık” olarak kullanılır ve güney duvarının batı köşesine yakın açılan kapıdan girilir. Zemini sıkıştırılmış toprak olan odanın tek penceresi, doğu duvarı üzerindedir ve doğu yanda bulunan kuzey girişine açılan koridora bakar. Bu iki odanın kapıları yan yana konumlanmıştır ve sade bir ahşap işçiliği gösterir.

Hayatın doğu kısa yüzünde, üst kata çıkan ahşap iki merdivenden biri vardır. Merdivenin güney yanında bulunan, kare planlı küçük oda “depo” olarak kullanılır. Kuzey duvarının doğu köşesinden girilen ahşap zeminli odanın güney duvarında iki de küçük boyutlu penceresi vardır.

Güney yandaki bloğun altına gelince; giriş kapısının hemen güney yanında, bloğun enince uzanan dikdörtgen planlı büyük oda ikinci bir “ahır”dır. Yine toprak zeminli ahırın tek penceresi, batı duvarının üst kısmında küçük boyutlu, kare biçimli açılmıştır. Girişi doğu yüzün kuzey başına yakın konumlanan ahırın ön kısmında küçük boyutlu ve alçak tavanlı bir hayat uzantısı vardır. Ahırın önünde, üst kata çıkan ikinci ahşap merdiven bulunur. Bu küçük hayatın güney kısa yüzünde, ahıra dik konumlanan ikinci, ikinci odanın doğu yanında da, aynı boyutlarda üçüncü bir oda daha vardır. Bunlar çeşitli amaçlı kullanımlara açıktırlar ve zeminleri taş döşelidir. Bu kesimdeki üç odanın da tavanı oldukça alçaktır ve tavan, üst kısmın ahşap tabanından ibarettir.

Ahırın önünde bulunan merdivenlerden, güneydeki bloğun ikinci katına çıkıldığında, dar ve uzun, dikdörtgen biçimli hanayının ortasına adım atılır. Hanayın batı uzun kenarında iki oda bulunurken, doğu uzun kenarı, güneydoğu köşede konumlanan bir oda hariç, bahçeye açıktır. Hanayın kuzey kısa kenarından ise, kuzeyde konumlanan bloğun ikinci katına çıkan, ahşap merdivenler bulunur. Hanayın güney kısa kenarında, iki oda arasında bulunan bölümünde, doğu duvarında bir dolap ve ocak vardır. Köşeye yakın konumlanmış olan dolabın, ahşap kapağı çift kanatlıdır. Dolabın yanında, duvarın ortasında ocak vardır. Ocağın arkasındaki oda tuvalet ve banyo olarak, sonradan düzenlenmiştir. Bu oda ile merdivenler arasında, korkuluk duvarı üzerinde ahşap abdestlik mevcuttur.

Hanayın batı kenarında bulunan odaların girişleri, ortada ve yan yana konumlanmıştır. Güneybatı köşedeki odaya, doğu duvarının kuzey köşesinden girilir. Girişin olduğu duvar üzerindeki bir pencere hanaya açılır ve hanay yüzünde demir korkuluk bulunur. Odada bulunan diğer iki pencere ise batı duvar üzerindedir ve sokağa bakar. Pencerele dikdörtgen planlı ve sürgülü sistemlidir. Dış kısımların alt yarılarında, ahşap ıtılardan yapılmış kafes bulunur. Bu duvarın kuzey köşesine yakın, gömme olarak konumlanmış, odadaki iki raftan biri vardır. Diğer raf, kuzey duvarı üzerinde ve kapının arkasındadır. Raflar, duvar içine gömme olarak yapılmış, ahşap malzemeli, boyuna dikdörtgen biçimli ve üç gözlüdür. Aynı duvarın batı yarısında yüklük bulunur. Ahşap malzemeli kapakları çift kanatlıdır. Her kanat dört panoya bölünmüştür ve sade bir işçilik gösterir. Rafla dolap arasında ise yine ahşaptan sade işçilikli lambalık bulunur. Bu duvarın tam karşısında, güney duvarı üzerinde, ortada ocak vardır. Ocak üzerinde, yatay yerleştirilmiş profilli ahşap lento, üstte bulunan sıvalı baca başını ocaktan ayırır. Ocağın batı yanında, çift kanatlı ahşap kapakla girilen gusülhane; doğu yanında ise iki raflı ve çift kanatlı kapaklı küçük bir dolap bulunur. Odadaki raf ve dolapların alt gözlerinde, zemine açılmış, kapaklı birer de gizli bölüm dikkat çeker. Ayrıca sokağa açılan pencereler, kalın kerpiç duvar nedeniyle derin bırakılmış ve üst kısmı kemerli bitirilmiştir. İçte geniş çıtalarla da çerçevenerek vurgulanmıştır. Düz ahşap tavan ise çıtalarla enine bölünmüştür ve oda zemini kerpiç harcıyla sıvalıdır.

Kuzeybatı köşedeki odaya, doğu duvarının güney köşesinden, sade bir ahşap kapıyla girilir. Aynı duvar üzerinde, ortada, haneye açılan bir pencere bulunur. Girişin tam karşısındaki batı duvarda, sokağa bakan iki pencere daha vardır. Pencerelelerden kuzeydeki oldukça geniş ve çift kanatlıdır. İki pencere arasında, iki gözlü küçük bir dolap bulunur. Ahşap gömme dolabın kapakları çift kanatlıdır. Üst kısımda, açık, üçüncü bir göz daha vardır. Güney duvarı ortasında, ahşaptan, maket benzeri bir

yükselti ve batı köşede de alçak bir platform bulunur. Odanın tavanı, yandaki oda tavanı gibi, enine çakılmış çıtalarla bölünmüş düz ahşaptandır. Zemin de ahşap kaplamadır.

Hanayın kuzey kısa kenarının doğu köşesinde bulunan ahşap merdivenlerle, kuzey yarıdaki bloğun ikinci katına çıkılır. Merdivenlerden ilk olarak hanaya adım atılır. Bu kısımdaki hanay, doğu-batı uzanımlı dikdörtgen biçimlidir. Güney kenarı, alçak bir korkuluk duvarı hariç açıktır ve bahçeye bakar. Burada, korkuluk duvarı üzerinde, ahşap abdestlik vardır. Abdestlik, yaklaşık 50 cm. genişliğinde, ön kısmı, suyun akması için bahçeye doğru eğimli, eğimli kısmın ucunda ise sabun tuzağı olan bir oluktur. Gelenek olarak abdest alınan su diğer pis sularla karıştırılmazdı. Abdest suyu buradan bahçeye akıtılarak toprağa karışması sağlanırdı.

Hanayın batı kısa kenarında, yüksek bir ahşap platformla oluşturulmuş, görkemli bir köşk vardır. Güneydoğu köşesinden merdivenlerle çıkılan köşk hanaydan ahşap bir korkulukla ayrılmıştır. Sokağa bakan yüzü cumba şeklinde değil de, batı yüzün bu katı dışa doğru tümenden taşmasıyla oluşturulmuştur. Bu yüz tamamıyla pencereden ibarettir. Pencere üç bölümlüdür ve alt yarılarında, çıtaların çapraz çakılmasıyla oluşturulmuş ahşap kafes bulunur. Açılma sistemleride, alttan üst kısma doğru sürgülü yapılmıştır. Maket olmayan köşkte yere serili halı ve minderlere oturulur. Minderler pencere önünde dizilmiştir. Hanayın düz ahşap tavanının ortasında, oyma işçiliği gösteren yuvarlak tavan göbeği bulunur.

Hanayın kuzey uzun kenarında yan yana dizilmiş üç oda vardır. Kuzeybatı köşede, köşkün hemen yanındaki oda başodadır ve güney yüzünün doğu köşesinden girilir. Girişte eşik denilen bir geçiş bölümü vardır. Bu, odanın içinin haneyden aniden görünmesini engeller. Eşiğin tavanı odanın tavanından alçaktır ve iç kısma ikinci bir köşe kapıdan girilir. Kapı üzeri kemer biçimli oyulmuştur. Odanın, güney duvarda hanaya, batı duvarda ve kuzey duvarda sokağa bakan toplam üç adet penceresi bulunur. Hanaya bakan pencere demir korkuluklu; sokağa bakan diğer iki pencere ise alt yarılardan ahşap kafeslidir. Pencere önünde, “L” biçimli yerleştirilmiş maket konumlanır. Batı duvarın ortasında ocak, ocağın güney yanında da gusülhane bulunur. Gusülhaneye ahşap tek kapakla girilir. Güney duvarda bir, kuzey duvarda ise iki dolap bulunur. Dikdörtgen biçimli küçük boyutlu dolaplar üç gözlüdür ve ön kısmında çift kanatlı ahşap kapakları vardır. Doğu duvarda ise büyük boyutlu yüklük bulunur. Yüklük kapakları da çift kanatlıdır. Odadaki tüm kapaklar dört panoya bölünmüş ve bu kısımlar koyu renk ağaçtan yapılarak çerçeveye tezat oluşturulmuştur. Ayrıca her panoda oyma ahşap işçiliği görülür. Yüklük ile kapı arasında, boyuna dikdörtgen biçimli ahşap lambalık bulunur. Düz ahşap tavan boyuna çakılmış çıtalarla süslenmiştir.

Ortadaki odaya güney yüzün batı başından girilir. Burada iki odanın kapısı yan yana açılmıştır ve pervazları ortak kullanılır. Girişte yine eşik kısmından geçilerek, içte bulunan, ikinci bir köşe kapıdan odaya adım atılır. Odanın iki penceresinden biri güney duvarı üzerinde, hanaya bakar; diğeri kuzey duvarı üzerinde ve sokağa açılır. Sokağa açılan pencerenin dış yüzünün alt yarısında ahşap kafes bulunurken, hanaya bakan pencere ise demir korkulukludur. Batı duvarında büyük boyutlu, çift kanatlı ahşap kapaklı bir yüklük, yüklük ile kapının arasında ise lambalık bulunur. Odada; güney duvarda bir, doğu duvarda bir ve kuzey duvarda iki adet olmak üzere toplam dört adet dolap mevcuttur. Tüm dolaplar gömme biçimli ve ahşap işçiliktir. Doğu duvarın ortasında bir ocak, ocağın kuzey yanında da gusülhane vardır. Gusülhaneye tek kanatlı ahşap kapıyla girilir. Tavan düz ahşaptır ve boyuna çakılmış çıtalarla hareketlendirilmiştir.

Hanayın kuzeydoğu köşesinde konumlanmış odaya, güney duvarının batı başından açılan kapıyla, eşik bölümünden geçilerek girilir. Odanın, güney duvarı üzerinde hanaya açılan bir, kuzey duvarı üzerinde sokağa açılan iki adet penceresi vardır. Sokağa bakan pencerelerin alt yarıları ahşap kafesli, hanaya bakanın ise dış yüzü demir parmaklıklıdır. Pencerenin hemen önü boydan boya, alçak maket olarak düzenlenmiştir. Batı duvar üzerinde gömme olarak yapılmış büyük boyutlu yüklük bulunur. Yüklükle kapı arasında ahşap lambalık konumlanmıştır. Lambalık yeri hep sabit, kapının hemen yanı olarak belirlenmiştir. Buda girişte erişim kolaylığı sağlar. Odadaki iki dolaptan biri kuzey duvarda, diğeri doğu duvardadır ve gömme biçimlidir. Kuzey duvarda bulunan dolap çift bölmelidir ve dört kapaklıdır. Evde bulunan tüm dolaplar altlı-üstlü ve çift bölmeli yapılmış, üstteki bölme küçük, alttaki ise büyük ve ana işlevlidir. Doğu duvar ortasında bir ocak ve ocağın hemen güney yanında da gusülhane konumlanır. Bu yan yana oluş tüm odalarda aynıdır. Ocakta ısıtılan suyun kolayca gusülhaneye taşınmasını amaçlar. Düz ahşap tavan, enine çakılmış çıtalarla hareketlendirilmiştir.

Hanayın doğu kısa yüzünde, ahşap ve büyük boyutlu bir serpin vardır. Serpin iki bölmeli ve üç gözlüdür. Burada kuru yiyecekler depolanır. Hanayın doğu kısa yüzünün kuzey yanında, üst paragrafta anlatılan oda konumlanmış iken, güney yanında ise, hayattan gelen ikinci ahşap merdivenler ve bir mutfak odası bulunur. Batı duvarının kuzey başından girilen mutfağın önünde de, batısı açık sundurma vardır. Sundurmanın ön kısmında bulunan ahşap korkuluk, hanaydan gelen korkuluğun devamıdır. Mutfağın iki penceresi de güney duvarı üzerinden, bahçeye açılır. Doğu duvarın ortasında bir ocak, ocağın iki yanında ise çift kapaklı ahşap dolaplar vardır. Pencere seviyesinde konumlanmış ahşap sergen, odayı çepe çevre dolandır. Tavan, diğeri odalarda olduğu gibi, çıtalarla enine bölünmüş, düz ahşaptır.

Hanayın güneybatısından, köşkün hemen yanında bulunan ahşap merdivenlerle de, güney yarıdaki bloğun üçüncü katına çıkılır. Merdivenlerden, dikdörtgen planlı, boyuna yerleştirilmiş küçük hanayın kuzey kısa kenarına adım atılır. Burada da, bu bloğun ikinci katının plan olarak tekrarlandığını görüyoruz. Hanayın batı uzun kenarında yan yana iki oda konumlanmışken; doğu uzun kenarı, güney yarısında bulunan tuvalet yapısı hariç, bahçeye açıktır. Yine burada da korkuluk duvarı üzerinde abdestlik ve hanayın güney kısa yüzünde, doğu yanda, ocak ile dolap konumlanır. Bu duvarın arkasındaki oda tuvalet ve banyo olarak düzenlenmiştir. Batı uzun kenardaki odalara gelince; iki odanın da girişi duvarın ortasından ve yan yana açılmıştır. Güney yarıdaki odaya doğu yüzün kuzey yanından girilir. Girişte geçiş mekânı olan eşik vardır. Odanın iki penceresinden biri kapının bulunduğu doğu duvar üzerinde, hanaya bakarken, diğeri üç kanatlı ve geniş olarak sokağa açılır. Bir küçük pencerede, üst katın dışarı taşıdığı kısımdan güneye, sokağa bakar. Sokağa açılan pencerelerin dışında, alt yarıda ahşap kafes, diğeri pencerede ise demir korkuluk bulunur. Pencere önünde alçak maket vardır. Odada ayrıca güney duvar üzerinde ocak ve dolap; kuzey duvar üzerinde de geniş bir yüklük ve ahşap lambalık mevcuttur. Düz ahşap tavan yine enine çakılan çıtalarla hareketlendirilmiştir. Kuzeybatı köşede bulunan odaya, doğu duvarının güney başından girilir. Girişte geçiş bölümü olan eşik vardır. Odanın iki penceresinden, küçük olan, doğu duvarındadır ve hanaya açılır. Dış yüzü demir korkulukludur. Büyük olan pencere ise batı duvarda, çift kanatlı ve dış yüzü ahşap kafeslidir. Güney duvarında, biri büyük diğeri küçük iki dolap bulunur. Bahçe ise renk renk çiçekler ve çeşitli ağaçlarla süslüdür. İki dolabın arasında ise ahşap lambalık konumlanmıştır. Bu oda yatak odası olarak düzenlenmiştir.

13.3.1.2. Hancı Eminoğlu Süleyman Evi (Yalvaç Kültür Evi):

Isparta ili, Yalvaç ilçesi Görgü orta mahallesi, Namazgah Sok. No:13 adresinde olup, tapuda 30 L II A pafta, 732 ada, 8 parsel no ile, 1200 m² olarak kayıtlıdır. Mülkiyeti İl Tüzel Kişiliğine aittir. Antalya Koruma Kurulunun 07.08.2003 / 5987 Tarih ve nolu kararı ile tescil edilmiştir.

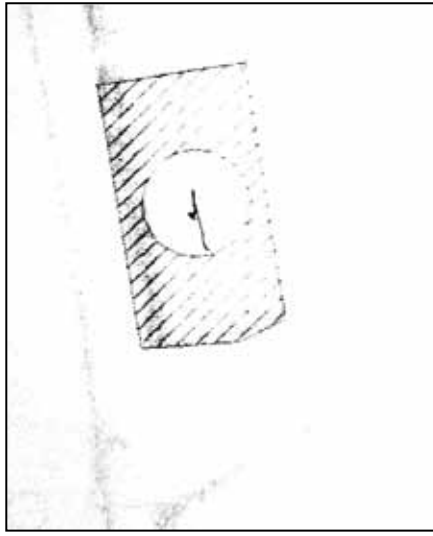
Ev; taş temel üzerine kerpiç ve bağdadi olarak 14 x 19 metre ölçülerinde bir alana, iç sofalı plan tipinde, 3 katlı olarak yapılmıştır. Bahçelidir. Üzeri ahşap kırma çatı oluklu kiremit ile örtülü idi (Şimdi benzeri modern kiremit). Giriş katına ahır, samanlık ve kiler yapıldığından biraz basıktır. Onarım sonrası ise bu kata bekçi odası, mutfak, kalorifer odası; batı bölümünün altına ise tuvaletler yapılmıştır. Bu tuvaletlere giriş kuzeyden (arka bahçeden) dir. Ev dört cepheli bol pencerelidir. Alt kat pencerelerinde demir parmaklıklar vardır. Ana cephesi–giriş cephesi – güneye namazgah sokağına bakmaktadır. Ev bitişik nizam iki ayrı bölüm halinde, sanki iki aile oturacak şekilde yapıp tek çatı ile örtülmüştür. Doğu bölümü batı bölümünün iki katı kadardır. Yani daha geniştir. Önde iki ayrı girişi, arkadan da iki ayrı bölümden iki ayrı, arka bahçeye, çıkışı vardır. Her iki bölümünde alt katlarından üst katlara çıkan merdivenin olması sanıyorum bir bölümünün misafirler için olduğunu gösteriyor. Esas cephede (3.katta) iki, kuzey cephede bir, batı cephede bir ve doğu cephede de bir olmak üzere 5 cumbası vardır. Ön cephedeki cumbalardan batı bölümdeki daha küçüktür. Arka cephedeki cumba ise üst iki katta birden devam eder. Bu evin nasıl orijinal kısmı 1. katıdır. Ortada geniş bir sofa ve buraya açılan odalar vardır. Odalarda ocak, yüklük ve dolap gibi Türk evleri odalarında bulunan temel unsurlar bulunur. Büyük doğu bölümün üst katı ise tamamlanmamış yarım bırakılmıştır. Batı bölümün üst katı ise işletilmiş tamamlanmıştır.2005 yılı onarım sonrasında evin taşıyıcı elemanları sağlamlaştırılarak yarım kalmış – işletilmemiş doğu bölüm üst katı da tamamlanmıştır. Evde kullanılmış ahşap elemanların hemen hemen tümü söğüt ve kavak türündendir. Evin iç ve dışında, tavanlarda ve ahşap unsurlarda süsleme yoktur. Ama klasik Türk evindeki tüm unsurlar vardır. Cumbalar, dolaplar, yüklükler, ocaklar ve raflar gibi.

Evin orijinalinde içi kıtık sıva üzeri kireç badana, dışında ise çamur sıvadır. Onarım ve yenileme sonu hem içi hem de dışı kıtık sıva üzerine boyadır.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO : 1					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : 30L-II d					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GÖRGÜ BAYRAM MAHALLESİ			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	X	3		
ADRESİ: PETEK ÇEŞME SOKAK, NO:6 DİYANET CADDESİ		KADASTRO:				ÇEVRESEL	1	2	3		
		PAFTA:	ADA: 397	PARSEL: 28		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3		
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI: 19. YY						
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: var			VAKFIYE:						
GENEL TANIM: Yapı zemin+ara kat ve üst kattan oluşmaktadır. Kuzey- Güney aksında yerleştirilmiş olan yapının köşede olmasından dolayı, her iki sokağa da cephesi vardır. Batı cephesinde, cephe merkezine yerleştirilmiş üçgen alınlıklı, ahşap kaplama bir cumba mevcuttur.											
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet Emin BAYRAM/Naciye YOLCU					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi						

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı, zemin kat+ara kat ve üst kattan oluşmaktadır. Kuzey-Güney aksında yerleştirilmiş olan yapının köşede olmasından dolayı her iki sokağa da cephesi vardır. Batı cephesinde, cephe merkezine yerleştirilmiş üçgen alınlıklı, ahşap kaplama bir cumba mevcuttur. Taş temel üzeri kerpiç duvarlı zemin+ 2 katlıdır. Dış sofalı plan şemasına sahiptir. Zemin kat depo, üst iki kat yaşam alanı olarak kullanılmaktadır. 1. ve 2. kat dış sofalı, 2. kat sofa sonradan çinko malzeme ile kaplanmıştır. Kıрма çatısı alaturka kiremitle kaplı ve geniş ahşap saçaklıdır. Bahçeye bakan dış sofa ahşap dikmelerle taşınmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

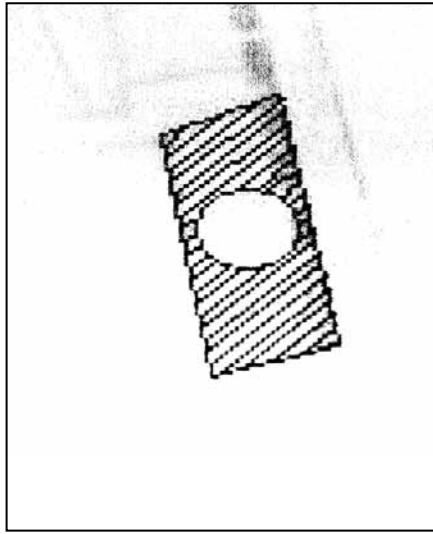
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
REVİZYON		
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 3
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-II d
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GÖRGÜ BAYRAM MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: HÜKÜMET CADDESİ NO:12-10	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 397	PARSEL: 26-27
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Kuzey-Güney doğrultusunda yerleştirilmiş olan yapıya, batı cephesinden girilmektedir. Yapı, zemin+ara+üst kattan oluşmuştur. Üst kat batı cephesi boyunca Hükümet Caddesi'ne çıkma yapmaktadır. Yapının batı cephesinde sol taraf özgün durumda, sağ tarafta ise pencere oranları değiştirilmiş ve balkon eklenmiştir.				
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi			

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kuzey-Güney doğrultusunda yerleştirilmiş olan yapıya, batı cephesinden girilmektedir. Yapı zemin+ara+üst kattan oluşmuştur. Üst kat batı cephesi boyunca Hükümet Caddesi'ne çıkma yapmaktadır. Yapının batı cephesinde sol taraf özgün durumda, sağ tarafta ise pencere oranları değiştirilmiş ve balkon eklenmiştir. Dışarıdan ara kata çıkış sağlayan betonarme merdiven yeni eklenmiştir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Selahattin AKIN Mimar Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Aysel ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

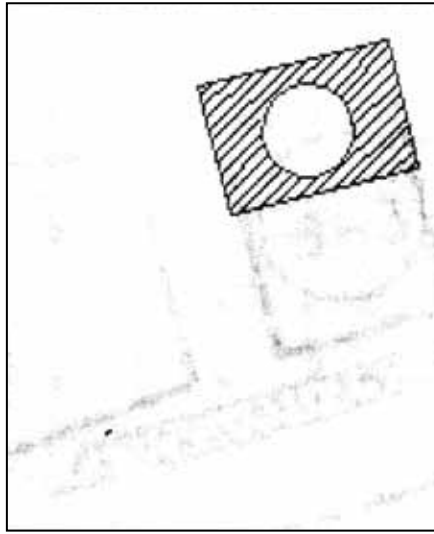
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 2
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-II d
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GÖRGÜ BAYRAM MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: BÜYÜKNAMAZGAH CADDESİ, NO:20-20/A	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 399	PARSEL: 1
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL
GENEL TANIM: Dört yanı açık olan yapıya kuzey cephesindeki cumba altına yerleştirilmiş kapılardan girilmektedir. Yapı zemin+üst kattan oluşmakta olup, güney cephesindeki kot farkından dolayı yarım kat bodruma da sahiptir.				
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet Ziya DURUCAN			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Dört yanı açık olan yapıya kuzey cephesindeki cumba altına yerleştirilmiş kapılardan girilmektedir. Yapı zemin+üst kattan oluşmakta olup, güney cephesindeki kot farkından dolayı yarım kat bodruma da sahiptir. Dış cephe tamamen yenilenmiştir. Kıрма çatısı tamamen alaturka kiremitle kaplanmıştır. Üçgen alınlıklı cumbası yenilenmiş, ancak plan şeması korunmuş bir yapıdır. Arka pencereye betonarme balkon eklenmiştir. Üst kat pencereleri ½ oranında uzun dikdörtgen iki kanatlı olup, alt kat pencereleri daha basık bir dikdörtgen forma sahiptir. Yapının güney cephesi yüksek duvarlarla çevrili bahçesi bulunmakta olup, bahçe girişi güneydendir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASTYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

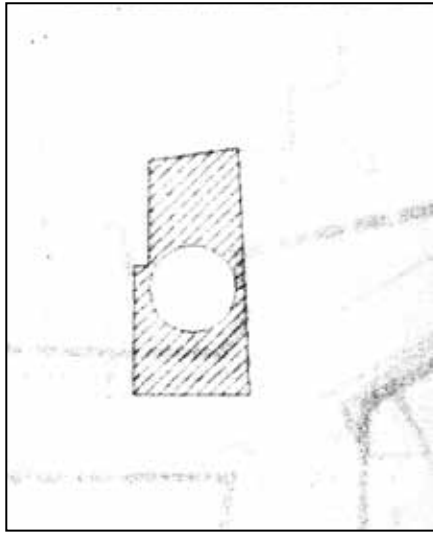
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 4
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-II d
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GÖRGÜ CAMİİ MAHALLESİ		
ADRESİ: CAMİİ SOKAK NO:2, YEŞİL SOKAK NO:26	KADASTRO:			KORUMA DERECESESİ
	PAFTA:	ADA: 137	PARSEL: 3	ANITSAL 1 X 3 ÇEVRESEL 1 2 3 ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Kuzey-Güney aksında yerleşmiş, uzun dikdörtgen formundaki binaya, batı cephesindeki yuvarlak balkon altından çift kanatlı bir kapıyla girilmektedir. Yapı özgün plan şemasını kaybetmiş olup, ön cephe özgün durumunu korumuş durumdadır.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kuzey-Güney aksında yerleşmiş uzun dikdörtgen formundaki binaya, batı cephesindeki yuvarlak balkon altından çift kanatlı bir kapıyla girilmektedir. Yapının plan şeması tamamen değişmiş, özgün plan şemasını kaybetmiş olup, ön cephede yarım daire formlu yarı gömme balkonu mevcuttur. Ancak sadece üst katta tek odada ahşap yıldız tavanı mevcuttur. Pencereleeri pvc olarak yenilenmiştir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

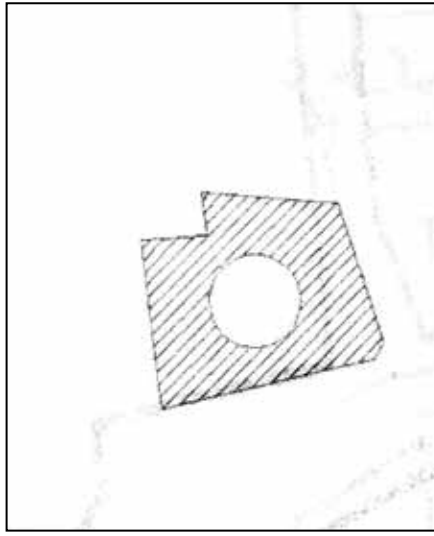
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 5
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-Ild
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GÖRGÜ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: CAMİİ SOKAK NO:22	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 137	PARSEL: 1
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM:				
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Ön cephedeki cumba altına yerleştirilmiş ana giriş kapısı oldukça sade ve özelliksizdir. Çatı beşik çatı olup, Marsilya tipi kiremitle kaplıdır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar M.A
Özden OFLU Sanat Tarihçi
Selahattin AKIN Mimar

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

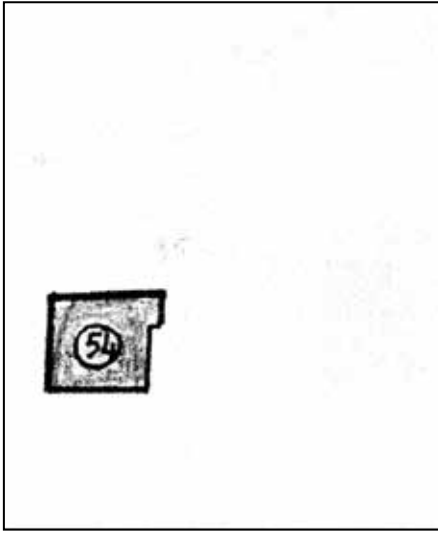
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
REVİZYON		
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 41
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GÖRGÜ CAMİİ MAHALLESİ		
ADRESİ: NAMAZGAH CADDESİ	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 379	PARSEL: 22-23
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Plan şeması içine girilmediği için anlaşılmayan yapı zemin+üst kat olmak üzere iki katlıdır. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının dış cephesi sıvanmış olup, kullanılmamasından dolayı kötü görünmektedir.				

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		X		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
------------------------	---

YAPILAN ONARIMLAR:		TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
AYRINTILI TANIM: Plan şeması içine girilemediği için anlaşılmayan yapı zemin+üst kat olmak üzere iki katlıdır. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının dış cephesi sıvanmış olup, kullanılmamakta olmasından dolayı kötü görünmektedir. Anayol üzerinde bulunması sebebiyle ve köşe parselde bulunan konumuyla özellikli bir yapıdır. İki cephesinde de cumbası bulunan yapı cephe özelliklerini korumuştur.		ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
		BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
		HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Aysel ÖZTÜRK Mimar				
		KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

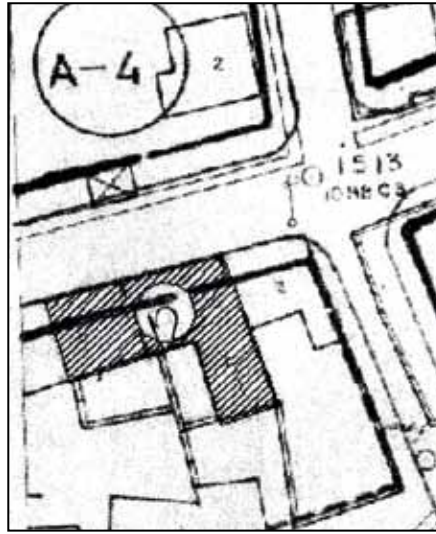
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 8
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-IIIa
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SARAY MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: SARAY YOLU SOKAK NO:7	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 80	PARSEL: 5
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Yapı, zemin kat üzeri, ara kat ve üst kattan oluşmaktadır. Subasman kotu moloz taş olup, üzeri kerpiç duvardır. 1. Yeni yol sokak ve Saray Yolu Sokak'a cephesi olan yapıya, 1. Yeni yol sokaktan girilmektedir. Aynı zamanda, bu yola cephe üst kat bütün olarak yola doğru çıkma yapmaktadır.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
				ÜST YAPI
				SÜSLEME ELEMANLARI
				RUTUBET
				A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

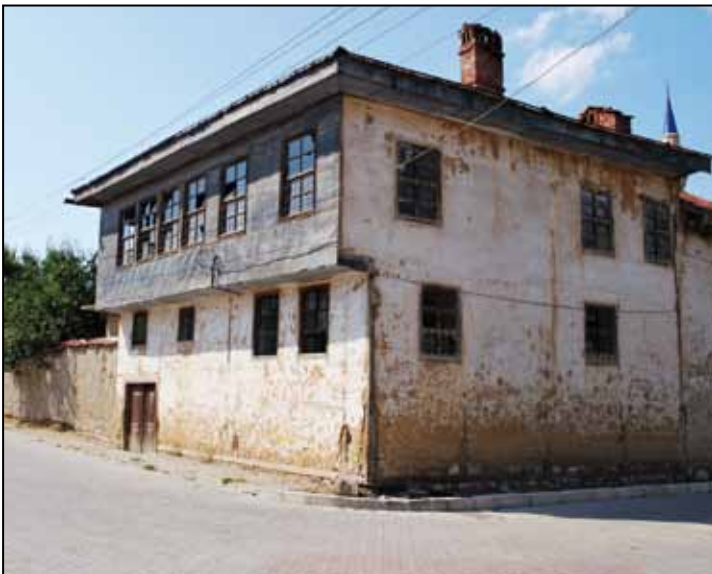
YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı, zemin kat üzeri, ara kat ve üst kattan oluşmaktadır. Taş temel üzeri kerpiç duvardan oluşmuştur. Subasman kotu moloz taş olup, üzeri kerpiç duvardır. 1. Yeni yol Sokaktan girilmektedir. Aynı zamanda, bu yola cephe üst kat bütün olarak yola doğru çıkma mevcut olup, cephesi teneke kaplamadır. Üst kat pencereleri sürme, ara kat pencereleri de iki kanatlı penceredir. Yapının çatısı beşik çatı olup Marsilya tipi kiremitle kaplanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Selahattin AKIN Mimar Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

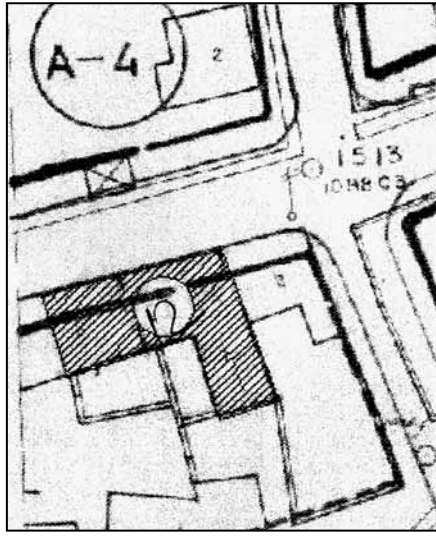
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 9
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-IIIa
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SARAY MAHALLESİ		
ADRESİ: SARAY YOLU SOKAK NO :49-51	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 80	PARSEL: 4-3
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	KORUMA DERECEŚİ
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ANITSAL
				1 X 3
				ÇEVRESEL
				1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI
				1 2 3
GENEL TANIM: Yapı zemin kat ve üst kattan oluşmaktadır. Yapının su basman kotu moloz+devşirme taş olup, üstü kerpiçtir. Yola bakan cephe merkezine yerleştirilmiş cumba altındaki kapıdan yapıya girilmektedir. Batı cephesinde, tek katlı, sundurma çatı ile örtülü mekan bulunmaktadır.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
				A B C
				ÜST YAPI
				A B C
				SÜSLEME ELEMANLARI
				A B C
				RUTUBET
				A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet (Başaranlar)			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda kapsamlı onarım geçirmiş, betonarme ilaveler yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Yapı, zemin kat üzeri, ara kat ve üst kattan oluşmaktadır. Taş temel üzeri kerpiç duvardan oluşmuştur. Subasman kotu moloz taş olup, üzeri kerpiç duvardır. 1. Yeniol Sokaktan girilmektedir. Aynı zamanda, bu yola cepheli üst kat bütün olarak yola doğru çıkma mevcut olup, cephesi teneke kaplamadır. Üst kat pencereleri sürme, ara kat pencereleri de iki kanatlı penceredir. Yapının çatısı beşik çatı olup Marsilya tipi kiremitle kaplanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Selahattin AKIN Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

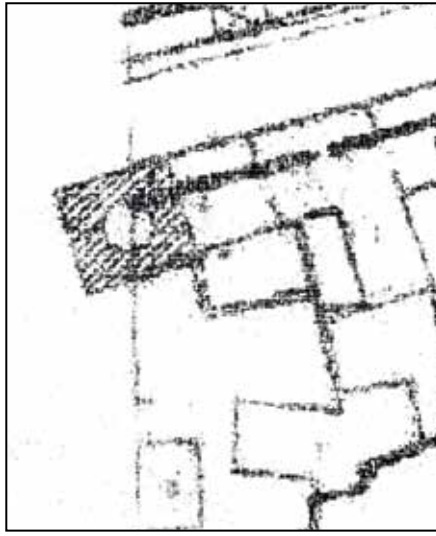
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 10
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30-L IIIa
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SARAY MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: SARAY YOLU SOKAK NO:53	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 80	PARSEL: 2
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL 1 X 3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
GENEL TANIM: Yapı, zemin kat ve üst kattan oluşmaktadır. Yapının su basman kotu moloz+devşirme taş olup, üstü kerpiçtir. Yola bakan cephe merkezine yerleştirilmiş cumba altındaki kapıdan yapıya girilmektedir. Batı cephesinde, tek katlı, sundurma çatı ile örtülü bir mekan bulunmaktadır.				
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
				A B C
				ÜST YAPI
				A B C
				SÜSLEME ELEMANLARI
				A B C
				RUTUBET
				A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Zemin+ üst kattan oluşan yapının girişi, kuzey cepheden Saray Yolu Sokak üzerinden sağlanmaktadır. Yapının su basman kotu moloz+devşirme taş olup, üstü kerpiçtir. Ahşap iki katlı giriş kapısı üstünde yola cepheli bir cumba yer almaktadır. Cumba batı cephesi boyunca da yapıyı çevrelemektedir. Cumbanın dış duvarları bağdadi üzeri sıvadır. Kuzey cephesinde ve batı cephesinde yola bakan kare formülü pencereler olup, alt kat yol cephesi oldukça sağır bir cephedir. Yapının çatısı kırma olup, üzeri Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Batı cephesinde, tek katlı sundurma çatı ile örtülü bir mekan bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Selahattin AKIN Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

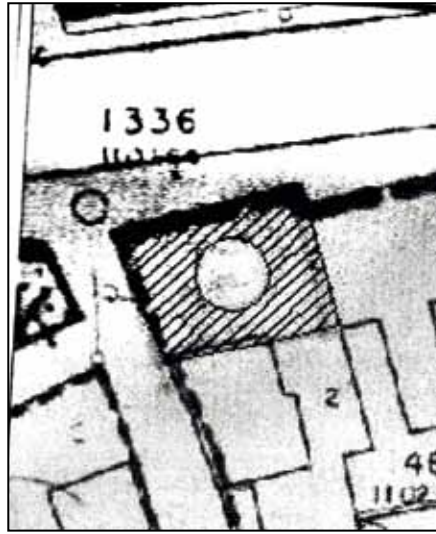
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 16								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-lc								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1 X 3						
ADRESİ: KAŞ AŞAĞI MAHALLE YOLU NO:12A-57	KADASTRO:		ÇEVRESEL		1 2 3							
	PAFTA:	ADA: 615	PARSEL: 1	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3							
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY									
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:									
GENEL TANIM: Yapı zemin+ara+üst kattan oluşmaktadır. Subasman kotu devşirme taşlardan, üst katlar ise, kerpiç malzemeden oluşmuştur.												
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet Abdullah MEMİŞ				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi								

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı zemin+üst kattan oluşmaktadır. Yol cephesi oldukça sağır ve içe dönük bir yapıdır. Yarı açık sofa güneye bakmaktadır. Kuzeye yerleştirilmiş odalar sofaya açılmaktadır. Yapının batı cephesinde, sofanın ucunda yükseltilmiş bir seki mevcuttur. Subasman kotu devşirme taşlardan, üst katlar ise, kerpiç malzemeden yapılmıştır. Yapının çatısı kırma çatı olup, Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Yapı özgün plan şeması korunmuştur. Odalardaki ahşap dolaplar, raflar, ocak üstü yaşmaklar oldukça süslü ve işlemelidir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

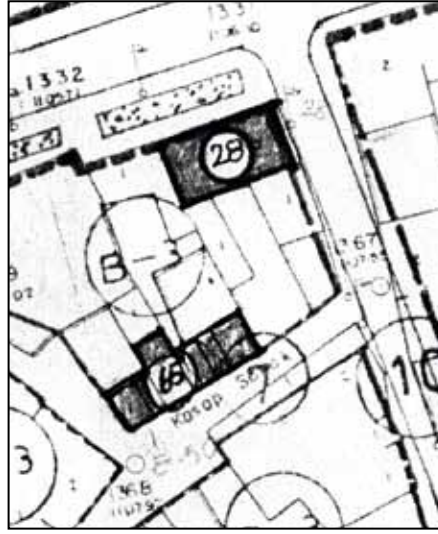
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 48								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	1 X 3						
ADRESİ: KASAP SOKAK, NO:9		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1 2 3						
		PAFTA:	ADA: 103	PARSEL: 7-8	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3						
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. YY								
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:								
GENEL TANIM: Zemin+1 katlı , iki sokağın köşesinde bulunan kırma çatısı geniş saçaklı, ikiz yapı şeklinde üç girişi bulunmaktadır.												
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	A X C	ÜST YAPI	A X C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi								

YAPILAN ONARIMLAR:

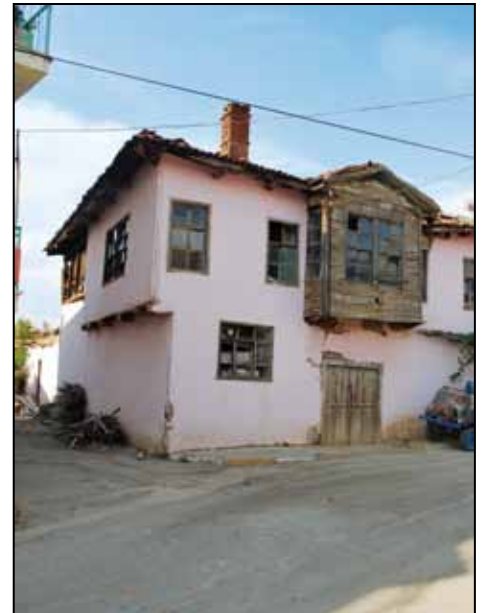
AYRINTILI TANIM: Zemin+ 1 katlı, iki sokağın köşesinde bulunan kırma çatısı geniş saçaklı, ikiz yapı şeklinde bir yapıdır. Üç ayrı girişi bulunmaktadır. Zemin katta üç ayrı çift kanatlı giriş kapısı bulunan yapının sol cephesi çıkma yapmaktadır. İlk kısmın zemin katında bir adet kare formlu pencere bulunmakta, diğer bölümler sağırdır. 2. kısmın ön cephesi üçgen alınlıklı, cumbalı farklı boyutlarda dikdörtgen formlu pencereleri bulunan yapılardan oluşur. İçine girilemediğinden plan şeması hakkında bilgi edinilememiştir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASTYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Selahattin AKIN Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

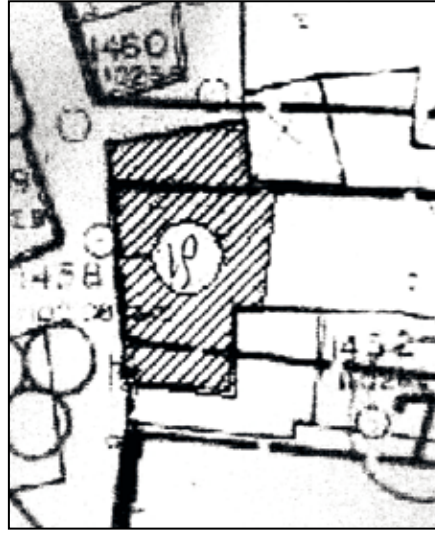
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 11
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: NO: 10	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 615	PARSEL: 12
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Yapı zemin kat ve üst kattan oluşmaktadır. Yapının subasman kotu moloz+devşirme taş olup, üstü kerpiçtir. Yola cephe merkezine yerleştirilmiş cumba ahşap payandalarla taşınmaktadır. Yapı kırma çatıyla örtülü olup, üzeri Marsilya tipi kiremit kaplıdır.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
				İZİ VAR
				ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet Ziya DURAN			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı zemin kat ve üst kattan oluşmaktadır. Yapının subasman kotu moloz+devşirme taş olup, üstü kerpiçtir. Yola cephe merkezine yerleştirilmiş cumba ahşap payandalarla taşınmaktadır. Yapı kırma çatıyla örtülü olup, üzeri Marsilya tipi kiremit kaplıdır. Dış cephe tamamen çimento esaslı harçla sıvanmış, saçak altları ve alınları teneke ile kaplanmıştır. Zemin kat tamamen sağır olup, üst kata cumba yanındaki duvarda ½ oranında dik-dörtgen pencereler bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

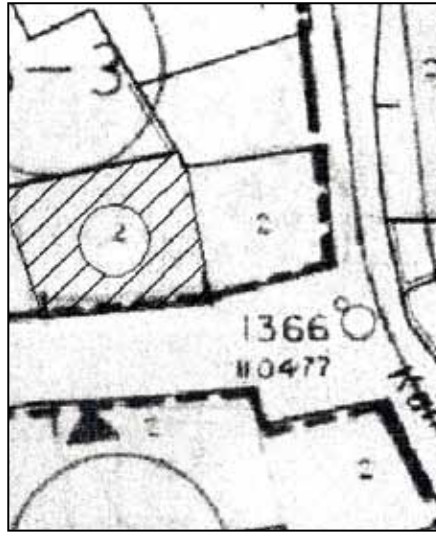
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 18
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30-L Ic
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: ARA SOKAK, NO:4	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 104	PARSEL: 4
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL 1 X 3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
GENEL TANIM: Yapı, zemin kat üzeri, üst kattan oluşmaktadır. Su basman kotu devşirme taş olup, üzeri kerpiç duvardır. Yapı Kuzey-Güney aksında yerleştirilmiş olup, girişi güney cephesindeki cumbanın altındaki iki kanatlı ahşap kapıdan sağlanmaktadır.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			X B C	RUTUBET
			X B C	A YOK
			X B C	B İZİ VAR
			X B C	C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi			

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda cumbanın cephesi teneke ile kaplanmıştır.

AYRINTILI TANIM: Yapı zemin kat ve üst kattan oluşmaktadır. Su basman kotu devşirme taş olup, üzeri kerpiç duvardır. Yapı Kuzey-Güney aksında yerleştirilmiş olup, girişi güney cephesindeki cumbanın altındaki iki kanatlı ahşap kapıdan sağlanmaktadır. Cephe merkezine yerleştirilmiş olan cumbanın üçgen alınlıklı üst bölüm yola doğru çıkma yapmaktadır. Cumbanın merkezine yerleştirilmiş pencere, kare formda olup, cumba yanlarındaki pencereler ise ½ oranında uzun dikdörtgen formda olup, iki kanatlıdır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

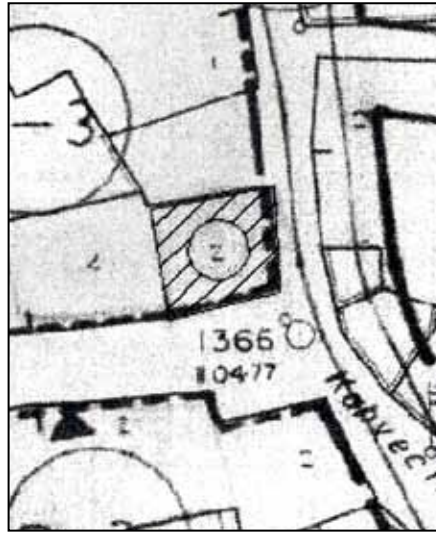
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 17							
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-lc							
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1 X 3					
ADRESİ: ARA SOKAK, NO:2-103		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1 2 3					
		PAFTA:	ADA: 104	PARSEL: 8	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3					
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. YY							
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:							
GENEL TANIM: Yapı zemin kat üzeri, ara kat ve üst kattan oluşmaktadır. Güney ve doğu cephesi sokağa bakan yapıya, güney cephesindeki balkonun altındaki demir kapıdan girilmektedir. Subasman kotu devşirme taş olup, üzeri kerpiç duvardır.											
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi							

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda cumbanın cephesi teneke ile kaplanmıştır.

AYRINTILI TANIM: Yapı zemin+ara+üst kattan oluşmaktadır. Yol cephesi oldukça sağır ve içe dönük bir yapıdır. Yarı açılı sofa güneye bakmakta olup, Engin Sokak'a çıkma yapan, bir balkonla sonlanmaktadır. Yapıya güney cephesinde uzanan balkonun altındaki, iki kanatlı demir kapıdan girilmektedir. Subasman kotu devşirme taşlardan, üst katlar ise, kerpiç malzemeden yapılmıştır. Yapının çatısı kırma çatı olup Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Yapı özgün plan şeması korunmuştur.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

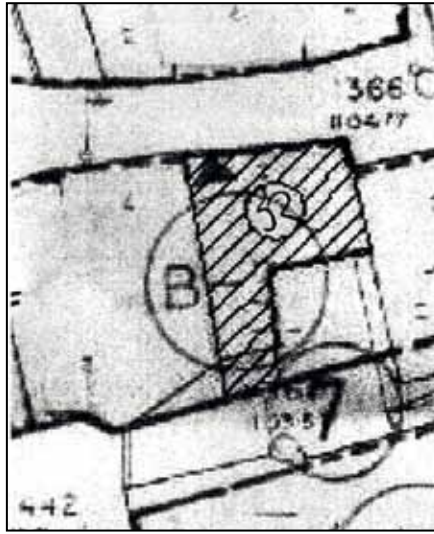
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 20
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L Ic
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: ENGIN SOKAK NO:3-5	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 108	PARSEL: 4-5
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Devşirme taşlardan oluşan subasman üzeri kerpiç duvardır. Yarım bodrum+zemin+üst kattan oluşan yapıya, kuzey cephe merkezine yerleştirilmiş olan üçgen alınlıklı cumba altındaki iki kollu merdivenle girilmektedir. Özgün plan şeması tamamen bozulmuş olan yapının Engin Sokak'a bakan cephesi özgün haliyle korunmuştur.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B X	RUTUBET
			A B C	YOK
				İZİ VAR
				ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Devşirme taşlardan oluşan subasman üzeri kerpiç duvardır. Yarım bodrum+ zemin+üst kattan oluşan yapıya, kuzey cephesi merkezine yerleştirilmiş olan üçgen alınlıklı cumba altındaki iki kollu merdiven ile girilmektedir. Giriş merdiveni arasında kalan iki kanatlı kapı ile bodrum kata geçilmektedir. Üst kat pencereleri ½ oranında olup, cumbadakiler dışında diğerleri özgün formunu kaybetmiştir. Alt kattakiler ise, uzun dikdörtgen formda, ahşap iki kanatlı ve demir şebekelidir. Özgün plan şeması tamamen bozulmuş olan yapının, Engin Sokak'a bakan kuzey cephesi, özgün haliyle korunmuştur. Kıрма çatısı Marsilya tipi kiremitle kaplı olup, cumba kenarlarında saçaklar uzanmaktadır. Yapı, giriş kapısının binadan içeri çekilmesinden dolayı tek örnek olup, diğer yapılardan farklı bir özellik göstermektedir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar M.A
Özden OFLU Sanat Tarihçi
Selahattin AKIN Mimar

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

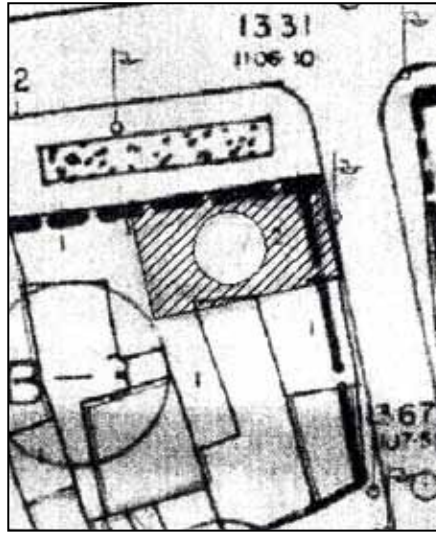
1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 25
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L İc
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: ENGIN SOKAK NO:115-115/A	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 103	PARSEL: 13-14
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL 1 X 3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
GENEL TANIM: Zemin kat, ara kat ve üst kattan oluşan yapının çatısı kırma çatı olup, üzeri Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Saçakları oldukça geniş ve mertekler vurgulanmıştır. Devşirme taşlardan oluşan subasman üzeri kerpiç duvardır. Plan şeması çok özgün olmamakla birlikte, dış cepheleri cumbalardan dolayı oldukça hareketlidir.				
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet Yusuf ÖNAL			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kuzey-Doğu- Güney cephesi açık olan yapıya doğu cepheden girilmektedir. Doğu cephesindeki, ara kat ve üst kattaki cumbalar bir biri üzerinden yola çıkma yaparak yapıya farklı bir perspektif kazandırmıştır. Üst kat cumbası yalı baskısı şeklinde ahşapla kaplanmıştır. Bu özelliği ile yöredeki diğer yapılardan ayrılmaktadır. Zemin katta hiç pencere olmayıp, üst kat pencereleri uzun dikdörtgen formda olup sürme penceredir. Zemin, ara ve üst kattan oluşan yapının çatısı kırma çatı olup, üzeri Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Devşirme taşlardan oluşan su basmanın üzeri kerpiç duvardır. Plan şeması çok özgün olmakla birlikte, dış cepheleri cumbalardan dolayı oldukça hareketlidir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
REVİZYON		
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 40								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1 X 3						
ADRESİ: ÇINAR SOKAK, NO:66, 1. ARA SOKAK NO:1	KADASTRO:		ÇEVRESEL		1 2 3							
	PAFTA:	ADA: 849	PARSEL: 4	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3							
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY									
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:									
GENEL TANIM: Orta sofalı bir plan şemasına sahip olan yapı yüksek bir zemin kat + üst kat olmak üzere iki katlıdır. Beşik çatısı alaturka kiremit kaplı yapının dış cephesi sıvanmış olup, bakıma ihtiyacı görülmektedir.												
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B X	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi								

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Orta sofalı bir plan şemasına sahip olan yapı yüksek bir zemin kat+üst kat olmak üzere iki katlıdır. Beşik çatısı alaturka kiremit kaplı yapının dış cephesi sıvanmış olup, bakıma ihtiyacı görülmektedir. Kullanımı tamamıyla köy evlerindeki gibi olan yapının, ön bahçe ve taşlık alanında depolanan yiyecekler ve beslenen hayvanlar bulunmaktadır. Dış cephe duvarlarında antik kentten getirilen blok taşlar ve yazıtlar fark edilir durumdadır. Yamuk şekilde bir sofası olan yapının tavanı kaplanmamış olup, ahşap tavan girişleri görülmektedir. Bu yapıyı olduğundan daha eski ve bakımsız göstermektedir. Üst kat odalarında dekoratif dolapları bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASTYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

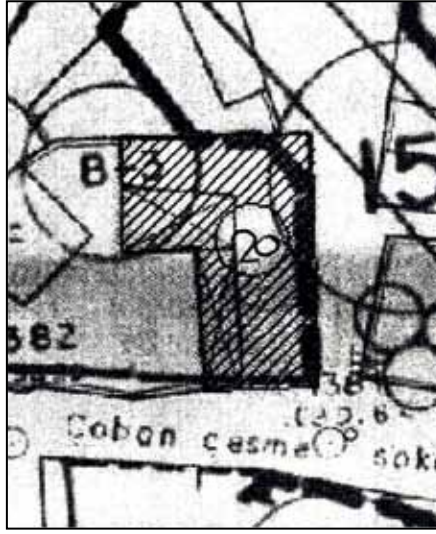
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 12
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L -Ic
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ HACİBEY CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: ÇOBAN ÇEŞME SOKAK NO:1	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 622	PARSEL: 9
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL
GENEL TANIM: Yapı zemin+ara+üst kattan oluşmuştur. Kuzey güney aksında yerleştirilmiş yapıya Çoban Çeşme Sokak üzerinden girilmektedir. Alt kat ahır, depo, samanlık, ara ve üst katlar ise yaşama alanları olarak kullanılmaktadır.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			X B C	RUTUBET
			X B C	YOK
			X B C	İZİ VAR
			X B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi			

YAPILAN ONARIMLAR: Yapının ana giriş kapısı, demir kapı takılarak yenilenmiştir. Ayrıca toprak dam olan çatısı da tenekeyle kaplanmıştır.

AYRINTILI TANIM: Yapı zemin+ara+üst kattan oluşmuştur. Kuzey- güney aksında yerleştirilmiş yapıya Çoban Çeşme Sokak üzerinden girilmektedir. Alt kat ahır, depo, samanlık; ara ve üst katlar ise yaşama alanları olarak kullanılmaktadır. Ara ve alt kat tamamen dışa kapalı, üst kat ise, sokağa bakan az sayıda 1/2 oranında dikdörtgen ahşap pencereler yer almaktadır. Yapıya, üst kattaki çıkma altına yerleştirilmiş demir kapıdan girilmektedir. (L) plan şemasına sahip olan yapının üst kat ve ara kat odaları bahçeye bakan sofaya açılmaktadır. Oldukça özgün ve fonksiyonel bir plan şemasına sahiptir. Odalarda süslemeli dolap, ocak, sergenler mevcuttur.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZARFON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Selahattin AKIN Mimar Hakime YILDIZ Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

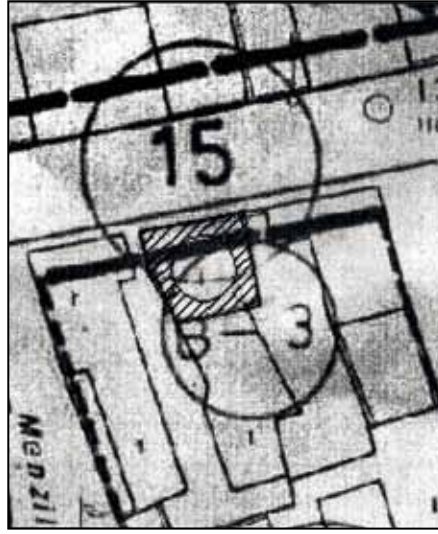
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
REVİZYON		
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 14								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L Ic								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	1 X 3						
ADRESİ: ÇİFTELER CADDESİ, NO:73		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1 2 3						
		PAFTA:	ADA: 618	PARSEL: 2	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3						
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. YY								
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:								
GENEL TANIM: Zemin kat, ara kat ve üst kattan oluşan yapının çatısı kırma çatı olup, üzeri Marsilya kiremitle kaplıdır. Saçakları oldukça geniş ve mertekler vurgulanmıştır. Devşirme taşlardan oluşan subasmanın üzeri kerpiç duvardır.												
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi								

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı zemin+üst kattan oluşmaktadır. Yapının subasman kotu moloz+devşirme taş olup, üstü kerpiçtir. Yol cephesi oldukça sağır ve içe dönük bir yapıdır. Yapının özgün plan şeması korunmuştur. Odalardaki ahşap dolaplar, raflar oldukça süslü ve işlemelidir. Yapı kırma çatıyla örtülü olup, üzeri Marsilya tipi kiremit kaplıdır. Dış cephe tamamen çimento esaslı harçla sıvanmış, saçak altları ve alınları teneke ile kaplanmıştır. Duvarda ½ oranında dikdörtgen pencereler bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Selahattin AKIN Mimar Hakime YILDIZ Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

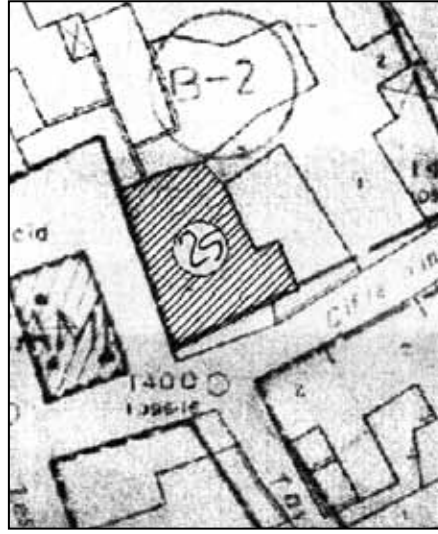
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 15
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L -Ic
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ AŞAĞI MAHALLE		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: ÇİFTE PINAR SOKAK NO:36	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 540	PARSEL: 15
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Yapı zemin+ara+üst kattan oluşmaktadır. Su basman kotu devşirme taşlardan, üst katlar ise, kerpiç malzemeden oluşmuştur. Köşe parselde yerleştirilmiş olan yapı, üst katta güney ve batı cephelerde yapı boyunca yola doğru çıkma yapmakta olup, Çifte Pınar Sokak üzerindeki çıkma ahşap göğüslemelerle desteklenmektedir.				
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Ramazan ÇELİK			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı zemin+ara+üst kattan oluşmaktadır. Subasman kotu devşirme taşlardan, üst katlar ise, kerpiç malzemeden yapılmıştır. Köşe parselde yerleştirilmiş olan yapı, üst katta güney ve batı cephelerde yapı boyunca yola doğru çıkma yapmakta olup, Çifte Pınar Sokak üzerindeki çıkma ahşap göğüslemelerle desteklenmektedir. Üst kat tamamen tenekeyle kaplanmıştır. Yapının çatısı kırma çatı olup, Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Yapı özgün plan şemasını korumuştur. Odalardaki ahşap dolaplar, raflar, ocak üstü yaşmaklar oldukça süslü ve işlemelidir. Ara kat ve üst kat çıkışları farklı iki merdivenle sağlanmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Selahattin AKIN Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

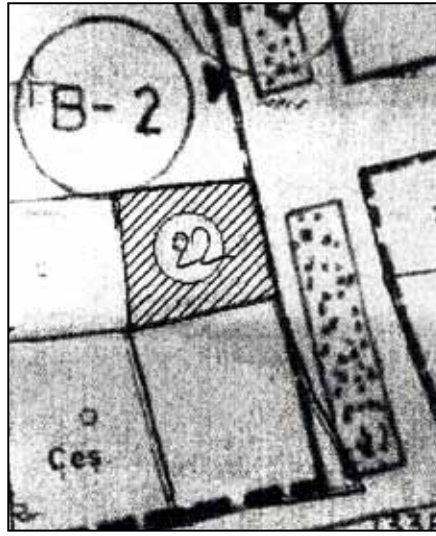
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 13							
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L -Ic							
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ AŞAĞI MAHALLE		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1 X 3					
ADRESİ: ÇİFTELER CADDESİ NO:56		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1 2 3					
		PAFTA:	ADA: 538	PARSEL: 2	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3					
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. YY							
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:							
GENEL TANIM: Zemin ve üst kattan oluşan yapının duvarları kerpiç, üstü kırma çatı ile örtülü olup, alaturka kiremitle kaplıdır. Alt kat depo, ahır ve samanlık; üst katta yaşama amacıyla kullanılmaktadır. Doğu cephesinde cephe merkezine yerleştirilmiş cumba yer almaktadır.											
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi							

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapıya, Kaş Aşağı Mahalle Yolu'na açılan bahçeden girilmektedir. Bahçe giriş kapısıyla yapı arasında ulaşımı sağlayan taş döşeli özgün yol oldukça iyi korunmuş durumdadır. Üst kata güney cepheye yapıştırılmış tek kollu beton bir merdivenle çıkılmaktadır. Zemin ve üst kattan oluşan yapının duvarları kerpiç, üstü kırma çatı ile örtülü olup, alaturka kiremitle kaplıdır. Alt kat depo, ahır ve samanlık; üst kat yaşama amacıyla kullanılmaktadır. Doğu cephesinde cephe merkezine yerleştirilmiş cumba yer almaktadır. Yapını üst katı orta sofalı plan şemasına sahip olup, sofanın merkezine yerleştirilmiş tavan yer almaktadır. Odalarda süslemeli ahşap dolaplar, sergenler ve şerbetlikler vardır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Selahattin AKIN Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

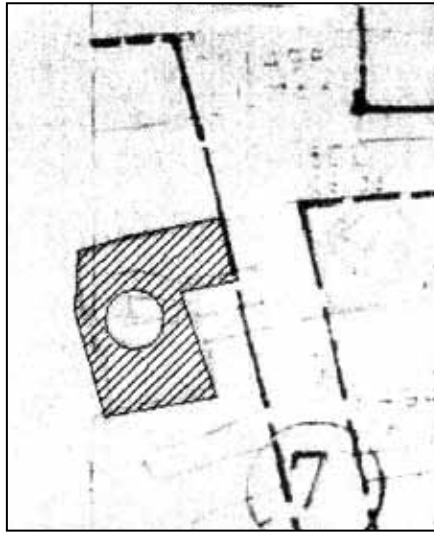
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 23
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-Ild
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ YUKARI MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: HARMAN SOKAK NO:7-7/A	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 125	PARSEL: 6
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL 1 X 3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
GENEL TANIM: Zemin ve üst kattan oluşan yapının duvarları kerpiç, üstü kırma çatı ile örtülü olup, alaturka kiremitle kaplıdır. Alt kat depo, ahır ve samanlık, üst katta yaşama amacıyla kullanılmaktadır. Doğu cephesinde cephe merkezine yerleştirilmiş cumba yer almaktadır.				
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet Enver YALVAÇ			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kuzey-güney aksında yerleştirilmiş olan yapıya, doğu cephesindeki bahçe kapısından girilmektedir. Devşirme taşlardan oluşan subasman üzeri kerpiç duvardır. (L) plan şemasına sahip olan yapının ara katına ve üst katına iki ayrı merdivenle ulaşılmaktadır. Yapı zemin, ara ve üst kattan oluşmuş olup, kırma çatıyla örtülüdür. Kuzey-güney doğrultusunda uzanan yarı açık sofa, güneye bakmakta olup, ön kısmı kısmen ahşap tahtalarla kapatılmıştır. Kuzeye yerleştirilmiş odalar sofaya açılmakta ve güneye bakmaktadır. Yapının kuzey cephesi tamamen sağırdır. Yapı dışı kapalı, içe dönük avluya açılan bir özellik göstermektedir. Yarı açık sofayı taşıyan ahşap direkler üzerinde süslü ahşap konsollar yer almaktadır. Odalar içindeki dolaplar, tavanlar, ocaklar oldukça süslüdür. Yapı oldukça sağlam ve iyi durumdadır. Özgün plan şeması ve cepheleri oldukça iyi korunmuş durumdadır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Selahattin AKIN Mimar Hakime YILDIZ Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

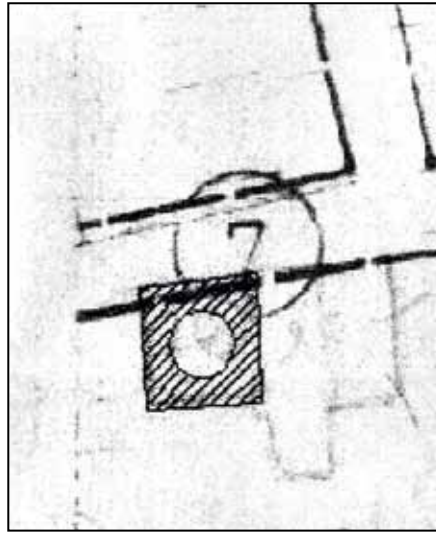
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 21
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L İİD
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ YUKARI MAHALLE		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: KAHVECİ BEKİR SOKAK NO:23	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 116	PARSEL: 22
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL 1 X 3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
GENEL TANIM: Kuzey-Güney aksında yerleştirilmiş olan yapının girişi, kuzey cephesi merkezindeki cumbanın altından iki kanatlı, ahşap bir kapıyla girilmektedir. Yapı zemin ve üst kattan oluşmuştur. Devşirme taşlardan oluşan su basman üzeri kerpiçtir.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
				X B C
				ÜST YAPI
				A B C
				SÜSLEME ELEMANLARI
				A B C
				RUTUBET
				A B C
				YOK
				İZİ VAR
				ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi			

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kuzey-Güney aksında yerleştirilmiş olan yapının girişi, kuzey cephesi merkezindeki cumbanın altından iki kanatlı ahşap bir kapıyla girilmektedir. Devşirme taşlardan oluşan su basman üzeri kerpiç duvardır. Yapı zemin ve üst kattan oluşmuştur. Cumba üzerindeki üçgen alınlıklı kırma çatı Marsilya tipi kiremitle kaplanmıştır. Üst kattaki pencereler ½ oranında uzun dikdörtgen forma sahip olup, ferforje demir şebekelidir. Alt kat pencereleri ise, yaklaşık 2/3 oranında basık dikdörtgen formda olup demir şebekelidir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Selahattin AKIN Mimar
Hakime YILDIZ Mimar
Özden OFLU Sanat Tarihçi
Şebnem ALP Mimar M.A

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

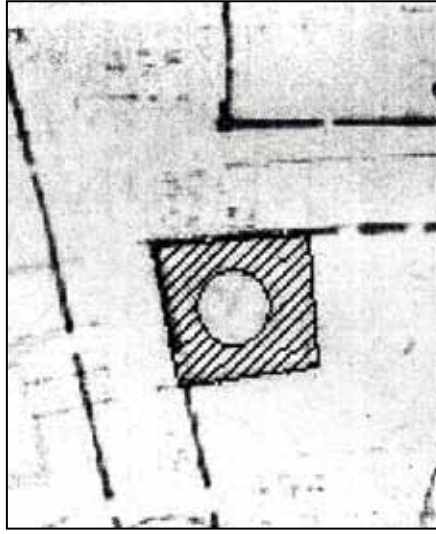
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
REVİZYON		
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 22
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-Ild
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ YUKARI MAHALLESİ		
ADRESİ: HARMAN SOKAK NO:4-4A, GÖZDE SOKAK NO:9	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 124	PARSEL: 1
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Kuzey-güney aksında yerleştirilmiş olan yapıya, batı cephesindeki bahçe kapısından girilmektedir. Yapı zemin, ara ve üst kattan oluşmuş olup, kırma çatıyla örtülmüştür. Devşirme taşlardan oluşan subasman üzeri kerpiç duvardır.				
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet MUSA ACAR			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kuzey-güney aksında yerleştirilmiş olan yapıya, batı cephesindeki bahçe kapısından girilmektedir. Yapı zemin ve üst kattan oluşmuş olup, kırma çatıyla örtülmüştür. Kuzey-güney doğrultusunda uzanan yarı açık sofa, güneye bakmaktadır. Kuzeye yerleştirilmiş odalar sofaya açılmakta ve güneye bakmaktadır. Odaların kuzeye açılan çok az penceresi vardır. Bir penceresi özgün formunda değildir. Yapı dışı kapalı, içe dönük avluya açılan bir özellik göstermektedir. Yarı açık sofayı taşıyan ahşap direkler üzerinde süslü ahşap konsollar yer almaktadır. Odalar içindeki dolaplar, tavanlar oldukça süslüdür. Yapı oldukça sağlam ve iyi durumdadır. Özgün plan şeması ve cepheleri oldukça iyi korunmuş durumdadır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASTYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Selahattin AKIN Mimar Hakime YILDIZ Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

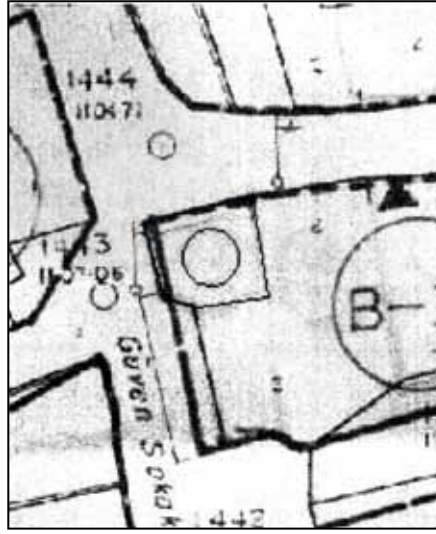
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 19
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-lc
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: ENGIN SOKAK-GÜVEN SOKAK NO:8-9	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 108	PARSEL: 1
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Engin Sokak ve Güven Sokak'a cepheli yapının girişi, Güven Sokak üzerindeki bahçe girişinden sağlanmaktadır. Yapı zemin kat üzeri, üst kattan oluşmaktadır. Subasman kotu devşirme taş olu, üzeri kerpiç duvardır. Engin Sokak'a cepheli üçgen alınlıklı cumba ve Güven Sokak'a cepheli çıkma yapıya hareket kazandırmıştır.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Yalvaç Belediyesi Mülkiyetinde			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Yalvaç Belediyesi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Engin Sokak ve Güven Sokak'a cepheli yapının girişi, Güven Sokak üzerindeki bahçe girişinden sağlanmaktadır. Yapı zemin kat üzeri, üst kattan oluşmaktadır. Subasman kotu devşirme taş olu, üzeri kerpiç duvardır. Engin Sokak'a cepheli üçgen alınlıklı cumba ve Güven Sokak'a cepheli çıkma yapıya hareket kazandırmıştır. Güneykuzey- batı cephesi açık olan yapının, kuzey cephesindeki pencereler ½ oranında, batı cephesindeki pencereler ise, üç tanesi yan yana uzun dikdörtgen formdadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Selahattin AKIN Mimar Hakime YILDIZ Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

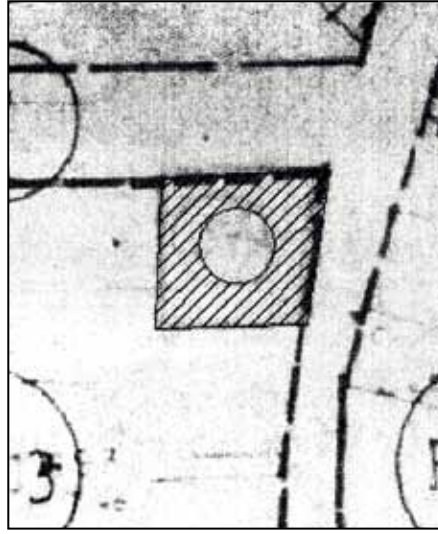
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 24
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-Ild
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ YUKARI MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: KURU ÇEŞME SOKAK NO:7, GÖZDE SOKAK NO:1	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 124	PARSEL: 5
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Zemin ve üst kattan oluşan yapının çatısı kırma çatı olup, üzeri Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Devşirme taşlardan oluşan subasman üzeri kerpiç duvardır. Plan şeması çok özgün olmamakla birlikte, dış cepheleri cumbalardan dolayı oldukça hareketlidir.				
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ:			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kuzey-güney-doğu cepheleri açık olan yapıya doğu cephesinden girilmektedir. Doğu cephesinde iki adet üçgen çıkmalı ve kuzey cephesinde de merkezine yerleştirilmiş üçgen alınlıklı bir cumba daha vardır. Doğudaki ve kuzeydeki cumba cepheleri tenekeyle kaplanmıştır. Zemin katta hiç pencere olmayıp, üst kat pencereleri uzun dikdörtgen formda olup sürme penceredir. Zemin ve üst kattan oluşan yapının çatısı kırma çatı olup, üzeri Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Devşirme taşlardan oluşan subasman üzeri kerpiç duvardır. Plan şeması çok özgün olmamakla birlikte, dış cepheleri cumbalardan dolayı oldukça hareketlidir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Selahattin AKIN Mimar Hakime YILDIZ Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

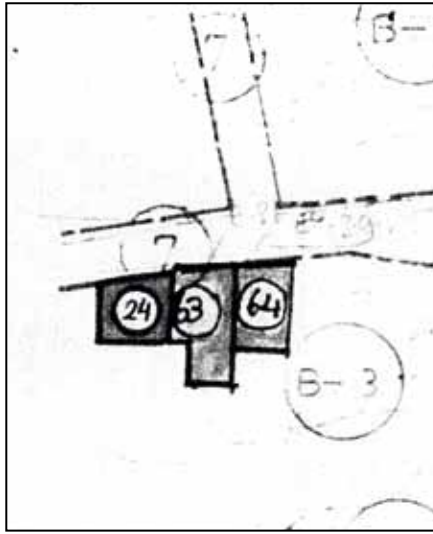
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 46
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ YUKARI MAHALLE		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: KAHVECİ BEKİR SOKAK NO:21	KADASTRO:		ANITSAL	1 X 3
	PAFTA:	ADA: 116	PARSEL: 5	ÇEVRESEL
				1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI
				1 2 3
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Zemin+1 katlı, taş temel üzeri kerpiç duvarlı sokak cephesi boydan boya çıkmalı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi											

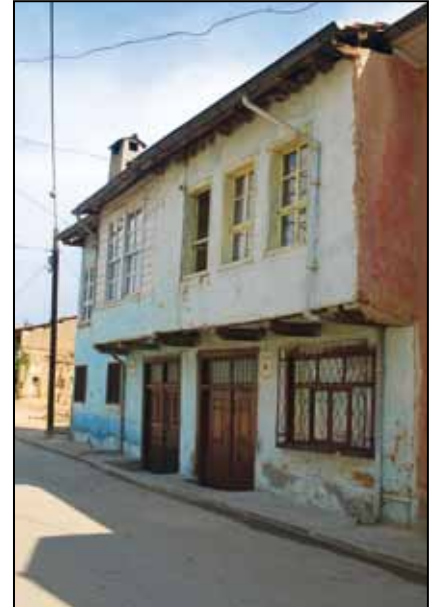
YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Z+1 katlı, taş temel üzeri kerpiç duvarlı sokak cephesi boydan boya çıkmalı kırma çatısı alaturka kirmit kaplı geniş ahşap saçaklı bir yapıdır. Zemin katta dikdörtgen formlu kanatlı bir adet penceresi bulunmaktadır. Yolun yükselmesi nedeniyle kot altında kalmış giriş kapısı çift kanatlı olup, üzerinde aydınlatma penceresi bulunmaktadır. Üst katta ise dikdörtgen formlu kanatlı üç adet pencere bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Selahattin AKIN Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

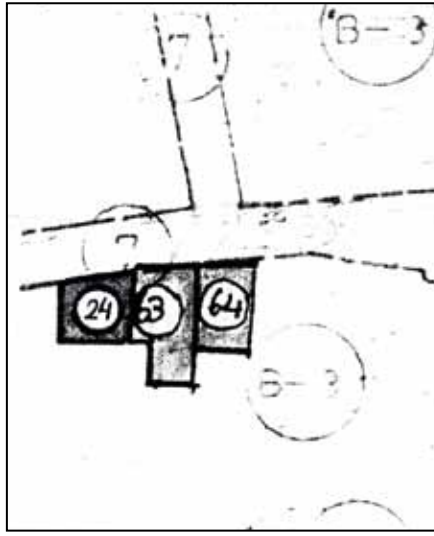
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 47
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ YUKARI MAHALLE		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: KAHVECİ BEKİR SOKAK NO:19	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 116	PARSEL: 6
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL 1 X 3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
GENEL TANIM: Zemin+1 katlı, sol cephe giriş kapısı üzeri cumbalı, beşik çatısı alaturka kiremit kaplı yapıdır.				
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
				A X C
				ÜST YAPI
				A X C
				SÜSLEME ELEMANLARI
				A B C
				RUTUBET
				A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi			

YAPILAN ONARIMLAR:

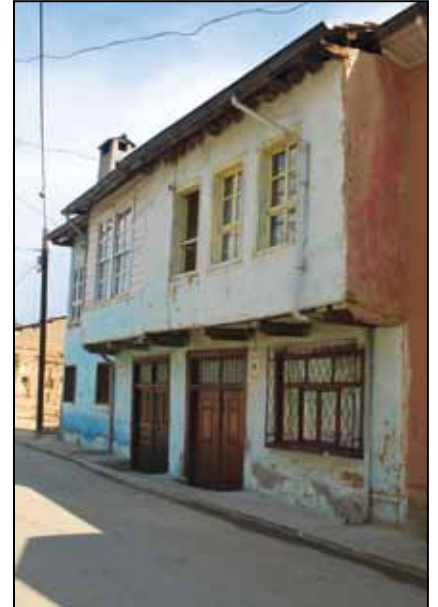
AYRINTILI TANIM: Z+1 katlı, sol cephe giriş kapısı üzeri cumbalı, beşik çatısı üzeri alaturka kiremit örtülü ahşap saçaklı yapı dikdörtgen planlıdır. Zemin katta dikdörtgen formlu kanatlı iki adet pencere ve sol cephede girişi sağlayan çift kanatlı üzeri aydınlıklı giriş kapısı bulunmaktadır. Üst katta komşu 5 parseldeki yapının çıkması hizasında cumbası bulunmaktadır. Cumba cephesinde dikdörtgen formlu kanatlı bir pencere ve cumbanın sağ yanında yine dikdörtgen formlu dar kanatlı bir penceresi bulunmaktadır. Sağ yan cephe sağdır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Selahattin AKIN Mimar Hakime YILDIZ Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

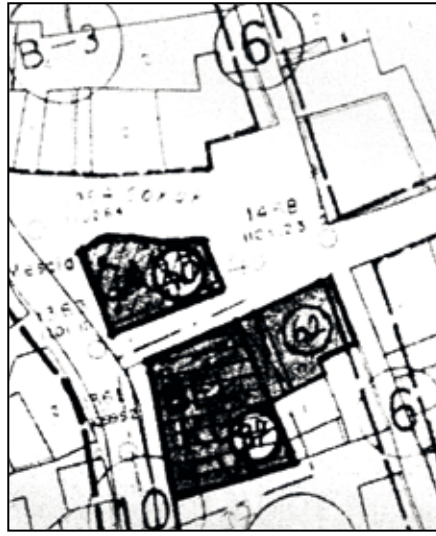
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 45
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ YUKARI MAHALLE		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: KAHVECİ BEKİR SOKAK NO:33	KADASTRO:	PAFTA:16	ADA: 111	PARSEL: 2
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL
GENEL TANIM: Zemin + 1 katlı , beşik çatılı, giriş kapısı üzeri üçgen alınlıklı cumbalı bir yapıdır.				
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda kapsamlı onarım geçirmiş, betonarme ilaveler yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Zemin+1 katlı, zemin kat girişi iki bağımsız bölüm oluşturacak şekilde iki ayrı kapıdan giriş sağlanmaktadır. Giriş kapılarının eşik seviyeleri farklı kotlardadır. Giriş kapısı üzeri aydınlatma pencereleri, zemin kat sol pencerede dikdörtgen formlu kanatlı pencere bulunmaktadır. Sağ cephede ise kareye yakın kanatlı bir penceresi bulunmaktadır. Üst katta cumba pencereleri giyotin tipinde, cumbanın sağ ve solundaki pencereler kare formu ve kanatlıdır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Selahattin AKIN Mimar Hakime YILDIZ Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

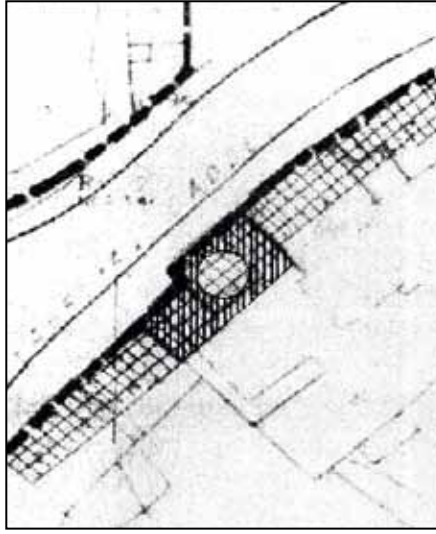
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 29
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L II d
İLİ: İSPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: TABAKLAR MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: FABRİKALAR CADDESİ, ÇINAR SOKAK, NO:24	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 6	PARSEL: 10,46
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Zemin+2 katlı, taş temel üzeri ahşap hatıllı kerpiç duvar üzeri sıva+boyalıdır. Yola bakan ahşap konsollarla taşınmaktadır. Üst örtüsü kırma çatı olup, Marsilya tipi kiremitle kaplıdır.				
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI
			A B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Zemin + iki katlı, taş temel üzeri ahşap hatıllı kerpiç duvar üzeri sıva+boyalıdır. Üst katta, yol cephesine bakan cumbası vardır. Üst kat pencereleri 1/2 oranında olup sürme pencerelerdir. Ara kat pencereleri ise, 2/3 oranında olup, iki kanatlı ve önünde demir penceresi mevcuttur. Sağ yan cephe yoldan içeriye doğru girinti yapmakta olup, bu bölümden kapıyla da binaya girilmektedir. Bu kapı oldukça süslemeli ve bezemeli olup, üzeri yağlı boyalıdır. Çatısı ahşap kırma çatı olup, Marsilya tipi kiremit kaplıdır. Konsollarla taşınan üst cumbaları üçgen alınlıklı, ancak süslemesizdir. Çatı saçakları ahşap olup, oldukça yıpranmıştır. Alt kat ahır+depo, üst katlar yaşam alanı olarak kullanılmaktadır. Ahşap merdivenlerle çıkılan 1. katta iki oda ve doğu cephesinde betonarme teras eklentisi vardır. Yine ahşap merdivenle ulaşılan II. Katta da 1. kat planı tekrarlanmaktadır. Yapıdaki tüm tavanlar ahşap düz çatılı süslemesizdir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Selahattin AKIN Mimar
Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar M.A
Özden OFLU Sanat Tarihçi

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

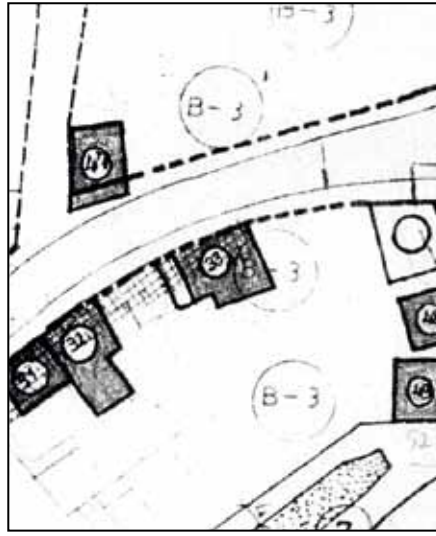
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 36
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L İc
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ : CUMHURİYET MAHALLESİ		KORUMA DERECE
ADRESİ : KOMSUOĞLU SOKAK, NO:6	KADASTRO :	PAFTA :	ADA : 6	PARSEL : 17,18,19
KONUT	YAPTIRAN :	YAPAN :	MİMARİ ÇAĞI : 19. YY	
	YAPIM TARİHİ :	KİTABE :	VAKFIYE :	
GENEL TANIM : Plan şeması içine girilemediği için tespit edilemeyen yapı zemin+iki kat olmak üzere üç katlıdır. Cephe boyunca uzanan bir çıkması bulunan yapının dış cephesine sıva –boya yapılmıştır. Kırmızı çatısının örtü malzemesi görülemez.				
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ : Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ : Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Plan şeması içine girilemediği için tespit edilemeyen yapı zemin+iki kat olmak üzere üç katlıdır. Cephe boyunca uzanan bir çıkması bulunan yapının dış cephesine sıva-boya yapılmıştır. Saçakları ve çatı örtüsü yenilenmiş gibi görünen yapı dışardan çok iyi durumda görünmesine rağmen içine girilemediği için ne kadar özgün kaldığı tespit edilememiştir. Yan cephesinde betonarme bölümler daha çok göze çarpmaktadır. Ancak ön cephesinde geleneksel mimarinin özelliklerini yansıtmaktadır. Cephe boyunca uzanan çıkmasının orta kısmında ikinci bir çıkmayla hareketli bir cephe özelliği gösterir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI : KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI : KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM : KONUT				
HAZIRLAYANLAR : Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Aysel ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN : H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

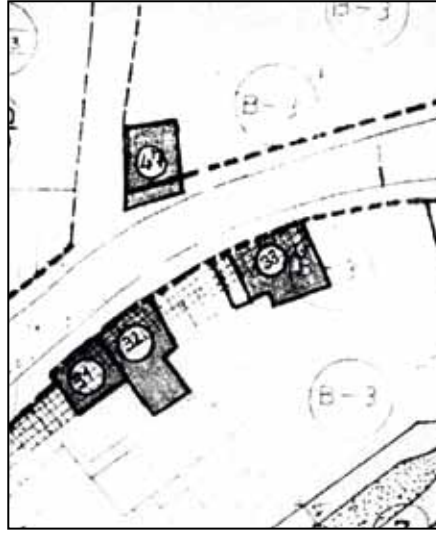
YAYIN DİZİNİ :	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI : ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 37							
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :							
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: TABAKLAR MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1 X 3					
ADRESİ: KARANFİL SOKAK NO:27		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1 2 3					
		PAFTA:	ADA: 6	PARSEL: 20	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3					
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. YY							
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:							
GENEL TANIM: Çok harap durumda olan yapı, zemin+üst kat olmak üzere iki katlıdır. Beşik çatısı alaturka kiremit kaplı yapının dış cephesi yıpranmış olup, kerpiç malzeme açıktadır.											
KORUMA DURUMU	A B X	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI	A B X	ÜST YAPI	A B X	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi							

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çok harap durumda olan yapı, zemin+üst kat olmak üzere iki katlıdır. Beşik çatısı alaturka kiremit kaplı olan yapının dış cephesi sıvanmamış olup, kerpiç malzeme açıktadır. Geleneksel cephe özelliklerini koruduğu görünen yapının ön cephesinde ahşap bir giriş kapısıyla taşığa girilmektedir. Cephe boyunca uzanan çıkmasında bulunan pencereleri demir şebekelidir. Giriş kapısının üzerinde yer alan açıklık, camla değil demir bir şebekeyle kapatılmıştır. Cephe yer alan diğer açıklıklar da dikdörtgen formudur. Yapının ön cephesinde antik kentten getirilerek devşirme olarak kullanılan steller dikkat çekmektedir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Aysel ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

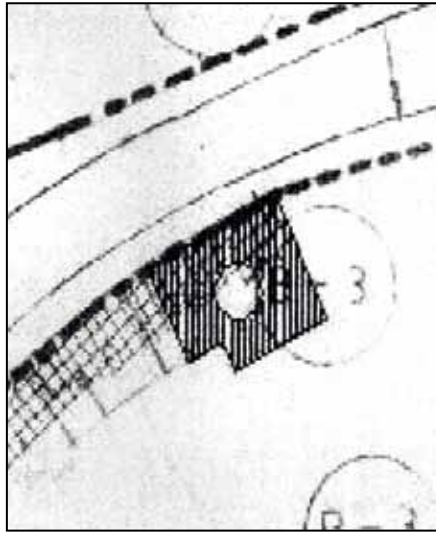
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 31
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L-İld
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: TABAKLAR MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: FABRİKALAR CADDESİ, NO:32-32/A	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 6	PARSEL: 15
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Yapı yarım kat bodrum+zemin+üst kattan oluşmuştur. Taş temel üzeri kerpiç duvar örgüsü ahşap hatıllı olup, üzeri sıvalıdır. İki ayrı girişi olan yapı , bağımsız iki ayrı bölümden oluşmuştur.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			X B C	RUTUBET
			X B C	YOK
			X B C	İZİ VAR
			X B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

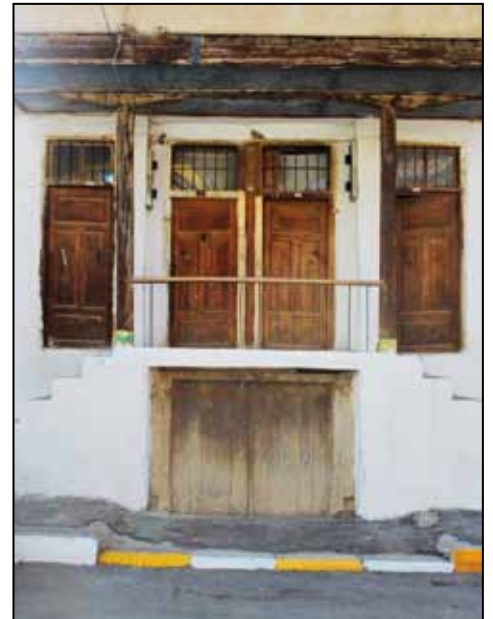
AYRINTILI TANIM: Yapı yarım kat+ bodrum+zemin+ üst kattan oluşmaktadır. Taş temel üzeri kerpiç duvar örgüsü ahşap hatıllı olup, üzeri sıvalıdır. İki ayrı girişi olan yapı, iki ayrı bağımsız bölümden oluşmuştur. Simetrik tek kol- lu iki ayrı merdivenle ulaşılan zemin kat girişi yanındaki kapılardan üst kata ulaşılmaktadır. Bodrum kat girişi, ön cephedeki merdiven altından sağlanmaktadır. Üst kat cep- he merkezine yerleştirilmiş cumba, girişin üzerini örtmek- tedir. Üst kattaki pencereler ½ oranında sürme penceredir. Alt kat pencereleri ise, ½ oranında iki kanatlı demir şebe- kelidir. Geniş ahşap saçaklar ahşap çitallı olup, saçaklar önüne, sonradan teneke, yatay ve düşey yağmur olukları eklenmiştir. Dıştan geleneksel özelliklere sahip olan yapı- nın zemin katı içte oldukça sade ve özelliksizdir. Yapının tüm iç kapı ve tavanları süslemesiz düz ahşaptır. Üst kat zemin kata göre oldukça iyi durumdadır. Dikdörtgen planlı sofaya açılan üç oda ve mutfak bulunmaktadır. Ancak ni- telikli ahşap işçiliği bulunmamaktadır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI- ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Selahattin AKIN Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

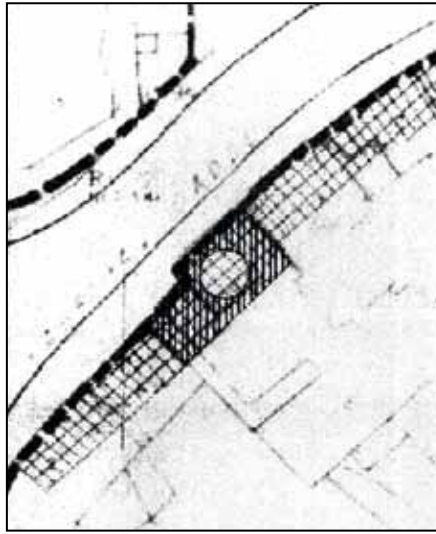
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORU- MA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 30
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L II d
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: TABAKLAR MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: FABRİKALAR CADDESİ, ÇINAR SOKAK, NO:26-26/A	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 6	PARSEL: 46
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL 1 X 3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
GENEL TANIM: Zemin+2 katlı, taş temel üzeri ahşap hatıllı kerpiç duvar üzeri sıva+boyalı bir yapıdır. Yola bakan cumba ahşap konsollarla taşınmaktadır. Üst örtüsü kırma çatı olup, Marsilya tipi kiremitle kaplıdır.				
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI
				A B C
				ÜST YAPI
				A B C
				SÜSLEME ELEMANLARI
				A B C
				RUTUBET
				A B C
				YOK
				İZİ VAR
				ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet		BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi		

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Zemin + iki katlı, taş temel üzeri ahşap hatıllı kerpiç duvar üzeri sıva+boyalı bir yapıdır. Üst katta, yol cephesine bakan cumbası vardır. Üst kat pencereleri 1/2 oranında olup sürme penceredir. Ara kat pencereleri ise, 2/3 oranında olup, iki kanatlı ve önünde demir penceresi mevcuttur. Sağ yan cephe yoldan içeriye doğru girinti yapmakta olup, bu bölümden kapıyla da binaya girilmektedir. Bu kapı oldukça süslemeli ve bezemeli olup, üzeri yağlı boyalıdır. Çatısı ahşap kırma çatı olup, Marsilya tipi kiremit kaplıdır. Konsollarla taşınan üst cumbaları üçgen alınlıklı, ancak süslemesizdir. Çatı saçakları ahşap olup, oldukça yıpranmıştır. Alt kat ahır+depo, üst katlar yaşam alanı olarak kullanılmaktadır. Ahşap merdivenlerle 3 çıkılan 1. katta iki oda ve doğu cephesinde betonarme teras eklentisi vardır. Yine ahşap merdivenle ulaşılan II. Katta da 1. kat planı tekrarlanmaktadır. Yapıdaki tüm tavanlar ahşap düz çatılı süslemesizdir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZAYYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Aysel ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
REVİZYON		
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 32
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ESKİ MAHALLE		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: ESKİ MAHALLE SOKAK	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 160	PARSEL: 13-14 (2parsel)
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Yarım bodrum+2 kattan oluşan, uzun,dikdörtgen formdaki yapının üstü alaturka kiremitle kaplı, kırma çatı ile örtülü kerpiç yapının her iki kattaki pencerelerinin bir kısmı ½ oranında uzun dikdörtgen formlu, bir kısmı da büyük kare formludur.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
				İZİ VAR
				ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mal Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR: Yapı yakın zamanda iki yangın geçirmiş olup onarım görmemiştir.

AYRINTILI TANIM: Yarım bodrum + 2 kattan oluşan uzun dikdörtgen formdaki yapının üstü alaturka kiremitle kaplı kırma çatı ile örtülü kerpiç yapının her iki kattaki pencerelerinin bir kısmı ½ oranında uzun dikdörtgen formlu, bir kısmı da büyük kare formludur. İki ayrı girişi olan yapının her iki girişi de yola bakan üçgen alınlıklı ve alınlıkların ahşap ile kaplı cumba altlarından ahşap iki kanatlı kapılar ile sağlanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZARYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar MA Aysel ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

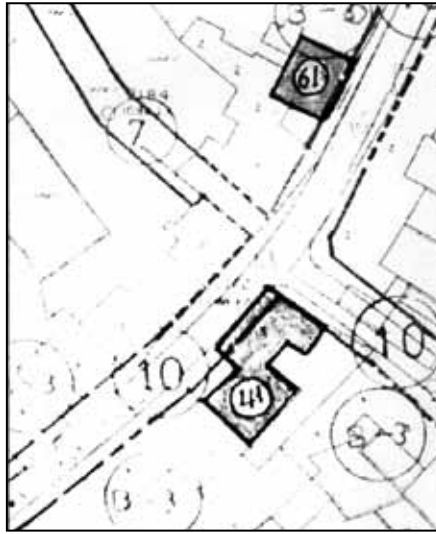
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO : 33						
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : 30L-Ild						
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ESKİ MAHALLE			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	X	3			
ADRESİ: ESKİ MAHALLE SOKAK		KADASTRO:				ÇEVRESEL	1	2	3			
		PAFTA:	ADA: 164	PARSEL: 19		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3			
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI: 19. YY							
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:			VAKFIYE:							
GENEL TANIM: Zemin + 1 katlı kerpiç yapının alt katında hiç pencere bulunmamakla birlikte üst katında çok az sayıda dikdörtgen formlu ahşap iki kanatlı pencere bulunmaktadır.												
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi							

YAPILAN ONARIMLAR: Dış cepheleri sıvanarak boyanmıştır.

AYRINTILI TANIM: Zemin+1 katlı kerpiç yapının alt katında hiç pencere olmamasına rağmen, üst katında da çok az sayıda dikdörtgen formlu ahşap iki kanatlı pencere bulunmaktadır. Yapının girişi ana yol üzerinden cumba altından ahşap iki kanatlı pencere ile sağlanmaktadır. Hem ana yol üzerindeki, hemde yoldan içerdeki üçgen alınlıklı cumba ahşap kaplanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Ayşe ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

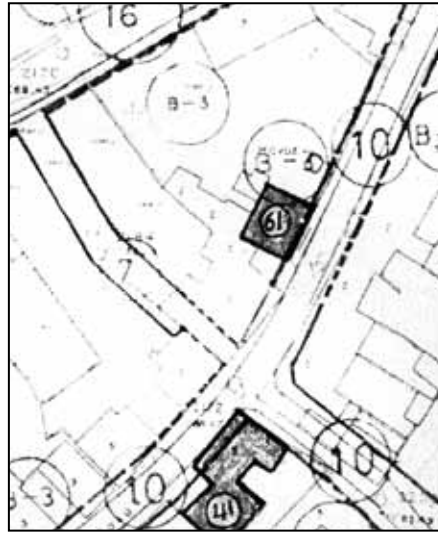
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 44
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-Ild
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ESKİ MAHALLE		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: ESKİ MAHALLE SOKAK NO:14	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 159	PARSEL: 28,29
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL 1 X 3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
GENEL TANIM: Kareye yakın dikdörtgen planlı yapı zemin+ara+üst katlıdır. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının ahşap giriş kapısı üzeri cumbadır.				
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi			

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kareye yakın dikdörtgen planlı yapı zemin – ara- üst kat olmak üzere Z+2 katlıdır. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı, dar ahşap saçaklı yapı iç sofalı plan şemasına sahiptir. Taş temel üzeri kerpiç duvarlı yapının giriş kapısına zemin kat ile ara katın başlangıcı hizasındaki çift tarafı beton merdivenlerden ulaşır. Ahşap giriş kapısı içerlek olup, üzeri köşeleri ahşap kayıtlı (S) konsollar ile taşınan cumbalıdır. Cumba pencereleri kanatlı ½ oranında dikdörtgendir. Diğer tüm cephe açıklıkları kareye yakın dikdörtgen formlu ve kanatlıdır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞYUKARI MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	X	3
ADRESİ: Kahveci Bekir Sokak No:23		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA: 16	ADA: 111		PARSEL: 1	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
TRAŞÇIZADE EVİ	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: Bölgesel Osmanlı				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Kagir ve bağdadi olarak inşaa edilmiş üç katlı bir yapıdır. İç sofalı plana sahip olup Türk evinin tüm özelliklerine sahiptir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK			
	B		X		X		B		X		X	X	X	X	İZİ VAR
	X		C		C		X		C		C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Yalvaç Belediyesi

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mal sahibi

YAPILAN ONARIMLAR: Restore edilmiştir.

AYRINTILI TANIM: Yapı iki sokağın keşiştiği yerde kurulmuştur. Esas ev 16.40m.x 20.71m ebatlarındadır. Kargir ve bağdadi olarak inşa edilmiş üç katlı eyvanlı bir yapıdır. Arka planda kalmış küçük bahçesine eyvanlar bakmaktadır. Zemin kattaki taşlığın güneyinde bir ,batısında iki, kuzeyinde iki ahır bulunmaktadır. Bunların zeminleri toprak, duvarları kerpiç ve tavanı ise ahşaptır. İkinci kata iki ayrı merdivenle çıkılmaktadır. Ev süslemeler bakımından oldukça zengindir. Odalar geri planda boydan boya eyvana açılmaktadır. Birinci katta küçük bir sofa ve iki oda bulunmaktadır. Küçük sofadan sekiyle merdiven sahanlığına oradan da üst kata çıkılmaktadır. Üst katta geniş bir sofa bulunmaktadır. Sofa pencere önünde geniş bir sekiye sahiptir ve dışarıya çıkma yapar. Sokağa bakan üç büyük penceresi bulunmaktadır. Sofanın kuzeyinde üç oda mevcuttur. Bütün odalar seki, yüklük, çiçeklik, gusülhane ve ocak gibi geleneksel unsurlara sahiptir. Bu odalarda zemin ve tavan ahşap, duvarlar ise kerpiçtir. Dış cephede pencere kafesleri, kapılar, saçaklar ahşap süslemelidir. İçte ise odaların çiçeklik, ocak, tavan ve dolaplarında ahşap oyma ve bölgesel süslemelere yer verilmiştir. Yapının temelinde devşirme malzeme kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: Müze Binası

HAZIRLAYANLAR:

Dr. Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü
Burcu KARAKURT Müze Araş.

KONTROL EDEN:

Dr. Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü

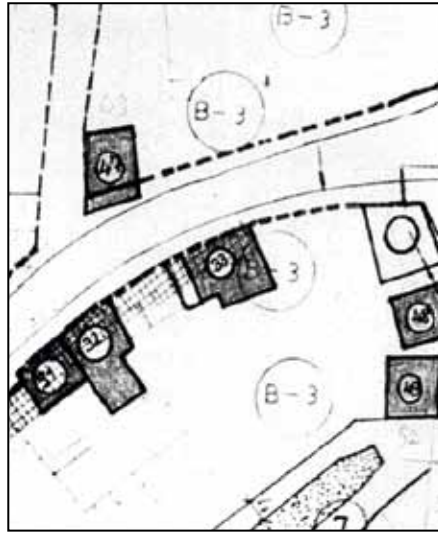
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 13.03.2002 Tarih ve 5302 Sayılı Kararı ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 35
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L Ic
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: CUMHURİYET MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: FABRİKALAR CADDESİ NO:33	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 354	PARSEL: 2
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. YY	ANITSAL 1 X 3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
GENEL TANIM: İki ayrı konut olarak kullanılan yapının ortadan ikiye bölünmüş olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle plan şeması anlaşılammaktadır. Zemin+ara kat+üst kat olmak üzere üç katr olarak görülmektedir.				
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
			A B C	İZİ VAR
			A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet Nail DÜLGERBAKİ			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: İki ayrı konut olarak yapılan yapının ortadan ikiye bölünmüş olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle plan şeması anlaşılammaktadır. Zemin+ara kat+üst kat olmak üzere üç katlı görülmektedir. Kullanımı devam ettiği için iyi durumda görünen yapının ön cephesinde cephe boyunca uzanan bir balkonlu vardır. Cephe açıklıkları geleneksel ölçüleri yansıtmakta olup 1/2 oranındadır. Giriş kapıları üzerinde de bir çift pencere mevcut olan yapının alt kat pencereleri demir şebekelidir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Aysel ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

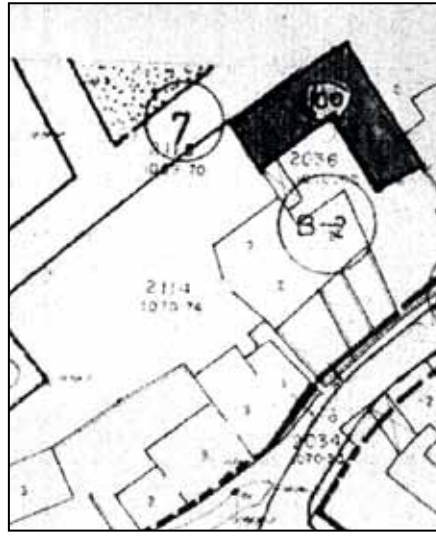
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 43
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SOFULAR MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: NO:118	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 318	PARSEL: 20
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Orijinalinde plan şemasının yandan sofalı olduğu düşünülen yapı çok fazla değişime uğramış olup, özellikle dış cephe özellikleri açısından dikkate değer değildir. Ancak iç mekan süsleme elemanları çevrede bulunan diğer yapılara göre çok niteliklidir.				
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI
			A X C	ÜST YAPI
			A X C	SÜSLEME ELEMANLARI
			X B C	RUTUBET
			A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi			

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Orijinalinde plan şemasına yandan sofalı olduğu düşünülen yapı çok fazla değişime uğramış olup, özellikle dış cephe özellikleri açısından dikkate değer bir yapı değildir. Ancak iç mekan süsleme elemanları çevrede bulunan diğer yapılara göre çok niteliklidir. Ahşap tavanları, dolapları, kapı pervazları ve duvar nişleri orijinal süsleme elemanlarına sahip olup, renkleri hala canlıdır. Dış cephesi ise tamamen değişmiş olan yapıya farklı eklemeler yapılmış olup, döneminin mimari özellikleri yansıtmamaktadır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT

ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT

HAZIRLAYANLAR:

Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar M.A
Aysel ÖZTÜRK Mimar

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

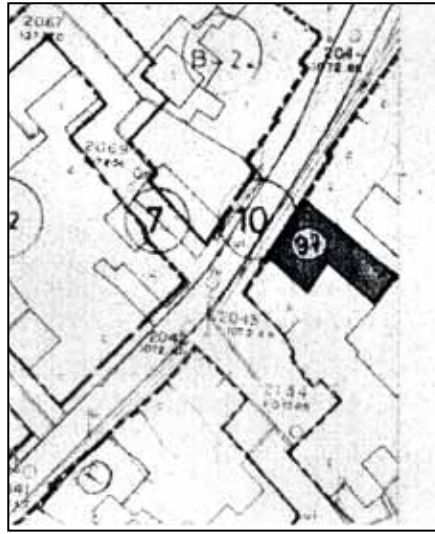
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
REVİZYON		
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 42								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SOFULAR MAHALLESİ		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1 X 3						
ADRESİ: NO:71		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1 2 3						
		PAFTA:	ADA: 987		PARSEL: 2	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3					
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. YY								
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:								
GENEL TANIM: Üst katı tamamlanmamış olan yapı zemin+2 kat olmak üzere üç katlıdır. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının dış cephesi sıvanmamış olup kerpiç malzeme açıktadır.												
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI	A X C	ÜST YAPI	A X C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi								

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Üst katı tamamlanmamış olan yapı zemin+2 katlı olmak üzere üç katlıdır. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının dış cephesi sıvanmamış olup kerpiç malzeme açıktadır. En üst katında bulunan ahşap cumba pencereleri ½ oranlı olup, dekoratif kafesleri dikkat çekmektedir. Yapı, tamamlanmamış ve onarıma ihtiyacı olmasına rağmen dış cephe özelliklerini olduğu gibi korumuştur. Yapıldığı döneme ait cephe-ştrüktür ve malzeme özelliklerini aynen yansıtmaktadır. Ayrıca üç katlı olmasıyla da bulunduğu bölgede özel bir öneme sahiptir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORİJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Aysel ÖZTÜRK Mimar Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

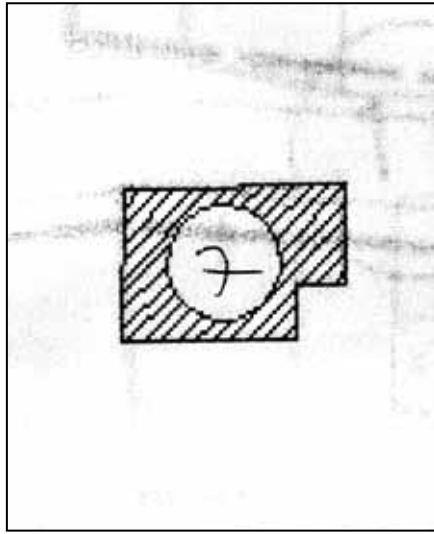
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 6
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-II d
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GÖRGÜ ORTA MAHALLE		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: CAMİİ SOKAK, NO:6	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 136	PARSEL: 2-3
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Zemin+Üst kattan oluşan yapının su basman katı devşirme taşlardan örülmüş olup üstü kerpiç duvardır. Yapıya kuzey cepheden cumbanın altındaki iki kanatlı kapıdan girilir.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
			A B C	YOK
				İZİ VAR
				ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Yalvaç Belediyesi Mülkiyetinde			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Yalvaç Belediyesi	

YAPILAN ONARIMLAR: Yapının onarımı halen devam etmektedir.

AYRINTILI TANIM: Zemin+üst kattan oluşan yapının su-basman kotu devşirme taşlardan örülmüş olup, üstü kerpiç duvardır. Yapıya, kuzey cephesinde cephe merkezine yerleştirilmiş cumbanın altından, iki kanatlı ahşap bir kapıyla girilmektedir. Cumba ahşap kaplama üçgen alınlığa sahip olup, üzeri kırma çatıdır. Üst kat pencereleri ½ oranında olup, ahşap ve iki kanatlıdır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZATYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Özden OFLU Sanat Tarihçi Selahattin AKIN Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

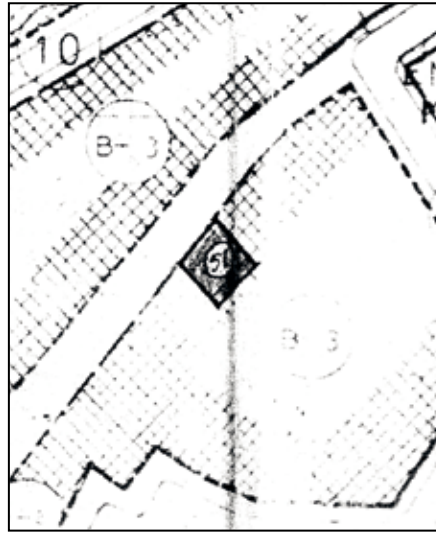
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 39
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: PAZAR YUKARI MAHALLE		KORUMA DERECESİ
ADRESİ: ÇINAR SOKAK NO:33	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 18	PARSEL: 19
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY	ANITSAL 1 X 3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
GENEL TANIM: Plan şeması içine girilemediği için anlaşılmayan yapı zemin+üst kat olmak üzere iki katlıdır. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının dış cephesi sıvanmış olup, durumu kötü görünmektedir.				
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI
			A X C	ÜST YAPI
			A X C	SÜSLEME ELEMANLARI
			X B C	RUTUBET
				A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi	

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Plan şeması içine girilemediği için anlaşılmayan yapı, zemin+ üst kat olmak üzere iki katlıdır. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının dış cephesi sıvanmış olup, durumu kötü görünmektedir. Ahşap giriş kapısı muhtemelen taşıya açılan yapının bahçesine açılan ikinci kapı ve bahçe duvarı dikkat çekicidir. Üst kat çıkması tüm cephe boyunca devam eden yapının kemerli pencereleri ve üçgen alınlığıyla çevredeki yapılardan farklıdır. Pencerelerinden görüldüğü kadarıyla da üst kat odalarının dekoratif süslemeli tavan kaplamaları dikkat çekicidir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Aysel ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 34								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: LEBLEBİCİLER MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	1 X 3						
ADRESİ: KUŞKU SOKAK		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1 2 3						
		PAFTA:	ADA: 636	PARSEL: 8	ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3						
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. YY								
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:								
GENEL TANIM: Zemin+1 katlı, beşik çatısı Marsilya tipi kiremit örtülü, ahşap saçaklı, dikdörtgen planlı yapı iki farklı kütleden oluşmuştur.												
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi								

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Zemin+1 katlı, beşik çatısı Marsilya tipi kiremit örtülü ahşap saçaklı dikdörtgen planlı yapı, iki farklı kütleden oluşmaktadır. Hem meydana bakan ön cepheden 4 basamakla ulaşılan kapıdan, hem de yan cephedeki bahçe kapısından yapıya giriş sağlanmaktadır. Üst kat açık sofalı olup, iç bahçeye bakmaktadır. Meydana bakan cepheden daha iyi görülebilen yapının farklı kottaki sol bölümüm toprak dam şeklinde olan çatısı sonradan beşik çatı ile örtülmüştür. Bu kısmın alt katı tamamen sağır olup, üst katı demir şebekeli, dikdörtgen penceresidir. Sağ bölümün ise, giriş kapısı yanındaki dikdörtgen pencereleri dışında, üst kat pencereleri büyük kare formludur.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT				
ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Şebnem ALP Mimar M.A Aysel ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :										
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: 30 L IIa									
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GÖRGÜ ORTA MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	3							
ADRESİ: NAMAZGAH SOKAK NO:13	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 732		PARSEL: 5	ÇEVRESEL	1	2	3					
KONUT	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3						
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:											
GENEL TANIM: Yalvaç merkez, Görgü Orta Mahalle, Namazgah sokak ta, İl Tüzel Kişiliği adına tapuda 732 ada, 8 parsel no ile tescilli Yalvaç'ın sivil mimarlık örneklerinden biri olan Hancı Eminoğlu Süleyman Evi, iki sokağın kesiştiği yerde kurulmuştur. Üç katlı olup, evin dıştan dışa ölçüleri 12 X 11,90 m. boyutlarındadır. İç sofalı bir plan tipine sahiptir. Üzeri kiremit kaplı kırma çatı ile örtülüdür. Gerek kullanılan malzeme gerekse plan açısından kıscacası, her yönüyle klasik bir Türk evinin özelliklerini taşımaktadır.														
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	A X C	SÜSLEME ELEMANLARI	A X C	RUTUBET	A B C	YOK	İZİ VAR	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ:	Isparta İl Özel İdaresi			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Isparta İl Özel İdaresi										

YAPILAN ONARIMLAR: 2003-2006 tarihleri arasında Kültür ve Turizm Bakanlığı'na onarım ve restorasyonu tamamlanmıştır. Teşhir Tanzim çalışmaları devam etmektedir.

AYRINTILI TANIM: Ev; taş temel üzerine kerpiç ve bağdadı olarak 14 x 19 metre ölçülerinde bir alana, iç sofalı plan tipinde, 3 katlı olarak yapılmıştır. Bahçelidir. Üzeri ahşap kısıma çatı otuklu kiremit ile örtülü idi (Şimdi benzeri modern kiremit). Giriş katına ahır, samanlık ve kiler yapıldığından biraz basıktır. Onarım sonrası ise bu kata beki odası, mutfak, kalorifer odası; batı bölümünün altına ise tuvaletler yapılmıştır. Bu tuvaletlere giriş kuzeyden (arka bahçeden) dir. Ev dört cepheleli bol pencerelidir. Alt kat pencerelerinde demir parmaklıklar vardır. Ana cephesi - giriş cephesi - güneye namazgah sokağına bakmaktadır. Ev bitişlik nizam iki ayrı bölüm halinde, sanki iki aile oturacak şekilde yapılmış tek çatı ile örtülmüştür. Doğu bölümü batı bölümünün iki katı kadardır. Yani daha geniştir. Önde iki ayrı girişi, arkadan da iki ayrı bölümden iki ayrı, arka bahçeye, çıkışı vardır. Her iki bölümünde alt katlarından üst katlara çıkan merdivenin olması sanıyorum bir bölümünün misafirler için olduğunu gösteriyor. Esas cephede (3.katta) iki, kuzey cephede bir, batı cephede bir ve doğu cephede de bir olmak üzere 5 Cumbası vardır. Ön cephedeki cumbalardan batı bölümdeki daha küçüktür. Arka cephedeki cumba ise üst iki katta birden devam eder. Bu evin nasıl orijinal kısmı 1. katıdır. Ortada geniş bir sofa ve buraya açılan odalar vardır. Odalarda ocak, yükük ve dolap gibi Türk evleri odalarında bulunan temel unsurlar bulunur. Büyük doğu bölümün üst katı ise tamamlanmamış yarım bırakılmıştır. Batı bölümün üst katı ise işlenmiş tamamlanmıştır. 2005 yılı onarım sonrasında evin taşıyıcı elemanları sağlamlaştırılarak yarım kalmış - işlenmemiş doğu bölüm üst katı da tamamlanmıştır. Evde kullanılmış ahşap elemanların hemen hemen tümü söğüt ve kavak türündendir. Evin iç ve dışında, tavanlarda ve ahşap unsurlarda süsleme yoktur. Ama klasik Türk evindeki tüm unsurlar vardır. Cumbalar, dolaplar, yükükler, ocaklar ve rafar gibi... Evin orijinalinde içi kıtık sıva üzeri kireç badana, dışında ise çamur sıvadır. Onarım ve restorasyon sonu hem içi hem de dışı kıtık sıva üzerine boyadır. Tarihelesine gelince; evi yaptıran merhum Süleyman BAYAR 1888 de doğmuş 1951 yılında ölmüştür. İlk eşi de 1946 da ölmüştür. Çevrede yaptığımız araştırmalar ve kardeşinin oğlu 75 yaşındaki Muammer BAYAR'ın açıklamalarına göre evin 1910 - 1930 yılları arasında yapıldığını göstermektedir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	X
ORJİNAL KULLANIMI:	KONUT			
BUGÜNKÜ KULLANIMI:	Teşhir-Tanzim Çalışmaları devam etmekte			
ÖNERİLEN KULLANIM:	Kültür Evi			
HAZIRLAYANLAR:	İlhan GÜCEREN Arkeolog Mustafa DEMİREL Müze Araş.			
KONTROL EDEN:	Ünal DEMİRER Müze Müdür V.			

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	X
4.	RESTORASYON PROJESİ	X
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	X
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: Antalya Kültür Ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 07.08.2003 / 5987 Tarih ve Nolu Kararı İle Tescil Edilmiştir. Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 15.09.2005/624 Tarih ve Nolu Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 18.09.2003/6036 Tarih ve Nolu Kararı

13.4. ANITSAL YAPILAR

*Camiler-Anıt Ağaçlar-Çeşmeler-Hamamlar-Köprüler-
Resmi Binalar-Türbeler-Diğer Anıtsal Yapılar*

DEVLETHAN CAMİİ

YALVAÇ MÜZESİ

KEMER KÖPRÜ

KÜÇÜK ÇINAR

ESKİ DERİ FABRİKASI (ŞİRKET BİNASI)

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ YUKARI MAHALLE		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	X	3
ADRESİ: ENGIN SOKAK		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:16	ADA: 112	PARSEL: 1	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3

KAŞ YUKARI MAHALLE CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN: ?	MİMARİ ÇAĞI:		
	YAPIM TARİHİ: 20.YY. BAŞI	KİTABE:	VAKFIYE: Muharrem Bey Vakfı		

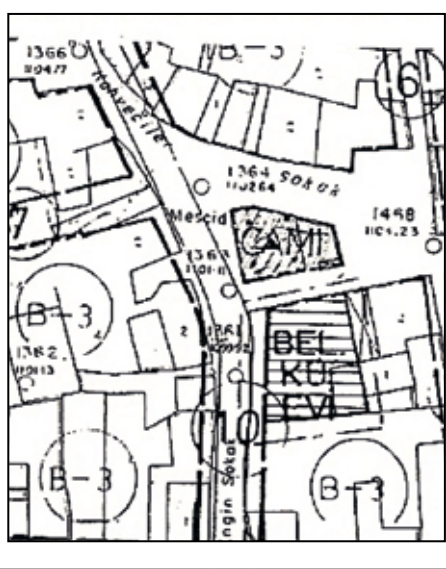
GENEL TANIM: Isparta ili, Yalvaç İlçesi, Kaşyukarı mahalle, Engin sokakta bulunan meşit vasıflı camii; dikdörtgen planlı, kerpiç duvarlı ve çatılı, kiremit örtülü olarak yapılmış olup, halen kullanılmaktadır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK						
	B		B		B		B		B		B		B	B	B	B	B	B
	C		C		C		C		C		C		C	C	C	C	C	C

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü
--	---

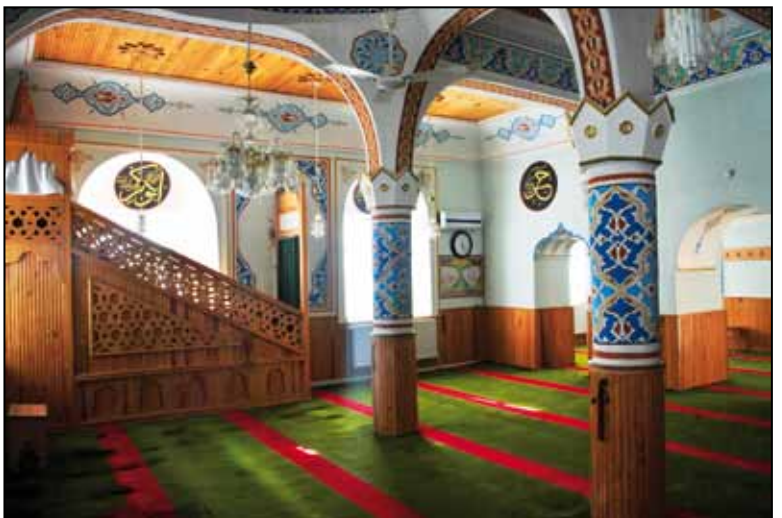
YAPILAN ONARIMLAR: Caminin kuzeyinde 15 yıl kadar önce eklenmiş betonarme ön mekan ve küçük bir oda sonradan ilave edilmiştir. Yapılan sıva, badana ve boya ile bugüne kadar kullanılabilir duruma getirilmiştir

AYRINTILI TANIM: Küçük bir mahalle meydanının ortasında kerpiçten yapılmış, ahşap meşit vasıflı bir yapıdır. Dıştan görünümü çok sadedir. Doğu, batı, güney cephelelerinde ikiser dikdörtgen pencere vardır. Duvarları dışta kireç badanalıdır. Geniş saçaklı çatısı sonradan toprak dam üzerine yapılmış olsa gerek, kuzeyde sonradan eklenmiş ön mekan üçgen planlı üç tarafından üç kaplıdır. İç mekanda orta tavanın iki direk taşımaktadır. Kuzey ve güneyde direklerle taşınan tavan bağıdatı kemerlidir. Yanlarda ve ortada tekne tonoz taklidi düz birer bölüm mihrap önünde oval bir yanın küre şeklinde iki bölüm vardır. Tavanında ki kava isli satırlar bağıdatı sıva, düz satırlar çatılı ahşap kaplamadır. Sıvalı kısımlar plastik boya, ahşap kısımlar yağlı boyalıdır. Kuzeyine 15 yıl önce eklenmiş betonarme ön mekan ve küçük bir oda bulunmaktadır. Avlusunda çeşme, tuvalet ve abdest alma yeri vardır. Caminin kuzeydoğu köşesinde çatıdan yükselen saç kaplı silindirik gövdeli ahşap ezanlığı vardır. Kireç harcı kullanılarak taştan yapılmış ancak dışı sıvalı caminin üzeri kiremit çatıyla örtülmüştür. Ana giriş kuzey yüzün ortasından. Bu girişin hemen doğu yanında ikinci bir giriş daha var. Karmaşık ve çok köşeli bir plana sahip camiye girildiğinde ilk olarak doğu-batı uzanmış üç ayrı mekana açılan kapıları olan (ana mekana, kadınlar bölümü ve küçük avluya) bir geçiş holüne ulaştır. Doğuya dönüldüğünde kadınlar bölümü ve avluya gidilir. Babıya dönüldüğünde asıl mekana girilir. Ana mekan, arada kalın duvarlı ve kemerli çift geçiş olan iki bölüme ayrılmıştır. Mahlii olmayan mekânın ortasında iki sütunla taşınan mihrabın önünde, elips şeklinde bir kubbe vardır. Kubbe dışında kalan tavan düz ve ahşap kaplıdır. Kubbeyi taşıyan yuvarlak iki sütunun gövdeleri kalem işi (mavi renk ağırlıklı) stilize bitkisel motiflerle süslenmiştir. Sütun başlıkları dışa taşkın ve dalgalı üstlerde üçgen formuyla kendine özgü bir yapıdadır. Başlıkların üçgen alımlıklarında birer kabartma rozet vardır. Sütunların taşıdığı kemerlerin içlerinde yine kaviye rengi ağırlıklı kalem işi süslemelerle kaplı. Kubbe ortası ahşap düz tavadır. Buradan da antlaşacağı gibi kubbe formu sonradan, düz ahşap tavanın üzerine alçı kaplamayla verilmiştir. Kubbe etekleri de yine kalem işi, açık yeşil renk ağırlıklı, stilize bitkisel motiflerle bezelidir. Aynı süsleme, daha sade olarak tavanın duvara geçişlerinde de görülür. Camideki kalem işleri günümüze aittir. Mekan tek sıra pencerelerle aydınlatılmıştır. Dış yüzde dikdörtgen olan pencereler içte üstü kemer formu ve duvar kalınlığı boyunca içe doğru açılarak (ışığın içeri daha fazla yayılmasını sağlar) oluşturulmuştur. Ayrıca pencerelerin iç üstlerine eğimli bir alımlık formu oluşturulmuş, bu yüzeylere yuvarlak çerçevesiz, siyah üzerine sarı yaldızlı Arapça yazılar işlenmiştir. Mihrabı sade ve yüksektir. Yuvarlak çerçevesiz, kemerli bir yapıya sahiptir. Yine iki yanında stilize geometrik motifler işlenmiş. Ayrıca hemen üstünde, yine siyah zemine yaldızlı boya ile Arapça yazı vardır. Doğu ve batı duvarlarında pencereler arasında, doğrudan duvar yüzüne, stilize bitki motifli ve renkli panolar işlenmiştir. Tüm süslemelerde, ağırlıklı olarak, açık yeşil, kiremit rengi, sarı ve kahverengi tonları kullanılmış. Güneybatı köşede ve batı duvara paralel uzanan minber ahşaptır. Minber girişini bez bir perde kapatır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ				
ÖNERİLEN KULLANIM:				
HAZIRLAYANLAR: Necip ALTINIŞIK Araştırmacı Alaaddin ERYILMAZ Arkeolog				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	
2.	FOTOĞRAF	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	K.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 29.06.1999 Tarih ve 4260 Sayılı Kararı
5.	HARİTA	22.02.2008 Tarih ve 2225 sayılı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Kararı
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 57					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L IIIa					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ESKİ MAHALLE			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: ESKİ MAHALLE SOKAK	KADASTRO:	PAFTA:3	ADA: 164	PARSEL: 3		ÇEVRESEL	1	2	3
ESKİ MAHALLE CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: Kare planlı yapı su basman kotuna kadar devşirme taşlarla örülmüş, üzeri kagir duvardır. Yapının kırma çatısı Marsilya tipi kiremitle kaplı olup geniş saçaklara sahiptir.

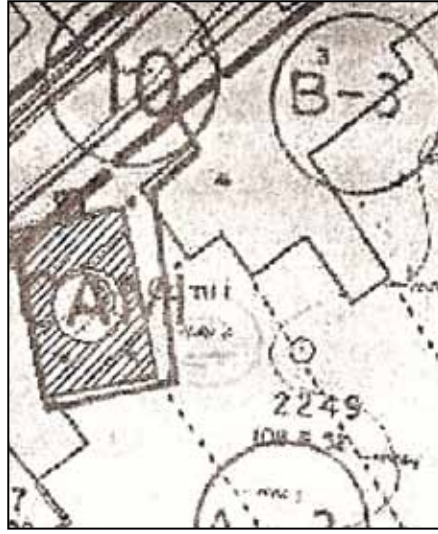
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda camii yanına minare yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Kare planlı yapı su basman kotuna kadar devşirme taşlarla örülmüş, üzeri kagir duvardır. Yapının kırma çatısı Marsilya tipi kiremitle kaplı olup geniş saçaklara sahiptir. Kuzey cephesinde yer alan son cemaat yeri, yarı açlık olup 4 ahşap sütunla taşınmaktadır. Sütunlar arası yuvarlak kemerlidir. Kuzey cephenin sağ tarafında yer alan minare yakın zamanda yapılmıştır. Ana mekana girildiğinde, girişin hemen üzerinde, kuzey yüz boyunca uzanan ahşap mahfil bulunur. Mahfile, girişin batı yanından merdivenlerle çıkılır. Girişin doğu yanında, mahfil altındaki kısımda, camekanlı bir bölmeyle ayrılmış küçük namaz kılma ve son cemaat yeri konumlanmıştır. Ana mekânın ortasında, 4 adet ahşap sütunun taşıdığı elips biçimli kubbe bulunur. Kubbe içi tamamıyla boş ve beyaz renk boyalıdır. Herhangi bir süsleme ögesi bulunmamaktadır. Kubbe dışındaki tavan düz ve ahşaptır. Ancak mihrabın önündeki bölüm farklı bir işçilikle vurgulanmış. Bu kısım, dik-dörtgen bir çerçeveye ayrılarak, balık sırtı çakılmış çitallerle süslenmiş ve yeşil renge boyanmış. Kubbeyi taşıyan sütunlar ahşap ve köşeli gövdeli. Üst kısımlarında dar çıkıntılarla sade bir şekilde başlık oluşturulmuş. Gövde yeşil renge boyanmış. Güney yüzün ortasındaki mihrap oldukça sade bir yapıdadır. Dışta, iki yanda köşeli sütun benzeri söve ve üstte ince bir sınırlama hatından oluşan çerçeve yeşil renk boyanmıştır. İçte, yanlarda yarım yuvarlak sütunlarla, üstte düz, sade bir kemerden oluşur. Yuvarlak sütun kısımları bordo renk, mihrap içi ise beyaz renk boyalıdır. Mihrabın üst ortasında, yuvarlak formu, vitray benzeri camlı bir pencere açılmıştır. Bu tür pencere Devletân Camiinde de vardır. Minber, güney yüzün batı köşesinde ve batı duvara paralel uzanır. Ahşap malzemeli sade minber yeşil ve beyaz renge boyanmıştır. Girişini, bez bir perde kapatır. Cami, tek kat pencerelerle aydınlatılmış. Yüksek, dikdörtgen biçimli ve üstte kemer formu olan pencereler, içte, duvar kalınlığı boyunca açılarak, mekana daha fazla ışık girmesini sağlıyor. Minare, camiden ayrı ve batı yüzün kuzey köşesinde, hafif çapraz olarak inşa edilmiş. Taş malzemeli minare 1995 yılında yapılmış ve iki şerefelidir. Kare bir kaide üzerinde köşeli gövdesi yükselir. Avlusu bulunmayan caminin, ön kısmında, girişin altında abdest alma yeri mevcuttur.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ

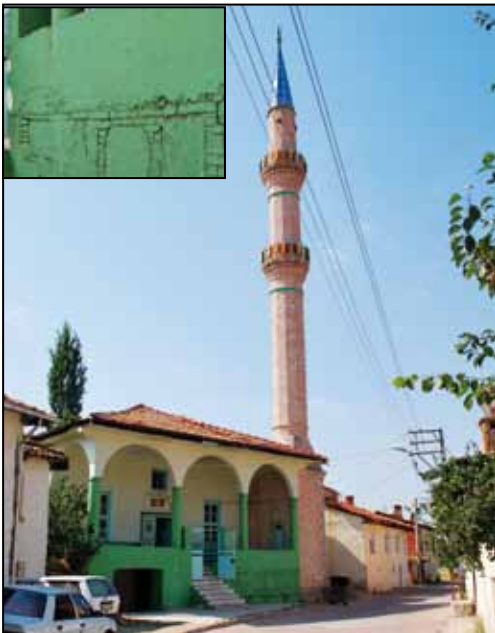
HAZIRLAYANLAR:

Selahattin AKIN Mimar
Hakime YILDIZ Mimar
Özden OFLU Sanat Tarihçi
Şebnem ALP Mimar M.A.

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULU KARARI 09.11.2007 Tarih ve 1978 Sayılı ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULU KARARI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1/1000, 30L II d
İLİ: İSPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: PAZARYUKARI MAHALLESİ		
ADRESİ: ÇINARALTI MEVKİİ	KADASTRO:	PAFTA: 1	ADA: 21	PARSEL: 1
DEVLETHAN CAMİ	YAPTIRAN: ?	YAPAN: ?	MİMARİ ÇAĞI: BEYLİK- OSMANLI	
	YAPIM TARİHİ: 15-16.yy	KİTABE: Var	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Eski cami, Beylikler devri cephe özelliklerine sahip, üçerli üç sütun dizisi ile dört nefe ayrılmış kırma çatılı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		X		X		X	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

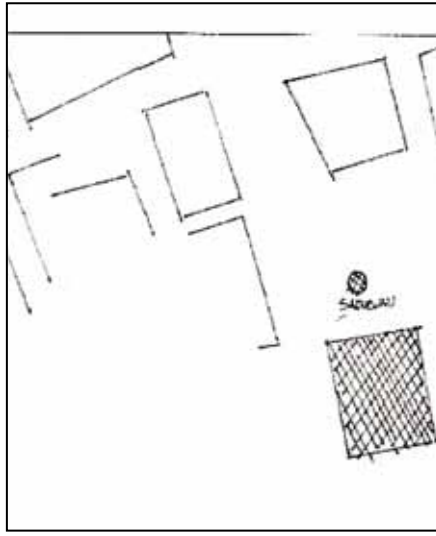
Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Bir çok defa, özellikle örtü yenilenmiştir.

AYRINTILI TANIM: Dış ölçülerine göre 20,70 x 24,45m. Boyutlarındaki Camii kireçle birleştirilmiş kesme taşlardan inşa edilmiş olup özellikle temel kısmında, Pisidia Antiocheia'dan getirilmiş olan ve devşirme olarak kullanılan mimari yapı elemanları kullanılmıştır. Dış yüzü sıvasız olan caminin ağırlıklı olarak doğu yüzünde devşirme olarak getirilen Pisidia Antiocheia malzemesi görülebilir. 3 girişi bulunan Caminin ana girişi kuzey cepheindedir, diğer iki girişi ise doğu ve batı uzun yüzlerin kuzey başlarına yakın konumlandırılmıştır. Birer kapıya sahiptir ve uzun yüzlerin kuzey başlarına yakın konumlandırılmıştır. Kalın duvarlara sahip olan caminin, aydınlatılması cephelede bulunan düzenli ve iki sıra halindeki pencerelerle sağlanmıştır. Pencereler dikdörtgen formda üzerlerinde tuğladan yapılmış sağır kemerlerle şekillendirilmiştir. Camiye ana girişten girildiğinde, kuzey yüz boyunca uzanan mahfilin altından geçilerek ana mekana ulaşılır. Mahfilin altı, imam odası hariç son cemaat yeri olarak düzenlenmiştir. Ana mekanda sekizgen formlu sekiz ahşap sütun çatıyı taşır. Güney yüzü paralel uzanan sütun dizisi, mihrap önünden itibaren iki sıra üçü, üçüncü sıra ortadaki kaldırılarak ikili inşa edilmiştir. Bunların haricinde aynı doğrultuda iki sütunda mahfilin olduğu giriş bölümünde vardır. Ancak bu sütunlar üst katta görülmekte olup, alt kısımları sonradan betonarme olarak inşa edilen mahfilin beton ayakları içinde kalmıştır. İçteki iki nefin orta kısmının üzeri dört elips şeklinde kubbe ile örtülmüştür. Bu kubbeleer içinde kalan tavan ahşaptır. Kubbe içleri çeşitli renklerle yapılmıştır.(sar, mavi, kırmızı, yeşil) kalem işi bitkisel motiflerle süslenmiştir. Bu sistemler camide görülebilen en eski süslemelerdendir. Bir diğer süsleme ögesi de, yuvarlak çerçeveler içinde verilmiş ve direk tavan yüzüne işlenmiş Arapça yazılardır. Bunlardan ikisi tavanda, kubbe kenarında(mahfil önündeki kısımda), beyaz zemin üzerine siyah harflerle yazılmıştır. Dış kısımlarında meyveli kiraz dallarından bir çerçeve vardır. İki bölümde de: "Maşallah ya hafız ÇOK KORUYAN ALLAH" yazar. Bir diğer yazı da minber kapısı alanında, siyah üzerine yaldızlı sarı boya ile yazılmış olmaktadır burada da: "Maşallah, ALLAH DİLERSİNİZ (NÂZAR DEĞİŞSİN ANLAMINDA) yazmaktadır. Kubbeleleri taşıyan sütunların başlıklar, kabartma bitkisel motifli ve köşelerinde antik sütun başlığı benzeri nulo formunda verilmiştir. Cami aksının biraz batısında kalan mihrap kabartma süslemelidir. Dışta ve içte iki sütun formu verilmiş bir sönye sahiptir. Dıştaki sütun benzeri sönye, içtekinden daha uzundur ve üstte düz lentoya bağlanır. İçteki sönye ise kısa üstte kemer forma bağlanır. Kemerle lenti arasında bu kabartma motifler işlenmiştir. Mihrabın iki düz bırakılmıştır. Mihrabın hemen batı yanında ve ortada konumlanmış minber batı duvara paralel uzanır. Caminin kuzey yüzünü n doğu köşesinde alt kısmı kesme taştan, üst kısmı kırmızı tuğladan örülmüş minare konumlandırılmıştır. Minare tektr ve şerfesizdir. Caminin kuzey öndeki avlusunda sonradan yapılmış şadırvanı vardır. Caminin bir yazıtı vardır. Yalvaç Müzesi deposunda bulunan yazıt yaklaşık 90x60x15cm. boyutlarındadır. Kireç taşından yapılmıştır. Yazıtta ortadan dikey olarak ikiye bölünmüş 13 satır işlenmiştir. Kabartma harflerle yazılmış yazıt; İL Abdülhamit Dönemi'nde Konya Valisi Said Paşa'nın katkılarıyla yapılan onarımdan bahsederek. Üzerinde hicri 1300(miladi 1887) tarihi yazılmıştır. Caminin minaresi kuzey doğu köşesinde yer almaktadır ve tuğladan yapılmıştır. Minarenin pabuçu kesme taş ve tuğla hatlı olup kırpi saçak sınırlarına sahiptir. Harim kısmı sütun dizileri tarafından dört nefe ayrılmıştır. Beylikler Dönemi cephe özelliklerine sahiptir. İçteki iki nef orta kısımda dört elips kubbeyle örtülmüştür. Giriş bölümünde mahfil ve örtüylü taşıyan sekizgen sütunları son onarımlarla yenilenmiştir. Cephedeki tuğla süslemeler yanında iç kısımda mihrap ve sütun başlıkları, yenilenen nakışlar, yapının süsleme unsurlarıdır. Yapıyı kırma kiremit çatı örtür.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ				
ÖNERİLEN KULLANIM:				
HAZIRLAYANLAR: Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü Yrd. Doç. Dr. Haşım KARPUZ				
KONTROL EDEN: Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	
2.	FOTOĞRAF	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	K.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun. 25/12/1998 tarih 4076 Sayılı Kararı
5.	HARİTA	27.09.2008 Tarih ve 1865 sayılı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Kararı
6.	KROKİ	22.02.2008 Tarih ve 2225 sayılı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Kararı
7.	KİTABE	09.11.2007 Tarih ve 1978 sayılı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Kararı
8.	VAKFIYE	16.02.2006 Tarih ve 804 sayılı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Kararı

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 60
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: İSPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: MÜDERRİS MAHALLESİ		KORUMA DERECEŚİ
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 242	PARSEL: 14
MÜDERRİS MAHALLE CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Kare planlı caminin kitabesinde... yy ait olmasına rağmen zaman içinde yapılan tamiratlar nedeniyle değişime uğradığı görülmektedir. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının iç mekanına girilemediği için, iç mekan özellikleri tespit edilememiştir.

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK	A B C	İZİ VAR	A B C	ÖNEMLİ
----------------------	-------------	----------------------	-------------	-----------------	-------------	-----------------	-------------	---------------------------	-------------	----------------	-------------	------------	-------------	----------------	-------------	---------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kare planlı caminin kitabesinden ... Yılına ait olduğu anlaşılmalakta olmasına rağmen yapılan tamiratlar nedeniyle değişime uğradığı görülmektedir. Düz tavanlı ahşap direkli caminin camlarından görülebilirliği kadanyla kalem işleri mevcuttur. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının minaresi sonradan yapılmıştır. Cami cephe özelliklerini korumaktadır. Camiye bitişik olarak beton malzemeden yapılan mekan abdest alma yeri ve tuvalet olarak kullanılmaktadır. Kerpiç malzemeyle inşa edilmiş caminin üzeri kıрма kiremit çatıyla örtülmüştür. Camiye giriş doğu yüzün kuzey başındadır. İlk olarak öni ve yanları açık, 4 direkle taşınan çatısı olan bir sundurmaya girilir. Bu kısımda, ayakkabı koymak için raflar ve namaz vaktini beklemek için oturulabilecek banklar bulunur. Camiye tek giriş doğu yüzün kuzey başındadır. Kapıdan girildiğinde, girişin üzeri, caminin eni boyunca uzanan mahfil kısmıdır. Mahfile, girişin kuzey yanındaki merdivenlerle çıkılır. Kapının hemen karşısı, girişteki bir boşluk hariç, mahfilin altı boyunca son cemaat yeridir. Son cemaat yeri, ana mekandan cemaatli bir paravanla ayrılarak, kışık namaz kılma yeri olarak da kullanılması sağlanmıştır. Ayrıca burada küçük bir mihrap da oluşturulmuş. Kapıdan güneye döndüğünde ise ana mekana ulaşılır. Ana mekânın ortasını, direksiz, geniş bir kubbe ve kubbenin etrafını da ahşap düz tavan kapatır. Kubbe içi süslemesiz ve beyaz renk boyalıdır. Yalnızca, orta noktasında, merkezi işaret eden, kabartma biçimli bir daire yapılmıştır. Kubbe etrafındaki düz tavan, boyuna konumlandırılmış çiteler çakılarak sade bir süsleme ögesinde verilmiş. Ancak, kubbe etrafına gelen kısımda, dört yönde, çiteler, bir merkezden açılır şekilde çakılarak ortada kubbe vurgulanmış. Güney yüzün ortasında, gri damarlı mermerden yapılmış mihrap bulunur. Dışta, dikdörtgen ve siyah mermerden şeritle de vurgulanmış bir çerçeve; içte, yanlarda düz, üstte yarım kubbe biçimindedir. İçteki kubbenin başladığı noktada ve alınlıkta, yine siyah mermerden bir şerit, mihrabı enine kat eder. Güney yüzün batı köşesinde, batı duvara paralel uzanan minber ahşaptan ve sade bir yapıdadır. Beyaz rengine boyanmış mihrabın girişini yeşil bir bez örtü kapatır. İç mekân iki kat pencere sistemiyle aydınlatılmıştır. İlk kat pencereler, büyük dikdörtgen formu ve üstte kemerli; ikinci kat pencereler ise, küçük kare formundadır. Ayrıca içte, pencere çevrelerine, bir bant şeklinde yeşil renk boyayla çerçeve de yapılmıştır. Altta ki pencereler, içte duvar kalınlığı boyunca açılarak, mekânın daha fazla ışık almasını sağlar. Minare, güney yüzün doğu köşesinde, 1990 yılında inşa edilmiştir. Taş malzemeli, kare bir kaide üzerinde, silindirik formu gövde yükselir. Minare tek şerefelidir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZARYON
	X	X	X	X

ORİJİNAL KULLANIMI: CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ

HAZIRLAYANLAR:

Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar MA
Ayşel ÖZTÜRK Mimar

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	X
4.	RESTORASYON PROJESİ	X
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	X
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 52					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :					
İLİ: İSPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SOFULAR MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 323		PARSEL: 3	ÇEVRESEL	1	2	3
SOFULAR MAHALLE AŞAĞI CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: Kare planlı caminin kitabesinde... yy ait olmasına rağmen zaman içinde yapılan tamiratlar nedeniyle değişime uğradığı görülmektedir. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının iç mekanın da dönemin mimari özelliklerini yansıttığı görülmüştür.

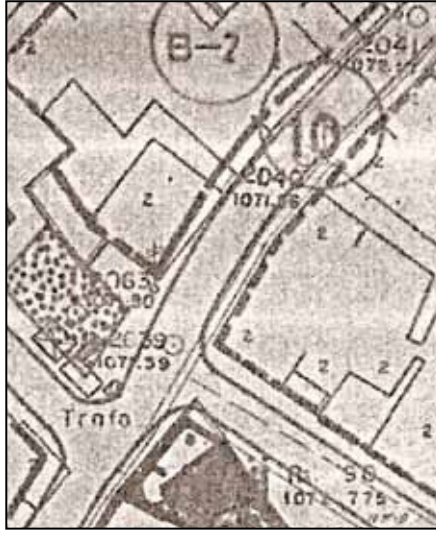
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A X C	RUTUBET	A B C	YOK	A B C	İZİ VAR	A B C	ÖNEMLİ
----------------------	-------------	----------------------	-------------	-----------------	-------------	-----------------	-------------	---------------------------	-------------	----------------	-------------	------------	-------------	----------------	-------------	---------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kare planlı caminin kitabesi... yılına ait olduğu anlaşılmakta olmasına rağmen yapılan tamiratlar nedeniyle değişime uğradığı görülmektedir. Ahşap direkli caminin iç mekanın da bir bölümün tavanı ahşap düz tavan olmasına rağmen bir kısmı kubbelere örülmüştür. Kubbelere ve duvarlarında bulunan kalem işleri hala görülebilmektedir. Zaman içinde iç duvarlarda yapılan boyalarla kalem işleri kapatılmıştır. Kıрма çatısı alaturka kiremit kaplı yapının cephesini kısmen koruduğu görülmektedir. Ana mekanın ortasında 4 ahşap sütun, üstteki elips formulu kubbeyi taşır. Kubbenin iç ortasında, üzerinde ince oyma süsler olan ahşap düz tavan vardır. Bu ahşap kısmı, mavi-sarı elips çerçeve sınırlar. Kubbe eteğinde, üstte ve altta eflatun renkli şeritlerin sınırlandığı, mavi-beyaz renkli gölge görünümü dalgalı şerit işlenmiştir. Kubbe dışında kalan tavan, düz ve ahşaptan. Kubbeden sütunlara geçişte bulunan üçgen kısımlarda, dört ana yönde dört adet stilize bitki motifli, kalem işi rozet işlenmiş. Rozetlerde; mavi, yeşil, sarı ve kırmızı renklerin canlı tonları kullanılmış. Tavandan duvarlara geçişteki yumuşak kısımlarda da renkli, stilize bitkisel işlemeli rozetler simetrik olarak yerleştirilmiştir. Ve yine farklı duvarlardaki rozetler, karşılıklı aynı desende yapılmıştır. Yuvarlak formulu ahşap sütunlarda, ters çan şekilli başlıklar kullanılmış. Güney yüzün ortasındaki mihrap sade bir yapıya sahip. Dışta dikdörtgen, yeşil renk boyalı bir çerçeve yapılmış. İçte üstte kemerli, yanlarda ince sütun şekli verilmiş profillerle belirlenmiş. Güney yüzün batı köşesinde ve batı duvara paralel uzanan Minber ahşaptan yapılmış. İç mekan tek kat pencereyle aydınlatılır. Dikdörtgen pencerelerin üst kısımları kemer formulu yapılmış. Mihrabın yanlarında 2, yan duvarlarda 3'er olmak üzere, toplam 8 adet Arapça yazıt var. Yazıtlar, yuvarlak, mor renk çerçeve içinde, beyaz zeminde siyah harflerle yazılmış. Kuzey yüzün doğu köşesinde, kesme taştan, kare bir kaide üzerine çöken gövdeli inşa edilmiş. Minare tek şerefeye sahip. Birçok camide gördüğümüz gibi burada da temel seviyesi devşirme malzemeye karşık, taştan örülmüş. Kuzey yüzün batı yansının alt kısmında bulunan küçük bodrum benzeri odanın (camiye ait tabut ve tenesir in bulunduğu kısım) güney duvarında, 165 x 035 cm. boyutlarında, kireç taşı yazıt bulunmaktadır. Hellence olan yazıt 4 satırdan ibarettir. Bu odanın girişinin iki yanında ve avluda, üzerinde yivleri olan 4 adet sütun da vardır. Bir diğer yazıtta, caminin batı dış yüzünün temel seviyesindeki örgü içindedir. Bu yazıtta, 75 x 55 cm. boyutlarında, Latince olup 7 satırdan oluşmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ

HAZIRLAYANLAR:

Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar MA
Ayşel ÖZTÜRK Mimar

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 54					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-lc					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SOFULAR MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 328		PARSEL: 55	ÇEVRESEL	1	2	3
SOFULAR MAHALLE YUKARI CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: Kare planlı caminin kitabesinden ... yy olduğu anlaşılmakta olmasına rağmen zaman içinde yapılan tamiratlar nedeniyle değişime uğradığı görülmektedir. Kırmızı çatısı alaturka kiremit kaplı yapının iç mekanının da döneminin mimari özelliklerini yansıttığı görülmüştür.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		X		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kare planlı caminin kitabesi... yılına ait olduğu anlaşılmakta olmasına rağmen yapılan tamiratlar nedeniyle değişime uğradığı görülmektedir. Ahşap direkli caminin iç mekanında bir bölümün tavanı ahşap düz tavan olmasına rağmen bir kısmı kubbelere örülmüştür. Kubbelerde ve duvarlarında bulunan kalem işleri hala görülebilmektedir. Zaman içinde iç duvarlarda yapılan boyalarla kalem işleri kapatılmamıştır. Kırmızı çatısı alaturka kiremit kaplı yapının cephesini kısmen koruduğu görülmektedir. Çift kanatlı ahşap kapıdan ilk olarak ana mekandan ayrılmış bir bölüme girilir. Girişin üzerinde, caminin eni boyunca uzanan, ahşap mahfil vardır. Mahfile bu girişte oluşturulmuş bölmeden merdivenlerle çıkılır. Girişin güney yanındaki bir diğer kapıyla da ana mekana ulaşılır. Ana mekanda, ortada 4 yuvarlak ahşap sütunun taşıdığı, düz ahşap tavan vardır. Sütunlar sade ve bordo renk boyalı sütun başlıklarına sahip. Sütunların üzerinde, üçgen pabuçlarla tavan desteklenmiş. Ortada sütunların taşıdığı dikdörtgen biçimli tavan krem renk boyalı ve balık sırtı çatalar çakılarak vurgulanmıştır. Ayrıca etrafındaki yeşil renk boyalı düz tavadan da daha yüksek yapıyla ayrılmış. Ortadaki tavanın orta noktasında, yine ahşaptan ve sade bir şekilde yıldız motifli işlenmiş. Tek sıra pencerelerle ana mekandan aydınlatılmış. Dikdörtgen biçimli pencerelerin üst kısımları kemer formulu ve duvar kalınlığı boyunca içe doğru açılıyor. Güney yüzün ortasında bulunan mihrap sade bir yapıda. Dışta yeşil renk boyalı dikdörtgen çerçeve içinde kemer formulu. İç kısmı beyaz renk boyanmıştır. Ayrıca mihrap üzerinde küçük bir pencere de açılmıştır. Minber, mihrapla batı duvar arasında ve ortada konumlanmıştır. Ahşaptan yapılmış minber mavi renk boyalıdır. Minaresi bulunmayan caminin, çatıda, orta noktaya yakın, galvaniz saçtan minyatür bir minare benzeri yapısı vardır. Caminin güneybatı köşesinde, avlu giriş kapısı önünde, abdest almak için, küçük bir şadırvanı da mevcuttur.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZARFON

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ

HAZIRLAYANLAR:

Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar MA
Ayşel ÖZTÜRK Mimar

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 53					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SALUR MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 444		PARSEL: 6	ÇEVRESEL	1	2	3
						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
SALUR MAHALLE CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:						
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: Kare planlı caminin kitabesinde 19. yy ait olduğu anlaşılmakta olmasına rağmen zaman içinde yapılan tamiratlar nedeniyle değişime uğradığı görülmektedir. Kırmızı çatısı alaturka kiremit kaplı yapının iç mekanının da döneminin mimari özelliklerini yansıttığı görülmektedir.

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A X C	RUTUBET	A B C	YOK	A B C	İZİ VAR	ÖNEMLİ
----------------------	-------------	----------------------	-------------	-----------------	-------------	-----------------	-------------	---------------------------	-------------	----------------	-------------	------------	-------------	----------------	---------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Onarılmış

AYRINTILI TANIM: Kare planlı caminin kitabesinden... Yılına ait olduğu anlaşılmakta olmasına rağmen yapılan tamiratlar nedeniyle değişime uğradığı görülmektedir. Ahşap direkli caminin iç mekanında bir bölümün tavanı ahşap düz tavan olmasına rağmen bir bölümü kubbeyle örtülmüştür. Kubbe içinde bulunan kalem işleri hala görülebilen caminin duvarlarında da kalem işiyle yazılı sureler olduğu ancak zaman içinde üzerine boya yapılarak kapatıldığı cami imamından öğrenilmiştir. Kırmızı çatısı alaturka kiremit kaplı yapının cephesine üst pencerelerin sonradan açıldığı düşünülmektedir. Orijinal minaresinin ahşap olduğu ve yapının içinden yükseldiği görülmektedir. Kerpiçten yapılmış caminin üzeri kırmızı kiremit çatıyla örtülmüştür. Doğu önünde küçük bir avlusu vardır ve mekana bu yüzün ortasına yakın yapılmış sundurmadan geçilerek girilir. Girişin hemen üzeri, caminin eni boyunca uzanan mahfil kısmıdır. Mahfile, hem kuzeydoğu hem de kuzeybatıdan merdivenlerle ulaşılır. Ayrıca kuzeybatıdaki merdivenlerin olduğu yerde, ana mekandan soyutlanmış, batı yüzden camiye küçük bir ikinci giriş vardır. Ana mekânın ortasında dört ahşap sütunla taşınan bir kubbe vardır. Kubbe iç ortasında ve eteklerde, beyaz zemin üzerine siyah Arapça yazı işlenmiş. Kubbeyi taşıyan sütunlar, ahşap ve altıgen formu. Sütunların üst kısmı başlıksızdır. Ancak buralarda hafif bir dışa çıkıntıyla, sütun başlığı vurgulanmak istenmiş. Kubbe dışında kalan tavan düz ve ahşaptır. Cami iki kat pencereyle aydınlatılmış. Altındaki pencereler, büyük, dikdörtgen ve üst kısmı kemer biçimlidir. Üstteki pencereler ise küçük ve kare formu. Güney yüzün ortasında yer alan mihrap oldukça sadedir. Dışta yüksek dikdörtgen çerçeveli, içte, üstte kemer formudur. Önceden alınlık kısmında Ayet-el Kürsi yazılıken sonradan tahrip olmuştur. Yine böyle bir tahribatta, üst ve alt kat pencereleri arasında ve mekânı üç yönden çevreleyen Yasin Suresinde olmuştur. Eski çamur siva üzerinde olan yazı, korunamayıp sıvalarla birlikte dökülüp maalesef kaybedilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
--	----	----------	--------	---------------

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ

HAZIRLAYANLAR:

Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar MA
Aysel ÖZTÜRK Mimar

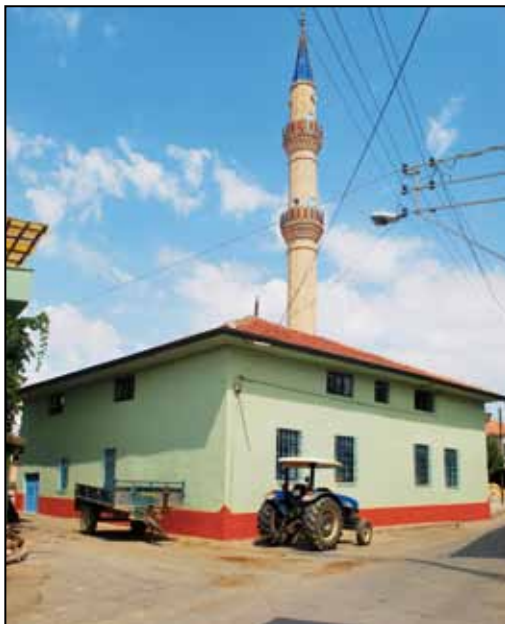
KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

	EKLER		ONAY
1.	RAPOR	X	REVİZYON
2.	FOTOĞRAF	X	
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : 30L II d			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: PAZAR YUKARI MAHALLESİ			KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: HÜKÜMET CADDESİ		KADASTRO:				ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA: 1	ADA: 50	PARSEL: 1	ÇEVREYE AYKIRI				
MERKEZ YENİ CAMİİ (ÇARŞI CAMİİ)	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: Geç Devir Osmanlı					
	YAPIM TARİHİ: 19.YY	KİTABE:		VAKFIYE:					
GENEL TANIM: Yaklaşık kare plana sahip olan yapının harim kısmında dört sütun üzerinde oturan bir kubbeye sahiptir. Örtü dıştan bütünüyle kırma çatıya sahiptir.									

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	X B C	RUTUBET	A X C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
----------------------	-------------	----------------------	-------------	-----------------	-------------	-----------------	-------------	---------------------------	-------------	----------------	-------------	--------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü
--	---

YAPILAN ONARIMLAR: Yaklaşık kare plana sahip olan yapının harim kısmında dört sütun üzerinde oturan bir kubbeye sahiptir. Örtü dıştan bütünüyle kırma çatıya sahiptir.

AYRINTILI TANIM: Yeni Camii'nin planı Eski Camii'den etkilenmiştir. Yapı çok iyi bir duvar işçiliğine sahiptir. minaresi kuzeybatı köşesindedir. Camiye kuzey cephesindeki cümle kapısından girilir. Harimde giriş bölümünde ahşap bir mahfil yer almaktadır. Caminin doğu ve batı cephesinde de birer kapısı bulunmaktadır. Harim dört sütunla üç nefli bölünmüştür. Merkezde bir kubbe bulunmaktadır. İç kısım cephesindeki düzenli pencerelerle aydınlatılmıştır. Cepheslerde kapı ve pencere sövelerindeki simlemlerle, içte mihrap ve sütun başlıklarında barok süslemeler yer almaktadır. Kubbede yer alan nakışlar son onarımlarla yenilenmiştir. Kireç harcıyla tutturulmuş taştan inşa edilmiş cami yaklaşık kare plana sahip. Dikkat çekici ölçüde güzel bir duvar işçiliği gösterir. Burada da Antiocheia ören yerinden getirilen mimari parçalar devşirme olarak duvar örgüsünde kullanılmıştır. Devşirme malzemenin en dikkat çeken parçalarından biri batı yan giriş merdivenlerinin altında görülen, ters çevrilmiş halde konmuş, önceki dönemlerde mezar olarak kullanılan lahit teknesidir. Bir diğer devşirme malzemede minare tabanında kullanılmış olan bloklardır. Üç girişi olan caminin ana girişi kuzey yüzün ortasında diğer iki küçük giriş doğu ve batı uzun yüzlerin kuzey başlarındadır. Caminin aydınlatılması iki kat pencere sistemiyle sağlanmıştır. Her yüzüde, üstte orta noktada öbeğlenmiş üç alt kısımlarda dört adet, toplam her yüzüde yedi adet. Üzeri taş kemeri inşa edilmiş pencere vardır. Dıştan kırma kiremit çatıyla örtülmüş camiiye kuzey yüzdeki ana kapıdan girildiğinde girişin üzerinin kuzey yüz boyunca uzanan mahfil olduğu görülür. Mahfilin altından geçilip ana mekana ulaşılır. Ana mekanda, ortada, 4 sütunla taşınan bir kubbe vardır. Kubbeyi taşıyan sütunlar yuvarlak formu ve ahşaptır. Kabartma bitkisel motifli sütun başlıkları komşusu olan Devlethan caminin başlıklarıyla çok benzerdir. Kubbe içinde ortada stilize bitki motifli altı kabartma, kubbe altı iç çevresinde ise 8 adet pencere görünümü verilmiş resim yapılmıştır. Bu pencereler resimlerinin üstleri de aynı stilize bitki motifli kabartmayla ve hemen bunların üzerinde, her pencere resmine bir tane olmak üzere 8 adet san yaldız boyalı kabartma yıldızlarla da zenginleştirilmiştir. Kubbenin dört yanındaki kemerlerin iç yüzleri de kalem işi saç örgüsü motifleriyle bezelidir. Kubbe çevresindeki tavan düz ve ahşaptır. Tavandan duvarlara geçiş yumuşatan kavisi kısımlarda da sade ve çerçeve biçimindeki bezemeler yapılmıştır. Ayrıca duvarların üst pencereler arasında san renk yaldız boyadın, yuvarlak çerçeve içine siyah harflerle Arapça yazılı bölümlerde bir diğer süsleme unsuru olarak kullanılmıştır. Bu yazılarda, mihrabın batı üstünde "Allah", doğu üstünde "Muhammed" ve bunların haricinde güney duvarda doğu baştan itibaren "Ali", "Ömer", "Ebubekir", "Osman" yazmaktadır. Güney yüzün ortasındaki mihrap, yanlardan sütun izlenimi verilmiş kabartma iki söve ve kemer üzerindeki alınlıkta yine bitkisel motifli kabartmalarla çevrelenmiştir. Mihrap üzerinde düz bir lentlo vardır. Alınlıkta, bitkisel kabartmanın iki yanında yine kabartma olarak hilal içinde yıldız süslemesi dikkat çeker. Burada Devlethan Caminin farklı olarak mihrap içinde bitkisel kabartmalar yapılmış ve bunların ortasından da aşağıya bir kanallı süslemesi sarmaktadır. Minber ahşaptan olup, çift kanatlı kapısı oyma işçiliği gösterir. Camii iç mekânına beyaz renk hakimdir. Kuzey yüzün batı köşesinde, kesme taştan minare yükselir. Minarenin tabanını oluşturan kare kaide içinde çok sayıda devşirme blok görülür. Yuvarlak gövdeli minarenin tek seretesi vardır. Caminin kuzey önünde avluda sonradan yapılan şadırvanı vardır. Bunun yanında ikinci olarak yine günümüzde eklenmiş, caminin doğu yüzünün güney başında çok çeşmel abdest alma yeri (hem kadınlar için hem de erkekler için) mevcuttur.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
		X	X	
ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ				
ÖNERİLEN KULLANIM:				
HAZIRLAYANLAR: Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü Yrd. Doç. Dr. Haşım KARPUZ				
KONTROL EDEN: Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	
6.	KROKİ	X
7.	KİTABE	X
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 55					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 541		PARSEL: 1	ÇEVRESEL	1	2	3
KAŞ AŞAĞI CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı caminin kitabesinden ...yy ait olduğu anlaşılmakta olmasına rağmen zaman içinde yapılan tamiratlar nedeniyle değişime uğradığı görülmektedir. Kirma çatısı alaturka kiremit kaplı yapının iç mekanına girilemediği için, iç mekan özellikleri tespit edilememiştir.

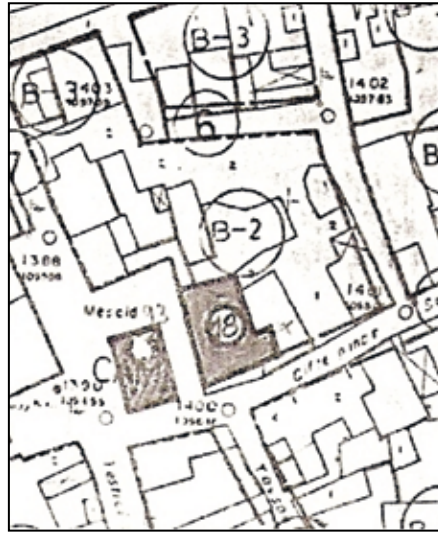
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kare planlı caminin kitabesinden..... yılına ait olduğu anlaşılmakta olmasına rağmen zaman içinde yapılan tamiratlar nedeniyle değişime uğradığı görülmektedir. Düz tavanlı, ahşap direkli caminin camlarından görülebildiği kadarıyla kalem işleri bulunmaktadır. Kirma çatısı alaturka kiremit kaplı yapının iç mekanına girilemediği için, iç mekan özellikleri tespit edilememiştir. Camiden ziyade mescit denebilece kadar küçük olan yapının nispeten cephe özelliklerini koruduğu görülmüştür. Minaresinin yapımına ilişkin bir bilgi olmasa da son dönemde yapıldığı düşünülmektedir. Kerpiç malzemeyle yapılmış caminin üzeri kirma kiremit çatıyla örtülmüştür. Camiye ana giriş kuzey yüzün ortasındadır. İlk olarak, sonradan oluşturulan doğu yansında ayakta kalan konduğu ve abdest alma yerinin olduğu; batı yansında ise minare ve mahfil giriş kapısının bulunduğu bölüme adını alır. Buradan geçilip, güney duvarın ortasında ki çift kanatlı ahşap kapıyla ana mekana girilir. Girişin hemen üzeri, caminin eni boyunca uzanan mahfil kısmıdır. Betonarme olan mahfile, ilk giriş bölümünün batı köşesinden merdivenler, ana mekandan soyulanarak girilir. Ana mekân ortasında dört, yuvarlak ahşap sütun bulunur. Biri bu sütunların ortasında, diğeri mihrabın ön üstünde bulunan iki kubbe, oldukça sade yapılmıştır. Beyaz renk kubbelerin ortasında ve eteklerinde profilli sade kabartmalar haricinde bir süsleme bulunmamaktadır. Bu profiller de düzün bir form göstermez. Kubbeler haricindeki tavan, karelere bölünmüş ve ahşaptır. Yuvarlak formu ahşap sütunların başlıkların üstte alçak bir çıkıntı ve sarı yaldız boyayla sade bir şekilde vurgulanmış. Mihrabın önündeki iki sütunun altında, devşirme olarak kullanılmış, beyaz mermerden, yivli sütun parçaları dikkat çeker. Bunlar, ahşap sütunların zemine gelen kısımlarında, zemine temas edip çürümesini önlemek için yapılan temel kısmı olarak kullanılmış. Güney yüzün orta noktasında mihrap vardır. Sade, dikdörtgen bir çerçevede içinde, yanlarında yivli yarım sütun kabartmalı söveler ve üstte sade bir kemerden oluşur. Mihrap tümüyle beyaz renge boyanmıştır. Bunların haricinde bir süsleme ögesi yoktur. Güney yüzün batı köşesinde, batı duvara paralel uzanan ahşap minber konumlanmıştır. Minberin girişi bez bir perdeyle kapatılmıştır. Ana mekân tek kat pencere sistemiyle aydınlatılmış. Dikdörtgen şekilli pencerelerin üstleri kemer biçimlidir. Pencereler, duvar kalınlığı boyunca içe doğru açılarak, giren ışık etkisini artırıyor. 1994 yılında yapılan taş malzemeli minare, caminin kuzey yüzünün batı başındadır ve tek şerefelidir. Yüksek kare bir kaide üzerinde, çok köşeli bir gövdeye sahiptir. Gövde dış yüzünde, yeşil renk boyanmış minare köşeli bir mimari ile yapılmış olup, baklava dilimi biçimlidir, minare boyunca uzanan köşelerde süslemeler yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ

HAZIRLAYANLAR:

Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar M.A.
Aysel ÖZTÜRK Mimar

KONTROL EDEN:

H. Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 56												
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-lc												
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ HACİBEY MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3								
ADRESİ: LAMBAALTI SOKAK		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3								
	PAFTA:	ADA: 622	PARSEL: 1		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3								
KAŞ HACİBEY CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:												
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:												
GENEL TANIM: Yapının girişi kuzeyden olup, güney cephesi sağır ve batı cephesi de komşu yapıya bitişiktir. Yapı kırma çatıyla örtülü ve geniş saçaklara sahiptir. Kare planlı yapının su basman kotuna kadar olan bölümü devşirme taşlardan örülmüştür. Üst kısım ise kagirdir.																
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK	A B C	İZİ VAR	A B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ:				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:												

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapının girişi kuzeyden olup, güney cephesi sağır ve batı cephesi de komşu yapıya bitişiktir. Yapı kırma çatıyla örtülü ve geniş saçaklara sahiptir. Kare planlı yapının su basman kotuna kadar olan bölümü devşirme taşlardan örülmüştür. Üst kısım ise kagirdir. Kuzeyden girilen yapının son cemaat yeri de kuzeydedir. Son cemaat yeri üst örtüsü iki ahşap sütunla taşınmakta olup sütunlar arasına örülmüş duvardan açılmış kapıdan son cemaat yerine girilmektedir. Ahşap sütunlar arsında profilli, konsol şeklinde ahşap başlıklar bulunmaktadır. Yapının batı köşesinde, son cemaat yeri çatısı içinde kalan ahşap minarenin üst kısmı kesilmiş durumdadır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ				
ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ				
HAZIRLAYANLAR: Hakime YILDIZ Mimar Selahattin AKIN Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A.				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

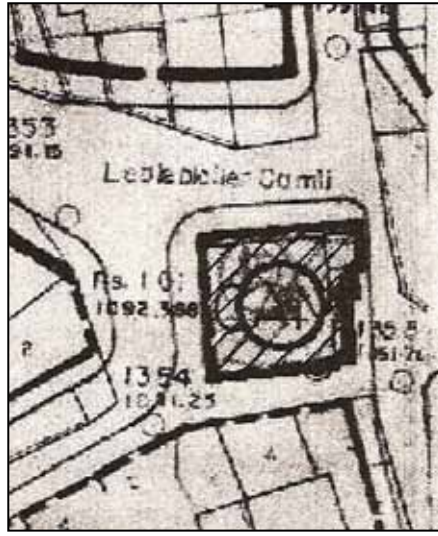
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 59		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L-lc		
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: LEBLEBİCİLER MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X 2 3
ADRESİ: KUŞKU SOKAK		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1 2 3
	PAFTA:	ADA: 75	PARSEL: 1		ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3
LEBLEBİCİLER MAH. CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY			
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:			
GENEL TANIM: Kareye yakın dikdörtgen planlı yapı, içten kubbeli, üstü kırma çatıyla örtülü olup, yanında tek şerefeli tuğla minaresi yer almaktadır.						

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	X B C	RUTUBET	X B C	YOK	X B C	İZİ VAR	X B C	ÖNEMLİ
----------------------	-------------	----------------------	-------------	-----------------	-------------	-----------------	-------------	---------------------------	-------------	----------------	-------------	------------	-------------	----------------	-------------	---------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
------------------------	---

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda yapılmış muhdes eklentileri var.

AYRINTILI TANIM: Kareye yakın dikdörtgen planlı, su basman kotuna kadar deşirme malzeme üzeri kâğır yapının kırma çatısı Marsilya tipi kiremit kaplı olup geniş ahşap saçaklıdır. Yapının ana girişi doğu cephesinden sağlanmakta olup, minarede bu cephenin sağında yer almaktadır. Kare kaideli sekizgen papuç, üzeri silindirik tuğla gövde üstünde, mukarnas altı bilezikli ve düz korkuluklu şerefesi, üzeri silindirik petekli ve üzeri konik külahlı bir minareye sahiptir. Doğü cephesinde, yapının orijinal plan şemasında olmayan dönem eklentilere sahiptir. Alt kat pencereleri demir şebekeli dikdörtgen formlu ve iki kanatlıdır. Üst kat pencereleri ise alt kat pencerelerine göre daha basık dikdörtgen formda olup yine iki kanatlıdır. Kare planlı ibadet mekanı ortada içten kubbeli olup, 4 adet ahşap direk ile taşınmaktadır. Kubbe içi ve geçiş elemanları üzeri bitkisel bezemeler ile yakın zamanda boyanmıştır. Kuzey cephe de yer alan kadınlar mahfilü ahşap strüktürle taşınmakta ve altı camerkanla kapatılmıştır. Kapıdan ana mekana girildiğinde sağ tarafa (kuzey), son cemaat yeri, buranın üzerinde de, caminin eni boyunca uzanan ahşap mahfil bulunur. Mahfile kuzeydoğu köşeden merdivenlerle çıkılır. Kapının sol tarafında (güneyinde) ise ana mekan vardır. Mekanın ortasında dört sütunla taşınan bir kubbe bulunur. Ahşaptan ve yuvarlak gövdeli sütunların başlıkları, sade ve ters çan şeklindedir. Kubbenin iç ortasında, kabartma olarak işlenmiş bitkisel bezemeli motif ve onun çevresinde yine yuvarlak, mavi renk yuvarlak çerçeve var. Etek kısmı ile bu orta nokta arasındaki bölümde, dört ana yönde, kalem işi bitkisel süs öbekleri işlenmiş. Kubbe eteğinde ise, gölge etkili, sarı, beyaz ve siyah renklerle boyanmış dalgalı bir bant vardır. Mihrap, dışa çıkık yüksek dikdörtgen çerçeve içinde. Yanları ince yuvarlak sütun, üzeri ise kemer formlu profile sahip. Ahşap Minber, mihrap ile batı duvarı arasında ve ortadadır. Batı duvarına paralel uzanır. Mahfil sonradan boyanmasına ikiye bölünerek, kuzey yarısı, kuzey dıştan girilen Kuran kursu mekanı yaratılmıştır. Ayrıca kuzey yüze dışardan dikkatlice bakıldığında, sonradan kapatıldığı görülmektedir. Bu konuda, önceden, ön yüzü açık ve ahşap direkleri olan bir sundurma varmış. Giriş de muhtemelen buradan, mihrabın tam karşısından olmalı. Bugün burası, imam odası, kursun girişi, tuvalet ve odunluk olarak bölümlere ayrılmıştır. Caminin minaresi, doğu yüzün kuzey köşesine yakın inşa edilmiştir. Tuğla malzemeli ve silindirik formlu. Altta kare bir kaide üzerine yapılan minarenin tek şerefesi vardır. Ayrıca doğu yüzün güney köşesine yakın, küçük iki çeşmeli abdest alma yeri de vardır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	X
ORİJİNAL KULLANIMI:	CAMİİ			
BUGÜNKÜ KULLANIMI:	CAMİİ			
ÖNERİLEN KULLANIM:	CAMİİ			
HAZIRLAYANLAR:	Hakime YILDIZ Mimar Selahattin AKIN Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A.			
KONTROL EDEN:	H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü			

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO : 30L IVb				
İLİ: İSPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SARAY MAHALLESİ			KORUMA DERECE	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:			ÇEVRESEL		1	2	3	
	PAFTA:	ADA: 80	PARSEL: 9	ÇEVREYE AYKIRI		1	2	3	
SARAY MAHALLESİ CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY						
	YAPIM TARİHİ: 1310 H.	KİTABE:	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: Kareye yakın dikdörtgen planlı, su basman kotuna kadar devşirme malzeme üzeri kagir yapının kırma çatısı Marsilya tipi kiremit kaplı olup geniş ahşap saçaklıdır.

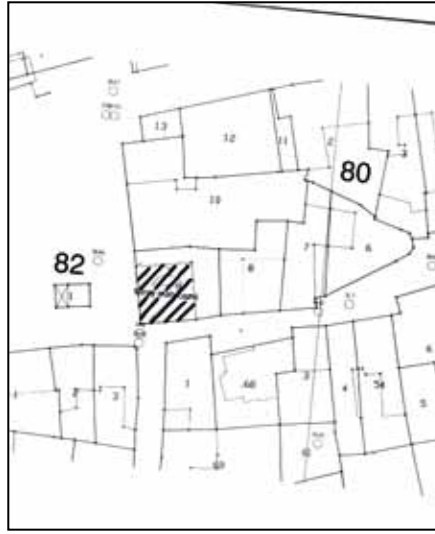
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	X	RUTUBET	X	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda camii yanına iki şerefeli taş bir minare yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Kareye yakın dikdörtgen planlı, su basman kotuna kadar devşirme malzeme üzeri kagir yapının kırma çatısı Marsilya tipi kiremit kaplı olup geniş ahşap saçaklıdır. Yapıya giriş batı cephesinden sağlanmaktadır. Dikdörtgen formdaki pencereleri alüminyum ile yenilenmiştir. Kare planlı ibadet mekanı ahşap düz tavan arası kare kaseli geometrik bezemeli olup, 4 adet ahşap direk ile taşınmaktadır. Kuzeybatı köşesine yerleştirilmiş olan minaresi, camii içinden batı yanından merdivenlerle mahfile ulaşılır. Kapıdan ana mekana girildiğinde, girişin üzerinde ahşap mahfil bulunur. Ana mekanda ortada 4 ahşap sütunun taşıdığı düz ahşap tavan vardır. Tavanın, sütunların ortasındaki kısmı, çevresine göre daha yükseltiyle ve farklı renklerle boyanarak vurgulanmış. Çevredeki kısmı düz krem renk boyanırken burda balık sırtı biçimli çakılmış çitaların içi pembe-mavi dönüşümlü boyanmış. Sütunların gövdeleri krem rengi duvar kağıtlarıyla kaplanmış. Aşağıdan yukarıya inceleerek çıkan sütunların üstünde dar ve köşeli sade başlıklar yapılmış. Bu başlıklarla tavan arasında da üçgen, ahşap destekler konmuş. İç mekân, tek kat ancak yüksek pencerelerle aydınlatılmış. Farklı olarak mihrap üstünde küçük bir pencere açılmıştır. Pencereler dikdörtgen biçiminde, üstte kemer formu ve dış çevreleri ahşap çitalara çerçevelenmiş. Pencerelerin üst kısmına, duvar yüzüne kalem işi stilde bitki motifleri işlenmiş. Enine uzayan bu motiflerde kahverengi, yeşil, kırmızı ve mavi renkleri kullanılmış. Bu desen Devlethan camii'nde, tavandan duvarlara geçişteki eğimli bölümlerde bulunanlarla genel şekli olarak benzerlik gösterir. Leblebiciler camii'nde, kubbe içindeki bezemelerle de, ortada, içinde çiçekler bulunan alçak bir vazo etrafından çıkan yuvarlak uçlu sürgünler olan temasıyla benzerlik gösterir. Pencerelerin arasında, üst kesimlerde, güney duvarda 4, batı duvarda 2, doğu duvarda 2 toplam 8 adet Arapça yazıt vardır. Yazıtlar büyük, boyutlu, mavi renk yavaşlık çerçevesi içinde beyaz zemine siyah harflerle yazılmış. Yazıtlardan mihrap üst yanlarında olanlarda şöyle yazıyor: Mihrabın batı yanında : Allah Mihrabın doğu yanında : Muhammet Güney yüzün ortasında bulunan mihrap sade bir yapıya sahip. Dışta dikdörtgen, profilli, kahve rengi boyalı çerçeve çifte, yarım yuvarlak sütun söveleri üzerinde sade yapılı kemerdin ibaret. Güney yüzün batı köşesinde ve batı duvara paralel uzanan minber ahşaptan yapılmış. Üzeri farklı renklerle boyanmış. Caminin iki minaresi vardır. Eski ve ahşap olan, caminin kuzeybatı köşesinde, minyatür bir görünümde yükselir. Çatıdan yukarıya görünen bölümü saç kaplamadır. Bu minareye, mahfilin kuzeybatı köşesinden girilir. Diğer minare, binalardan ayrı, kuzeydoğu köşesinde taş malzemeyle, 1997'de yapılmıştır. İki şerefeli şahip minare, kare bir kaide üzerinde, kabartma burma bezemeli, silindirik gövdeyle yükselir. Caminin kuzey ve doğusu avlu olarak kullanılır. Doğudaki avluda, minarenin güney yanına, abdest almak için çeşmelerin olduğu bir kısmı da mevcuttur. Bahsedilmesi gereken bir konuda, caminin giriş kapısının, dışta, kemerli yüksek ve içe doğru, duvarın kalınlığı boyunca daralması. Bu yapı girişin vurgulandığını gösteriyor. Çift kanatlı kapının da üzeri kemerli bir pencere ile bitirilmiş. Kapının her kanadı altı-üstü ikişer panoya bölünmüş. Bunların çevrelerinde sade bir oyma işçiliği var. Ayrıca iki kanatta birer adet olan demir kapı halkaları da zarif yapıyla dikkat çekmektedir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ

HAZIRLAYANLAR:

Hakime YILDIZ Mimar
Selahattin AKIN Mimar
Özden OFLU Sanat Tarihçi
Şebnem ALP Mimar M.A.

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 58
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L III d
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ARABACILAR MAHALLESİ		
ADRESİ: CAMİ SOKAK	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 956	PARSEL: 17
				KORUMA DERECESESİ
				ANITSAL
				ÇEVRESEL
				ÇEVREYE AYKIRI
ABACILAR MAHALLESİ CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Isparta İli, Yalvaç İlçesi, Arabacılar Mahalle, 30L III d pafta, 956 ada, 17 parsel no ile Yalvaç Belediye Başkanlığı ve Vakıflar Genel Müdürlüğü üzerinde tescillidir.

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A X C	RUTUBET	X B C	YOK	X B C	İZİ VAR	X B C	ÖNEMLİ
----------------------	-------------	----------------------	-------------	-----------------	-------------	-----------------	-------------	---------------------------	-------------	----------------	-------------	------------	-------------	----------------	-------------	---------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

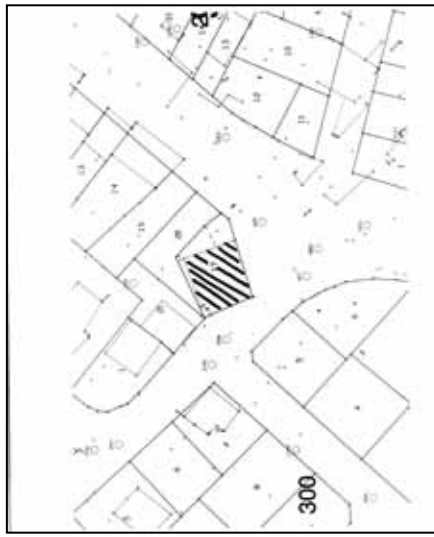
Yalvaç Belediye Başkanlığı ve Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Yalvaç Belediye Başkanlığı ve Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda camii yanına iki şerefeli taş bir minare yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Camii, Abacılar Mahallesinde olup Camii Sokak'ta yer almaktadır. Avludur. Bahçe duvarları devşirme blok taş temel üzeri ocak taşlarından, harç kullanılarak yapılmıştır. Caminin üstü Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Caminin dış cephesi ve minaresi yöreye özgü açık krem renkli sert bir taştan yapılmıştır. Üst cephesinde üstte ve altta olmak üzere iki sıra pencereyle aydınlatılmaktadır. Kuzey cephesi sağdır. Caminin girişi batı cephesinden sağlanmaktadır. Giriş kapısının bulunduğu batı cephe saçağı boydan boya 5 adet ahşap destek direk üzerine uzatılarak sundurma yapılarak saçak uzatılmıştır. Camii eşit sıralı kesme taşlardan oluşturulmuş bir örgü sistemine sahiptir. Minaresi sonradan yapılmış olup tek şerefelidir. Minare papuç, gövde, külah ve alem kısımlarından oluşmuştur. Papuç kısmında demirden bir kapı yapılmış olup minareye giriş buradan sağlanmaktadır. Papuç kısmı üzerinde dış sırası işlenmiş olup, dış sırasının alt kesimlerinde dikey yeşil renkli baklava motifleri işlenmiştir. Papuçtan gövdeye geçiş piramidal olup, gövdeye geçiş ile şerife altında birer bilezik yapılmıştır. Külah kısmı, gök mavisi renkli camdan yapılmıştır. Alem kısmı ise metaldir. Minarenin alem kısmında, alem ile paralel büyüklükte paratoner vardır. Bahçe kısmında ise abdest alma yeri(şadırvan), wc ve depo olarak kullanılan ilave bölümler daha sonraki dönemlerde yapılmıştır. İç mekan iki kat pencere sistemiyle aydınlatılmıştır. Alt kat pencereler büyük boyutlu ,ikinci kat pencereler küçük boyutlu kare biçimlidir. İç çevreleri ahşap çerçeveye içine alınmıştır. Duvar kalınlığı 90 cm. olduğu için alt kat pencereler dış duvar yüzeyiyle,ikinci kat pencereler ise iç duvar yüzeyiyle birleştirilmiştir. Batı yüzde altta 2,ikinci katta 3 pencere olmasına rağmen,karşısındaki doğu yüzde altta pencere yok iken üstte 2 adettir. Pencereler konusunda bir diğer dikkat çeken unsurda,mihrabın üzerinde açılmış pencereye,zarif biçimli çiçek formulu bir çerçeve yapılmış olmasıdır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	X

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ

HAZIRLAYANLAR:

Ali HARMANKAYA Müze Müdürü
Özgür ÇOMAK Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: BAHTİYAR KÖYÜ		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2
KÖY CAMİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI					
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:					

GENEL TANIM: 2056 parselde kayıtlı taşınmaz üzerinde bulunan köy camii köy tüzel kişiliği adına kayıtlıdır camii eski toprak

KORUMA DURUMU	A	İYİ		X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B	ORTA		B		B		X		C		B	İZİ VAR
	C	FENA		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Köy Tüzel Kişiliği

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Kuzey ve Güney Kısmına yazlık kısımlar eklenmiş. 1990 yılında bahçeye bir minare eklenmiştir.

AYRINTILI TANIM: Orijinal caminin harım kısmı 3 neften oluşmakta olup; Batıda bulunan son cemaat kısmı olan yani 4. nef daha sonra duvarlarla kapatılarak yazlık camii olarak düzenlenmiştir. Şu an mevcut olan 3 nefin ortasında taşıyıcı 4 ahsap direk mevcuttur. Direkler üzerinde kırılma tekniğiyle yapılan ve uzunluğu yaklaşık olarak 220 cm. olan taşıyıcılara desteklenen ana kırışlar ve duvarları caminin üst kısmının ağırlığını taşımaktadır. Yastıkların profilleri birbirleriyle ayırdır. Her bir yastık dört adet dövmeye çiviyile ana kırışa çakılarak sabitlenmiştir. Camii tavanında kırışlar döşendikten sonra tahta üzerine çakılan ve çatılara baklava dilimi şeklinde süslemeli bir tahta döşeme mevcuttur. Bu baklava dilimi motifli tahta döşemesi tüm camii tavanında mevcuttur. Camii ortasındaki bu dört taşıyıcı ahsap direk biliminden caminin kuzey bitiş duvar önünde kısmen kalmış olan yalancı direklere kadarkı kısımda aynı dönemde daha fazla insanın mekân içinde ibadet edebilmesi için bir asma kat yapılmıştır. Asma kat camii kuzey duvarına dayalı ve kısmen içinde kalan yalancı ahsap dikmeler ve orta dikmeler arasında inşa edilmiştir. Bu kısımda aydınlatma caminin diğer bölümlerindeki aydınlatma sisteminden farklı olarak doğu ve batı cephesinde bulunan daha küçük dikdörtgen pencerele yapılmaktadır. Caminin diğer kısımlarının aydınlatması tek sıra kemerli pencerelerle sağlanmaktadır. Doğru, batı ve güney cephelelerde bu şekilde yapılmış 2 şer tane pencere mevcuttur. Pencerelelerin bir kısmı dışardan demir korkulukludur. Caminin duvar yaklaşık 1m. kalınlığında ve taş örgüdür. Camiye giriş batı cepheden kuzey köşeye yakın bir yerde sonradan yapılan basit demir bir kapıyla sağlanmaktadır. Minber, vaiz kürsüsü ve mihrap son zamanlarda değiştirilerek ahsap kaplama lambri yapılarak elden geçirilmiştir. Camiye yakın zamanda batı ve kuzeyinde kapalı olarak yapılan yazlık camiler eklenmiştir. Batı-ındaki yazlık camii, caminin girişinde bulunduğu giriş saçak kısmının bulunduğu orijinal son cemaat kısmı olan 4. nefin daha sonra duvarla kapatılarak yazlık camii olarak düzenlenmesiyle oluşturulmuştur. Burada orijinalde görülmeye gereken sundurma üzerinin ağırlığını taşıyan ahsap direğinden caminin bu kısımdaki yeni düzenleme nedeniyle ancak 2 tanesi görülebilmekte diğerleri duvar örgüsü içinde bırakılmıştır. Kuzeyinde yapılan yazlık camii ise orijinal caminin kuzey duvarına bitişik dayalı olarak yakın dönemde inşa edilmiştir. Camiye bitişiktir ama giriş dahi ayırdır. Dikdörtgen planlı olarak inşa edilmiş olsa da kuzeydoğu köşesinde yapı arsının yuvarlak dönüşüne uydu-ularak bir plan uygulanmıştır. Betonarme ve 2 katlı olarak planlanmış; altta bodrum katı 5 erkek 1 bayan tuvaleti olarak düzenlenmiş, banyo tuvaleti hariçindekiler faaliyete geçirilmiştir. Üst katta yer alan camii kısmı tek mekân olarak planlanmış, ibadete ağılmıştır. Camii bahçesinde bulunan ancak bugünkü camii zemini seviyesinin altında kalan bir tuvalet daha vardır. Köy meydan tuvaleti olarak kullanılan tuvaletin giriş camii bahçesi dışında kalan sokaktan yapılmaktadır. Camii bahçesinde kuzeybatı köşesinde kalan bu tuvalet özellikle güneye doğru bahçe seviyesi yükselmesi nedeniyle tamamen zemin altında kalmakta ve her ne kadar camii bahçe zemini altında kalmaktaysa da daha çok bir köy meydan tuvaletidir. Caminin ilk yapım evresinde doğudan batıya doğru meyilli olan arazinin teraslanarak caminin yapıldığı anlaşılmaktadır. Bahçe duvarı yakın dönemde yapılmış bahçeye giriş günümüzde kuzey ve güneyden sağlanmaktadır. Caminin minaresi camii bahçesinin güneybatı köşesinde yer almakta yaklaşık 30 m. yükseklikte ve üzerindeki kitabede 1990 yılında yapıldığı belirtilmektedir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	X

ORİJİNAL KULLANIMI: CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ

HAZIRLAYANLAR:

Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü
Ferit COŞKUN Arkeolog

KONTROL EDEN:

Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	X
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORU-MA BÖLGE KURULUNUN 20.02.2009 Tarih ve 2968 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

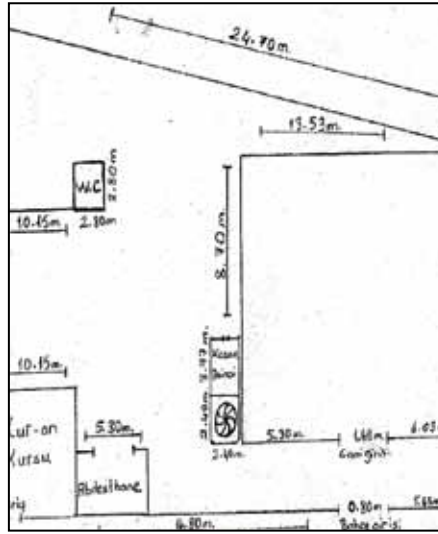
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 32.109./31					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-a3					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ: HACIKADIN SOKAK NO:1	KADASTRO:	PAFTA: 16	ADA: 106		PARSEL: 1	ÇEVRESEL	1	2	3
KAŞCAMİİ (KAVAKLI CAMİİ)	YAPTIRAN: KASIMOĞLU HACI MEHMET	YAPAN: ?	MİMARİ ÇAĞI: CUM			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
YAPIM TARİHİ:		KİTABE:	VAKFIYE:						
GENEL TANIM: Isparta İli, Yalvaç İlçesi, Kaş Yukarı (Kaş Cami Mahallesi) mahallesinde tapuda 16 pafta, 106 ada, 1 parsel no ile avlulu kargir camii olarak Vakıflar Genel Müdürlüğü üzerine tescillidir.									

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	X	RUTUBET	X	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü
--	---

YAPILAN ONARIMLAR: Daha önceki yıllarda camii esaslı bir onarım geçirmiş olmalı, belki öndeki 1950 tarihi onu göstermektedir. 2005 yılında minaresinin onarımı yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Camii bir bahçe içinde beden duvarları devşirme blok taş temel üzeri, ocak taşlarından yapılmış olup, üzeri kırma çatıdır. Marsilya kiremit örtülüdür. Kubbe, çatı içerisinde düz tavan ortasında derinliği fazla değildir. Kubbe tavan üzerine oturmaktadır bu da iç örtünün betonarme olduğunu göstermektedir. Ancak bu geç devirlerde yapılmış olmalı, bugünkü tavan beton üzeri sıvalı ve boyalıdır. Camiin harim kısmı ile son cemaat yeri cemekelele bölünmüştür. Asma kat ahşaptır. Minber ahşap, mihrap beton kabartmalıdır. Vaiz kürsüsü yoktur. Aydınlatma altta ve üstte iki sıra düz pencerelerledir. Isıtma kaloriferlidir. Camiin tabanı ahşaptır. İç etekleri lambiri ile kaplıdır. Üst kata çıkış içten ve dıştan sağlanmıştır. Minaresi taş pabuç üzeri tuğladan çinko külahlı, camiye bitişiktir. Bahçesinde ilave kurs binası vardır. Abdest alma yeri bu yapıya bitişik yapılmıştır. CAMİİN KİTABESİ : Sahibül hayrat, Kasımoğlu El Hacı Muhammet (Mehmet), Tarih-i Cami (Camiin tarihi) 1185, MİNARENİN KİTABESİ : Maşaallah, Sahibül hayrat, Mustafa Ali Zade Muhammet (Mehmet), Ağa ruh(i) çün fatiha, sene 1190, (Maşaallah hayrat sahibi Mustafa Ali oğlu Mehmet Ağa ruhuna fatiha)

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	X
ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ				
ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİİ				
HAZIRLAYANLAR: Ali HARMANKAYA Müze Müdürü Burcu KARAKURT Müze Araştırmacısı Özgür ÇOMAK Arkeolog				
KONTROL EDEN: Ali HARMANKAYA Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	
6.	KROKİ	X
7.	KİTABE	X
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 50				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: DEBBAĞLAR MAHALLESİ		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ: DEBBAĞLAR CAMİİ YANI		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
ÇINAR AĞACI	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Meydanda mescit yapısının yanında yer alan çınar ağacı yaklaşık 15 metre yüksekliğindedir.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: Meydanda mescit yapısının yanında yer alan çınar ağacı yaklaşık 15 metre yüksekliğindedir. Alt gövde yapıçapı 40 cm civarında olan ağacın üst taç yarıçapı 8-10 metre civarındadır.

AYRINTILI TANIM: Meydanda mescit yapısının yanında yer alan çınar ağacı yaklaşık 15 metre yüksekliğindedir. Alt gövde yapıçapı 40 cm civarında olan ağacın üst taç yarıçapı 8-10 metre civarındadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: AĞAÇ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: AĞAÇ

ÖNERİLEN KULLANIM: AĞAÇ

HAZIRLAYANLAR:

Hakime YILDIZ Mimar
Özden OFLU Sanat Tarihçi
Aysel ÖZTÜRK Mimar

KONTROL EDEN:

H. Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 6
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L -11 d
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Hükümet Meydanı		
ADRESİ: HÜKÜMET CADDESİ	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
KÜÇÜK ÇINAR	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Hükümet meydanındaki çınar ağacı (küçük olan)

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

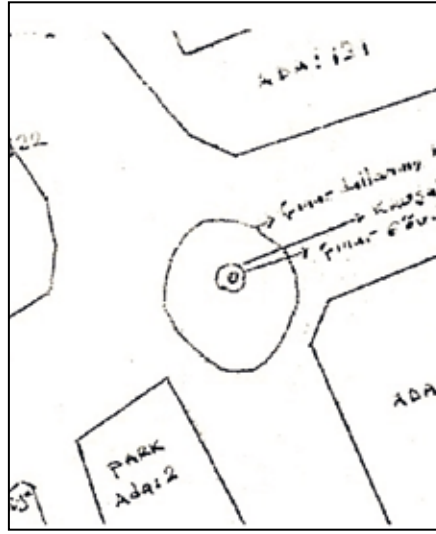
BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Hükümet meydanında Hükümet binasının güneybatı köşesine 41.40m. Uzaklıktadır. Dört yol kavşağında göbek içerisine alınmıştır. Çevresi 4.50m. Dir. Çapı: yaklaşık 1.50m.dir. Yüksekliği ise 10-12m.Civarındadır. Dallarının yatay uzunluğu ise 2.50-12m. dir.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI:

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Orhan KÖSE Müze Araş.

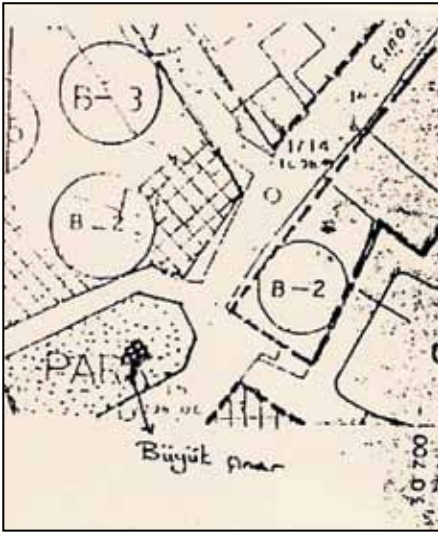

KONTROL EDEN:

Mehmet TAŞLILAN Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	EKLER		ONAY
2.	RAPOR		
3.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
4.	RÖLÖVE PROJESİ		
5.	RESTORASYON PROJESİ		
6.	HARİTA	X	K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına
7.	KROKİ	X	
8.	KİTABE		
	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO : 5								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : 30L II d								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: PAZAR YUKARI MAHALLESİ, ÇINAR ALTI MEVKİİ				KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	X	2	3				
ADRESİ: ÇINAR SOKAK		KADASTRO:					ÇEVRESEL	1	2	3				
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3				
BÜYÜK ÇINAR	YAPTIRAN:	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI:									
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:			VAKFIYE:									
GENEL TANIM: Devlethan camii yanındaki asırlık büyük çınar														
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A X C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ		
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü									
YAPILAN ONARIMLAR:														
AYRINTILI TANIM: Bugün, Devlethan Camii'nin kuzey doğusunda tek katlı kahvehanelerin arasında sıkışıp kalmıştır. 1970'li yıllarda dallarından biri kırılarak üç kişinin ölümüne neden olmuştur. Bu nedenle yaşlı dallarından bir kısmı belediye tarafından kesilmiştir. Çınarın gövde genişliği 10.25m.dir., takribi çapı: 3.26m.dir. Yere paralel olarak uzanan dalların uzunluğu 7.50m-15.80m. arasında değişmekte olup, yaklaşık yüksekliği 16m.dir.								TEKNİK BİLGİLER			SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
				ORJİNAL KULLANIMI:										
				BUGÜNKÜ KULLANIMI: Çevresinde bulunan kahvelere gölgelik										
				ÖNERİLEN KULLANIM: Çevresi yeşillendirilerek park içerisine alınabilir.										
				HAZIRLAYANLAR: Orhan KÖSE Müze Araş.										
				KONTROL EDEN: Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü										
YAYIN DİZİNİ:			EKLER			ONAY								
1.			RAPOR											
2.			FOTOĞRAF			X								
3.			RÖLÖVE PROJESİ											
4.			RESTORASYON PROJESİ											
5.			HARİTA			X								
6.			KROKİ			X								
7.			KİTABE											
8.			VAKFIYE											
<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> </div>														

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 32.109/30					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON L26-a-22-a					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: EYÜPLER KÖYÜ		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ: EYÜPLER KÖYÜ CELEPTAŞ YOLU ÜZERİ	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2	3
ESKİ ÇEŞME	YAPTIRAN: YOK	YAPAN: ?	MİMARİ ÇAĞI: BEYLİKLER			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
	YAPIM TARİHİ: ?	KİTABE: YOK	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: Yalvaç İlçesi, Eyüpler Köyü içinde, Celeptaş - Kumdanlı'ya giden yol üzerinde yolun içindedir. Ancak, Antalya Koruma Bölge Kurulunun 04/08/2005/518 Tarih ve nolu kararı ile yeri değiştirilecektir. Muhtemelen bulunduğu yerin 25-30m. Batısına(soluna) köy boşluğuna taşınacaktır.

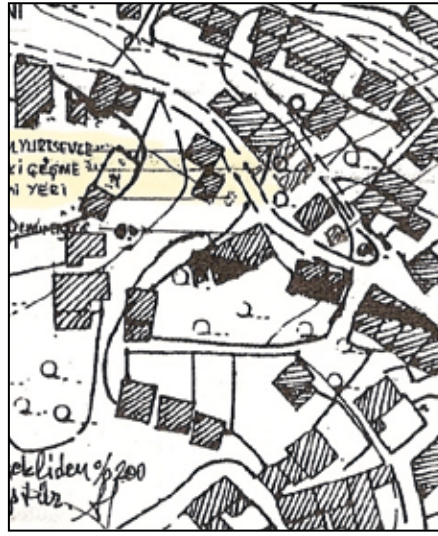
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK				
	X		X		B		B		B		X	X	X	X	X	İZİ VAR
	C		C		X		X		X		C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Köy Muhtarlığı ve Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Yok

AYRINTILI TANIM: Çeşme, 102 x 240 x h. 270 cm. boyutundadır. Aralarında harç kullanılarak antik mimari parçalar, antik tuğla- lar ve toplama ocak taşlarından (kireçtaşı) yapılmış olup, ah- şap beşik çatı üzeri teneke kaplıdır. Alttaki antik parçalar dı- şındaki çeşmenin tüm yüzleri, kurna oyması dahil, sıvalı imiş. Kurnaların bulunduğu niş üzerine siva ile iki kademeli sivri kemer yapılmıştır. Önünde betondan hafif sağa kayık yalağı vardır.Ön cephedeki prizmatik antik iki mimari parça (biri yazıt) kemerin oturduğu sütun gibi kullanılmışlardır.Buradaki yazıtı transkripti ise; Q-MANNACQ-P-F-SER CENTVRIONI-LEG-V-G COHORTIS-III-HAST-P "5. LEJYONUN 3.BÖLÜĞÜNÜN YÜZBAŞISI QUINTUS OĞLU QUINTUS MANNA SERGIUS İÇİN YAPTIRILDI" Önünde betondan hafif sağa kayık yalağı vardır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI- ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: ÇEŞME

BUGÜNKÜ KULLANIMI: ÇEŞME

ÖNERİLEN KULLANIM: ÇEŞME

HAZIRLAYANLAR:

Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü
Burcu KARAKURT Müze Araştırmacısı

KONTROL EDEN:

Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü

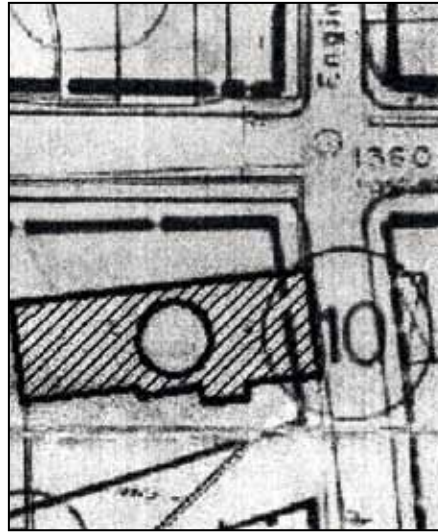
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORU- MA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 7
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30L 1c
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ CAMİİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: SEYRAN BAHÇE İÇİ ÇİÇEKLİ ÇEŞME SOKAK, KAPI NO:2-18-29	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 1004	PARSEL: 15
HAMAM	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Hamam üç bölümden oluşmuştur. Birinci kısım, soyunmalık bölümü olup, yapını girişi buradan sağlanmaktadır. Bu bölüm iki katlıdır ve üst kat galeri şeklinde oluşturulmuştur. Soyunmalık bölümü kare formda bir plana sahip olup, üstü Marsilya tipi kiremitle kaplı topuz çatı ile örtülmüştür. İkinci kısım hem soyunmalık bölümünden, hem de bahçeden direkt girişi olan ılıklik ve sıcaklık bölümleridir. Bu bölümler antik kentten antik taşlardan örülmüş kagir duvarlara sahip olup, üstleri kubbeye örtülmüştür. Mekanların aydınlatması da, kubbeler üzerine açılmış fil gözleriyle sağlanmaktadır. Yapının üçüncü mekanı odunluk ve külhan bölümlerinin bulunduğu kısımdır. Bu bölüm taş temel üzeri kerpiç duvarlarla çevrili ve üzeri ahşap topuz çatı örtülmüştür.				
KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMENLARI
A B X	A B X	A B X	A B X	A B X
				RUTUBET
				A YOK B İZİ VAR X ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ:			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:	

YAPILAN ONARIMLAR: 2003-2006 tarihleri arasında Kültür ve Turizm Bakanlığı'na onarım ve restorasyonu tamamlanmıştır. Teşhir Tanzim çalışmaları devam etmektedir.

AYRINTILI TANIM: Yapı üç bölümden oluşmuştur. Birinci bölüm: Sokağa cepheli, iki katlı soyunmalık bölümü ; İkinci Bölüm: Yıkanma mekanlarının başladığı ılıklik ve sıcaklık bölümleri; Üçüncü Bölüm: Odunluk ve külhan bölümleridir. Soyunmalık bölümünün alt katı, su basmanın kotuna kadar antik kentten getirilmiş kesme taş bloklardan, üst kat ise kerpiç malzemeden yapılmıştır. Soyunmalık bölümünün ana girişi sokağa bakan pencereden sağlanmakta olup, yan cepheden de ikinci bir giriş bulunmaktadır. Soyunmalık bölümü kare formda bir plana sahip olup, üstü Marsilya tipi kiremitle kaplı topuz çatı ile örtülmüştür. Bu bölüm iki kattan oluşmuştur. Üst kat galeri şeklinde oluşmuş olup, ahşap parmaklıkla çevrilidir. Üst kata çıkış, yan duvarlara yapılandırılmış tek kollu ahşap merdivenle sağlanmaktadır. Ancak, merdiven günümüze ulaşmamış olup, duvarlar üzerinde izleri mevcuttur. İkinci kısımda merdiven hem günümüze ulaşmış olup, hem de bahçeden direk girişi olan ılıklik ve sıcaklık bölümleridir. Bu bölümler antik kentten getirilmiş antik taşlardan örülmüş kagir duvarlara sahip olup, üstteki kubbeye örtülmüştür. Mekanların aydınlatması da, kubbeler üzerine açılmış fil gözleriyle sağlanmıştır. ılıklik bölümü dikdörtgen formdadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORİJİNAL KULLANIMI: HAMAM				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: BOŞ				
ÖNERİLEN KULLANIM: HAMAM				
HAZIRLAYANLAR: Selaatin AKIN/Mimar Hakime YILDIZ Mimar Özden OFLU Sanat Tarihçi Şebnem ALP Mimar M.A				
KONTROL EDEN: H. Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
REVİZYON		
K.K. KARARLARI: 09.11.2007 Tarih ve 1978 Sayılı ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULU Kararı, ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO : 32.109.04/1.3/36								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : 30L IIa								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: HÜYÜKLÜ KASABASI				KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	x	2	3				
ADRESİ:	KADASTRO:				ÇEVRESEL		x	2	3					
	PAFTA:30 L II A	ADA: 732	PARSEL: 8		ÇEVREYE AYKIRI									
KEMER KÖPRÜ	YAPTIRAN:	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI (ÜSLUP): SELÇUKLU									
	YAPIM TARİHİ: Yazıtında olabilir	KİTABE: VAR			VAKFIYE:									
GENEL TANIM: İki adet küçük 1 adet de büyük olmak üzere 3 gözlüdür.Kitabesi vardır.Henüz tercüme edilememiştir.Antik İpek yolu üzerinde Beldenin tam ortasında ve beldenin içerisinde geçen çay üzerindedir.														
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A X C	RUTUBET	X B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ		
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Yasa gereği Vakıflar Genel Müdürlüğü					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Hüyükli Belediye Başkanlığı ve Mülkiyet sahibi									
GÖZLEMLER: Devşirme malzemeler kullanılmış olup,onarıma yönelik izler vardır. Her geçen gün köprünün tahribatı artmaktadır.Üzerindeki kireç taşı kitabesi orijinal olup, okunamadığı için yapan ve yaptıran kişi yazıtında olmalıdır.														
YAPILAN ONARIMLAR: Köprü girişlerinin sağında ve solunda dikey ve yatay beton kirişler oturmadan dolayı oluşan çatlaklardan sonra yapılmıştır. Köprü üzerindeki orijinal korkuluk taşları üzerine harç kaplama sonradan onarım ve korkuluk şeklinde yapılmıştır. Köprünün zaman zaman onarım gördüğü devşirme malzemelerin kullanıldığından anlaşılmaktadır. Doğuya bakan tarafta üçgen prizma şeklinde su bölenler yapılmıştır.														
AYRINTILI TANIM: Köprü girişlerinin sağında ve solunda dikey ve yatay beton kirişler ile bağlantılı üst yüzey Kaplaması ve korkulukları sonradan yapılmıştır. İki adet küçük 1 adet de büyük olmak üzere 3 gözlüdür. Ortadaki büyük kemer sivri ve diğerlerinden de yüksek tutulmuştur. Ayaklarının altında zamanla selden kaynaklanan bozuklukları sonradan sağlamlaştırılmıştır. Ancak yine de müdahale gereklidir. Köprünün doğu yüzünde ortadaki sivri olan büyük kemerin hemen solunda-güneyinde yazıt vardır. 1980-1981 li yıllarda tadilat görmüştür. Köprünün giriş kısmındaki beton yüksekliği 136 cm.dir. Büyük gözün tam üstündeki üst yüzey kaplama beton yüksekliği 110 cm.dir. Küçük gözlerin ölçüleri: 295 cm.uzunluğunda,215 cm.yüksekliğinde ve 425 cm. derinliğindedirler. Büyük gözün ölçüleri: 605 cm.genişliğinde, 420 cm.yüksekliğinde, 425 cm.derinliğindedir.								TEKNİK BİLGİLER			SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
								X						
								ORİJİNAL KULLANIMI: Yaya, At arabası v.b kullanım						
								BUGÜNKÜ KULLANIMI: Yaya ve her türlü araç kullanımı						
								ÖNERİLEN KULLANIM: Yaya ve küçük araç trafiğine açık tutulmalıdır.						
								HAZIRLAYANLAR: Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü Özgür ÇOMAK Arkeolog						
								KONTROL EDEN: Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü						
YAYIN DİZİNİ:			EKLER		KURUL ONAY NO:									
1.			RAPOR		X									
2.			FOTOĞRAF		X									
3.			RÖLÖVE PROJESİ											
4.			RESTORASYON PROJESİ											
5.			HARİTA											
6.			KROKİ											
7.			KİTABE											
8.			VAKFIYE											
					KURUL KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 21.00.2008 Tarih ve 2562 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına									

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: HÜKÜMET CADDESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ: NO:4	KADASTRO:		ÇEVRESEL		1	2	3	
	PAFTA:8	ADA: 131	PARSEL: 1		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
YALVAÇ MÜZE MÜDÜRLÜĞÜ	YAPTIRAN: Kültür ve Turizm Bakanlığı	YAPAN: Kültür ve Turizm Bakanlığı		MİMARİ ÇAĞI: 20. YY				
	YAPIM TARİHİ: 1966	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Bodrum + iki katlı betonarme bir binadır. Bodrum da depo, atölye ve kalorifer dairesi bulunmakta, 1.kat da, teşhir salonu, memur ve uzman odaları bulunmakta, 2.kat ise Müdür odası ve kütüphane olarak kullanılmaktadır.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	X

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

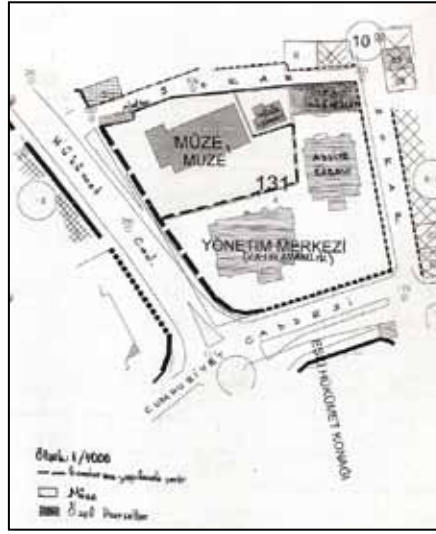
T.C Kültür ve Turizm Bakanlığı

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

T.C Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR: 1998-2000 yılları arasında onarım görmüş teşhir tanzım çalışmalarını yapılmış, 2004 yılında da revakin bir bölümünün üzeri kapatılarak yeni bir salon oluşturulmuştur.

AYRINTILI TANIM: Pisidia Antiokheia'sı ve civar höyüklerden bulunan eserlerin sergilenmesi için ihtiyaç duyulan Müze binasının yapımına 1963 yılında başlanmış ve 1966 yılında hizmete açılmıştır. Yalvaç'ın merkezinde bulunan Müze de höyüklerden bulunan Tunç çağına ait eserler Prehistorik galeride, Antiokheia ve Men Kutsal alanından bulunan Hellenistik, Roma ve Bizans dönemine ait eserler Klasik salonda, Yalvaç ve çevre köylere ait 19.ve 20.yy. folklorik eşyalar ve 19.yy. orijinal Yalvaç Evi de Etnografya salonunda sergilenmektedir. 2004 yılında yapılan onarımla etnografya salonunun yanında bir salon daha kazandırılmış burası şimdilik Sergi Salonu olarak kullanılmaktadır. Bahçede ve Revakta da çeşitli dönemlere ait yazıtlar, heykeltıraşlık eserleri ve mimari parçalar bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	X

ORJİNAL KULLANIMI: Müze Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Müze Binası

ÖNERİLEN KULLANIM: Müze Binası

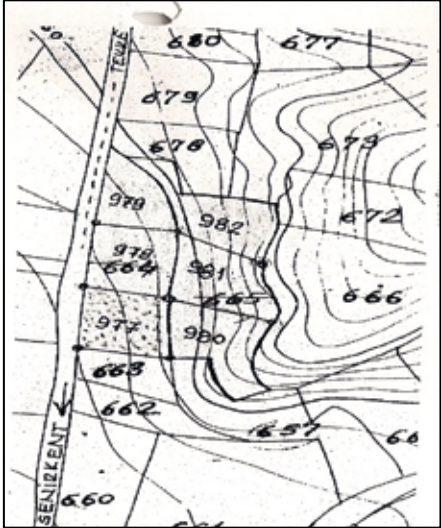

HAZIRLAYANLAR:

KONTROL EDEN:

YAYIN DİZİNİ:

1.	EKLER	ONAY
2.	RAPOR	
3.	FOTOĞRAF	REVİZYON
4.	RÖLÖVE PROJESİ	
5.	RESTORASYON PROJESİ	K.K. KARARLARI: TESCİLLİ DEĞİLDİR...
6.	HARİTA	
7.	KROKİ	
8.	KİTABE	
	VAKFIYE	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO : 32-109/1.0/35								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : AFYON.L26-a-11c								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: MISIRLI KÖYÜ				KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	X				
ADRESİ: TEKKE ÖNÜ MEVKİİ		KADASTRO:					ÇEVRESEL	1	2	3				
		PAFTA:L26.a.11.c	ADA: -	PARSEL: 977			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3				
ŞEYH MEHMET TÜRBESİ	YAPTIRAN: ?	YAPAN: ?			MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI									
	YAPIM TARİHİ: ?	KİTABE: YOK			VAKFIYE: YOK									
GENEL TANIM: Isparta ili,Yalvaç ilçesi,Mısırlı Köyü sınırları içerisinde, Mısırlı Köy yolunun 30-40 m. kadar güneyinde, halen sürülüp ekilen, özel kişiler üzerine tescilli bir tarla içindedir.														
KORUMA DURUMU	A B X	TAŞIYICI YAPI	A B X	DIŞ YAPI	A B X	ÜST YAPI	A B X	SÜSLEME ELEMANLARI	A B X	RUTUBET	X B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ		
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Körküler Kasabası Kültür ve Dayanışma Derneği					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Yasa gereği Vakıflar Genel Müdürlüğü									
YAPILAN ONARIMLAR: Yok														
AYRINTILI TANIM: Türbe olarak beyan edilen yerin bulunduğu mevkii "Tekke Önü " mevkii'dir. Türbe olarak görülen yerde Klasik Dönem mimari parçalar devşirme olarak kullanılmıştır. Dikine duran kapı sövesi olarak kullanılan 2 adet arşitrav parçası Türbenin giriş kapısı'dır.10 x10 m.lık dairevi bir alana sahip olan türbede dik duran iki arşitrav parçasının hemen yanında yine Klasik döneme ait mimaride kullanılan bir parça daha vardır Bu arşitrav parçalarının uzunluğu 140 cm.dir.İçinde bulunduğu tarla yüzeyinden 30-40 cm. yükseklikte bulunan alanda kalıntılardan dolayı tarım faaliyetleri yapılamamıştır.Söz konusu alanın iki Türkmen mezarlığı arasında olması,üzerindeki devşirme malzeme olan Roma dönemi iki arşitrav parçasının bulunması ve çevreden alınan bilgilere göre buranın Osmanlı döneminde yapıldığını göstermektedir.Çevrede TEKKE adı ile bilinmektedir. Şu anda üst yapısı yıkıldığından nasıl planlı olduğu belirsizdir. Temizlik veya kazı çalışmalarıyla temel kalıntıları açığa çıkarılacaktır.Kalıntılar bunu göstermektedir.								TEKNİK BİLGİLER			SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASTYON
								ORJİNAL KULLANIMI: Türbe						
								BUGÜNKÜ KULLANIMI: Türbe						
								ÖNERİLEN KULLANIM: Türbe						
								HAZIRLAYANLAR: Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü Özgür ÇOMAK Arkeolog						
								KONTROL EDEN: Ali HARMANKAYA Müze Müdürü						
YAYIN DİZİNİ:			EKLER			ONAY								
1.			RAPOR			X								
2.			FOTOĞRAF			X								
3.			RÖLÖVE PROJESİ											
4.			RESTORASYON PROJESİ											
5.			HARİTA			X								
6.			KROKİ											
7.			KİTABE											
8.			VAKFIYE											
														
														
														

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 32.109.0/1.4				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-a3				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KIZILCA MAHALLESİ		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: KIZILCA MAHALLESİ		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:30.L.II.C	ADA: 1017		PARSEL: 5	ÇEVREYE AYKIRI	1	2

ESKİ DERİ FABRİKASI (ŞİRKET)	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: CUMHURİYET		
	YAPIM TARİHİ: 20.YY. BAŞLARI	KİTABE:	VAKFIYE:		

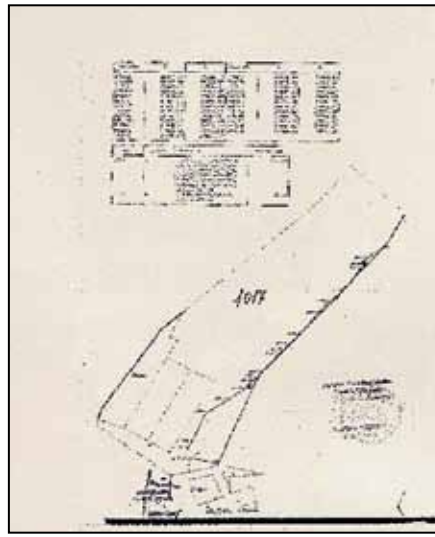
GENEL TANIM: Isparta İli, Yalvaç İlçesi, Kızılca Mahallesi sınırları içinde Yalvaç Hisarardı Köy Yolu'nun güneydoğusunda, yol kenarından inen çay'ın doğusundadır. Yörede Şirket olarak bilinir. Eski Deri Fabrikası olarak 1924 yılında Cumhuriyetin ilk yıllarında yapılan 125 fabrikadan biridir. İki katlı olarak taş ve tuğladan yapılmış, orijinal yapının üzeri kırma çatı ile örtülmüştür.

KORUMA DURUMU	A B X	TAŞIYICI YAPI	A B X	DIŞ YAPI	A B X	ÜST YAPI	A B X	SÜSLEME ELEMENLARI	A B X	RUTUBET	X B C	YOK	İZİ VAR	ÖNEMLİ
----------------------	-------------	----------------------	-------------	-----------------	-------------	-----------------	-------------	---------------------------	-------------	----------------	-------------	------------	----------------	---------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Yalvaç belediye Başkanlığı ve Milli Eğitim Müdürlüğü
---	---

YAPILAN ONARIMLAR: Otel temel hafriyatı sırasında ana cephe kuzey kısmı ile kuzey duvarının büyük bir kısmı yıkılmış ve sonrasında tamir edilmiştir.

AYRINTILI TANIM: Yalvaç İlçesi sınırları içinde, Hisarardı Köyü'ne yolun, çayın ve Antiokheia Örenyerinin doğusundadır. Yapı, Alman Mimari özelliklerine göre 1924 yılında taş temel üzerine devşirme taşlardan aralarda harç kullanılarak, pencere ve kapı kenarlarında ve köşelerde tuğla kullanılarak zemin üzeri iki katlı yapılmıştır. Yapının şu anki mevcut duvarları 31.50m.x51.50m. ölçülerinde, kalınlığı da 75cm. olup taşınmaz üzerine oturmaktadır. Fabrikanın ana beden duvarlarından kuzeydoğu, güneybatı, kuzeybatı duvarları neredeyse tamdir. Çatısı ve güneydoğu duvarı ise tamamen yok olmuştur. 33 ortaklı olarak kurulan fabrikanın, daha sonra ortak sayısı 77'e yükselmiştir. Fabrika daha sonra çalışamaz duruma gelmiş ve makinaları durmuştur. Yalvaç Belediye Başkanlığı tarafından yakın zaman kadar hizmette kullanılan yapı. Yalvaç Belediye Başkanlığı tarafından 4 yıldızlı otel yapılmak üzere çatısı alınıp, içi boşaltıldıktan sonra iç kısmında temel hafriyatı yapabilmek için güneydoğu duvarı tamamen alınmıştır. ve buradan içi boşaltılınca kuzeydoğu duvarının bir kısmı ve kuzeybatı duvarının da büyük bir kısmı yıkılmış, içine yapılan betonarme otel inşaatıyla tekrar yıkılan duvarlar tamir edilmiştir. İç kısmı tamamen içerisindeki makineler alınıp boşaltıldıktan sonra deri fabrikasına ait iç bölümler kaldırılarak temel hafriyatı yapılmış ve 4 yıldızlı otelin dikine kirişler içeriden dayalı olarak, içine otel inşaatı-bodrum+zemin üzerine üç kat betonarme iskelet yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: Deri Fabrikası				
BUGÜNKÜ KULLANIMI:				
ÖNERİLEN KULLANIM:				
HAZIRLAYANLAR: Burcu KARAKURT ÇELİMLİ Müze Araş. Özgür ÇOMAK Arkeolog				
KONTROL EDEN: Ali HARMANKAYA Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	
6.	KROKİ	X
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: 08 .03.2007 gün ve 1469 sayılı Antalya Kültür ve Turizm Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Kararı 27.09.2008 Tarih ve 1865 sayılı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Kararı 22.02.2008 Tarih ve 2225 sayılı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Kararı 09.11.2007 Tarih ve 1978 sayılı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Kararı

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 29				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L Ic				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ AŞAĞI MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: CEDDEL SOKAK		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
BACA 1	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. YY				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Yukarı doğru daralan, silindirik formdaki baca, dolu harman tuğlasından örülmüş olup, yer yer metal kasnaklarla çevrilmiştir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

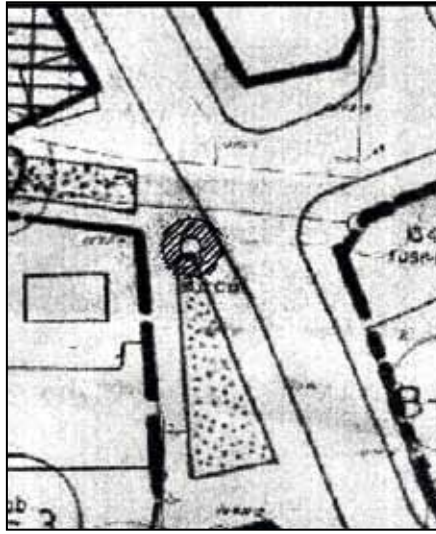
BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

i

YAPILAN ONARIMLAR: 2003-2006 tarihleri arasında Kültür ve Turizm Bakanlığı'nca onarım ve restorasyonu tamamlanmıştır. Teşhir Tanzim çalışmaları devam etmektedir.

AYRINTILI TANIM: Yukarı doğru daralan, silindirik formdaki baca, dolu harman tuğlasından örülmüş olup, yer yer metal kasnaklarla çevrilmiştir. Eski tuğla fabrikasını simgelemesi ve bölgede nirengi noktası olması bakımından önemlidir.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: BACA

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM: SERGİLEME

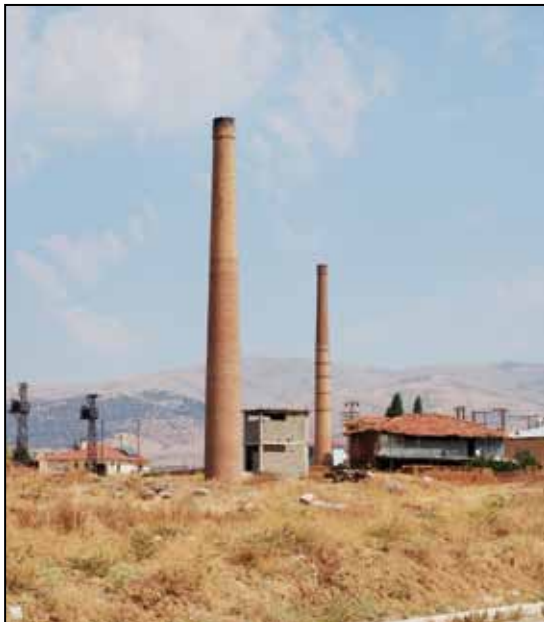
HAZIRLAYANLAR:

Selahattin AKIN Mimar
Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar M.A
Özden OFLU Mimar

KONTROL EDEN:

H. Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 30				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L Ic				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KAŞ AŞAĞI MAHALLE		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: CEDDEL SOKAK		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA: 880		PARSEL: 7	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
BACA 2	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. YY				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Yukarı doğru daralan, silindirik formdaki baca, dolu harman tuğlasından örülmüş olup, yer yer metal kasnaklarla çevrilmiştir.

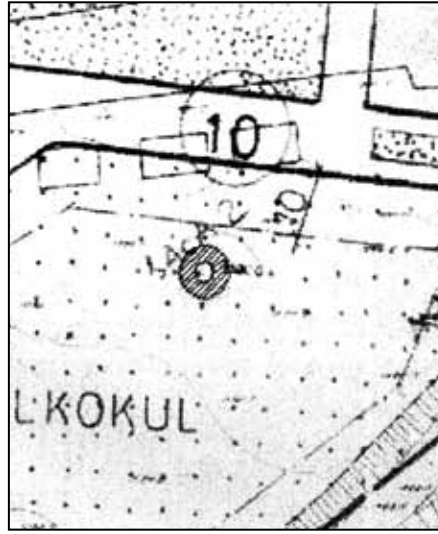
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yukarı doğru daralan, silindirik formdaki baca, dolu harman tuğlasından örülmüş olup, yer yer metal kasnaklarla çevrilmiştir. Eski tuğla fabrikasını simgelemesi ve bölgede nirenge noktası olması bakımından önemlidir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	X

ORİJİNAL KULLANIMI: BACA

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM: SERGİLEME

HAZIRLAYANLAR:

Selahattin AKIN Mimar
Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar M.A
Özden OFLU Mimar

KONTROL EDEN:

H. Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 28				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 30 L Ic				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YALVAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ABACILAR MAHALLESİ		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:			ÇEVRESEL	1	2	3
		ADA:	PARSEL:		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
BACA 3	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. YY					
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Yukarı doğru daralan, silindirik formdaki baca, dolu harman tuğlasından örülmüş olup, yer yer metal kasnaklarla çevrilmiştir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Mülkiyet Sahibi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yukarı doğru daralan, silindirik formdaki baca, dolu harman tuğlasından örülmüş olup, yer yer metal kasnaklarla çevrilmiştir. Eski tuğla fabrikasını simgelemesi ve bölgede nirenge noktası olması bakımından önemlidir.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: BACA

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM: SERGİLEME

HAZIRLAYANLAR:

Selahattin AKIN Mimar
Hakime YILDIZ Mimar
Şebnem ALP Mimar M.A
Özden OFLU Mimar

KONTROL EDEN:

H. Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.02.2008 Tarih ve 2225 Sayılı Kararıyla Tescilinin Devamına

13.5. ARKEOLOJİK VE DOĞAL SİT ALANLARI

*Antik Kentler-Antik Kalıntılar-Höyükler
Nekropoller-Mezar Yapıları-Doğal Sitler*

AUGUSTUS TAPINAĞI

ÇAMILCA HÖYÜK

AYVALI HÖYÜK

NEKROPOL ALANI

LİMENİA ADASI

YALVAÇ PİSİDİA ANTİOKHEİA

13.5.1. COĞRAFI KONUM:

Antiokeia, Akdeniz, Ege ve İç Anadolu bölgelerinin kesiştiği Göller Yöresi'nde, Isparta iline bağlı Yalvaç ilçesinin yaklaşık 1 km. kuzeydoğusunda bulunmaktadır. En yüksek noktasında 1236 m.ye ulaşan bir tepenin üzerine kurulu kentin kuzeyinde, güneybatı yönünde Gelendost ilçesini geçerek Eğirdir Gölü'ne ulaşan Anthius nehri akmaktadır. Kentin kurulu olduğu arazi doğuda Sultan Dağları, kuzeyde Karakuş Dağı, güneydoğuda Kızıl Dağ, güneybatıda Kirişli Dağ ve Eğirdir Gölü'nün kuzey sahiliyle çevrilidir.

Harita üzerinde Akdeniz'e yakınlığından dolayı Akdeniz iklim özellikleri göstermesi beklenirken, Toroslar'ın yükseltisi, ılıman iklimin iç bölgelere ulaşımını engellediğinden, bölgede Ege Bölgesi'nin iç kesimlerinin ve İç Anadolu'nun step ikliminin özellikleri görülür. İklimin etkisiyle, yörede ormanlık arazi yoktur ve sulak alanlarda kültüre edilmiş bitkiler dışında, arazide maki toplulukları görülmektedir.

Bölgeye hayat veren Sultan Dağları, yıllık ortalama zirvede 1000, yamaçlar da 500 milimetrelik yağış rejimiyle, kış boyunca aldığı kar ve yağmur yağışlarını nehirlerle dönüştürerek platoyu beslemektedir. Antiokeia, diğer yamaç kentleri Neapolis, Laodiceia Katakekaumene ve Philomelium gibi Sultan Dağları'nın bu bereketinden yararlanmıştı.

13.5.2. KENT ÇEVRESİNDE BULUNAN PREHİSTORİK VE PROTOHİSTORİK YERLEŞİMLER:

Yalvaç'ta yapılan tarih öncesi araştırmalar sonucunda birçok yerleşim yeri tespit edilmiştir. Bununla birlikte Geç Neolitik'ten daha eskiye inen bir yerleşim yer henüz bulunamamıştır. Göller bölgesi'nin iç kesiminde, Isparta Ovası'nda Üst Paleolitik Çağa kadar inen yerleşme yerlerinin tespit edilmiş olmasına rağmen, Yalvaç çevresinde bugüne kadar yapılan araştırmalarda Geç Neolitik safhadan daha eskiye giden bir yerleşime rastlanamamıştır. Teknepınar ve Kuyucak Neolitik Döneme, Yarık kaya ve Kayadibi Kalkolitik Döneme, TAY verilerine göre ise; Ağap(Korukaya), Yağcılar, Hüyük, Akçaşar, Tokmacık, Değirmen Höyük (Mısırlı) Hoyranovası, Terziler, Sücüllü, Ağıl, Kurusarı, Göynücek(Eyüpler), Altınoluk(Tokmacık), Sükseğen(Kırkbaş), Dört Yol(Bağkonak) Ayvalı, Çamharman, Dedeçam-Kırkuyusu, Kozluçay-Çamilca, Çayköprü(Gökçeali), Çamilca, Hüyük, Hoyranovası, Terziler, Çay köprü, Ören Höyük 1 ise İlk Tunç Çağına tarihlenmektedir.

13.5.3. TARİHÇE:

13.5.3.1. Hellenistik Dönem:

Büyük İskender'in ölümünden sonra Anadolu topraklarını paylaşım kavgasına giren generalleri arasındaki uzun süren savaşlar sonucunda, Pisidia bölgesi Seleukid Hanedanı kurucusu I. Seleukos Nikator'un eline geçmiştir. I. Seleukos bölgedeki yerli halk üzerinde egemenliği sağlamlaştırmaya düşüncesiyle, stratejik öneme sahip yerlerde 60 kadar şehir kurdu. Bu şehirlerden 16 tanesi, Seleukos'un babası Antiokhos'un adıyla anılmaktadır ki, Pisidia'daki Antiokeia da bunlardan birisidir.

13.5.3.2. Roma Dönemi:

Romalılar, M.Ö. 188 yılında Apameia (Dinar)'da imzalanan bir antlaşmayla III. Antiokhos'dan aldıkları Pisidia topraklarını müttefikleri olan Bergama Krallığı'na bırakmışlardır ve böylece güçlenmiş olan Bergama Krallığı bölgede egemen olmuştur. M.Ö. 133 yılında ölen son Bergama Kralı III. Attalos'un bıraktığı bir vasiyetnameyle de, Bergama Krallığı'nın egemenliği altındaki tüm topraklar ile birlikte Pisidia da Roma egemenliğine girmiştir. Anadolu topraklarının Asia Eyaleti olarak Roma egemenliğine girmesine karşın, Pisidia bölgesi Roma'nın müttefiki Kappadokia Krallığı'na verilmiştir. Bölgenin coğrafi ve stratejik yapısı kontrolü güçleştirdiğinden, sürekli bir barış sağlanamamıştır. Bu kez de, Konya–Antalya arasında Toros Dağları'nın ulaşılmaz bölgelerinde yerleşmiş olan Homanadlar Roma'ya sürekli sorun çıkarmışlardır. Pisidia'yı Pamphilya'ya bağlayan yolları korumak zorunda olan Marcus Antonius, müttefik Pisidia Kralı Amyntas'ı Homanadlarla mücadeleyle görevlendirmiş, Amyntas Roma adına girdiği mücadelede Homanadlar tarafından öldürülmüştür. P. Sulpicius Quirinus'un başarısıyla M.S.3 yılında Homanadları tarihten kesin olarak silmeyi başarmıştır. Augustus döneminde (M.Ö. 27–M.S. 24) Antiokheia'ya Caesareia ünvanı verilmiş ve Ius Italicum = Serbest Şehir olma hakkı tanınmıştır. David Maggie, şehrin almış olduğu Caesareia ismini, Amyntas'ın, efendisi Augustus'un onuruna verdiğini ve öldükten sonrada bu ismin korunduğunu belirtmiştir. Daha sonra kent Colonia Caesareia adıyla, hakim olduğu Pisidia bölgesinde başkent konumuna yükselen önemli bir Roma kolonisi haline gelmiştir. Eserini Milat'ın ilk yıllarında tamamlayan Strabon Antiokheia'yı anlatırken, Antiokheia'nın Phrygia'nın Paroreia bölgesinde bulunduğunu, kentte bir Roma kolonisinin oturmakta olduğunu söylemekte, ancak kentin zamanında Menderes Magnesiası'ndan gelen Magnetlerce iskan edilmiş olduğunu da eklemektedir. Hellenistik dönemde kurulan koloni kentlerinde görülen Hellenize etme çabaları Roma döneminde Latinize etme çabalarına dönüşmüştür ve bunun en iyi uygulandığı yerlerden biri Antiokheia olmuştur. Buraya, Roma ordusunun çoğu Latinlerden oluşan, Gallica V ve VII adlı iki lejyonun veteranları yerleştirilmiştir. Böylece, bütün Roma koloni şehirlerinde olduğu gibi, Antiokheia'da bir minyatür Roma görünümü almıştı. Gerçektende kent, imarı sırasında vicus adı verilen ve aynı Roma kentinde olduğu gibi yedi tepe üzerine kurulmuş, yedi mahalleye bölünmüştür. M.S. 3. yüzyıl sonlarına dek resmi dil Latince'dir. Toprağın verimliliği, Roma'nın getirdiği barışla kolonist olarak yerleşen veteranlarla yerli halkın kaynaşmasını kolaylaştırmıştır. Bu bağlamdaki bir başka önemli kanıt, İmparator Augustus'un soylu eylemlerini anlattığı ünlü yazıt Res Gestae Divi Augusti'nin bilinen üç kopyasından biri olan ve Monumentum Antiochenum olarak bilinen kopyanın, Antiokheia'da Augustus Tapınağı önünde bulunmasıdır. Orijinali İmparator Augustus'un Roma'daki mozolesi önünde sergilenmek üzere bronz yazılan ve zamanla yitmiş olan bu önemli belgenin özellikle Latince olarak burada bulunması, askeri bir üs ve ileri karakol olarak kente verilen önemin belirtisidir. Diğer iki metinden Latince olanı Ankara'da Augustus Tapınağı duvarındadır; Grekçe olanı ise Apollonia-Uluborlu'da bulunmuştur ve Monumentum Antiochenum ile birlikte Yalvaç Müzesi'nde sergilenmektedir.

13.5.3.3. Erken Hıristiyanlık–Bizans Dönemi:

Antiokheia, çağımızın metropolleri gibi, başkentlik konumu yanında ekonomik, askeri ve dinsel faaliyetler nedeniyle döneminde birçok kültürün bir arada yaşadığı bir kent durumuna gelmiştir. Kentin önemini fark ederek Hıristiyanlığın temellerini burada atan Aziz Paulus'un üç yolculuğu bunun en iyi

kanıtıdır. Phrygia ve 27/04/2000 Galatia bölgelerinde, buraya ilk ne zaman yerleştikleri kesin olarak bilinmeyen Yahudi toplulukları yaşamıştır. Bu topluluklar bölgede yaşayan pagan köylüler gibi, ulaşılamayan bir soyut tanrı inancına ve köy-kır yaşamının getirdiği dayanışmayla pekişen sıkı ahlak kurallarına bağlı topluluklar olmuşlar ve farklı inançların birlikteliğini kolaylaştırmışlardır. Hıristiyan öğretileri bölgede yayılırken de, Hıpsistrianizm adı verilen bu inancın, yeni dinin kabullenilmesinde etkisi büyük olmuştur. İmparator Constantinus'un M.S. 311 yılında Hıristiyanlığı serbest bırakması ve ardından teşvik edici kanunlar çıkarması, Aziz Paulus'un tohumlarını yaklaşık 250 yıl önce atmış olduğu bu yeni dinin çok kısa bir sürede benimsenmesine neden olmuştur. Antiokheia artık büyük bir Hıristiyan kenti olarak, toplanan konsillerde kendine bağlı çevre kentlerin metropoliti sıfatıyla söz sahibidir ve M.S. IV. yüzyıl başlarında kurulan Hıristiyan Pisidia eyaletinin eyalet valisi ve piskoposlarına ev sahipliği yapmaya başlamıştır. M.S. VII. yüzyıl Arap akınlarının en yoğun olduğu dönem olmuştur ve Antiokheia'ya yapılan saldırıların en şiddetlisi Halife Velid döneminde, halifenin oğlu Abbas tarafından M.S. 713 yılında yapılanıdır. Büyük bir yıkım yaşayan Antiokheia bir daha toparlanamamış ve yüzlerce yıllık parlak geçmişine veda ederek karanlığa gömülmeye başlamıştır.

Haçlı seferleri sırasında stratejik durumu nedeniyle Haçlılara da ev sahipliği yapan Antiokheia'nın tarihinde yeni bir halk M.S. XI. yüzyıldan itibaren görülmeye başlar. Selçuklu Türkleri, Bizans'ın otorite boşluğu olan bölgelerini hızla ele geçirirler ve İç Anadolu'da bir Anadolu Selçuklu Sultanlığı kurulur. Antiokheia, M.S. XII. yüzyıla dek, gelip geçen orduların konakladığı ve sürekli el değiştiren bir askeri üs konumundadır. Sonunda, Doğu Roma İmparatoru Manuel Komnenos ve Selçuklu Sultanı II. Kılıç Arslan'ın orduları, yeri tam olarak saptanamayan ancak araştırmacıların çoğu tarafından Yalvaç yakınları olarak benimsenen Myriokephalon'da karşı karşıya gelirler ve savaşı Türkler kazanır Anadolu'da bir çok yerleşim Hellenistik, Roma ve Bizans isimleri taşımalarına, hatta bazen efsanelerle beslenerek Türkçe'ye uydurulmalarına rağmen, Antiokheia'nın eski adının, örneğin Antakya olarak kullanılmayışı nedeni bilinmemektedir. Olasılıkla, Antiokheia ismi M.S. XII. yüzyılda tamamen unutulmuş olduğu ve yerli Hıristiyan halk bulunmadığı için, yeni kurulan yerleşim M.S. XIII. yüzyıl başında bölgede egemen olan Hamidoğulları Beyliği döneminden itibaren, peygamber, elçi, yol gösterici anlamına gelen "Yalvaç" adıyla anılmaya başlamıştır.

13.5.4. ANTİOKHEİA KENTİNİN YAPILARI:

13.5.4.1. Su Kemerleri:

Kent mimarisinin en önemli yapılarından birisi de su kemerleridir. Roma çağında, Antiokheia şehrinin gelişip büyümesi ile artan su ihtiyacını günümüzde su çıktığı adı ile anılan kaynaktan alınarak kentin kuzey yönü boyunca uzanan; yaklaşık 10 km. uzunluktaki su yolu ile sağlanmaktadır. Arazinin topografik yapısına uyarak, yerleşme yerine uzanan su kemerleri, Nymphaeon'da sona ermekte ve şehrin yaklaşık üçte ikisine su ihtiyacını karşılamaktaydı. Su kemerlerine ait kalıntılar yer yer ayakta durmaktadır.

Ayakta duran kemerlerin yüksekliği, 5m.- 7m. arasında değişmektedir; mevcut uzunluğu ise, 250m.'yi bulmaktadır. Kemer ayakları, 2.10m. ölçülerinde ve 4m. yükseklikte olup dikdörtgen blok taşlarının harç kullanılmadan, örülmesi ile yapılmışlardır. Kemerlerin bindiği iki ayak arasındaki açıklık 4.70m.-3.80m. arasında değişmektedir. Ayakların oturduğu taban arazisinin durumuna göre bazı yerlerde kemerler üzerinde, bazı yerlerde ise 2-3m yüksekliğindeki blok taşlardan yapılmış

temeller üzerine oturmaktadır. Su kemerlerinin üst yapısı, tamamen tahrip olduğundan, kemerler üzerindeki suyun yol aldığı akaçları (Canalis) yapısı tam olarak bilinmemektedir. Ancak ele geçen mimari parçalardan, su oluğu kesitinin 30 cm. çapında daire olduğu anlaşılmaktadır. Su kemerlerinin, kentin tarihsel gelişimine göre yapıldığı düşünülerek, M.S. I. yüzyıla tarihlendiği düşünülmektedir

13.5.4.2. Tiyatro:

Kent merkezine yakın bir tepenin üzerine inşa edilmiştir. Ancak günümüze kadar oldukça tahrip olmuş bir şekilde gelmiştir. M.S. 1833'te şehre gelen Arundell'in anlattıklarına göre tiyatronun oturma sıraları, yok olmuştur. Tiyatronun caveası yaklaşık 95m. uzunluğundandır. Arkadaki yuvarlak çevreleme yaklaşık 185m. gelmektedir. Kuzey yönündeki oturma kademeleri, tepenin yamacına oyulmak sureti ile doğal toprak eğimi üzerine oturmasına karşın, güney yöndeki oturma sıralarının tonoz ve kemerlerden oluşan bir alt yapı üzerinde yer aldığı görülmektedir.

Öte yandan, kentin doğu-batı yönünde uzanan ana caddenin (Cardo Maximus), güney caveanın altında bulunan ve başka tiyatrolarda göremediğimiz tonozlu ve bir tünel içinden geçmesi oldukça dikkat çeken bir özelliktir. Roma döneminde genişletilmiş ve ana cadde tiyatro altında kalmıştır. Sahne binasının kalıntılarında dolayı, dikdörtgen bir plana sahip olduğu düşünülmektedir. Üzeri kalın bir moloz tabakası ile örtülü temel yapısı, çok fazla tahribata uğramıştır. Ancak cephe mimarisinin bezemeli olduğu ve kabartmalı frizlerle donatıldığı ele geçen mimari parçalardan anlaşılmaktadır. Tiyatronun kalıntılarında bakıldığında, var olan kalıntıların M.S. IV yüzyılın başlarına tarihlenmektedir.

13.5.4.3. Augustus Tapınağı:

Tapınak kentin en yüksek yerindeki kutsal alan içerisinde ve İmparator Augustus'un ölümünden sonra onun adına ithafen inşaa edilmiştir. Yapının temeli, doğal kayanın kesilmesi ile oluşturulmuştur. 2.50m yüksekliğindeki bir podium üzerinde yer alan tapınağa, batı cephesinden on iki basamaklı bir merdiven ile çıkılmaktaydı.

Tapınağı, podyumu; 26m. X ve 15m. uzunluktadır. Yapı, dört sütunlu prostylos bir plana sahiptir. Pronaos anteleri, duvar şeklinde olmayıp iki yanda birer sütun bulunmaktadır. Pronaosta yer alan sütunlar, 1.20x1.20 m. ölçüsünde ve kare plinthoslar üzerinde trohilos ve torus kaidelerde düz arrisli ve birbirine uymayan tamburlardan meydana gelmiştir. Cella, 12m. x 10.10m. ölçülerinde ve kareye yakın bir şekildedir. Pronaos 7.70m uzunluğunda bir genişliğe sahiptir. Cella duvarlarının kalınlığı, 1.10m ile 0.7m. arasında değişmektedir. Arşitrav üzerinde yüksekliği 0.50m., uzunluğu 10 m. olan ve girdanlar arasında yer alan bukranon kabartmalı bir friz bulunmaktadır. Alınlıkta, geison düz; sima ise, palmet motifler ile süslü, orta kısımda yumurta ve boncuk dizileri ile sınırlandırılmış epiphani bir pencere bulunmaktadır. Tepe akroterine kıvrımlar arasında Nike, yanlarda ise; akanthus yaprakları yüksek kabartma olarak işlenmiştir

Tapınağın arkasında, yarı daire şeklinde doğal kayaya oyularak meydana getirilmiş; iki katlı bir galeri bulunmaktaydı. Alt katta Dor, üst katta ise İon düzeninde sütunlar kullanılmıştır. Tapınak önünde 63m. x 85m. boyutlarında İmparator'un adı ile anılan bir alan bulunmaktadır. Alanın kuzey ve güney taraflarında yer alan, yaklaşık 5m. genişliğindeki sütunlu galerilerin ise bu gün kısmen temel izleri seçilebilmektedir. Yapının tarihlenmesine gelince gerek yazıtlardan gerek bezeme işçiliğinden elde edilen bulgular, yapım faaliyetlerinin Tiberius devrinden Cladius dönemine kadar uzanan bir zaman diliminde devam ettiğini göstermektedir.

13.5.4.4. Batı Kapısı:

Kentin iki kapısından biri güneyde diğeri batıda konumlanır. Batıda bulunan ve aynı zamanda ana giriş kapısı olan anıtsal yapı, 12 metre yüksekliğinde, 24 metre eninde ve üç kemerlidir. İki yandan sur duvarlarıyla birleşir. Kemerlerin üzerinde konumlanan alınlıkta, cephenin odağını, karşılıklı diz çökmüş, flama ve standart taşıyan iki Persli kabartması oluşturur. Plasterler üzerinde ise girland taşıyan Nikeler bulunur. Kapının dış yüzündeki arşitravda bronz harflerle; “İMPARATOR CAESAR TRAIANUS HADRIANUS AUGUSTUS İÇİN; TANRILAŞTIRILAN NERVA’NIN TORUNU, TANRILAŞTIRILAN TRAIANUS’UN OĞLU, BÜYÜK RAHİP, 13. KEZ TRİBUNUS, 3. KEZ KONSÜL, VATANIN BABASI VE SABİNA AUGUSTA İÇİN... KOLONİ.”, iç yüzünde “C. IULIUS ASPER PANSİNİANUS, 5. KEZ BELEDİYE BAŞKANI, BİNBAŞI, KENDİ PARASIYLA YAPTIRIP SÜSLEDİ.” yazar. Arşitrav üzerinde ki frizde Hippocamp, Triton, Amazon kalkanı, zırh ve çeşitli silah kabartmaları bulunmaktadır. Kapı, Hadrian için İ.S. 120 yılından sonra yapılmış, İ.S. 200 yılında kazanılan bir savaşı da zafer takı olarak yeniden düzenlenmiştir. Kapıdan girildiğinde, ortadaki kemerin aksında, kuzeye doğru uzayan küçük şelale çeşmesi, kapıdan sonraki geniş caddeyi ikiye ayırır. Yolun hemen doğu yanında, Bizans Dönemine ait 17 adet ışık sıralanır. Bu yol, 10 metre ileride kentin ana caddesine ulaşır.

13.5.4.5. Tiberius Alanı:

Kuzey-Güney caddesinin hemen güney başlarında, Augustus Tapınağı ile cadde arasında konumlanır. İ.S. 25-50 yıllarına tarihlenen alan, 30 x 70 metre ölçülerindedir. Kentin merkezinde olması ve Kutsal Alan’a yakınlığı da oldukça hareketli olan bu alanın kent yaşamının kalbi olduğunu göstermektedir. Alanın iki yanındaki sütunlu portikolar arkasında bulunan dükkanların kazısında elde edilen buluntulardan anlaşıldığına göre, meydanda, yiyecek ve içki dükkanları bulunur. Alanın doğu ucunda, Propylon’un önünde, kalkan biçimli bir bloğa, bronz harflerle oluşturulmuş yazıtta “TITUS OĞLU, SERGIA KÜTÜĞÜNE KAYITLI, TITUS BAEBIUS ASIATIKUS, AEDİL (Belediye Başkanı), 3.000 AYAK (880 metre), KENDİ PARASINDAN DÖŞEDİ” cümlesi okunur. Bu yazıttan anlaşıldığı üzere her iki cadde ve bu alanın zemin döşemesi belediye başkanı Asiatikus Baebius tarafından yaptırılmıştır. Sözü edilen yazıttan günümüze, üzerinde bronz harf delikleriyle küçük bir parça ulaşmıştır ve orijinal yerinde görülebilmektedir

13.5.4.6. Hamam:

Kentin kuzeybatı köşesinde, çeşme binasına 150 metre mesafede konumlanan hamam oldukça büyük ve sağlam yapısıyla dikkat çeker. Kazılar sonucunda 7 mekanı açılan, 70 x 55 metre boyutlarındaki büyük ve düzgün bloklardan oluşan taş örgülü yapının önemli bir kısmı toprak altındadır ve planı tam anlaşılammıştır. Hemen doğusundaki alanda kurulmuş olan ve hamamla bağlantılı palaestra (beden eğitimi alanı), yaklaşık olarak 38 x 29 metre boyutlarındadır ve sütunlu bir galeri ile çevrilmiştir. Hamam, su sistemi ve çeşme gibi, İ.S. 1. Yüzyılın ilk yarısına tarihlenmektedir.

13.5.4.7. St.Paulus Kilisesi (Büyük Bazilika):

Antiokheia’nın en önemli yapılarından biri olan Büyük Bazilika, kentin batı sınırında konumlanır. 70 x 27 metre boyutlarındaki yapı, doğu-batı yönünde uzanır. Bazilikal planın tüm öğelerini yansıtan yapı, üç nef ve bir yarım daire apsisten oluşmaktadır. Orta nef iki yandaki dar neflerden 13’er sıralık

iki sütun dizisiyle ayrılır. Orta nefin zemini, kırmızı, sarı, beyaz ve siyah tesseralardan oluşmuş, geometrik ve bitkisel motiflerle bezeli mozaikle kaplıdır. Mozaığın apsis önündeki bölümünde bulunan bir yazıtta, 381 yılındaki Konstantinopolis Konsil’inde Antiokheia’yı temsil eden ve Ortodoks mezhebinin kurucularından biri olan Başpiskopos Optimus’un ismi bulunur. Bu isim yapıyı 4. Yüzyıla tarihlenir. Ancak ondan öncesi de vardır, St. Paulus’un İ.S. 46-62 yılları arasında kente üç kez gelerek, şimdiki kilisenin temelleri altında olan sinagog’da vaaz vermiştir ve Hıristiyanlığı buradan dünyaya yaymaya başlamıştır. Ayrıca, burası Erken Hıristiyanlık kiliselerinin ilk iki örneğinden biridir.

13.5.5. YALVAÇ ÇEVRESİNDEKİ DİĞER YAPILAR:

13.5.5.1. Men Kutsal Alanı:

Antiokheia Antik Kenti’nin yaklaşık 5 km. (kuş uçuşu 3.5 km.) güneydoğusunda, yaklaşık 1600 m. yükseklikteki Gemen Korusu’nda, Anadolu’nun mistik tanrılarında Men adına yapılmış bir tapınak çevresinde toplanmış yapılardan oluşan bir kutsal alan bulunmaktadır.

Araştırmacılar burada temenos içinde bir tapınak, daha küçük başka bir tapınak, stadion, tören salonu, kült yemeklerinin yendiği bir andron ve ev benzeri, 20 kadar niteliği tam anlaşılamayan yapıdan oluşan bir kutsal alan ve daha sonraki yüzyıllarda inşa edilmiş kilise kalıntıları bulmuşlardır. Kalıntıların İ.Ö. IV.–İ.S. IV. yüzyıllar arasına tarihlenen uzun bir sürece, dolayısıyla sağlam kökleri olan güçlü bir külte ait olduğu bulunan yazıtlardan anlaşılmıştır.

Kutsal Alanın en etkileyici yapısı olan, temenos içindeki Men Tapınağı’nı önce Bergama Zeus Altarı ile olan benzerliğinden dolayı altar olarak tanımlayan Ramsay ve Hardie, bir yıl sonra yayınlarına “alışılmadık biçimli, küçük bir tapınak” notunu düşmüşlerdir. Tapınak, bir sıra sütunla çevrelenmiş (Peripteros) İon düzeninde 11x6 sütunlu olup, podyum tabanında 31x17.4 m., podyum üstünde 25x 12.5 m. boyutlarındadır. Güneybatı ve kuzeybatı yönünde 10’ar basamak, güneydoğu ve kuzeydoğu yönlerinde ise 6’şar basamaklı ilginç bir podyum üzerinde yükselmiştir.

13.5.5.2. Kaya Mezarları:

Yalvaç’ın yaklaşık 25 km batısında, Eğirdir’in kuzey uzantısını oluşturan Hoyran Gölü’ne doğudan dik inen kayalıklardadır. Soylulara özgü bir mezar türü olmasına karşın, üç mezardan özellikle biri, 30 m yukarıdan göleve günbatımına doğrubakanı, yalın olan diğerlerinden hemen ayırt edilir; nitelikli işçiliğiyle ve değişik biçimdeki geometrik desenlerden oluşan alnacıyla bir bey mezarı olduğunda kuşku bırakmaz. Üçgen alınlığıyla yalın bir tapınağı anımsatan cephesi, eni ve yüksekliği 5,50 m ile yaklaşık aynı olan dörtgen bir çerçeveye oturtulmuştur; oda derinliği de aynıdır. İçte eni 3,50 m’ye düşen mezar odasının, dik semer biçiminde sivrilen tavanı 3,10 m yüksekliğindedir. Alınlıklı kaya mezarlarının anayurdu Frigya’dır. Kayayı mezar olarak oyma ilkin İ.Ö. 9. yüzyılda, kendi yöresel ev mimarisine uygun biçimde düz damlı olarak, Doğu Anadolu’nun uygar dağ halklarından Urartu Ülkesi’nde çıkar karşımıza; onun etkisiyle Frigya’ya geçer ve yapımı, kendi ev mimarisine uyarlanmış alınlığıyla, İ.Ö. 8. yüzyıldan başlayarak Roma Dönemi içlerine dek sürer. Sayısız örnekler, “Frigya Vadisi” de denilen kayalık Afyon-Kütahya-Eskişehir üçgeni içindedir. Hoyran’la Pisidia’nın bu bölgesine etkinin oralardan geldiği kesindir. Ancak cephe deseninde örneksiz oluşu, bunu Frig öncülerinden farklılaştırır, özgün yapar. Antiokheia’nın kuruluşundan önceki bir zamanda yapılmış olabileceği düşünülür.

Kaya Mezarının Bizans Dönemi'nde işlev değiştirerek bir kaya kilisesine dönüştürülmesi de Frigya'da gelenektendir. Buna yönelik olarak anıtın “mezar” yapısı, içte ve dışta değişikliklere uğramış; özellikle doğu duvarı bu dinsel amaçla apsis olarak sonradan oyulmuştur; ve oda duvarlarına, onca bozulmaya karşın hala etkileyebilen İncil'den alınma öyküler resmedilmiştir. Apsis'teki nitelikli resim; haleli, sakalsız ve beyaz giysisiyle ve az büyüklüğüyle farklı olan önemli bir kişide odaklanır. Bizans kiliseleri apsisindeki betimlemelerin genellikle İsa ve Meryem Ana'ya ayrıldığı bilinir; ve bu olgu, önemi, çevresindeki mavi, yeşil ve kırmızı giysili Azizler'in ortasındaki konumuyla da vurgulanan bu özel kişinin İsa olabileceğini düşündürür. Zor seçilebilir olmasına karşın, tavanda da başı haleli, elinde kalkan ve mızrak taşıyan, beyaz ata binmiş bir Aziz betimlenmiştir. Başının her iki yanındaki harflerde, Kapadokya'da özellikle saygı gören İkonion (Konya) Piskoposu Aziz Kornoutos'un adı okunur. Ancak buradaki “asker” kişiliği O'nun bilinen resimlerine yabancısıdır; genelde beyaz sakalı, halesi ve Piskoposluk belirteçleriyle birlikte tanınır. Yörede benzersiz olan ve Anadolu'daki benzerleri arasında da önemli bir yeri olan bu kaya mezarı ve kaya kilisenin, duvar resimleriyle birlikte restore edilerek kültüre ve turizme kazandırılması beklenir. Çünkü gün batımında onun, önünde uzanan Hoyran Gölü'yle birlikte çizdiği resim büyüler.

**ANA CADDE
(DECUMANUS MAXİMUS)**

AUGUSTUS TAPINAĞI

**ST. PAULUS KİLİSESİ
(MOZAİK)**

ST. PAULUS KİLİSESİ (MOZAİK)

PİSİDİA ANTİOKHEİA

TİYATRO

SU KEMERLERİ

ST. PAULUS KİLİSESİ (BÜYÜK BAZİLİKA)

HAMAM

ÇEŞME

BATI KAPISI

AUGUSTUS TAPINAĞI

KUM DANLI TÜMÜLÜSÜ

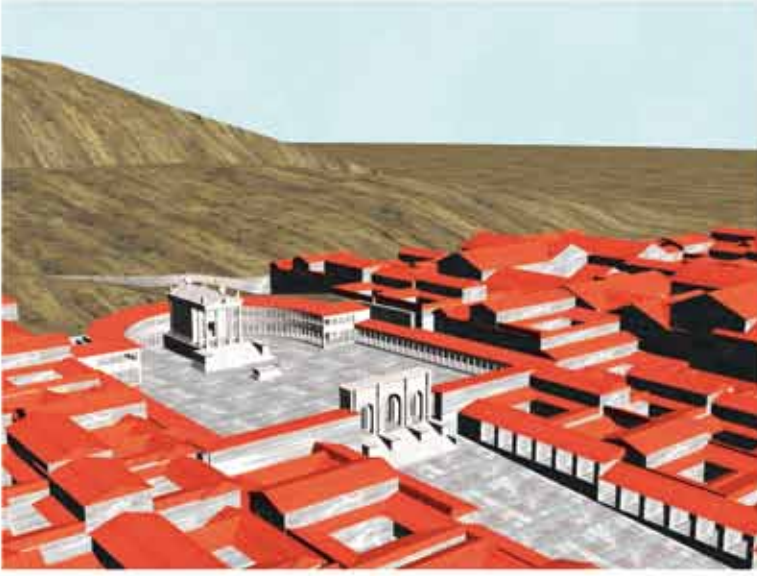
TEKNEPINAR HÖYÜK

MEN KUTSAL ALANI

KAYA MEZARLARI

AUGUSTUS TAPINAĞI

AYVALI HÖYÜK

**MEN TAPINAĞI
(STEL KABARTMASI)**

LİMENİA ADASI VE HOYRAN GÖLÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 35		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: HİSAR ARDI MEVKİİ	KADASTRO			
			PAFTA: 5,6,33,57	ADA: 360,393	PARSEL: 16,17,150	

ADI: PİSİDİA ANTİOKHEİA

GENEL TANIM: Kent meyilli ve kısmen kayalıklı bir arazi üzerine kurulmuştur. Kuzey ve batısında Hisarardı yolu, güneydoğusundan ise Antiochos (Hisarardı çayı) geçmektedir. Yamuk planlı olarak tanımlayabileceğimiz kentte Roma ve Bizans dönemine ait yapı kalıntıları bulunmaktadır. Yapılan kazılar (1914-1924) ve araştırmalarla (1982-1983) surların geçtiği yerler tamamen belirlenmiştir. Şehrin ana giriş kapısı batıda bulunmaktadır. Zamanında üç kemerli bir tak kapı şeklindeydi. Şehrin kuzeyinde su kemerleri, Nympheum, hamam, palestra gibi yapıların kalıntıları mevcuttur. Merkezde tiyatro, Tiberius alanı, Propylon ve Augustus Tapınağı - alanı bulunmaktadır. Ayrıca Tiberius alanının yakınında bir Bizans Kilisesinin kalıntıları ile batıda bir bazilika kalıntısı bulunmaktadır. Kentin su kemerleri kuzeydoğu yönünde kısmen ayakta görülebilmektedir. Antik Kentte 1920-1924 yılları arasında Amerikalıların yaptığı kazılardan yaklaşık 56 yıl sonra 1980 yıllarından itibaren Müze Müdürlüğü'nün başkanlığında Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Yerel İdarenin katkılarıyla 2005 yılına kadar kurtarma kazıları yapılmıştır. Bu kazılarda; Antiocheia Örenyerindeki hamam-bazilika yapısı, tiyatro, Nympheum (çeşme yapısı), batı kapısı ve civarı, Decumanus Maximanus, Cordo Maximanus caddelerinin her iki yanında doğu, batı, kuzey ve güney taraflara devam eden sokak girişini ağızlarında, St. Paul ve Merkezi Kilisede de küçük çapta kazılar yapılmıştır.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Doğal tehlikeler

ŞİMDİKİ DURUM : Örenyeri

SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik Sit

KORUMA DERECESESİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : İyi

HAZIRLAYANLAR :
Mehmet TAŞLILAN Müze Müdürü
Yard. Doç.Dr. Haşim KARPUZ

ÖNERİLEN KORUMA : Silahlı Özel Güvenlik

KONTROL EDEN :
Mehmet TAŞLILAN Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ : D.M.Robinson, Roman Sculptuers, from Colonia Caessarea (Pisidian Antioch) Newyork, 1926

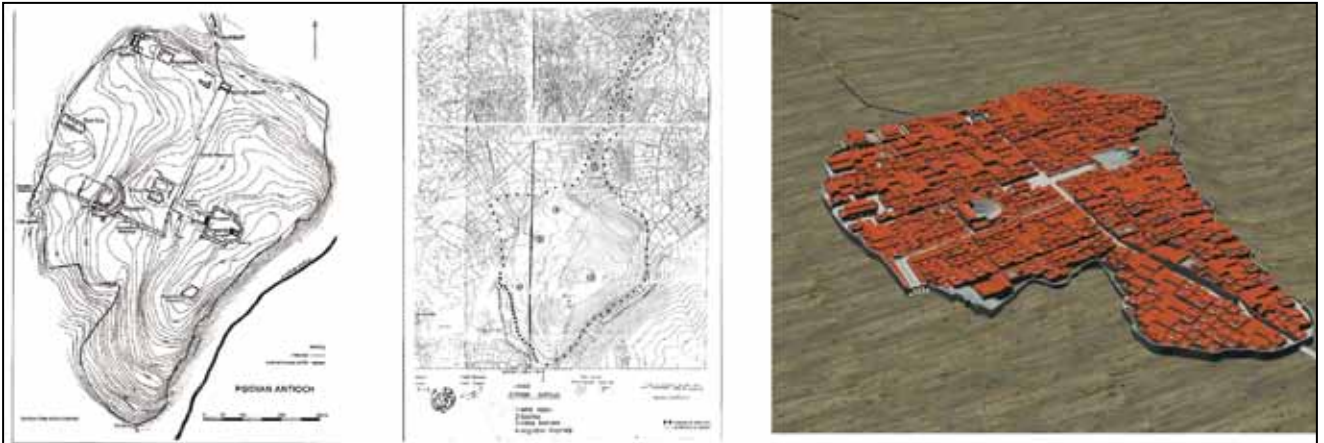
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI

GÖZLEMLER :

REVİZYON

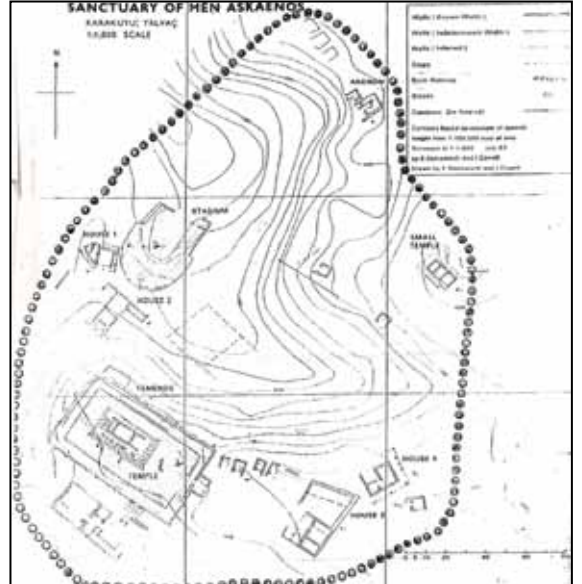
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : Antalya Kül. ve Tab. Var. Kor. Böl. Kurulunun 30.01.2007 Tarih ve 1435 Sayılı Kararı.
Antalya Kül. ve Tab. Var. Kor. Kur. 17.05.2000 Tarih ve 4602 say. kar.
Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 10.11.2006 Tarih ve 1301 Sayılı Kararı
Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 17.07.2006 Tarih ve 1083 Sayılı Kararı
Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 07.06.2002 Tarih ve 5484 Sayılı Kararı
Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 25.10.2002 Tarih ve 5649 Sayılı Kararı
Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 25.04.2003 Tarih ve 5861 Sayılı Kararı
Ant. Kül. ve Tab. Var. Kor. Kur.15.11.1994 Tarih ve 2336 say. kararı
Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 25.02.2000 Tarih ve 4533 Sayılı Kararı
İzmir İl num. Kül. ve Tab. Var. Kor. Kur. 07.08.1988 Tarih ve 367 Sayılı Kararı

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

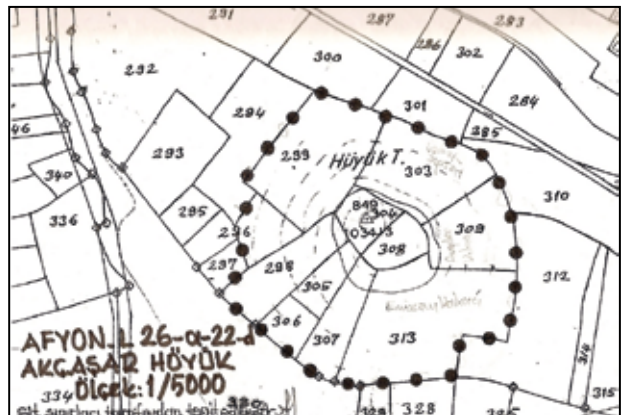
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: MERKEZ GEMEN (ÖZGÜNEY) KASABASI	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI: MEN KUTSAL ALANI						
GENEL TANIM: Men Kutsal Alanı, Yalvaç'ın 5km. Güneydoğusunda Sultan dağı üzerinde Karakuyu mevkiinde yer almaktadır. Kutsal alan tepe ve eteklerinde bir çok yapılardan oluşmaktadır. Güneyde en yüksek tepede Men Tapınağı bulunmaktadır. Tapınak çok merdivenli bir platform üzerinde kurulmuştur. Tapınağın etrafını çevreleyen bir Temenos duvarı mevcuttur. Men Kutsal Alanının kuzey ve doğu yakınında bazı ev kalıntıları ile en kuzeyde stadium kalıntıları mevcuttur. Ayrıca biraz daha doğuda belli bir yükselti üzerinde küçük bir tapınak kalıntısı ile andron bulunmaktadır. Kutsal Alanın kuzey yanında birde Bizans Kilisesinin kalıntısı mevcuttur.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Define Kazıları						
ŞİMDİKİ DURUM : İyi						
SİT POTANSİYELİ : Orta				KORUMA DERECESİ : I		
ŞİMDİKİ KORUMA : Orta				HAZIRLAYANLAR : Mehmet TAŞLILAN Müze Müdürü Yard. Doç.Dr. Haşım KARPUZ		
ÖNERİLEN KORUMA : Kutsal Alana çıkan patikanın düzeltilmesi , Antiokeia ile birlikte bir bekçi görevlendirilmesi gerekmektedir.				KONTROL EDEN : Mehmet TAŞLILAN Müze Müdürü		
YAYIN DİZİSİ :						
GÖZLEMLER :				G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 764 Sayılı Kararı İle Tescil Edilmiştir.		
				REVİZYON		
				G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :		

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 27
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON—L-26-a-22-d
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: AKÇAŞAR KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
ADI: AKÇAŞAR HÖYÜK				PARSEL:299, 303, 309,308, 304, 313, 307, 306,305,296,298,304,305
GENEL TANIM: Yalvaç'ın 12 km. güneybatısında Akçaşar Köyü yakınındadır. 300x300m. Boyutlarında olan höyük yaklaşık 15m. yüksekliktedir. Höyük geniş ve üzerinde tarım yapılmaktadır. Höyük üzerinde ele geçen seramikler Eski Tunç Deri'nden, Roma devrine kadar çeşitlilik gösterir. Kırmızı boya astarlı İTÇ. Keramikleri iyi bir işçilik gösterirler.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :				
GÖZLEMLER : Çok geniş bir alana yayılan höyüğün eteklerinde tarım yapılmaktadır.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 22.05.1990 Tarih ve 760 Sayılı Kararı ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 11.09.2006 Tarih ve 1169 Sayılı Kararı	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 33		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-a-07-d		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: AYVALI KÖYÜ	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA: 128	PARSEL: 1	

ADI: AYVALI HÖYÜK

GENEL TANIM: Yalvaç'ın 18km. Kuzeybatısında yer alan Ayvalı Köyünün hemen güneyinde, bugün mezarlık olarak kullanılan 125x75 m. Boyutlarında ki doğal bir tepe üzerindedir. Höyük üzerinde fazla sayıda olmayan keramiklerin çoğunluğu açık kırmızı boya astarıdır. Bunlar İTÇ2 devresine aittirler.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı

ŞİMDİKİ DURUM : Mezarlık olarak kullanılıyor.

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Durmuş KAYA Arkeolog
Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT, V. Araştırma Sonuçları Toplantısı Bildirileri II, Ankara 1987, s.260

GÖZLEMLER : Köyün içindeki bu höyük bugün mezarlık olarak kullanılmaktadır.

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 26/04/2006 gün ve 978 Sayılı Kararı

REVİZYON

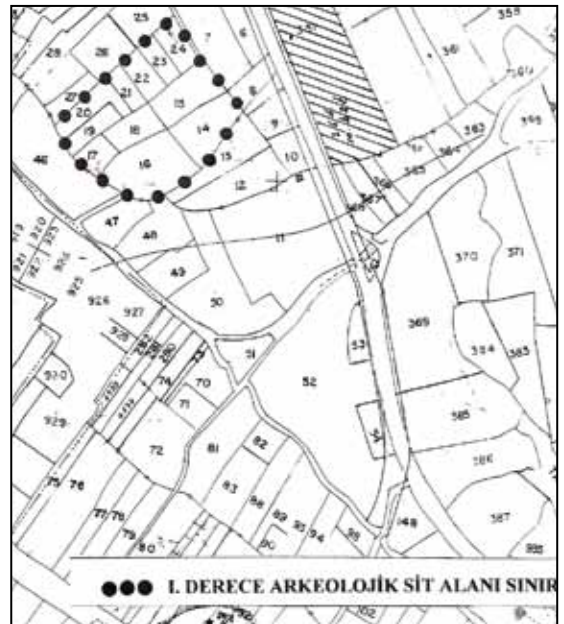
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

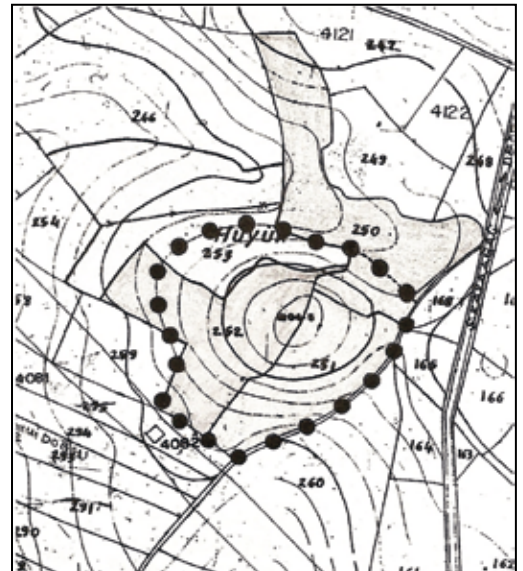
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 19
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : L-26-d-10b
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: BAĞKONAK KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL: 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24
ADI: DÖRTYOL HÖYÜK				
GENEL TANIM: Yalvaç'ın Bağkonak yerleşmesinin 5 km., Güneyinde Akşehir Yolu Kavşağı'nın doğusunda ve Şarkikaraağaç-Yalvaç Yolu'nun 150m. Güneyinde 100x100m. boyutlarında ve yaklaşık 2-3m. yüksekliktedir. Höyük üzerinde az sayıda İTÇ1 ve İTÇ2 keramikleri vardır. Tarım yapıldığı için yayvanlaşmıştır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : Zayıf			KORUMA DERECEŚİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M. ÖZSAİT, VI. Araştırma Sonuçları Toplantısı II, Ankara 1987, s. 259				
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyük oldukça çok yayvanlaşmıştır.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 15/12/2005gün ve 733 Sayılı Kararı ile tescil edilmiştir. Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı ile tescil edilmiştir.	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 17
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L-26-c-12-a
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: DEDEÇAM KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL: 250, 251, 252, 253
ADI: KIRKUYUSU HÖYÜK				
GENEL TANIM: Yalvaç'ın 20 km. Doğusunda ki Dedeçam Köyü arazisi içinde Şarkikaraağaç-Dedeçam Yolunun solunda ve kuyunun 100m. Batısında yer alır. 200x200m. Boyutlarında olan höyük doğal bir tepe üzerinde ve yükseklik yaklaşık 7-8m. dir. Höyük üzerinde İTÇ1 ve İTÇ2 özellikleri taşıyan keramikler vardır. Bunlar arasında ince taşcık, kireç ve bitki katkılı hamurla, iyi açkılı, kırmızı ve kahverengi boya astarlı seramikler çoğunluktadır. Höyük üzerinde ayrıca Roma Dönemi bina kalıntıları da vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECEŚİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M. ÖZSAİT, VI. Araştırma Sonuçları toplantısı , Ankara 1988, s.302				
GÖZLEMLER : Doğal bir yükselti üzerinde bulunan yerleşmenin yarısında tarım yapılmaktadır.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 13/04/2007 gün ve 1575 Sayılı Kararı	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

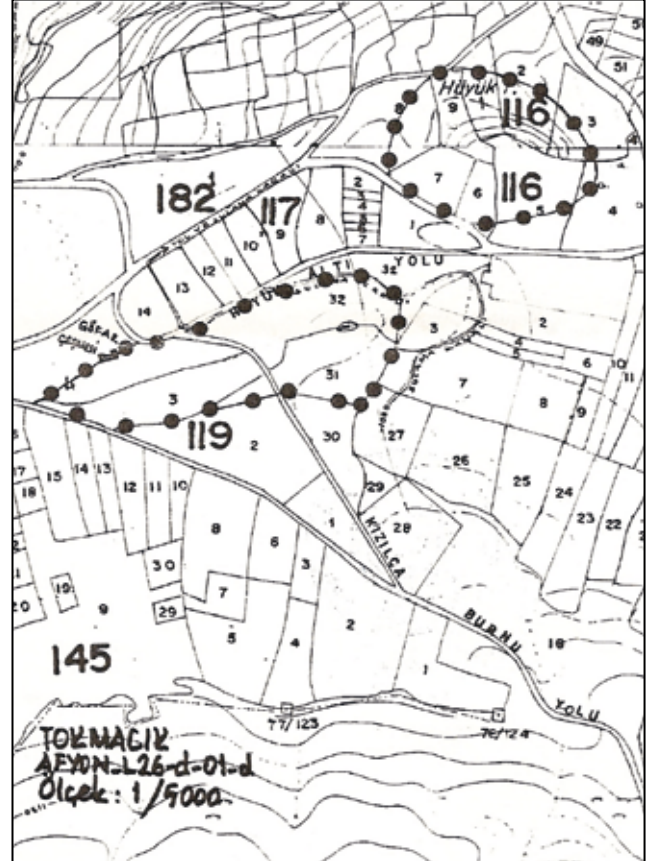
HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L25-b-20-c-d
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KUMDANLI KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
ADI: KUMDANLI(SÖĞÜTDİBİ) HÖYÜK				PARSEL: 3313, 3321, 10353, 1109, 10666
GENEL TANIM: Yalvaç'ın Kumdanlı bucağının 5 km. güneybatısında, verimli ovanın ortasında tespit edilmiştir. Ova yüzeyinden yaklaşık 1 m. kadar yüksekliktedir. Höyükte bulunan ve İTÇ1 ve İTÇ2 özelliklerini taşıyan seramiklerin çoğunluğu açık kırmızı astar boyalıdır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M. ÖZSAİT, V. Araştırma Sonuçları Toplantısı II, Ankara 1987, s.258			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı. Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 24/06/2005 gün ve 473 Sayılı Kararı	
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyüğün üst tabakası harap olmuştur.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	
HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR				
				
				

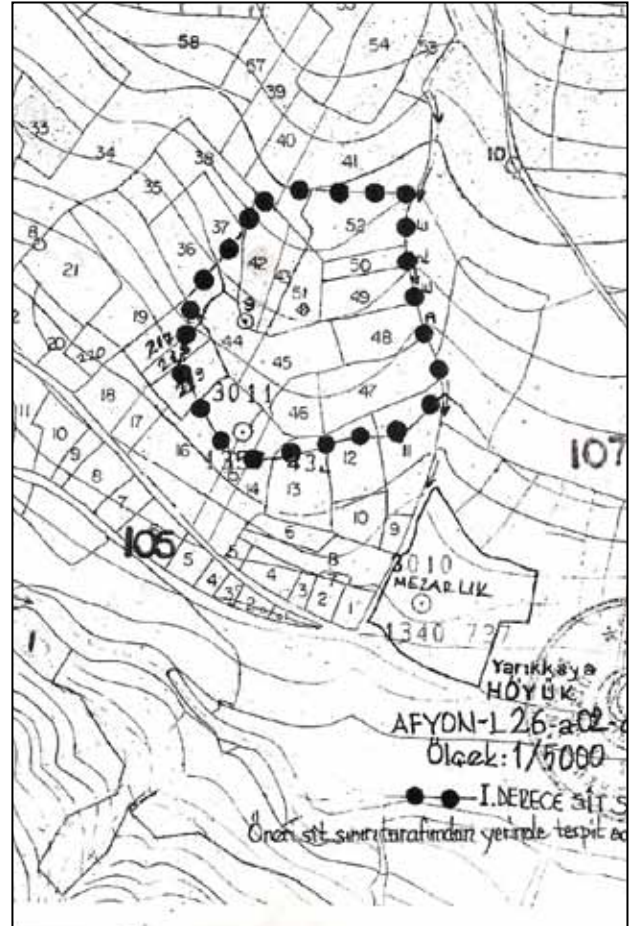
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 25
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-d-01-d
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ : TOKMACIK KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA :	ADA : 118
				PARSEL : 1,2,3,4,5,6,7,8,9
ADI : TOKMACIK HÖYÜK				
GENEL TANIM : Tokmacık Köyü'nün hemen güneyinde 100x150m. Boyutlarında yaklaşık 10m. Yüksekliktedir. Güneye doğru meyilli bir arazi üzerindedir. Höyükte, Eski Tunç Devrinden Roma devrine kadar keramik örneklerine rastlanır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER : Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECE Sİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI : Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 24.06.2005 gün ve 472 Sayılı Kararı	
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyük iyi durumdadır.:			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 32
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-a-02-d
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: YARIKKAYA KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA: 106
				PARSEL:
ADI: YARIKKAYA HÖYÜK				11,12,13, 14,15,16,36,37,41, 42,43,44,45,46,47, 48,49,50,51,52, 217,218,219
GENEL TANIM: Yalvaç ilçesinin 21km. Kuzeybatısında bulunan Yarıkkaya Köyü'nün 500m. Kuzeyinde, Höyükbaşı Mevkii'nde (mezarlık üstü) 150x100m. Boyutlarında ve 10m. Yüksekliğindedir. Doğal bir tepe üzerinde yer alan höyük, kuzeyi ve doğusundan Sultan Dağları ile çevrelenmiştir. Höyükte üzerinde Kalkolitik Çağ keramiği ile İTÇ1 ve bol miktarda İTÇ2 keramikleri vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Mustafa AKASLAN Müze Araş.	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT, V. Araştırma Sonuçları Toplantısı, Ankara 1987, s.261				
GÖZLEMLER : Güneye doğru meyilli bir arazide ki doğal tepe üzerinde bulunan höyükte tarım yapılmaktadır.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 25.07.2007 gün ve 1771 Sayılı Kararı	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-a-18b-c
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: SÜCÜLLÜ KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL: 3705-3706,3707,3708,3700,8015
ADI: SÜCÜLLÜ HÖYÜK				
GENEL TANIM: Yalvaç'ın 5km. kadar kuzeybatısında yer alan Sücüllü Kasabası'nın güneyinde Höyük Tepesi mevkii (Akyer Tepe) ve bahçe mevkiinde yer alan höyük 50m x 100m. boyutlarında 4-5m. kadar yüksekliğe sahiptir. Höyük üzerinde bulunan keramikler iyi bir teknik gösterirler ve İlk Tunç Çağı1 ve İlk Tunç Çağı2 özellikleri taşıyan seramikler vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Mustafa AKASLAN Müze Araş.	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT , V. Araştırma sonuçları Toplantısı II , Ankara , s. 258				
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan ve meyve bahçeleri bulunan höyük yayvanlaşmıştır.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 30/01/2007 gün ve 1433 Sayılı Kararı	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 18		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-c-06-b-D		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: DEDEÇAM KASABASI	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL: 2727,445	

ADI: ÇAMILCA HÖYÜK

GENEL TANIM: Yalvaç'ın 15km. Güneydoğusundaki Kozluçay Köyü'nün ,Çamilca Mevkii'nde , köyün 2km. Güneyinde yer alır. Derenin güneyinde ve dereye bitişiktir. Höyük üzerinde İTÇ1 keramikleri ve az sayıda İTÇ2 keramikleri arasında tipik yatay ip delikli tutamak parçaları da vardır. 50x50m. boyutlarında olan höyük yaklaşık 2m. yüksekliğindedir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı

ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Durmuş KAYA Arkeolog
Sedat HEPER Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT, VI. Araştırma Sonuçları Toplantısı, Ankara 1988, s.302

GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyüğün yanında dere vardır. Üzerinde tarım yapılıyor.

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI:

Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı ile tescil edilmiştir. Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 17.07.2006 gün ve 1082 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 11.09.2006 gün ve 1168 Sayılı Kararı

REVİZYON

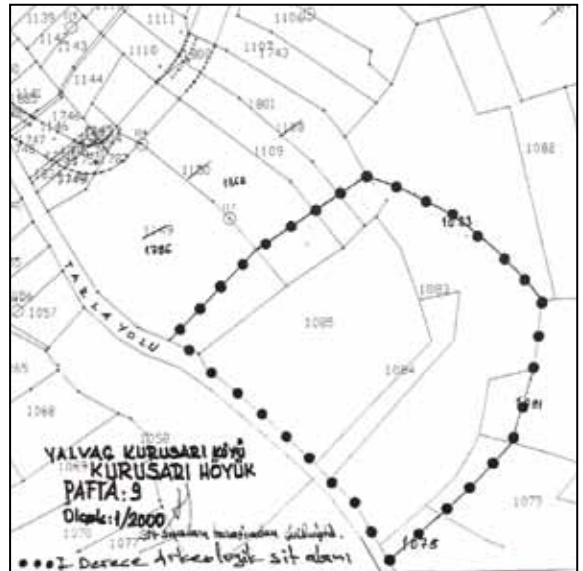
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

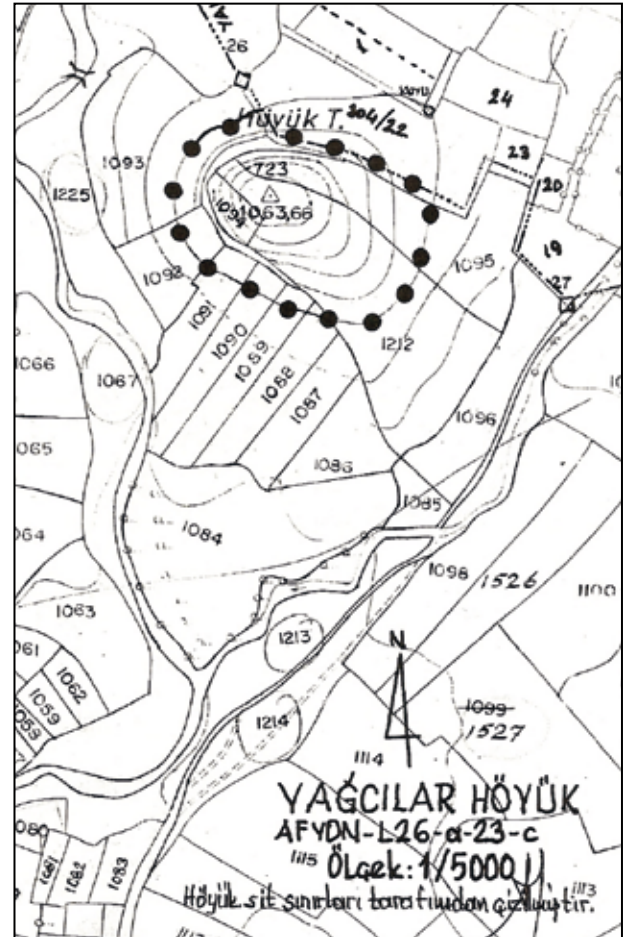
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 29
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-a-22-c
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KURUSARI KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:9	ADA: 6
				PARSEL: 1083,1084,108,1078, 1079,1081,1083,1084,1085,1109, 1786,1801,1868
ADI: KURUSARI HÖYÜK				
GENEL TANIM: Yalvaç'ın 8km. Güneybatısında yer alan Kurusarı Köyü arazisi içindedir. Bugün üzerinde tarım yapılan höyük 100x150m. boyutlarında ve 5m. kadar yüksekliktedir. Höyük üzerinde bulunan keramikler İTÇ1 ve İTÇ2 özellikleri taşırlar. Çoğunluğu kalın açık kırmızı boya astarlı olan bu keramikler iyi bir teknik gösterirler. Oldukça tahribata uğramış bir höyüktür.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M. ÖZSAİT, V. Araştırma Sonuçları Toplantısı II, Ankara 1987, s.258				
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyüğün üst tabakası harap olmuştur.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 25/03/2005 gün ve 324 Sayılı Kararı	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

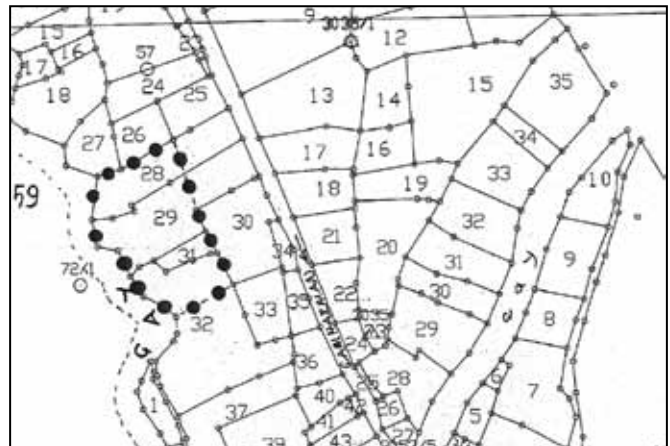
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 21
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-a-23-c
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ : YAĞCILAR KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA :	ADA :
				PARSEL : 1094, 1063, 723, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1212
ADI : YAĞCILAR HÖYÜK				
GENEL TANIM : Yağcılar Köyü'nün 1km. Kuzeyinde, Yalvaç-Yağcılar yolunun 1km. Batısında derenin yanındadır. 200x200m. Boyutlarında olan höyük yaklaşık 10m. Kadar yüksekliktedir. Höyüğün güney eteği dozerle düzenlenmiş ve meyve bahçesi yapılmıştır. Höyükte Eski Tunç Devrinden Roma devrine kadar keramik örnekleri vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER : Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :				
GÖZLEMLER : Höyüğün güney tarafı dozerle düzleştirilerek bahçe yapılmıştır.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI : Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 16/02/2006 gün ve 803 Sayılı Kararı	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

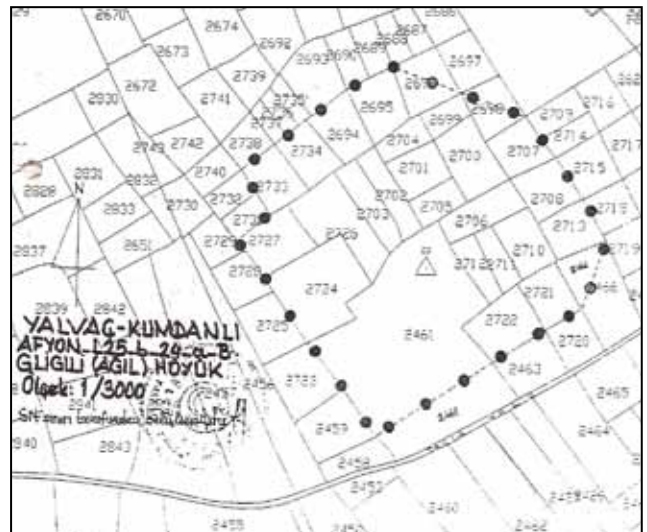
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 32
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-a-08-d-1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ÇAMHARMAN KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA: 175
				PARSEL: 28,29,31
ADI: ÇAMHARMAN HÖYÜK				
GENEL TANIM: Yalvaç'ın 15 km. kuzeybatısında yer alan Çamharman Köyü'nün 500 m. kadar kuzeybatısında Akyolağzı Mevkii'ndedir.50x50m boyutlarında olan höyük 2m.kadar yüksekliktedir. Höyüğün batı tarafından akan bir dere kuzey eteğinin uzandığı kesimde oldukça çok tahribat yapmıştır.Höyük üzerindeki buluntuların büyük çoğunluğu İTÇ2 ye aittir.Burada özellikle yatay ip delikli ve düğme şeklindeki tutamaklar bol miktardadır.Ayrıca geometrik çizgi bezekli kap parçaları da çok iyi bir teknik gösterirler.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Sel ve Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERESESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Mustafa AKASLAN Müze Araş.	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT,V.Araştırma Sonuçları Toplantısı II,Ankara 1987,s.260			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 11/09/2006 gün ve 1166 Sayılı Kararı	
GÖZLEMLER : Köyün kuzeyinde derenin kenarında yer alan höyük batı tarafını sel suları tahrip etmiştir.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

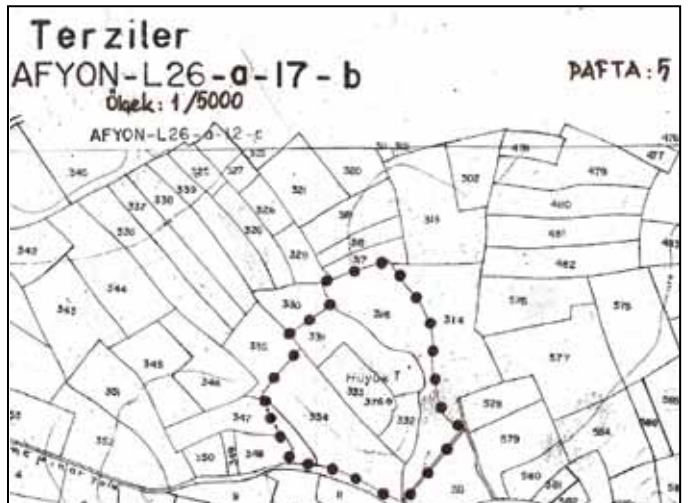
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 32,109,7/29
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L25-b-24-a-b
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ : KUMDANLI KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA :	ADA : PARSEL : 2461,2466,2694,2708,2710,2713,2721,2722,2724,2726,2727,2733,2734
ADI : GLİ GLİ HÖYÜK				
GENEL TANIM : Isparta İli, Yalvaç İlçesi, Kumdanlı Beldesi sınırları içinde, Hoyran Gölü'nün 3km. Kuzeydoğusundadır. Yalvaç / Senirkent asfaltının 35.km. de 250-300m. Güneyindedir. Yoldan görünmekte, tüm yüzeyi tapulu sürülüp-ekilen tarlalarla kaplıdır. Höyük; yerinde açık gözle incelendiğinde yaklaşık 150m. Yarı çapında yuvarlak görünüyor. Ancak bu şekilde görünüşe neden erozyondur. Biz yinede kadastral paftasındaki parsel sınırlarına göre sit sınırlarını belirledik. Yüksekliği de 6-7m. olup çok yayvanlaşmıştır. Ağıl Höyük adını Sn. Mehmet ÖZSAİT takmıştır. Tapu kütüğünde ve kadastral paftasında Gökçeli mevkii olarak geçmektedir. Yüzeyden topladığımız buluntular Kalkolitik ve Bronz Çağı'na aittir.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER : Kaçak kazı ve ekilip dikilmeden dolayı erozyondur.				
ŞİMDİKİ DURUM : Tepesindeki yaklaşık iki metrelik açılmış tekrar düzenlenmiş durumu dışında erozyon durumu vardır.				
SİT POTANSİYELİ : Antiokheia, Hoyran Gölü, Göl Kenarındaki kaya mezarları ve göl içindeki tescilli ada ile bir bütün olarak ele alınabilir.			KORUMA DERECESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : yok (Mahalle idarelerce)			HAZIRLAYANLAR : Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü Burcu KARAKURT Müze Arş. Durmuş KAYA Arkeolog Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
ÖNERİLEN KORUMA : İki Tümülüs, iki Höyük Kumdanlı'da, ada ve Kaya mezarları da Aşağı Tırtar Köyü'ne yakın olduğu için bir bekçi verilmelidir.			KONTROL EDEN : Ali HARMANKAYA Müze Müdürü İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : Prof. Dr. Mehmet ÖZSAİT, V. Araştırma Sonuçları Toplantısı, II. "1985 ve 1986 yılı Yalvaç Çevresi Tarih Öncesi Araştırmaları" S. 257 v.d.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI : Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulununun 26.10.2005 gün ve 658 Sayılı Kararı	
GÖZLEMLER : Kazılar sırasında harika Hacılar boyalı ve kırmızı astar boyalıları çıkabilir. Çünkü yüzeyde benzerleri vardır.			REVİZYON G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

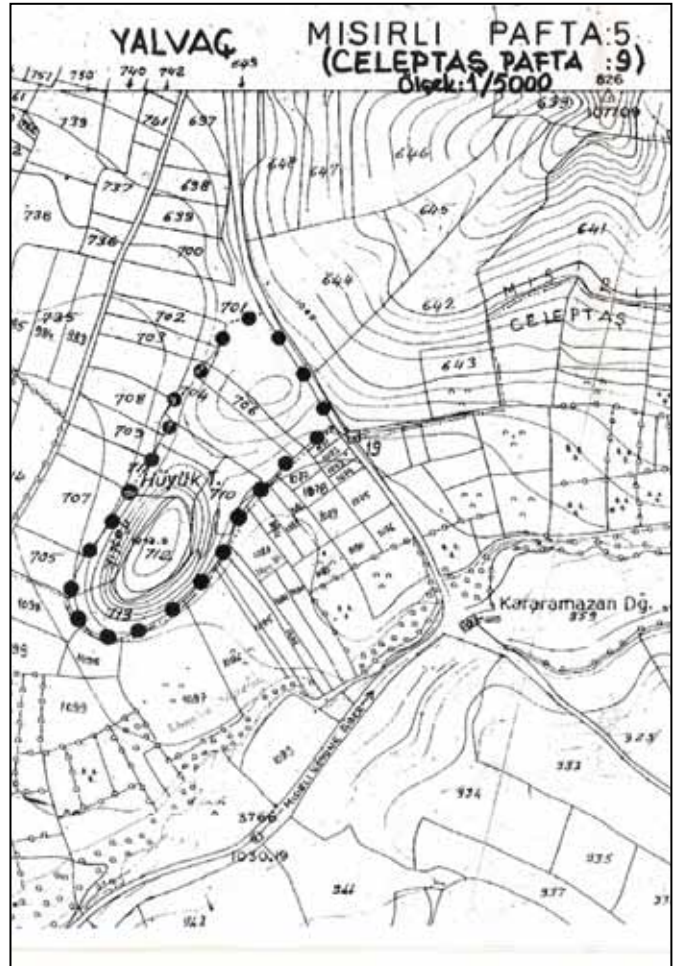
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 30
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L-26-a-17-b
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ : SÜCÜLLÜ KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA:5	ADA:
				PARSEL: 316, 331, 332, 323, 334,347
ADI: TEKNEPINAR HÖYÜK				
GENEL TANIM: Yalvaç'ın 10km. Kuzeybatısında, Sücüllü arazisi içindedir. Verimli ve suyu bol bir arazi içinde doğal bir tepenin üzerinde yer alan Teknepinar 200 x 200m. Boyutlarında ve 1m. Yüksekliktedir. Teknepinar'ın yüzeyinde son Neolitik çağdan, Tunç ve Roma çağına kadar çeşitli devirlere işaret eden keramik parçaları vardır.Teknepinar'ın Son Neolitik-İlk Kalkolitik Çağ buluntuları daha önceki yıllarda Burdur'da tespit edilen Gölde, Höyücek, Keçili ve Düden Höyük buluntularıyla oldukça benzerlik göstermektedir. Zamanla sürülüp ekilmeden kaynaklı olarak höyükte kot farkları vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT, V.Araştırma sonuçları toplantısı bildirisi II. Ankara 1987, s.262			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını koruma Bölge Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını koruma Bölge Kurulunun 30/01/2007 gün ve 1434 Sayılı Kararı	
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyük oldukça iyi durumdadır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

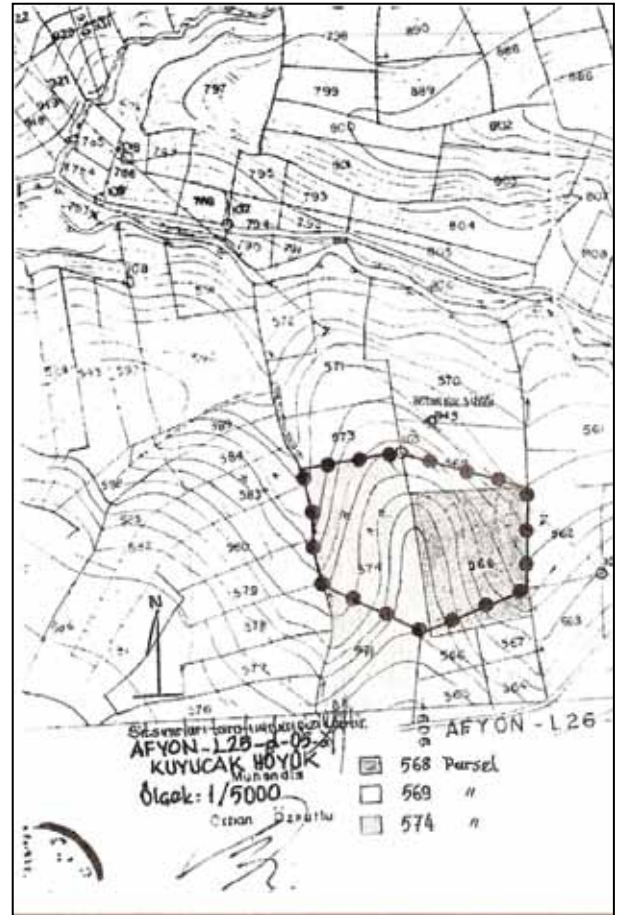
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 35		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-a-11-c		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: MISIRLI KÖYÜ	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL: 712,701,104,706,709,710,711,713	
ADI: MISIRLI HÖYÜK						
GENEL TANIM: Mısırlı köyünün 3km. Güneyinde Senirkent-Yalvaç Karayolu'na 500m. mesafedeki 300x100m. boyutlarında olan höyük yaklaşık 20m. kadar yüksekliktedir. Eteklerinde tarım yapılan höyük üzerinde Eski Tunç Çağı keramikleri yanı sıra Roma Devri keramikleri de vardır.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı						
ŞİMDİKİ DURUM : İyi						
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I			
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü			
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü			
YAYIN DİZİSİ :						
GÖZLEMLER : Höyüğün güneydoğu eteğinde meyve bahçesi vardır.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı, Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge, Kurulunun 10/11/2006 gün ve 1300 Sayılı Kararı			
			REVİZYON			
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :			

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

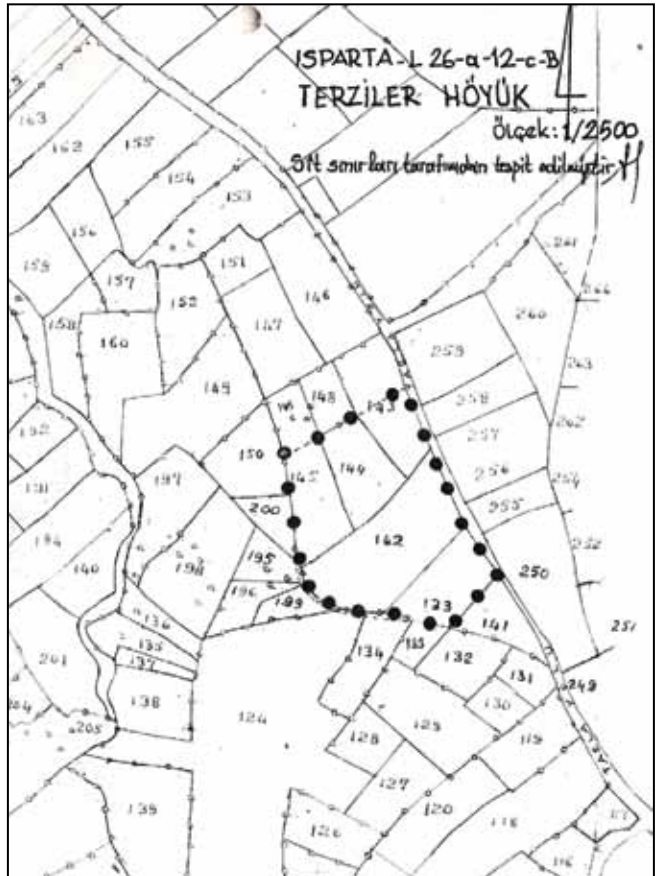
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 20
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L25-d-05-a
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KUYUCAK KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL: 568, 574,569
ADI: KUYUCAK HÖYÜK				
GENEL TANIM: Yalvaç'ın 8km. Güneydoğusunda yer alan Kuyucak Köyünün 1km. , Yalvaç-Şarkikaraağaç yolunun 500m. Kadar batısında birbirine benzeyen doğal sırtlardan biri üzerindedir. Höyük yüzeyinde yoğun olarak Erken Kalkolitik, İTÇ1 ve İTÇ2 ye tarihlenebilen keramikler vardır. Çok çeşitli çizgi, halat ve geometrik bezeklerle birlikte, değişik kulp, tutamak ve kabartmaların bulunduğu keramikler üstün bir teknik gösterirler. Höyük üzerinde ayrıca Geç Neolitik Çağ özellikleri taşıyan keramikler vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT, V. Araştırma Sonuçları Toplantısı II, Ankara 1987, s. 261			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı ile tescil edilmiştir. Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 16/02/2006 gün ve 806 Sayılı Kararı	
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyüğün batı tarafında bağ vardır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

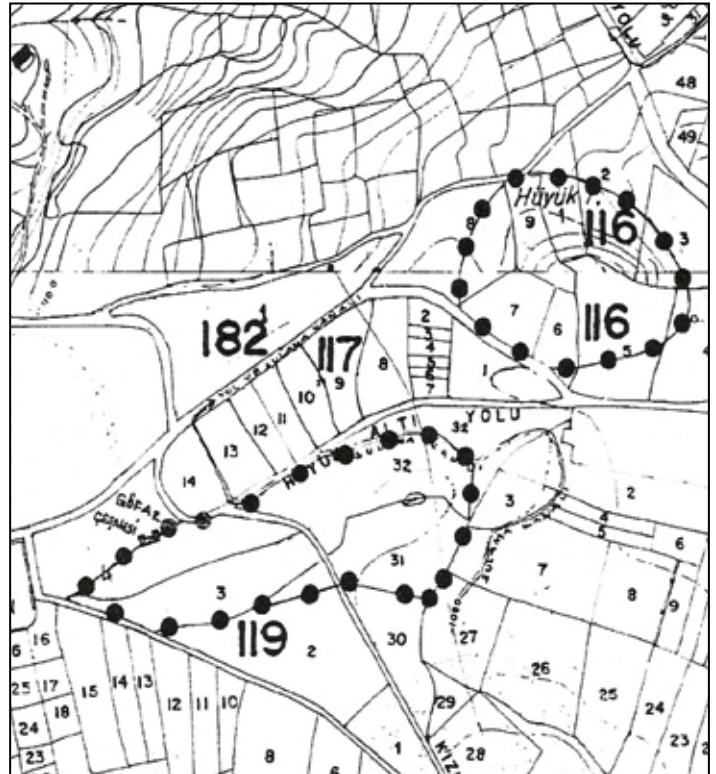
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 34
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA-L-26a-12-c-b
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: TERZİLER KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL: 133, 142, 143, 144, 145
ADI: TERZİLER HÖYÜK				
GENEL TANIM: Yalvaç'ın 11 km. kuzeybatısında yer alan, Terziler Köyü'nün 300m. kadar kuzeybatısındadır.80x120m. Boyutlarında ve 1,5m.kadar yükseklikte olan höyük yüzeyinde, çoğunluğu kırmızı boya astarlı İTÇ1, İTÇ2 ve Roma Dönemi özellikleri taşıyan keramikler vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT,V.Araştırma Sonuçları Toplantısı II,Ankara 1987,s.258				
GÖZLEMLER : Halen üzerinde tarım yapılan höyük, köye çok yakındır.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı, Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge, Kurulunun 17.07.2006 Tarih ve 1081 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge, Kurulunun 11.09.2006 Tarih ve 1167 Sayılı Kararı	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

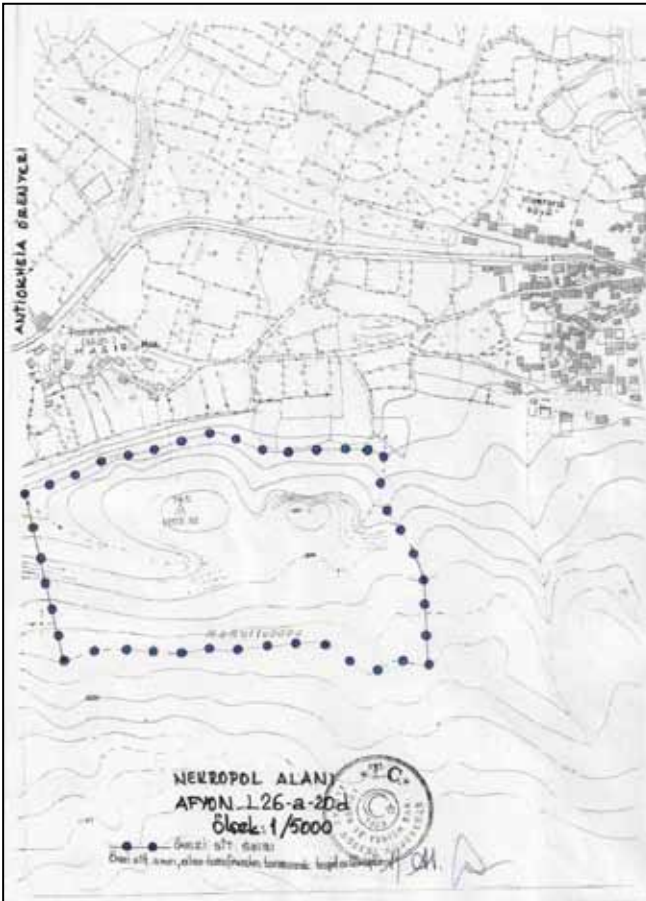
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 26
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L26-d-01-d
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ : TOKMACIK KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA :	ADA : 119
				PARSEL : 2,3,4,30,31,32
ADI : ALTINOLUK HÖYÜK (NEKROPOL ALANI)				
GENEL TANIM : Yalvaç'ın 18km. Güneybatısında yer alan Tokmacık Köyünün kuzeyinde Yukarıtirtar-Tokmacık Yolu'nun Tokmacık'a iniş yerinin biraz güneyinde yer alır. Doğal bir tepe üzerinde yer alan höyük 60x10m.boyutlarında ve 7m. yüksekliktedir. Yerleşme yüzeyinde bulunan keramikler İTÇ1 ve İTÇ2 özellikleri göstermektedir.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER : Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : İyi				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DEREJESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M. ÖZSAİT, V Araştırma Sonuçları Toplantısı II, Ankara 1987, s.259			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI : Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 24.06.2005 Tarih ve 472 Sayılı Kararı	
GÖZLEMLER : Höyüğün kuzeyinde bir çeşme vardır. Höyük üzeri çalılarla kaplıdır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO.	32.109.35
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO.	AFYON-L-26-a-20d
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE KÖY VEYA MEVKİİ : HİSARARDI KÖYÜ	KADASTRO		
			PAFTA:	ADA: 189	PARSEL: 1
ADI : NEKROPOL ALANI					
GENEL TANIM :					
Yalvaç ilçesi,Hisarardı Köyünün mahallesi olan Masır Mahallesi'nin güneyindeki doğal tepeler ile yamaçlardadır.İlçe merkezine kuş uçuşu 1,5 km.Masır mahallesi'nin de 300-400 m.güneydoğusundadır.Ekli paftada görülen sit sınırları içindeki 1203.32 rakımlı doğal tepenin üzerinde yaklaşık 8-10 m.çaplarında ve yarım m.kadar yüksekliğinde tümülüsler şeklinde mezarlar olduğu gibi,Tepenin batı,güney ve karşı yamaçlarında bazıları anakayadan da yararlanılarak kesme taşlarla mezarlar yapılmış üzerleri de yassı kapak taşlarıyla kapatılmış ve toprakla üzerleri örtülerek gizlenmiş durumdadırlar.					
ŞİMDİKİ TEHLİKELER : İzinsiz kazı dolayısıyla tahribat					
ŞİMDİKİ DURUM : Alan geniş,görüşe kapalı bir yer olduğu için bazı mezarlar önceki yıllarda açılıp boşaltılmıştır.					
SİT POTANSİYELİ : Antiokheia Örenyeri ile Men Tapınağı arasında ve örenyerine 400-500 m.uzaklıkta oluşu ile birlikte değerlendirilmeli			KORUMA DERECEĞİ :	I.	
			HAZIRLAYANLAR :	6/13/2008	
ŞİMDİKİ KORUMA : Mahalli imkan ve zaman zaman Müzenin Kontrolü ile			Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü Özgür ÇOMAK Arkeolog Ferit ÇOŞKUN Arkeolog		
ÖNERİLEN KORUMA : Örenyerine verilen bekçi sayısı bir kişi artırılarak sık sık kontrol edilerek veya Men Tapınağına görevlendirilecek bekçi ile.			KONTROL EDEN	Ali HARMANKAYA Müze Müdürü	
			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI		
				... / ... / 20...	
YAYIN DİZİSİ : _			NO. :	... / ... / 20...	
				... / ... / 20...	
				... / ... / 20...	
GÖZLEMLER : Nekropol Alanı girişindeki ana kayaların işlenmesiyle bir açık hava tapınma yeri yapılmış.Lahitlerin bulunduğu ana kaya düzleme ve bunlardaki mezar anıtı temelleri			REVİZYON		
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	... / ... / 20...	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 25	
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON-L-26-d-01-a	
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: TOKMACIK KASABASI	KADASTRO		
			PAFTA:	ADA: 121	PARSEL: 14,16

ADI: TOKMACIK FOSİL ALANI

GENEL TANIM: Tokmacık Köyünün hemen güneyinde 100x150m. Boyutlarında yaklaşık 10m. Yüksekliktedir. Güneye doğru meyilli bir arazi üzerindedir. Höyükte Eski Tunç Devrinden Roma devrine kadar keramik örneklerine rastlanır.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı

ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Durmuş KAYA Arkeolog
Mehmet TAŞLIALAN Müze Müdürü
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

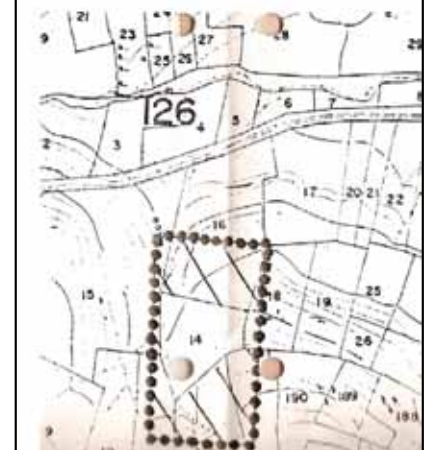
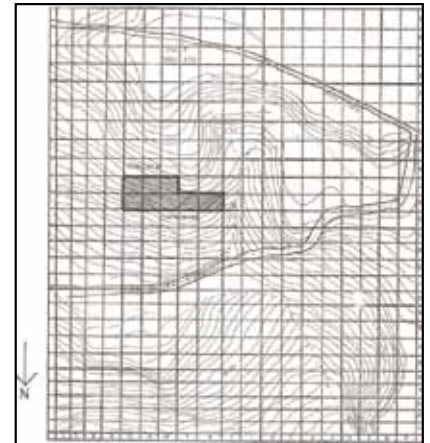
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 22/05/1990 gün ve 760 Sayılı Kararı ile tescil edilmiştir.

GÖZLEMLER :

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Afyon- L25-C1,2,3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: YUKARI TIRTAR KÖYÜ GAZİRİ MEVKİİ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: KAYA MEZARLARI

GENEL TANIM: Yukarıtirtar Köyü'ne yaklaşık 5km. Uzaklıkta bulunan Hoyran Gölü'nün güneydoğusunda bulunmaktadır. En belirgin ve sağlam olanı yöre halkı tarafından Kral Mezarı olarak adlandırılan yazıtlı kaya mezarıdır. Göl kenarından yaklaşık 100m. Yukarıda bulunan mezara çıkış basamakları bulunmakta ancak basamaklar oldukça harap durumdadır. Kare şeklindeki mezar kapısının sağ yanında bulunan yazıt dört satır halindedir. Kapının üst kısmında kare şeklinde bir açıklık bulunmaktadır. İçerisi çobanlar tarafından in olarak kullanıldığı için oldukça harap durumdadır. Kapının tam karşısında yarım kubbe şeklinde yapılmış apsis bulunmaktadır. Apsis fresklerle süslüymüş, ancak bugün harap durumdadır. Hz. İsa ve melekler görülebilmekte bunların etrafında renkler seçilebilmektedir. Tavan üçgen tonoz şeklindedir. Bölgede girişleri mağara görünümünde olan üç kaya mezarı daha bulunmaktadır. Bunlarında içleri mezar odası olarak düzenlenmiş fakat çok harap olmuştur. Ayrıca yazıtlı kaya mezarının sağ yanında düzleştirilmiş kaya yüzeyinde küçük kare girişleri bulunan üç mezar daha bulunmakta fakat bunlara çıkış mümkün değildir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı ve mezar odalarının dinamitle patlatılmaları

ŞİMDİKİ DURUM : Çok fazla tahribat var.

SİT POTANSİYELİ : Eğirdir gölü kenarında ve Antiokheia'ya yakın oluşu değerlendirilebilir.

KORUMA DERECESİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Mahalli

HAZIRLAYANLAR :
Ali HARMANKAYA Müze Müdürü
Burcu KARAKURT Müze Araş.

ÖNERİLEN KORUMA : Yakınında Hoyran gölü içindeki Limnea Adası ile birlikte bir örenyeri bekçisi ile

KONTROL EDEN :
Ali HARMANKAYA Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ : Un Monument Rupestre Phrygien Au Bord Du Lac De Hoyran

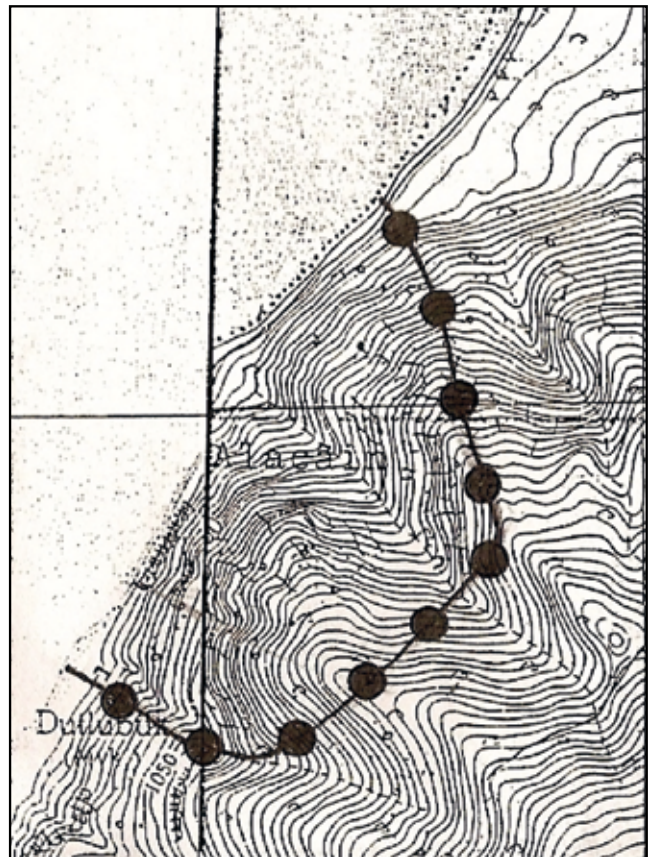
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 06/05/2005 gün ve 422 Sayılı Kararı

GÖZLEMLER :

REVİZYON

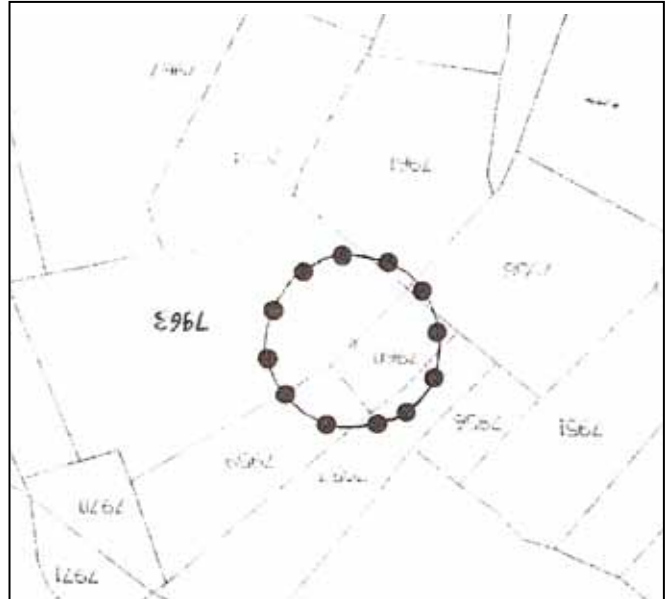
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 32.109.7/30
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Afyon-L25-b-19-c
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ : KUMDANLI KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL: 7957,7958, 7959,7960, 7961,7963
ADI: TÜRÜMÜS (EMİNE'NİN HÖYÜK)				
GENEL TANIM: Isparta İli, Yalvaç İlçesi, Kumdanlı Beldesi sınırları içinde, Kumdanlı'nın 4km. Batısında, Yalvaç-Senirkent asfaltının 100m. Kadar kuzeyindedir. Yani asfalt üzerindedir. Yerel halk tarafından Emine'nin höyüğü olarak söylenmesi tarla sahibinden dolayıdır. Paftasında da görülebileceği gibi üzeri tarladır. Zaman zaman sürülüp ekildiği bellidir. Taban çapı 50m., yüksekliği de 6m. kadardır. Üzerinde - tepesinde- çok önceki yıllara ait konik şeklindeki kaçak kazı ile mezar odasını bulamadıkları anlaşılıyor. Mezar odası olmayabilir ya da küçük ve ana toprağa gömülü olabilir.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Son günlerde çoğalan iş makineleri ile yapılacak kaçak kazı ile tümülüs dağıtılabılır.				
ŞİMDİKİ DURUM : Tam tepesinde önceki yıllarda açılmış kaçak kazı çukuru yaklaşık 2.5m. derinlikte, 4m. Çapındadır.				
SİT POTANSİYELİ : Antiokheia Örenyeri-Apollonia arası yol üzerinde Hoyran Gölü kıyısındaki diğer eserlerle bir bütün olarak değerlendirilir.			KORUMA DERECESESİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yerel olanaklar			HAZIRLAYANLAR : Ali HARMANKAYA Müze Müdürü Burcu KARAKURT Müze Araş.	
ÖNERİLEN KORUMA : Aşağıtirtar Kaya Mezarları, Ada ve Kumdanlı'daki höyükler ve diğer tümülüs ile birlikte bir bekçi verilmelidir.			KONTROL EDEN : Ali HARMANKAYA Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT, V.Araştırma Sonuçları Toplantısı II, Ankara 1987, s.258			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 04/08/2005 gün ve 519 sayılı karar ekidir.	
GÖZLEMLER : Üzerinde bulunan parseller; 7957, 7958, 7959, 7960,7961 ve 7963 dür. Pafta üzerinde Sit sınırı biraz geniş tutulmuştur.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

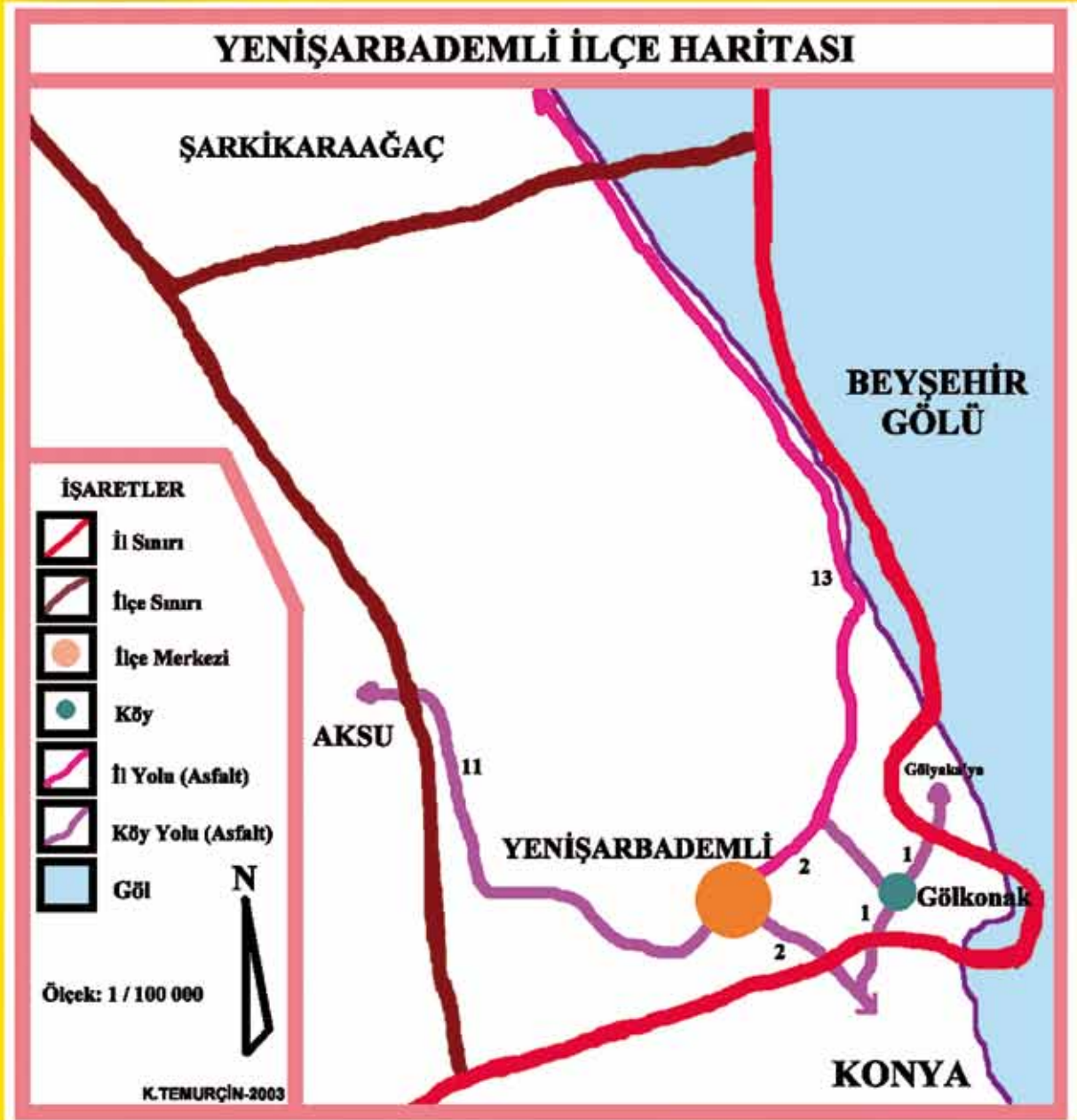

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Afyon-L25-c1,c2,c3		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YALVAÇ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: HOYRAN GÖLÜ, GAZİRİ MEVKİİ		KADASTRO		
				PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI: LIMENİA ADASI						
GENEL TANIM: Yalvaç'a 25km. uzaklıkta Gaziri Mevkii'nde, Hoyran Gölü içerisinde bir adadır. Göl kenarından sadece balıkçı motorlarıyla gidilebilen kıyrdan yaklaşık 3km. uzaklıktadır. Ada üzerinde Tanrıça Artemis tapınağı kalıntıları ve Bizans Dönemine ait adayı çepeçevre saran surlar bulunmaktadır. 250m x 400m. boyutlarında olan adanın orta kısmında hafifçe yükselti bulunmaktadır.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı						
ŞİMDİKİ DURUM : Çok fazla tahribat var.						
SİT POTANSİYELİ : Hoyran Gölü içinde ve Antiokheia'ya yakın oluşu değerlendirilebilir.				KORUMA DERECESİ : I		
ŞİMDİKİ KORUMA : Mahalli				HAZIRLAYANLAR : Ali HARMANKAYA Müze Müdürü Burcu KARAKURT Müze Araş.		
ÖNERİLEN KORUMA : Yakınında Hoyran Gölü kenarındaki kaya mezarları ile birlikte bir Örenyeri bekçisi ile				KONTROL EDEN : Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü		
YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT, V. Araştırma Sonuçları Toplantısı II, Ankara 1987, s. 261				G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 06/05/2005 gün ve 422 Sayılı Kararı		
GÖZLEMLER :				REVİZYON		
				G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :		

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

14. YENİŞARBADEMLİ

PINARGÖZÜ MAĞARASI VE ÇEVRESİ

PINARGÖZÜ MAĞARASI VE ÇEVRESİ

14.1. TARİHÇE:

Beyşehir Gölünün batısında yer alan Yenişarbademli, coğrafi şartlarının uygun oluşundan dolayı farklı uygarlıkların tesirinde kalmıştır. Bölgede yeralan Şarkikaraağaç İlçesi sınırları içindeki 13 höyük üzerinde Geç Neolitik (MÖ 8000–5500), Erken Kalkolitik (MÖ 5500–4500) ve Tunç Çağ (MÖ 3000–1200) dönemlerine ait yerleşimlerin bulunmasına rağmen Yenişarbademli ilçesi sınırları içinde bu yerleşimlerden olmaması mümkün değildir. Bu ilçe sınırları içinde yapılan arkeolojik araştırmalar son derece yetersiz ve bölgenin Tarih Öncesi ve Tarihi Çağlarını açığa çıkarmaktan uzaktır. Bugünkü Yenişarbademli ilçesi topraklarında içinde olduğu bölgenin adı Hitit metinlerinde Pitaşsa olarak geçer. Hitit (MÖ 1800–1200), Frig (MÖ 750–690), Lidya (MÖ 690–547) ve Pers (MÖ 547–334) dönemlerinde bölge sadece siyasal olarak el değiştirmiş, hiçbir zaman tam olarak ele geçirilememiştir. Bölge MÖ 334 tarihinde Büyük İskender' in kontrolüne geçmiş ve MÖ 323 yılında ölümüne kadar Makedonyalı sülaleye bağlı kalmış daha sonra Büyük İskender' in haleflerinden Seleukos ve Lysimakhos arasında yapılan Kurupedion savaşı (MÖ 281) ile Seleukosların eline geçmiştir. MÖ 188 yılında Roma ordusuna yenilerek Apameia(Dinar) barışını imzalayan Seleukoslar Toroslara kadar olan kısımdan çekilmişler ve bölge Romalılar tarafından Bergamalılara bırakılmıştır. MÖ 188–133 yılları arasında Bergama Krallığının elinde bulunan bölge, MÖ 130'da Romalılar tarafından ele geçirilerek, MÖ 102–49 yılları arasında Kilikia Eyaleti içine alınmış daha sonra Asia Eyaletine bağlanmıştır. MÖ 39 yılında Galat kralı Amyntas'ın kontrolüne giren bölge MÖ 25 yılına kadar bu durumda kalmış daha sonra Galatia eyaleti içine alınmıştır.

Roma İmparatorluk döneminde Pisidia Bölgesinin güney doğusunda, İsauria'ya yakın kısımda yeralan bölgenin, kuzey doğusunda bulunan Caralis antik kenti Roma İmparatorluk döneminde (MÖ 27-MS 395) sikke basmıştır. Bölge Roma İmparatorluğunun MS 395 yılında parçalanmasıyla Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) sınırları içinde kalmıştır.

Türkler 1071 Malazgirt Muharebesinden sonra Batı Anadolunun birçok kısmını ele geçirmişler, ancak bu yörelerdeki Selçuklu egemenliği uzun sürmemiştir. Bölgede Bizansın güçlü savunması ve Haçlı seferleri sebebiyle uzun süreli Türk egemenliği kurulamadı. Ele geçirilen yerler Bizanslılar'la Selçuklular arasında el değiştirdi. Bölgenin Selçuklu topraklarına katılması II. Kılıç Arslan zamanında yapılan Miryakefalon zaferinden sonra mümkün olmuştur. 1080 yılında Kutalmış oğlu Süleyman Şah'ın fetihleri Konya'nın batısında bulunan bu bölgeye yönelik olmuştur. 1182 yılından önce Karaağaç, Yenişarbademli ve havalisi Selçuklu egemenliğini tanımıştır. Anadolu Selçukluları döneminde yapılan eserlerden en önemlisi 1228'de Alaaddin Keykubad'ın yaptırdığı Kubad Abad sarayıdır. Sarayın yapılmasıyla söz konusu yerin adı Kubad Abad olmuştur. Hamitoğulları Beyliğinin kurulmasından sonra bu beyliğin hakimiyetine giren bölge, İlyas Bey zamanında, Karamanoğulları tarafından ele geçirilmiştir. İlyas Beyin oğlu Kemaleddin Hüseyin Bey 1380 yılında, Osmanlı Padişahı I. Murat ile yaptığı anlaşma sonucunda 80.000 altın karşılığında Karaağaç bölgesini, Isparta ve havalisi ile birlikte Osmanlı egemenliğine bırakmıştır..

Beylikler 1402 yılındaki Ankara Savaşından sonra Osmanlı Devletinin içine düştüğü bunalımdan faydalanarak eski topraklarını ele geçirmişler fakat Hamidoğlu toprakları içinde kalan Karaağaç ve çevresi Timur tarafından Karamanoğullarına verilmiştir. Çelebi Mehmet'in 1414 yılında Karamanoğulları üzerine tertip ettiği seferle bölge tekrar geri alınmıştır. Timur'un oğlu Şah Bahadır

komutasındaki askerler Eğirdir'den Beyşehir'e giderken Yenişar'a da uğramış. Kubad Abad sarayı dahil yöre tamamen talan edilmiştir. Bu yıllardan sonra Yenişar, eski önemini kaybetmiş, "Şarköy" adıyla anılmaya başlamıştır.

1400–1600 yılları arasında Yenişar, Muma (Gölkonak), Şarköy (Şhirköy), Kürtler (Pınarbaşı), Bademli, İsrailler, Kurucuova, Keçilik, Hoyran (Gölyaka), Yenice ve Küre köylerinden oluşmaktaydı. 1650 yılından itibaren ise bu köylerin bir kısmının çeşitli nedenlerle yok olduğu görülmüştür. Yenişar, bu dönemden sonra Beyşehir Sancağının Kaşaklı kazasına bağlı Yenişehir Nahiyesi adı altında yönetilmeye başlamıştır.

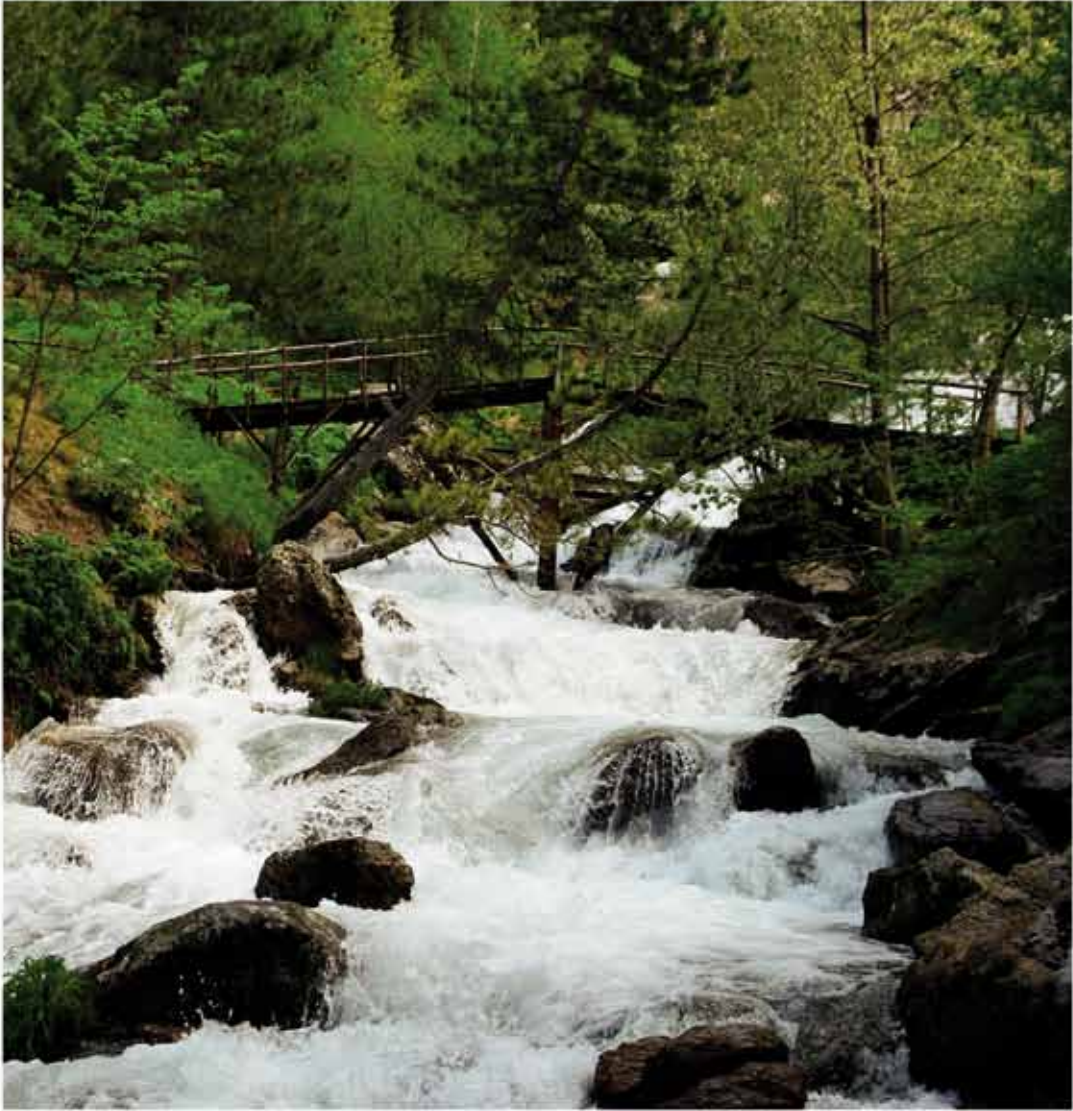
Kasaba, 1810 yılında Konya vilayetine bağlanmış, bu durum 1868 yılına kadar devam etmiştir. Bundan sonra Yenişar adıyla anıla gelmiştir. 1875 yılından sonra Hoyran (Gölyaka), Kurucuova köyleri Beyşehir'e bağlılıklarını korurken; Bademli, Muma (Gölkonak), Kürtler (Pınarbaşı) ve Yenice köyleri Şarkikaraağaç'a bağlanmıştır. Bu köyler Bademli merkez olmak üzere 1950–1954 yılları arasında nahiyelik ile idare edilirken 1954'de Muma (Gölkonak) hariç, diğerleri birleştirilerek Yenişarbademli Belediyesi kurulmuştur. Yenişarbademli 1991 yılında Şarkikaraağaç ilçesinden ayrılarak Isparta iline bağlı bir ilçe olmuştur.

14.2. COĞRAFİ KONUM:

İlçe Beyşehir Gölü'nün batısında Toros Dağlarının kuzey uzantısı olan Anamas Dağları ile bütünleşir. Doğusunda Konya İline bağlı Beyşehir İlçesi, batısında Aksu ve kuzeyinde Ş.Karaağaç İlçeleri ile çevrilidir. İlçenin denizden yüksekliği 1150 m.dir. İlçenin Akdeniz iklimi ile kara iklimi arasında kara iklimine daha yakın bir geçiş iklimi vardır. İl Merkezine uzaklığı 177 km olup, asfalt bir yolla bağlıdır. Ayrıca Isparta-Eğirdir-Aksu üzerinden 108 km olan yeni bir asfalt dağ yolu açılmıştır. İlçenin yüzölçümü 184 km²'dir.

14.3. DOĞAL SİT ALANLARI VE TABİAT VARLIKLARI

Anıt Ağaçlar-Doğal Sitler

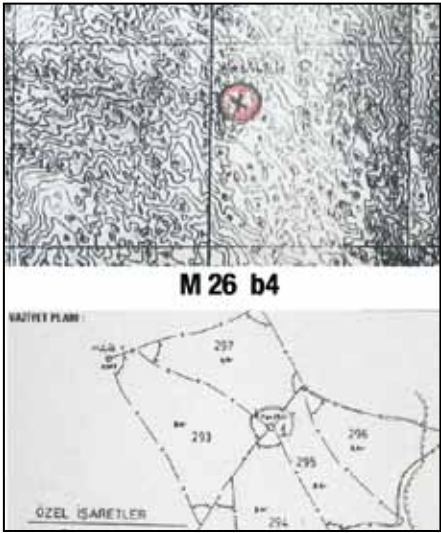
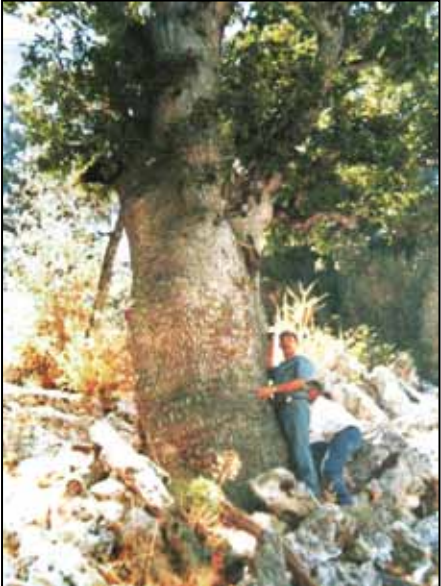
PINARGÖZÜ MAĞARASI VE ÇEVRESİ

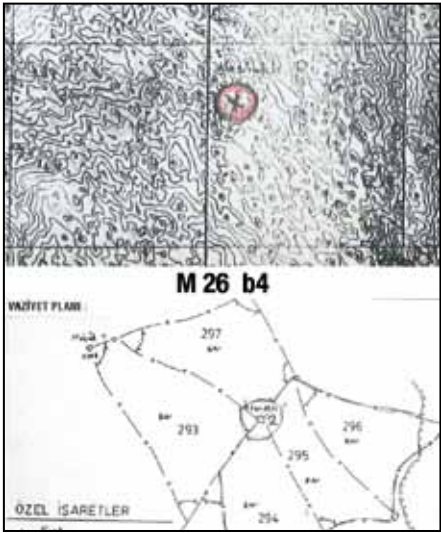

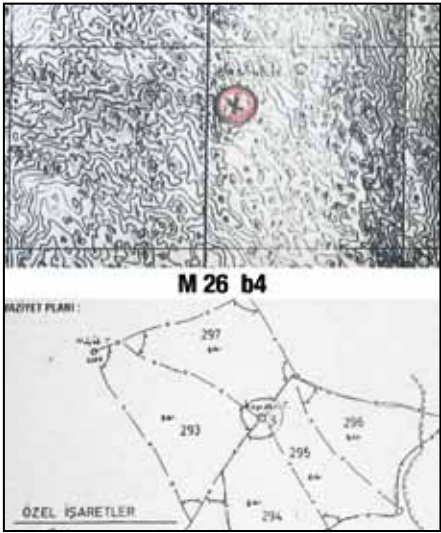

BEYŞEHİR GÖLÜ VE ÇEVRESİ

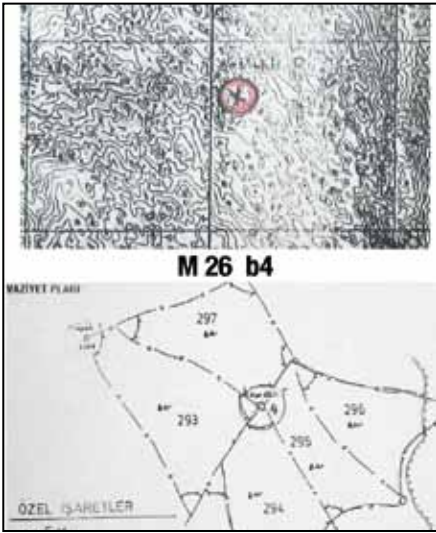

PINARGÖZÜ MAĞARASI VE ÇEVRESİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : ISPARTA M26-b4								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YENİŞARBADEMLİ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:				KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3				
ADRESİ:		KADASTRO:			ÇEVRESEL		1	2	3					
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI		1	2	3					
1 NO'LU KASNAK MEŞESİ	YAPTIRAN:	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI:									
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE:			VAKFIYE:									
GENEL TANIM: Isparta ili, Yenişarbademli ilçesi, Kızıldağ Milli Parkı, Kasnaklı Tepe Mevkiinde bulunmaktadır. Çap itibari ile muhteşem görünüşlüdür.														
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ			
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Orman Bakanlığı					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Isparta Orman Bölge Müdürlüğü									
GÖZLEMLER: Saha dikenli tel ile çevrilmelidir.														
YAPILAN ONARIMLAR:														
AYRINTILI TANIM:								TEKNİK BİLGİLER			SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
<ul style="list-style-type: none"> - Türkçe adı : Kasnak Meşesi - Bilimsel adı : Quercus Vulcania (Boiss.Heldr.Ex) Kotschy - Boyu : 14 m. - Çapı (d 1.30) : 137 cm. - Çevresi (gl.30) : 430 cm. - Tahmini Yaşı : - - Gövde Formu : Düzgün - Diğer : - - Rakımı : 1800 m. - Merkez Noktasının Koordinatları : Kuzey Enlemi : 37° 46' 41" <li style="padding-left: 20px;">Doğu Boylamı : 31° 18' 00" 								ORİJİNAL KULLANIMI:						
				BUGÜNKÜ KULLANIMI:										
				ÖNERİLEN KULLANIM:										
				HAZIRLAYANLAR: Necip ALTINIŞIK Müze Araş. Alaaddin ERYILMAZ Arkeolog										
				KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü										
YAYIN DİZİNİ:			EKLER			ONAY								
1.			RAPOR			X								
2.			FOTOĞRAF			X								
3.			RÖLÖVE PROJESİ											
4.			RESTORASYON PROJESİ											
5.			HARİTA			X								
6.			KROKİ											
7.			KİTABE											
8.			VAKFIYE											
														

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : ISPARTA M26-b4								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YENİŞARBADEMLİ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:				KORUMA DERECESİ	ANITSAL	X	2	3				
ADRESİ:		KADASTRO:					ÇEVRESEL	1	2	3				
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3				
2 NO'LU KASNAK MEŞESİ	YAPTIRAN:	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI:									
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE:			VAKFIYE:									
GENEL TANIM: Isparta ili, Yenişarbademli ilçesi, Kızıldağ Milli Parkı, Kasnaklı Tepe Mevkiinde bulunmaktadır. Çap ve boy itibari ile muhteşem görünüşlüdür.														
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ			
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Orman Bakanlığı					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Isparta Orman Bölge Müdürlüğü									
GÖZLEMLER: Saha dikenli tel ile çevrilmelidir.														
YAPILAN ONARIMLAR:														
AYRINTILI TANIM:								TEKNİK BİLGİLER						
<ul style="list-style-type: none"> - Türkçe adı : Kasnak Meşesi - Bilimsel adı : Quercus Vulcania (Boiss.Heldr.Ex) Kotschy - Boyu : 12 m. - Çapı (d 1.30) : 116 cm. - Çevresi (gl.30) : 365 cm. - Tahmini Yaşı : - - Gövde Formu : Düzgün - Diğer : - - Rakımı : 1800 m. - Merkez Noktasının Koordinatları : Kuzey Enlemi : 37° 46' 41" Doğu Boylamı : 31° 18' 00" 														
ORJİNAL KULLANIMI:														
BUGÜNKÜ KULLANIMI:														
ÖNERİLEN KULLANIM:														
HAZIRLAYANLAR: Necip ALTINIŞIK Müze Araş. Alaaddin ERYILMAZ Arkeolog														
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü														
YAYIN DİZİNİ:			EKLER			ONAY								
1.			RAPOR			X								
2.			FOTOĞRAF			X								
3.			RÖLÖVE PROJESİ											
4.			RESTORASYON PROJESİ											
5.			HARİTA			X								
6.			KROKİ											
7.			KİTABE											
8.			VAKFIYE											
														

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : ISPARTA M26-b4								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YENİŞARBADEMLİ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:				KORUMA DERECESİ	ANITSAL	1	2	3				
ADRESİ:		KADASTRO:					ÇEVRESEL	1	2	3				
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3				
3 NO'LU KASNAK MEŞESİ	YAPTIRAN:	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI:									
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE:			VAKFIYE:									
GENEL TANIM: Isparta ili, Yenişarbademli İlçesi, Kızıldağ Milli Parkı, Kasnaktepe Mevkiinde bulunmaktadır. Çap ve boy itibari ile muhteşem görünüştür.														
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ			
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Orman Bakanlığı					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Isparta Orman Bölge Müdürlüğü									
GÖZLEMLER: Tel çit ile etrafı çevrilmelidir.														
YAPILAN ONARIMLAR:														
AYRINTILI TANIM:								TEKNİK BİLGİLER			SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
<ul style="list-style-type: none"> - Türkçe adı : Kasnak Meşesi - Bilimsel adı : Quercus Vulcania (Boiss.Heldr.Ex) Kotschy - Boyu : 23 m. - Çapı (d 1.30) : 116 cm. - Çevresi (gl.30) : 363 cm. - Tahmini Yaşı : - - Gövde Formu : Düzgün - Diğer : - - Rakımı : 1800 m. - Merkez Noktasının Koordinatları : Kuzey Enlemi : 37° 46' 41" Doğu Boylamı : 31° 18' 00" 								ORİJİNAL KULLANIMI:						
				BUGÜNKÜ KULLANIMI:										
				ÖNERİLEN KULLANIM:										
				HAZIRLAYANLAR: Necip ALTINIŞIK Müze Araş. Alaaddin ERYILMAZ Arkeolog										
				KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü										
YAYIN DİZİNİ:			EKLER			ONAY								
1.			RAPOR			X								
2.			FOTOĞRAF			X								
3.			RÖLÖVE PROJESİ											
4.			RESTORASYON PROJESİ											
5.			HARİTA			X								
6.			KROKİ											
7.			KİTABE											
8.			VAKFIYE											
														

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :							
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : ISPARTA M26-b4							
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YENİŞARBADEMLİ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:				KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3			
ADRESİ:		KADASTRO:					ÇEVRESEL	1	2	3			
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3			
4 NO'LU KASNAK MEŞESİ	YAPTIRAN:	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI:								
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE:			VAKFIYE:								
GENEL TANIM: Isparta ili, Yenişarbademli İlçesi, Kızıldağ Milli Parkı, Kasnaktepe Mevkiinde bulunmaktadır. Çap ve boy itibari ile muhteşem görünüşlüdür.													
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ		
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Orman Bakanlığı					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Isparta Orman Bölge Müdürlüğü								
GÖZLEMLER: Tel çit ile etrafı çevrilmelidir.													
YAPILAN ONARIMLAR:													
AYRINTILI TANIM:								TEKNİK BİLGİLER					
<ul style="list-style-type: none"> - Türkçe adı : Kasnak Meşesi - Bilimsel adı : Quercus Vulcania (Boiss.Heldr.Ex) Kotschy - Boyu : 18 m. - Çapı (d 1.30) : 95 cm. - Çevresi (gl.30) : 298 cm. - Tahmini Yaşı : - - Gövde Formu : Düzgün - Diğer : - - Rakımı : 1800 m. - Merkez Noktasının Koordinatları : Kuzey Enlemi : 37° 46' 41" Doğu Boylamı : 31° 18' 00" 													
ORJİNAL KULLANIMI:													
BUGÜNKÜ KULLANIMI:													
ÖNERİLEN KULLANIM:													
HAZIRLAYANLAR: Necip ALTINIŞIK Müze Araş. Alaaddin ERYILMAZ Arkeolog													
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü													
YAYIN DİZİNİ:				EKLER				ONAY					
1.				RAPOR				X					
2.				FOTOĞRAF				X			REVİZYON		
3.				RÖLÖVE PROJESİ									
4.				RESTORASYON PROJESİ									
5.				HARİTA				X			K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 17/08/2000 gün 4689 Sayılı Kararıyla Tesciline.		
6.				KROKİ									
7.				KİTABE									
8.				VAKFIYE									

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : ISPARTA M26-b4								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: YENİŞARBADEMLİ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:				KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3				
ADRESİ:		KADASTRO:					ÇEVRESEL	1	2	3				
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3				
5 NO'LU KASNAK MEŞESİ	YAPTIRAN:	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI:									
	YAPIM TARİHİ:-	KİTABE:			VAKFIYE:									
GENEL TANIM: Isparta ili, Yenişarbademli İlçesi, Kızıldağ Milli Parkı, Kasnaktepe Mevkiinde bulunmaktadır. Çap ve boy itibari ile muhteşem görünüşlüdür.														
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ			
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Orman Bakanlığı					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Isparta Orman Bölge Müdürlüğü									
GÖZLEMLER: Tel çit ile etrafı çevrilmelidir.														
YAPILAN ONARIMLAR:														
AYRINTILI TANIM:								TEKNİK BİLGİLER			SU	ELEKTRİK	İSTİMA	KANALI-ZASYON
<ul style="list-style-type: none"> - Türkçe adı : Kasnak Meşesi - Bilimsel adı : Quercus Vulcania (Boiss.Heldr.Ex) Kotschy - Boyu : 17 m. - Çapı (d 1.30) : 91 cm. - Çevresi (gl.30) : 285 cm. - Tahmini Yaşı : - - Gövde Formu : Düzgün - Diğer : - - Rakımı : 1800 m. - Merkez Noktasının Koordinatları : Kuzey Enlemi : 37° 46' 41" Doğu Boylamı : 31° 18' 00" 								ORJİNAL KULLANIMI:						
				BUGÜNKÜ KULLANIMI:										
				ÖNERİLEN KULLANIM:										
				HAZIRLAYANLAR: Necip ALTINIŞIK Müze Araş. Alaaddin ERYILMAZ Arkeolog										
				KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü										
YAYIN DİZİNİ:			EKLER			ONAY								
1.			RAPOR			X								
2.			FOTOĞRAF			X								
3.			RÖLÖVE PROJESİ											
4.			RESTORASYON PROJESİ											
5.			HARİTA			X								
6.			KROKİ											
7.			KİTABE											
8.			VAKFIYE											
														

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M26 d2
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : YENİŞARBADEMLİ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ÇAYDERE ORMANLARI MEVKİİ	KADASTRO	
			PAFTA:--	ADA:--
				PARSEL:

ADI: PINARGÖZÜ MAĞARASI

GENEL TANIM: Yenişarbademli İlçesine 8 km. uzaklıkta, Çaydere ormanlarının içinde bulunan ve Jura Kretase yaşlı kireç taşlarından oluşan bir fay üzerinde gelişmiş aktif bir mağaradır. İçerisinde debisi 7 lt/sn olan büyük bir kaynak çıkmaktadır. Ayrıca mağaranın içerisinde birçok sifon ve büyük çağlayan vardır. Bu mağaranın 1995 yılına kadar yapılan uzun süreli araştırmalarda 12 km. lik bölümü ölçülmüş ancak sonuna kadar henüz ulaşamamıştır. Belirlenen son nokta girişten +660 m. yukarıdadır. Bu yükseklik ülkemizde ölçülen en büyük yüksekliktir. Mağaranın içinde değişik boyutlarda göçlükler, şelaleler, damlataş havuzları ve her türden damlataş birikimleri geniş yer kaplamaktadır. Girişte ise saatte hızı 150-160 km. olan şiddetli bir rüzgar vardır. Pinargözü mağarasının uzunluğu, girişe göre yüksekliği, su sıcaklığı (3-4 C) ve rüzgar hızı bakımından Türkiye'nin en büyük mağarasıdır. Turizm açısından Avrupa'nın en uzun mağarası olarak da kabul edilmektedir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: -

ŞİMDİKİ DURUM : -

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECESİ : I. Derece

ŞİMDİKİ KORUMA :

HAZIRLAYANLAR :
Nezihat İŞÇİ Arkeolog
Doğan DEMİRCİ Uzman

ÖNERİLEN KORUMA : Doğal Sit

KONTROL EDEN : 07.11.2005
Mustafa AKASLAN Müze Müdürü V.

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI:

İzmir II No'lu Kültür ve Turizm Bakanlığı Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Yüksek Kurulunun 12.04.1985 gün ve 902 sayılı kararıyla tesciline

GÖZLEMLER :

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

